

સામાજિક આવૃત્તિ.

રાયચંદ્ર-જૈનકાવ્યમાલા.

પ્રાચીન ગુજરાતીજૈનકાવ્યસાહિત્યનો સંગ્રહ.

ગુરુછક ૨ જો.

સંગ્રહ કરી પ્રગટ કરનાર,
મનમુખલાલ રવલભાઈ મેહતા.

પહેલી આવૃત્તિ.

અમદાવાદ,
‘સત્યવિજય’ પ્રી. પ્રી. પ્રેસમાં સાત્તરમીં દરીયાઈ સાહેબીએ છાપ્યું.

(સર્વ હક સ્વાધીન.)

૪૦ સ. ૧૯૧૩.

સંવત્ ૧૯૭૭.

કિંમત રૂપિયા એક.

અર્પણ.

શ્રીયુત કૃષ્ણસાસ મોહનસાસ ઝવેરી,

એમ. એ. એલ. એલ. બી.

બા. રમેશ ડી.ઈ.બી. ડી.,
સુરત.

પૂજ્યારાધક સાહેબી;

આપને અને મારી પરિચય સદાય કાર્યકારી થશે હશે. અત્યંત
દીર્ઘ સમયમાં એ પરિચયમાં એકલા-પણે આપ આત્મનું રહેશે
પરસ્પર અનુભવમાં આવવા લાગ્યો. એ અનુભવ નેતૃત્વે અત્યંત-સુરત
કાળની પુનિષ્ઠ અભ્યાસે. આપની પરિચયમાં એને 'એકામુખી' એ
રહે છે તે એક એ દોષાભેદ છે કે તેમ એ મારી રીતનો મન-
એ એ છે.

એ વિદ્યાર્થીનું હું આપને સમિષ્ટુ છું તે વિદ્યાર્થી ભૂતા
ભૂતા વચનથી આપણા પૂર્વેએ નિહાલિત થાય છે-એકામુ છે 'પૂજ્ય
આત્મજ્ઞ' એ વિદ્યાર્થી આપને એક છે એમ અને સાચું 'વેદવતી-
વર્ણ' માં ઉચ્ચે અગ્નિ 'વેદ વતીવર્ણ' માં ઉચ્ચે અગ્નિ
અત્યંત પ્રત્યે પ્રત્યે કાલ દા કરે છે થરાતી દો એને અત્યંત કરનાં અને
એમ અત્યંત આપણું એનેમાં 'પૂજ્ય આત્મજ્ઞ'નાં મુખ દોષ તેમ એક
દો. વેદ મહત્ત્વે પુનિષ્ઠ પૂજ્ય પૂજ્ય દોષ તે તેને આત્મજ્ઞેએ
અત્યંત આત્મજ્ઞ એને એવો કાલ આપને વિષે સ્થિત થશે દોષો,
આપને આપે તે વિદ્યાર્થી સમિષ્ટુ એને એક મહત્ત્વે પુનિષ્ઠે
આ એક કામદત્તી કાલે આપને પૂજ્ય વિના અત્યંત દિશ્વર કાલે
વિના આપનું નામ એકામુ. આ કામદત્તી એક મુખે કાલે આપના
અંતર મિત્ર અને મુખજ્ઞ એક મુખે પૂજ્ય સદાય એકામુનામકામનું
નામ એ એકામુ હું. આ બીજા મુખે કાલે આપનું નામ એકામુ.
એને તેની કામદત્તી એકામુનામ હી સાચું એકામુ એ તેમ એક.

મનસુખજ્ઞ.

ADARSH AND BHARUCHA SETHIA.
JAIN LIBRARY.
BIKANER, RAJPUTANA.

પરો; છતાં જ્યારે નજ લખાણું ત્યારે પછી હેવરે મારે આ ગુરુક
નિય વિસ્તૃત ચરિત્રે જહાર પાડે પડે છે.

આમ છતાં, રા. ભાઈ મેહનલાલ દલીલદે દેસાઈ બી. એ. એલ.
એલ. બી. એ થીમાનુ દેવચંદ્રજીને સક્ષિપ્ત જીવનચરિત્ર લખ્યું છે તે આમાં
રાખ્યું છે. ભાઈ મેહનલાલે એ મહત્વપૂર્વક જીવનની જે લક્ષણ રેખા
દેવી છે તે અવશ્ય જનિદાસીક માર્ગદર્શક તો છે. ભાઈ મેહનલાલની પેઠે
આવશ્ય જન સંતાનો આવી લેણાપણકે દિલ્લોમાં પ્રવલ્લો કરવા તત્પર
થાય એટલું જ હું ઈચ્છું.

મારા તરફથી પ્રકટ થયેલ ગુર્જર જૈન કાવ્યોના સંગ્રહરૂપ "રાવચંદ
જૈન કાવ્યમાળા" ના ગુરુક ૧ થીની બંદર ગુજરાતી ભાષાના જન્મ સાથે
જનિયોતો સર્વથી પ્રથમ સંજય છે એવી મારી માનીનતા મેં અર્પી હતી.
મારી આ માનીનતા રાજકોટ ખાતે મનેથી ત્રીજી ગુર્જર સાહિત્ય પરિષદ
માં અને જાહેર વર્તમાનપત્રોમાં ચર્ચાઈ હતી. મારી આ માનીનતા હજી
કામ્ય છે; એટલુંજ નહીં પણ મારી તે માનીનતા હા કરાવનારાં કેટલાંક
કારણો અને ત્યાર પછી અન્યાં છે. -તો કે એ ખૂં છું કે મેં જેમ પ્રથમ
ગુરુકમાં કહ્યું હતું કે "ગુર્જર ભાષાનો જન્મ જનિયોતી હોવા યોગ્ય છે,"
એમ મારે કહેવું જોઈતું નહોતું. મારે એમ કહેવું જોઈતું હતું કે તેની
ખીલવણીમાં જનિયોતે સૌથી પ્રથમ અને મુખ્ય સાચા અન્યો છે.

સદ્ગુણ ચેતર્થનરામભાઈ તથા મીનુત કેશવલાલભાઈ જે દૃષ્ટિએ જૈન
ગુર્જર સાહિત્ય અવધોક્યું છે તે દૃષ્ટિએ જો અવધોક્યામાં આવે તો મારી
આ માનીનતા સત્ત જણાયા વિના નહીં રહે એમ હું અત્યાર સુધી માનું
હું. મારે મારી આ માનીનતા સંજયમાં આ પ્રકાશનની સાથેજ વિરીત
ઉદાપેઠ કરવાની ઈચ્છા હતી. પરંતુ મારી તે ઈચ્છા અત્યારે તો ઈચ્છા-
રૂપેજ રહી છે-અમલ રૂપે જહાર આવી નથી.

આ ગુરુકમાં જે પુરોના કાવ્યોનો સંગ્રહ રાખ્યું કર્યો છે તેના
સક્ષિપ્ત જીવન ચરિત્રો તથા કાંજી દાંડોનો કેલ અને સમજીની આજ્ઞાની
મારી ધારણા હતી તે પણ ચરીરના કારણથીજ પર પડી નથી તે
મને દિવસીર હું.

અનસુખલાલ રવજીભાઈ મેહતા.

જૈનકવિતા.

શ્રીકૃત મનમુખજ્ઞાન ગચ્છમાર્ગ મહેતવની જૈનસાહિત્યએવા સાક્ષર વર્ગને સુવિદિત છે, “ સનતન જૈન ના ન ત્રી તરીકે સમગ્ર જૈનકોમને દ્વિતક યદ્ય પડે એવા જેઓ ક્રમી સમગ્ર જૈનકોમની સેવા ખળવવાને વ્યાજખી ગનો ખીજા જૈનપત્રાને તેમણે ખતવ્યે છે માગધી ખાયાના અભ્યાસની અને યુનિવર્સિટી, ગૌરવ દેવ ન. ખજ કરવાની યથા પ્રથમ તેમણે ઉપાડી હતી જૈન કાવ્યદોહન પ્રગટ કરવાની પહેલ પણ તેમણે જ કરી છે. શરીર આગેત્ય નહિ હોવા હતા જેઓ જૈનસાહિત્યની ખતી શક્તી સેવા ખળવ્યે જાય છે એ નગરે જોવા પડ્યાજ આદલુ લખવાનું મન થયું છે. તેમના તરફથી પ્રગટ થતા જૈન કાવ્યદોહન માટે જૈનકવિતા વિષેના મારા આગ્રહા વિચારો કે જે વિચારોમા દશ કેગદાર થયો નથી તે આ નીચે દર્શાવુ છું.

જૈનસાહિત્ય તરફ ગુજરાતી સાહિત્ય પરિવહના પ્રમુખ સ્થાનપરથી સાક્ષરમ કનમણિ જોવધનરામજાએ તેમજ સાક્ષર શિરોમણિ કેસવજીભાઈ ધ્રુવે યોગ્ય વિવેચન કર્યું છે. એવા નિષ્પક્ષપાત ત્રાદિત વિદ્વાનોના અભિપ્રાયને સીધે જૈનેતર વિદ્વાનો જૈન સાહિત્યપ્રત સહાનુભૂતિ ખતાવવા સામ્યા છે અને એ સાહિત્ય તરફ જરા જરા કોઈ કરવા સામ્યા છે એ માટે જૈનો ઉક્ત ખને વિદ્વાનોના આભારી છે.

કવિ દસપતરામે કાવ્યદોહનની પ્રસ્તાવનામા જુદા જુદા કવિઓના સંખ્યમાં કંઈક કહ્યું છે. તેમનાં નામ માત્ર પણ સભાર્થી છે. ત્યારે જૈન કવિઓ સંનંધી એક અક્ષર પણ લખ્યો નથી. કાવ્યદોહનના ૧ જા ભાગમાં જ્યારે ત્રીશ કવિની કવિતાઓ લીધી છે ત્યારે તેમાં માત્ર એકજ જૈન કવિતા દાખલ થવાને જાગ્યસાગી થઈ છે. તેજ પ્રમાણે કાવ્યદોહનના બીજા ભાગનું સમજી લેતું. આપણે એમ માનીએ કે જૈન કવિની કવિતાઓ કે પ્રથેની કોઈ પણ વિશેષ દસ્તાવિખિત પ્રતોતેમના હાથમાંઆવી નહિ હોય; પરંતુ તેમ નથી. તેઓમાં કાવ્યદોહનના ૫. ૧૫૩ મે જણાવે તે ૧૫૩ કવિની કવિતાઓ ૧૫૩ જૈન કવિઓએ જોગ્ય ગુજરાતી ભાષાના

અમે પણા છે પણ તેમાં આપણી ભાવના તેમ જીવન નરેદવાર કાપે
આપે છે મારે અમે ઝાઝી કવિતા લેખેલી લીધી નથી, "આ સખાજી
એમ જનારે છે કે જન કવિની કવિતા સમજવા તે વખતે વિશેષ ધ્યાન
રખે નથી.

જન કવિએ સિવાય બીજા કવિએનાં કાવ્યોમાં અન્ય દૃષ્ટિએ તરે-
દવાર કાપેલાં હોવા છતાં તે કાવ્યોના સંયોજકોએ એ કાવ્યોને પ્રસિદ્ધિ
આપી એનું કારણ એ દોષ છે કે એ કાવ્યો તેમના ધર્મને સત્તા અ-
ંતર પરિચિત હતાં એ સંયોજકોમાંથી કોઈ જન નહોતા. વળી એ પણ
જનના જોશ છે કે "જન" પોતાનો કુળધર્મ ન હોવાથી પોતાના સ્વા-
ભાવિક ધર્મ સંસ્કારોને લીધે જટલ અને ન સમજી શકાય એવાં જન
કાવ્યોની એ સંયોજકોએ કાવ્ય ઉપેક્ષા પણ કરી હોય.

સાહિત્યના ઉપાસકોએ ખાસમાં રાખવાનું છે કે પ્રતીન કાવ્યમાળા
અને અન્ય કાવ્યરોહનાદિમાં જન સિવાય બીજા જે જે કવિઓનાં
કાવ્યો પ્રગટ થયાં છે તેમાં કાંઈક પરત્વે સમયોચિત ફેરફાર સંયોજકોએ
કર્યો છે; તેવોજ ઉચિત ફેરફાર સંયોજકો પાસે તો જન વિદ્વાનોને
આમંત્રી લેખોની સહાયતા વડે કરી શકત.

કવિશ્વર હાલનારમ એમ પણ એક ટોચે લખે છે કે "મારો
વરસ ઉપરના અને આ વખતના (સને ૧૯૫૨ ના) ચુલસાના કવિઓની
કાવ્યમાં કંઈ વધારે ફેરફાર થયેલો નથી, પરંતુ સ્વ. સાક્ષર નવધરામજી
લખે છે કે "પણના પાત્રમાં એમ છે કે ચુલસાની કાવ્ય દાય જોમ
બોલાય છે તેમ નરસિંહ મહેતાના વખતથી બોલાતી આવે છે. પણ એ
જેમનીમ જૂથ છે, એટલાં વંદે સુધી કાવ્ય વિકાસ ન પામે એ જનસ્વભાવ
અને સધળા દેહની કાવ્યોના કનિદાસથી ઉત્પન્ન છે." સંયોજકોએ
નરસિંહ મહેતાનાં કાવ્યો સુધારીને પ્રગટ કર્યા જણાય છે.

રાણકરેવી અને રામેશ્વરના બોલાતા કુદાઓમાં મૂળ કરતાં કેટલો
બધો ફેરફાર થઈ ગયો છે તે નીચેના કુદાઓ પરથી જણાશે. જો કે મૂળ
કુદા પણ સં. ૧૩૪૭ માં રચાયેલા એક મહેમાંથી લીધા છે. તેથી કં-
સં ના ૧૧ માં સુત્રમાં બોલના ખરેખર કુદા તો તેથી પણ 'બૂની
કાવ્યમાં બોલના હશે.

રાણા સઞ્જે વાણિયા, ને સજુ વડુદ સેડિઃ
કાંદુ વણિજુ માવિડિં, અમ્મીણા ગઢ દેડિ
તણ ગડુઆ ગિરનાર, કાંદુ મણિ મત્સર ધરિડિઃ
મારીતાં રાખેંગાર, એક સિંહર ન દાડિડિ.

હામ ખોશાય છે તે—અમારા ગઢ હેઠ, કાણે તંજુ તાણિયા;
સધરો મોટો શેઠ, બીજા વર્તાઈ વાણિયા.
ગોઝારા ગિરનાર, વળામણુ વેરીને કિયો;
મરતાં રાખેંગાર, ખરેડી ખગિા નવ થયો.

આમારંથી શ્રીહેમયંદાત્યાવંના અપમંસજાતાના વ્યાકરણમાંથી કાઢી રજુ થઈએ.

દેણા મછ તુડુ વારિયા, મા કુર દીદમાણુ;
નિદાએ મમિદિ રતડી, દડવડ હોદિ વિદાણુ.
પમણે મુંજ મૂણાણવર્ધ, ભુવરણુ ગિડિ મહુરિઃ
જઈ સકર સવખંડ ધિય, તોય સમિદી બૂરિ.

સંશોધકે એ દોહા સમગ્રાય તેવી ભાષામાં નીચે મુજબ લખ્યા છે.

દોહા મેં નને વારિયો, મા કર સાંજું માન;
નિદાએ રાત્રી જરી, ઉતાવળું થરી વહાણું.
મુંજ બણે હે મૂણાણવતિ, જોગન ગયું હુરેમાં;
જદિ સાકર સવખંડ થઈ, તોય થણી મીડી.

અનબ્યાસ, ગિવ્હારોય, સરળતા તરફ વલણુ ઇત્યાદિ કારણોથી
ભાષા વિકાર પામતી જાય છે અને વિશેષ વિકારે જ્યારે જૂનું લખાણુ કે
કવિતા સમજી શકાય નહિ ત્યારે તેમાં સંશોધકો કે વાચકો દેશ કાળ
મુજબ ચોખ્ખ સુધારો કે ફેરફાર કરે એમાં નવાઈ નથી. એવા ફેરફાર
ઉપર આપેલા દુહાઓમાં આપણે જોયો. તે જોઈ વિદ્વાને જૈન કવિતા
દાયમાં લીધી હોત ને જૈનોને તેનું સંશોધન કરવાને ખોશાત્યા હોત તે
શું આજે મુજરાતી સાહિત્યનું એક અંગ ને ભુદુ પડી ગયું જણાય છે
તે શું એકત્ર સાહિત્યમાં ભળી ગયા વગરનું રહેત કે ?

મુજરાતમાં જ્યારે કાવ્યદોહનાદિ પ્રસ્તુતો રચાયાં ત્યારે જૈન કવિઓએ
મુજરાતી ભાષાની જાળવેલી સેવા સંબંધે કદાચ અત્તજુપણે ઉપેક્ષા
દાખવ્યા છતાં આપણે સારી રીતે જોઈ શક્યા છીએ કે મુજરાતી સાહિત્ય

પરિવર્તની બને બેઠામાં માનવંત પ્રયુજ સાહેબો તરફથી જૈનોની યોગ્ય કદર થઈ છે.

૨૧. સામુદાયી ગોપદનરામભાઈના બાલકમાંથી ઉતારો કરિયે.

“ સનક ૧૪ મું-ગુજરાતમાં તેજસિંહના એક મધ્ય ચિનાના સર્વ મધ્યે માર્ગ જન સહુઓના રચેલા છે. એ મધ્યે પણ મોટા બાગે ધર્મ. સાહિત્યના અને સંસ્કૃત સાથે પ્રાચીનમાં પણ છે. એ સહુઓએ તેમના પ્રયોગો આજે પામી આપણે સહિત્યરસ ઉદરા દીધો છે ” કન્યાદિ.

“ ગુજરાતી સાહિત્યનું મૂળ પ્રથમ શૈયાયુ તે વેળા દિલ્હીના બાદશાહો, ગુજરાતના મુખ્યો અને નાના સરદારોનો વિમલ આ ગુજના આરંભથી ૧૩૧૦ સુધી ચાલ્યો અને તેનો ફોલ જાણવા, જુનાજા, મોડળ વગેરે કાંઈકવાડના જામોમાં અને જાણના ગુજરાતમાં ચાલી રહ્યો હતો. તેવામાં જન મહેતા ચાર પાંચ સહુઓ ઉપર ગુજરાતી સાહિત્યના એકલા આધારભૂત હતા. તે પછીના પચીસેક વર્ષમાંપણ ખીલ પાંચેક જન સહુઓ એવા આધારભૂત હતા. ”

“ જન સહુઓ જેટલી સાહિત્યધારા ટકાવી શક્યા તેનો કાંઈ અંશે પણ અન્ય વિદ્વાનોમાં કેમ ન દેખાયો ? તેઓ ક્યાં બરાઈ બેસા હતા. ”

“ જન મધ્યકાલની જાણ તેમના અસંખ્ય જીવનના બને શુદ્ધ અને સરળ રૂપે તેમના સાહિત્યમાં રૂંદે છે. ત્યારે આખા દેશના પ્રાચીન બીજ આદિ અનાયે જાનિયો અને રાજકર્તા મુસલમાન વર્ગ એ ઉત્તરના સંસ્કૃતી જાણજુ વાંચીયાઓની નથી જાણ કેવી રીતે જુદું ધાવજુ ધારી બોધ્ય એ પણ તેમના આ બમજુના કનિદાસથી સમજાશે. એ સહુઓની અને આ સંસ્કૃતીઓની ઉત્તરની ગુજરાતી જાણા જુદે જુદે રૂપે જમાવા પામી. ”

“ સનક ૧૫ મું (ઉત્તરાર્ધ). પાટલુ નગરમાં જન સહુઓ પ્રથમની જે પાછા સંસ્કૃત-પ્રાચીનમાં સાહિત્યને રચવા લાગ્યા હતા અને રાજકીય સ્થાન મરી એ પણ તે કાને તીર્થ નદિ તો તીર્થ જેવુંજ આ સહુઓએ કરેલું જમુલ છે. ”

Imperial Gazetteer of India ની ૧૯૦૭ ની જાણનામાં Jaisiસા વિષે નીચે પ્રમાણે લખે છે:—

તેમ કવિઓએ થલે સામે રાસ, સજ્જાત, સ્વનો સખ્યાં છે. આ-
શરે સાચા મધુમે રાસ તે હાથ આપ્યા છે. એથી વિરોધ ને દુષ્ટ ભંડા-
રમાં પડ્યા હોય ને પ્રસિદ્ધિમાં ન આપ્યા હોય તે તે બૂઝા. આ બધા
રાસ પડે તેમાં કાવ્યોદ્દનનાં પ્રસંગો કરાજ તેના વિચાર કરવા યોગ્ય
છે. અત્યાર સુધી મુજરાની જાણ બલુનારાઓ એમ માનવા હતા
કે મુજરાની જાણમાં પ્રથમ કવિના સખનાર નરસિંહ મહેતે એજાજ
હતા. પરંતુ જાને પરિપૂર્ણ મનવંત પ્રમુખ સાહેબોના જાણણે ઉપરથી
કવેન્દ્ર બલુજમાં આખું દરો કે નરસિંહ મહેતા પહેલાં પણ બમુક સ્તનક
સુધીની જાણને મુજરાની જાણ કહી શકાય છે અને તે સતીમાં બીજા
કવિઓ તથા સેખોડા મધ મયા છે.

થોડી મહેનતે સમગ્ર રાસ એવી નેજ સહુની જૂનામાં જૂની ને
કવિતા અત્યારે અને છે તે મુનિથી વિજયજીની છે. કાવ્ય વિજય
જી એ સદ્ગિત અથવા પર્વાવવાચક નામ પણ હોય. વિજયજી પહેલાંની
તેજાકે કાવ્યની મુજરાની કવિતામાં થેલાં ઉદાહરણો મીથુન કેસવજી
જી તરફથી આપવામાં આપ્યાં હતાં. સં. ૧૩૨૭ માં રચાયેલા
“સમરેરી રાસ” કે સં. ૧૩૪૭ માં રચાયેલા “પ્રજાપિતામણિ” મધ
કે તેજ અરસામાં રચાયેલા રત્નસિંહમુરિના “ઉપદેશમાળા” નામે પ્રથમથી
કેષ ઉદાહરણો આપી શકાય. અહીં વિજયજી મુનિથી તેમ રાસોની શર-
આત સદી વિરોધ જાણે રાસો વિરે કષ્ટકે કહેવા કષ્ટું છું; વિજયજી કે
ઉપવંત મુનિ નરસિંહ મહેતા પહેલાં આશરે સોએક વર્ષ ઉપર મયા હતા.
નરસિંહ મહેતે જ્યારે સં. ૧૫૦૦ માં હતા એમ કાવ નર્મદાસંકર
કહે છે ત્યારે વિજયજી મુનિ સં. ૧૪૧૨ માં હતા એમ ગૌતમ-
રાસ કહે છે.

કવિવત્સોના ને ને મધો છેલાં પાંચ સાત સતીમાં તેમ કવિ-
ઓએ સખ્યા છે તેમજાં મલુખરને તેમજે “રાસ” નામ આપ્યું છે.
‘રાસ’ કંઈ પ્રથમ મીમદ જાગવનમાં જોઈ શકાય છે. રાસમાં જૂડી જૂડી
નીતિની અને ધર્મની વાતો સમજાવવા માટે મહા પુરોનાં ચરિત્રો કથન
રૂપે આપ્યાં છે; પરંતુ પોતાની કવિતાના પ્રેરણાને રાસ કહેવાનું શું ખાસ
કારણ દરો તે વિચારવા જેવું છે. જાગના પુરિધાર્મ નેજુલ ધર્મમાં ‘રાસ’

આવે છે તેમ હાલ પૂરી થતાં કેટલાક રાસમાં દોહરા કે સોરઠી દોહરા આવેલા હોય છે.

મંચગાયરજીમાં પ્રથમ દરેક રાસમાં જિર્નેદોષની, પછી સરસ્વતી દેવીની તથા ગુરૂની સ્તુતિ કરી કોનો રાસ લખાય છે તે ધર્મનીતિની ક્ષુભાનનો મદિમા બતાવવા લખાય છે તે જાણીતું હોય છે. ધણું કરીને દરેક હાલમાં છેડે કવિનું નામ આવે છે. રાસ પૂરા થતાં કેટલાક રાસમાં તો તે રાસ કવિએ કઈ સાલમાં ક્ષુભ નિધિએ કયે વારે કયા મામમાં રહી રહ્યો તે તથા કવિના ગુરૂએનું પેદીનામું પણ આપવામાં આવ્યું હોય છે.

ગુજરાતમાં મુસલમાની રાજના બારંબનો કાળ તદ્દન અધાણીનો ને જુલમ તાસનો હતો. એ કાળમાં ભોલો સંસ્કૃતિદિ ભાલાઓ બહે છે ઉંચું તત્ત્વાન મેળવવામાં વખત માતે એવી કંઈ જોખવાઈ કે દાનિ નહોતી. ધર્મ પુત્રો કાંઠારામાં ભરી સંતાડી મૂકવામાં આવ્યાં હતાં. એવા વખતમાં સામાન્ય જીવોના દિનને માટે રાસ રચવામાં આવ્યા હોય એમ જણાય છે. અધાણીના વખતમાં પણ જેનું સાધુઓ જામન રહ્યા હતા એવું એ રસો આદિની રચનાથી જાણાય છે. એ રાસોમાંના ધણા મોટા ભાગનું વસ્તુ (plot) મૂળ સંસ્કૃત કાવ્યો કે અપ્રમ સૂત્રો કે એ સૂત્રોની દીકા ઉપરથી લીધેલું એ તો નિઃસંદેહ સામે છે. અધાણીના વખતમાં જેનું જોડાએ જોડુ કે સામાન્ય જીવો મૂળ માનથી કે સંસ્કૃતનો અભાસ કરી તે ઉપરથી ધર્મજોષ લઈ શકે તેમ નથી. માટે તેઓ સમજે અને સરળતાથી શીઘ્ર બોલ પામે તો સાફ. એવી રવપર દિનમુદિએ, ધર-ખાર તણ ત્યામી કવેશ એ સમજીએએ સંસ્કૃત કાવ્યો તથા સુવ દીકા-માંની-આખ્યાયિકાઓને રાસ રૂપે દેશ ભાષામાં ઉતારી.

જેનું ઉપાક્રમોમાં આજે પણ ચોમાસના દિવસોમાં તેમજ ઉનાળાના લાંબા દિવસોમાં જોયેરે ધણે રચેને સાધુ. આર્ષા કે આવકો રાસ લલકારીને વણે છે અને કોનાઓ ખાત હોને સમજે છે. સામાન્ય જીવોના લાભ માટે ધર્મનીતિનું સિદ્ધાન્ત આપનારા અગ્ર રાસો દેશ ભાષામાં રચનાર સાધુ મુનિઓએ છેલ્લાં પાંચ શતાબ્દો સમય જોનાં આવકસમુદ્ધ ઉપર જુદા ઉપકાર કર્યો છે.

કવિતા જેવી ચીજ સાત રાગથી ને દશકથી ગવાઈ ચલુને પ્રિય

અસંખ્યમાં બધાં લખાણો સંગ્રહ લીટીમાં ને જાગૃતિય નૈન લિપિમાં લખાયેલાં છે. દેવનાગરી કે જાગૃતિય અક્ષરો અને નૈન (માત્રી) અક્ષરોમાંના શબ્દો અક્ષરો વચ્ચે કેટલોક તફાવત છે. આટલે અક્ષરોની ૩૪ સંખ્યા તદ્દન મળતી છે. જોડાક્ષરોમાં પણ કેટલ કેટલ સ્થાને તફાવત જણાય છે. તેથી નૈનના રાસ તથા રાસો વચ્ચે જે લિપિમાં લખાયેલા છે તે લિપિને નૈન લિપિ કહેવી એ વધારે ઠીક લાગે છે.

સોલ, દાં, હો, રાજ, લક્ષ્મી, સપ્તર્ષી, રેવતી, આ છે સાત વચ્ચે પાંદપૂર્ણ્ય સંબંધો. જોડોએ દેશીમાં જરૂર પડતાં જાડુ પુટથી ઉપયોગ થયો છે. રાસો સિવાય જૂદા જૂદા પાંચેક ને નૈનિક વિષય ઉપર સત્રાપ, સ્તવન, સાવણી ઈત્યાદિની રચના પણ જોડોએ કરી છે. કવિના તરફ તેમનું વંદ્ય વિશેષ છે. એક વિદ્વાન કહે છે કે “એકલા કાવ્યમાં સાદિત્યનો સંભાવેલો નથી છતાં કાવ્ય એ એક સાદિત્યની મુદ્રા કસા છે. તેનો પ્રોત્સાહન વિસ્તીર્ણ છે. કવિઓનાં જીવન કવિરામ્ય દેલ, કવિતામાં આસાન હોય, રસમાં અગોગામેયાં દેવ છે. કવિઓના હૃદયપ્રવાહના અણુનું વહન સાદિત્યના પ્રોત્સાહને ફળદ્રુપ કરે છે...મખાલગના મુર્ખર કવિઓએ આપણી પ્રાજ્ઞાનાં જીવન રચનામાં તેમજ પ્રારબ્ધ પાપમાં કેટલી બધી જાસર કરી છે !” કાવ્યના આવા માહત્ત્યને લીધે જોડ કવિઓએ રાસોને પ્રથમ પસંદગી આપી જણાય છે.

એમ. એ. ની પરિક્ષામાં “મુજરાતી” લઘુ પાસ વતારા વિદ્વાનોને મારે જે જે મુજરાતી પુસ્તકો પસંદ કરવામાં આવ્યાં હતાં તેમાં જોડ કવિ નેમવિજયનો સ્વેષો “શીલવતીને રાસ” પણ હતો. તે રાસ ચોખ્ખા પ્રતાવના સહિત ય. જા. દુરમેચિંદરાસ કાંડવાળાએ પ્રાચીન કાવ્યમાળાના એક અંક તરિકે પ્રસિદ્ધ કર્યો છે. તેના વિશેષ અંગે નીચેનાં હોત તો અથવા અનિદ્વિષ્ટિ પણ પ્રથો જે રાસને નામે એળખાય છે તેનો સમ્રેદ કરવામાં ફુરતસ સદેશ જેવા લેક્ષ્મી મુરેલિવન પ્રકરણનો જોડ મળી ગયો હતો તેણે નૈન રાસોની પ્રસિદ્ધિમાં તેવો કેટલો જોડ મળ્યો હોત તો આજે જોડ સાદિત્ય તરફ મુજરાતના તથા બીજા દેશના સાક્ષરો કંઈ જુદીજ પુખ્તીથી જોડા હોત.

“સનાતન નૈન” માસિકમાં જોડોનાં જૂનાં તથા લખાણોના

મહારાજ, ખખાન વગેરે શામેલાં રહી રાસ રમવાનું અમુક અમુક રાસમાં
કેવિએ જણાવે છે. ત્રિકોનેર મુઘી મુઘરાતી બાદ તે કાને સારી રીતે
સમજાવી એમ તે ઉપરથી જણાવે છે.

મિજર ઉપેંદ્યાય જામુ પેનાના નિગધમાં જણાવે ॥ ૧ “ઉત્તર
દિંદમાં ખોજાતી બાપાએમાં મુઘરાતી જેટલી કાઈ પણ દિંદુસ્તાનની
જીલ્લા બાપા તેટલાજ જુદી જુદી જાનના લોકો તથા જુદા જુદા ધર્મ
પાળનારા માણસોમાં ખોજાતી નથી.....દિંદુ, પારસી, મુસલમાન અને
તેલ એ ચાર સંપ્રદાય પાળનારા લોકો મુઘરાતીનો ઉપયોગ કરે છે. માત્ર
સંસારી વિષય નહિ પણ તેમનાં ધાર્મિક પુસ્તકો મુઘાં એ બધામાં
લખાયેલાં છે તેથી જુદા જુદા લોકોને હાથે મુઘરાતી બાપાની જુદી
જુદી રીતની મૂર્તિ ધરાય છે.”

કેટલાકો વિદ્વાનો એમ કહે છે કે જૈન ગણપત તેમ જાત્ર તેમના
ધર્મનેજ સમજું દેવાથી તેમના નર જાદના અભ્યાસીઓનું લક્ષ્ય ખેંચાયું
નહિ. મિજર ઉપેંદ્યાય જામુ લખે છે કે “મુઘરાતમાં પણ તેનો વસે
છે.....એક વખત એવો હતો કે જ્યારે જૈન સંપ્રદાયીઓને સંસ્કૃત
જાતનું જાદું સાઈ રાખે હતું. તેમનાં જાનાવેલાં સંસ્કૃત પુસ્તકો હજુ
જુદી પ્રથમિય છે. તેમાંના ધર્મોએ મુઘરાતીમાં કવિનાએ જાનારી અ-
માર ચર્ચ થયા છે. પરંતુ તેમની જાણી કવિના તેમના ધર્મને જાનારી દો-
વાથી તેના નમુના અને જાણવાની જગ્યા નથી.” દૃનમનાપૂર્વક પૃષ્ઠવાની
રખાઈ છે છું કે શું નરસિંહ મહેતાની, દવારામની કે જાણજુદી કવિના-
એ ધર્મવિષયક નથી ? મિજર સુદેન પેનાના ઉપજા લખાણના વિરોધા
જાણ જેવું એક લખાણ તેજ નિગધમાં આપે છે “ધર્મ ખાઈ સંસ્કૃત
કવિઓનું અનુકરણ કરી અસહના મુઘરાતી કવિઓ પેનાની કવિના રચી
થયા છે અને તેમાં ઘણાં જાત્ર ધર્મ સંબંધી છે. જાણજુદા દેહમાં ધર્મ-
જાણનું પ્રગટ દેવાથી એઓ ધર્મ સંબંધી કવિના લખે છે તે મધાને
મિત્ર તથા પૂજ્ય થઈ પડે છે. એટલુંજ નહિ પણ તેથી તેઓ અમાર
ચક્ષુ જાય છે.” આ લખાણ વાંચ્યા પછી રજા જાણુરી કે ધર્મવિષયે
લખાયેલી જૈન કવિનાઓને કેઈ પણ રીતે મુઘરાતી જાદના સારિત્વમાં
દી જાનાવ કરી દર્શાવ તેમ નથી.

મદાયા, ખખાન વગેરે મામેમાં રહી રાસ રચનાનું અમુક અમુક રાસ કવિઓ જણાવે છે. નિકાનેર સુધી ગુજરાતી ભાષા તે કાને સારી રીતે સમજાવી એમ તે ઉપરથી જણાય છે.

મેજર ઉપેદ્યાય બાસુ પોતાના નિર્ગંધમાં જણાવે છે કે "ઉત્તર દિશમાં બોલાતી ભાષાઓમાં ગુજરાતી જેટલી કોઈ પણ દિગુસ્તાનની બીજી ભાષા તેટલાજ જુદી જુદી જાનના લોકો તથા જુદો જુદો ધર્મ પાળનારા માણસોમાં બોલાતી નથી.....દિંદુ, પારસી, મુસલમાન અને જૈન એ ચાર સંપ્રદાય પાળનારા લોકો ગુજરાતીનો ઉપયોગ કરે છે. માત્ર સંસારી વિષય નહિ પણ તેમનાં ધાર્મિક પુસ્તકો મુઘલ એ ભાષામાં લખાયેલાં છે તેથી જુદા જુદા લોકોને હાથે ગુજરાતી ભાષાની જુદી જુદી રીતની મૂલિ ધ્યાત છે."

જેટલો વિદાનો એમ કહે છે કે જૈન મઘપલ તો ચાત્ર તેમના ધર્મનેજ સમજી દોરાથી તેમના નરક ભાષાના અભ્યાસીઓનું લક્ષ્ય બેઠાણું નહિ. મેજર ઉપેદ્યાય બાસુ લખે છે કે "ગુજરાતમાં થજી જૈનો વસે છે.....એક વખત એવો દનો કે જ્યારે જૈન સંપ્રદાયીઓને સંસ્કૃત ભાષાનું બહુ સાદું જ્ઞાન હતું. તેમનાં જનાવેલાં સંસ્કૃત પુસ્તકો હજી સુધી પ્રચલિત છે. તેમાંના થજીઓ ગુજરાતીમાં કવિતાઓ જનાવી અમર ઘર્ષ થયા છે. પરંતુ તેમની બધી કવિતા તેમના ધર્મને સમજી દોરાવાથી તેના નમુના અને આપવાની જરૂર નથી, " હૂંનમનાપૂર્વક પૂછવાની રજા લઉં છું કે શું નરસિંહ મહેતાની, દયારામની કે ભાગ્યજીની કવિતાઓ ધર્મવિષયક નથી ? મેજર સાહેબ પોતાના ઉપમા લખાણના વિરોધાભાસ જેવું એક લખાણ તેજ નિર્ગંધમાં આપે છે " થજી ખઈ સંસ્કૃત થયા છે અને તેમાં થજી ભાગ ધર્મ સંબંધી છે. આપણા દેશમાં ધર્મ-ભાવનું પ્રજગ દોરાથી જોએ ધર્મ સંબંધી કવિતા લખે છે તે જાદાને પ્રિય તથા પૂજ્ય ઘર્ષ પડે છે. એટલુંજ નહિ પણ તેથી તેઓ અમર થઈ જાય છે. " આ લખાણ વાંચ્યા પછી રજા જણાયે છે કે ધર્મવિષયે લખાયેલી જૈન કવિતાઓને કોઈ પણ રીતે ગુજરાતી ભાષાના સાદિયમાંથી જાણ કરી રાખાય તેમ નથી.

એમં જોગળગ ગહેરે જહો, એમ કલુષાચર તેને કંગો,
 તીમ જોગમ સોજાવ નિધિ.
 એમ માનસ સર નિવમે કંસા, એમ મુરચર શિરે કલુષનવનંસા,
 એમ મદુષર રાજવ વને;
 એમ રચણર રચણે વિવસે, એમ અંજર તારાજલુ નિકસે,
 તીમ જોગમ મુલુ કેલિવનિ.
 પુનિમ દિન એમ સસિદર સેહે, સુરતર મદિમા એમ જગપોહે,
 પૂરવ દિસિ એમ સદસકરો;
 પચાનને એમ ખીરીવર રાજે, નરવર્ધ પરએમ મયમય ગાજે,
 તીમ એમ સાસન મુનિપવરો.
 એમ સુર તરવર સોહે સાખા, જમ ઉતમ મુખે મધુરી બાખા,
 એમ વન કેનુધી મદ મહેમે;
 એમ ભૂમિપાત ભૂષ જગ વમો, એમ એણુ મદિર ધારે રણો,
 જોગમ જગમી મદમહેમે.
 ચિંતામણિ કરે મડિયું આજ, સુરતર સારે વહિન રાજ,
 કામ કુંજ સો વસિ કુવો એ;
 કામ જવિ પૂરે મન કામી, એ જાટ મદાસિદિ આવે ધામી,
 સામી જોગમ આજસરએ.

મહિદ હસવ જારોતર વરિએ, જોગમ મલુષર કેવળ દિવમે,
 કિયો કવિત ઉપચાર કરો;
 આરિદ્ધી મંથન એહ જણીએ, પરવ મદેત્સવ પદિયો દીએ,
 રિદિ જદિ કમ્પાણુ કરો.
 ધન માળા જેણે ઉજરે ધરિયા, ધનપિત્ર એણુ કુને અવતારિયા,
 ધન સદસમુર એણે દીખિયા એ;
 વિનવવંત વિદ્યમંડલ જલુગણુ મુદરી ન જમે ધાર,
 વડ એમ સાખા વિસ્તરોએ.

વિમન: ૧૫ મા તથા ૧૬ મા સૈકામાં જખારેલા કેટલાક ગ્રંથ
 ની રીપ આ નીચે આપી છે:—

૧	હામ પ્રકાશ	મં ૦ ૧૬૧૦ આમરામ	કર્મો જ્ઞાતાન્દસુરિ.
૨	જાન્ય ભા. માત્ર નામ		„ ગુણુરુભસુરિ.
૩	માત્ર નામ	મં ૦ ૧૮૧૧	, વિજયભટ્ટ(ઉદયવંત)
૪	દુ. મં. ૧૮૧૨ ૨૦ ૨૧ નામ મં ૦ ૧૮૧૨		„ „ „
૫	ગાનમ નામ	મં ૦ ૧૮૧૨	„ „ „
૬	શાન્ય રામ	મં ૦ ૧૮૦૦ આમરામ	„ મુનિમુંદર.
૭	જાન્ય ભા. માત્ર નામ ૧૮૦૨ ૨૧ મે. નંદે		, નેતરવર્ધન.
૮	મુદ્રાન્ત ગોક	૧૮૦૨	„ મુનિમુંદર
૯	ગુણુરુભ	૧૮૧૨	, મજાકુશાગી.
૧૦	વજાન્યમિત્ર	૧૮૧૨	„ મનિમેખર.
૧૧	મિદ્ધમ્મ રામ	૧૮૨૨	„ ગાનમામર.
૧૨	વિજયભટ્ટ(ઉદયવંત)	૧૮૨૨	, મનિમેખર.
૧૩	શા. રા. રામ	૧૮૨૨	ગાનમામર
૧૪	સિદ્ધાન્ત મત્રામા	૧૮૩૨	, શ્રીકર્મીશ
૧૫	કુરુવંત	૧૮૩૨	, મનિમેખર.
૧૬	મદનરેખા	૧૮૩૨	„
૧૭	સા. ના. મા. મા. નામ	૧૮૪૮	મદનરેખા શિખ.
૧૮	વનુદેવ	૧૮૫૭	દેવકુશાગી
૧૯	બ્રા. મા. મા.	૧૮૫૭	„ સન્ધિસાગર.
૨૦	બાહ્યનો રાસ	૧૮૬૦ આસપાસ	„ સાવળપસમય.
૨૧	વજાન્યમા	૧૮૬૩	„ હર્મદેવમણિ.
૨૨	મદનરેખા	૧૮૬૬	„ દેવકુશસિંહ.
૨૩	ગાનમ રવામીનો રામ	૧૮૭૦ આસપાસ	„ સાવળપસમય.
૨૪	ગાનમ પૂરો રાસ	„	„ „
૨૫	પ્રદેશી રામ	૧૮૮૦	„ મદનમુંદર.
૨૬	સુ. સાદેલી	૧૮૮૫	„ „
૨૭	મદનરેખા	૧૮૮૬(?)	„ મોદનવિજય(૧)
૩૮	વસ્તુપાત્ર લેખકાળ	૧૮૮૭	„ પાર્શ્વચંદ્ર.

સં. ૧૬૩૮ ની આગળ વડ ૬ ના રામ રવાણેશ સાવિત્રદના રાસ-
માથી થોડી લીટીઓ આ નીચે આપી છે.

સંવત ૧૧૩૮ ના આશી વદ ૧ ના રોજ રચાયેલા શાસિભક્તના સુસની એક જૂની દુલ્લ સિખિત પ્રા મારા હાથમાં આવતાં પહેલી તથા છેલ્લી દાળ નમુના તરિકે આપું છું. તેમાં વચરમેલા જે સન્દેશ આ જે સમ-જ્યા જરા મુકેલ પડે તેવા જાણ્યા તે નીચે પુકનોટમાં સમજાવતો મેં યથામતિ ચલ કર્યો છે. સખાલુ સખતું સળંગ લીલીંગમે જૂની દુલ પ્રમાણેનું હોવા છતાં આજની રીતે સખી મોકલ્યું છે, જો કે તેમ કરતાં છતાં સખોની સ્તેષ્ટીમાં મેં જરાપણ ફેરફાર કર્યો નથી.

આજની આસરે જૂની દુલાર વર્ષપર મનપ દેસમાં સળગુદી નગરીમાં એલિક નામનો રાજા રાજ કરતો હતો. તે વખતે તે નગરીમાં અત્યંત સમૃદ્ધિવંત શાસિભદ્ર નામે સૌં વસતો હતો. તેના આમમાં જન્મ-થી માંડીને હે તે રીસા ભઈ સાધુવન પાળી સ્વમે મયા ત્યાં સુધીનું વ-લેન આ રાસમાં આપવામાં આવ્યું છે.

જે પ્રા મને મળ્યા છે તે ઉપાંતની મિતિ સંવત ૧૭૬૨ ના આશ-રવા વદ ૧૦ ની છે એમ તેના ઉપાંત પૂજની ઉપાંત લીલીંગમે ઉપરથી જાણાય છે.

જૂની શુભરાતી.*

સાસન નાચક ૧સમરિયક, વદમાન જિનચંદ્ર;

૧અસિય વિપન ૨દુરક ૩દરક, ૪આપક ૫રમાલુંદ.

સપુત્રો જિનવર સારિખા, ૬પણી ૭તીરમધણી વિરોધ;

૮પરણી જઈ ૯વધ ૧૦માલમદ, લોક નીતિ ૧૧સંપે.

દાન રીસ તપ ભાવના, ૧૨સિવપુર ૧૩મારિય ૧૪અપર;

સરિખા ૭૫ ૧૫તકિ પિણુ કંદાં, દાન ૧૬તણકે અધિકાર.

* યનિવર્ગ પાસે જૂની શુભરાતીનાં પ્રજ્ઞાં લખાણો મળ્યા આવે છે. પરંતુ તે તેઓ પ્રગટ કરતા નથી તેમ જીભને આવતા પણ નથી. જૂનું પરીમાત્રાનું સખાલુ એકદમ સરજતાથી વાંચી પણ ચક્રાનું નથી તથાપિ જાણાયાઓએને એ લખાણો ઉપરથી ચાલ એવા હેતુથી કેટલાંક પત્રાં ઉતારી લીધાં છે. મનપ દેસમાં આસરે જૂની દુલાર વર્ષપર યઈ મુખેલા જેન સાધુ શાસિભદ્ર મુનિની દીકરત આ કવિતારણ લખુ મય (રાસ)માં છે. ૧ સમરીએ ૨ દોલ ૩ દુર ૪ દર ૫ આપે ૬ પણ ૭ લીધનાપક એટલે સાસનનાચક મી મહાવીર ક્રનેચર. ૮-૯-૧૦ જે પરણે તેને માણે ૧૧ સંપે-જુએ ૧૨ મોક્ષનગર ૧૩ માર્ગ ૧૪ આર ૧૫ તોપણ ૧૬તણે.

દેવચંદ્ર.

૧. જન્મ, દીક્ષા આદિ સંબંધો વિષયોનો અભ્યાસ.

ઉક્ત મહાત્મા ક્યાં, ક્યારે જન્મ્યા, માન પિતા કોણ હતા તથા દીક્ષા ક્યારે લીધી હતી, સમાધિસ્થ ક્યારે થયા, તે સંબંધો બીજકૃત્ર વિષયો મળતી નથી. તેઓ અખ્યાતમરસિક અને મહાન અદ્ભુત યાનસાગી હતા તે વિષે બીજકૃત્ર સંદેહ નથી તેની ખાતરી તેમની વિદ્યમાન કૃતિઓ છે કે જે દરેકનું સક્ષમ પરિચીત્તન કરવાથી તુરન્ત જ જણાઈ આવે છે.

૨. ગુરુ અને ગુરુપરંપરા.

તેઓ ખરનરમ્બ અને વિદ્યુતિન કરતા હતા. તેમની ગુરુપરંપરા નીચે પ્રમાણે છે.

કોટિક—ખરનરમ્બજીનિનચંદ્રસિ.

પુણ્યપ્રધાનોપાખ્યાન

સુમનિસાગરોપાખ્યાન

સાધુરંજ

રાજસાગરવાચક

સાનપરંપરા

દીપચંદ્રવાચક

દેવચંદ્ર

૩ સમવનિર્ણય.

ક્યારે દીક્ષા લીધી, ક્યારે સમાધિસ્થ થયા જેવે દર્શાવત દમણાં જે ને સાધનો ઉપલબ્ધ છે તેપરથી બીજકૃત્ર મળી શકતી નથી એ મને તે પરથી એટલું જ કહી શકાય કે અત્યુક્ત સમયમાં વિદ્યમાન હતા.

જ્યોત્સ્ના ૧૧ થી ૧૪ અને ૧૫ થી ૧૮ જે અવેશ સાત્ત્વ નિર્લેપક તે વપાવવાનું રહેશે.

પણ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રે નોખન એક છે એમ કહેવાય છે. આ સ્વર્ગસ્થ
ગોઃ બીમની માત્રેક ઇપાવેવ છે. તેમા નવ, નિષેષ આદિ અનેક મુદ્દમ
આખનો દરેક ન્તરનમા મનાવેવ છે. તેથી તત્ત્વના આદક દરેક જીને તે
વાચવાનીસાથે મન મનન કરવા પેાત્ય છે

અતીત જિન સ્તવન ચોવીરી — આ ચોવીસ સ્તવનો પણ
તત્ત્વના રહસ્યથી તનુ છે અને વિશેષ નાણાથી મનન કરી શકાય.
તેને માટે તેના અર્થ કરી ન. મનનુ મનાત દારિદ્રાને પોતાના ' સુમતિ
પ્રકાશ ' નામના દમગુજ મદન પાડતા પ્રથમા પ્રકટ કરેલ છે.

વીશ નિહુમાન જિન સ્તવન — આ સીમધર આદિ મહાચરિ-
દાદિ ક્ષેત્રમા વિચરતા તાનાગિન મનરતોપર વીશ સ્તવન કરેલ છે,
આ પણ અર્થ મથે ઉત્ત ન થના મદન પડવાના છે.

ધ્યાનમાળા — આમા ધ્યાનને વિષય તેના પ્રકાર સાથે સારી
રીતે અર્થાય છે

સ્નાત્ર પૂજા — આ ત્રણ પ્રચલિત છે, અને પ્રચુત સ્નાત્ર કરવામાં
જે ઉચ્ચતાવના પ્રકટ થવી જોઈએ તે દ્રવ્ય અને ભાવથી આમાં
જણાવેલ છે

નવપદ પૂજા — આ ત્રણ દમભા ન નિરૂપમા છે તેનુ સુદમ નિ-
રીક્ષણ કરતા તેમા ત્રણની કૃતિઓનુ સમિતન છે. ૧ શ્રીમદ્ વરીા વિજય
૨. શ્રી જ્ઞાન વિમલમુરિ ૩, શ્રી દેવચંદ્ર પ્રથમના એ સમકાલીન હતા
એ નિર્વિવાદ છે, શ્રી દેવચંદ્ર તે સખતે દત્તા કે નહિ તે તેમનુ ચરિત્ર
ચોખ્ખ ઉપગ્રન્થ થનુ ન હોવાથી કહી શકાનુ નથી

છુટક સ્તવન સંજ્ઞાત્ય — પણા દગે પણ દાસમાં ત્રણ ઉપગ્રન્થ છે, ૧
શ્રી વીરપ્રભુનું દિવાળીનું સ્તવન તેમાં વીરચિરદ જનુ કર્ણાર્દ રીતે વર્ણવેલ
છે. ૨ ' સમકિત નવિ લક્ષુરે' એ સંજ્ઞાત્ય છે તેમાં પ્રથમ સમકિત
અને પછી ક્રિયા એમ પ્રતિપાદન કરેલ છે. ૩ ' આજ્ઞતો લાહો ભીજ્યે,
જાત્ર જોણે રે દીડી ' એ નામની વૈરાગ્યોદ્ધાદક સંજ્ઞાત્ય છે.

આવી રીતે જે કૃતિઓ ઉપગ્રન્થ ચર્ચ શકા છે તે અહીં રખાણે
મુદ્રિત છે, બીજી એ કંઈ દેલ્ય તે તે તુરત પ્રકટ થવાની જરૂર છે.

૫ કવિ અને જ્ઞાની.

ઉપરની દૃષ્ટિથી સર્વ કૃતિઓ વિચારતાં જે છાપ હૃદયને પડે છે, તે એ છે કે તેઓથી શુદ્ધ અંતરિક્ષમાત્રા સ્વરૂપે હતા. જે જે વાણીરૂપે હૃદયને અવિચાર નીકળેલો જોઈએ છીએ, તે વિચારતાં સ્પષ્ટ જણાય છે કે તેઓથી અદ્ભુત. વિર, અધ્યાત્મમાત્રાની હતા પોતાનાં સમયમાં અઽજ્ઞેદ, અઽજ્ઞના પ્રયત્ન ધણી હતા તે તેમના અંદાનન જિનના સ્તવન-માં અભિદુષ્ણ જણાવે છે, છતાં તે પર પોતાને કરેલા અત્યર્થ પોતાને શુદ્ધ સ્વરૂપના રીતપદને કયો માર્ગ હજી છે તેના ઉત્તરમાં તદસ્થતા, અક-લ્પના, શુદ્ધ અધ્યાત્મધર્મમાં રમણના એ માર્ગ સ્વીકાર્યો છે. જ્ઞાનની કિતમ ડેહિ તો દરેક સ્થલે જાનવાત્સલ્યમાનજ રહે છે. પોતાના સમયની સ્થિતિ અને પોતાની આંતરિક આવસ્થિતિ તો તેમના કામ્યના રહસ્યને યોગ-નારને તુરતજ માણ્ય પડી આવે છે, અને તેપર લખવા ધારે તો થણું જણાવી શકે તેમ છે.

૬ તેમના ગુરૂ શ્રી હીપચંદ્ર.

ગુરૂ પ્રત્યે અરિવનાથક જન્મ પ્રેમ, ભક્તિ, જલુમાન, આદ્યાપારકના રાખતા, અને તેમની સાથે સદી પોને ધણે સ્થળે વિદાર કરેલ છે, અને ગુરૂએ સંવત ૧૭૮૮ માં રાત્રુંજી પર શ્રી કુંચુનાથ ભગવાનની પ્રતિજ્ઞા અને સમેતસરણની પ્રતિજ્ઞા કરી છે. તેમજ અમદાવાદમાં સદાશિવજીની પ્રતિજ્ઞા કરી છે. શ્રી દેવચંદ્રએ પોને સંવત ૧૭૫૪ માં રાત્રુંજીપર પ્રતિજ્ઞા કરી જે એવું વિશાલેષ પરથી જણાય છે.

૭ વિદાર.

શ્રી દેવચંદ્ર પોતાન ગુરૂ શ્રી હીપચંદ્ર પાસે સાથે રાત્રુંજી, અમદાવાદ, ધણે સ્થળે વિદાર કરેલ છે; તેમની કૃતિઓપરથી જણાય છે કે જે સંકષ્ટીર, મોટા કેટલા અમદાવાદ, નવાનગર, પાલીનાથું, હીમડી ભા-વનગર વગેરે વગેરે સ્થળે ચોખાસાં તથા વિદાર કરેલ છે. તેમાં ૧૪ હીમડી એક સંનિસ્થાન પોતાનું હોલ નહિ તેમ ત્યાં ધણા વર્ષનું સુધી સદી ચોખાસાં કરી સંનિસ્થા રૂપે પોતાની કૃતિઓ કરી છે. હીમડીમાં

રાયચંદ્રજૈનકાવ્યમાલા.

શુભશુક્ર ૨ જો.

સાતમ્બર સિંચેજીવન સંનિષ્ઠા

હંસ કવિજીવન

પંડિત શ્રી રાયચંદ્રજી.

વૈકલ્પેદ, (રામનુજાળા.)

પંડિત શ્રી રાયચંદ્રજી ખસીયા ચંપાને વિષે ૧૩૧૧ ના હોનારી ચંપાચંપા ચંપા તે
તેમનાં પુત્રાંશુ નામ વિષયકક ૬૭

અનુવિંશતિ.

સ્તવના ૧ શી.

(નિહીતી રંગમુદ્રા ૧૮૦ ને ૧૮૧)

કાલ્ય વિભુજી પ્રીતી સિંધુ કાલિ હો: કો: અનુ વિભુજી
પ્રભુજી કા' અવધુ જગદિયા વિભુ નરિ હો: કો: અનુ વિભુજી કાલ્ય ૧
સાચ પદુ પદોરિ નરિ નરિ પદોરિ હો: નિયા ૨. અનુજી
તે પદોરિ તે ગુપ કમિ. નરિ અનુ હો: કો: અનુજી કાલ્ય ૨
કો: કો: તે કો: વિભુજી હો: ગુપ તે પદોરિ
કો: કો: અનુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી કાલ્ય ૩
કો: અનુજી વિભુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી
કો: કો: કો: વિભુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી કાલ્ય ૪
કો: અનુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી
કો: કો: કો: અનુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી કાલ્ય ૫
કો: અનુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી
કો: કો: કો: અનુજી કો: કો: હો: કો: અનુજી કાલ્ય ૬

તિમ તિમ આભાસજની, મહે સ્થાપ નિઠાલ દો મિન. કવું ૭.
 સ્વસ્વરૂપ એકવતા, સાથ પુખ્તમંદ દો મિન:
 રમે ભાગવે આતમા, રખતપી ગુણુ જંદ દો મિન. કવું ૮.
 અભિનંદન અવલંબને, પરમાનંદ વિસાસ દો મિન.
 દેવચંદ પ્રભુ સેવના, કરિ અનુભવ અવ્યાસ દો મિન. કવું ૯.

સ્તવના ૫ મી.

(રેરા નંબાની)

અહો શ્રી સુમતિ ગિરન શુદ્ધતા તાહરી, સ્વચ્છ પવાંવ પરિણામ રામી;
 નિત્યતા એકતા આત્મતા દત્તચુત, ભાગ્ય ભાગી થકે પ્રભુ અકામી. અહો ૧.
 ઉપજે વ્યથામહે તાહવિ તેહવે રહે, ગુણુ પ્રમુખ બદુલના તાહવિ પિંડી;
 આભાવાવે રહે અપરતા નવિ મહે, યાક પ્રદેશ મિન પણુ અખડિ. અહો ૨.
 કાર્ય કારણપણે પરિણામ તાહવિ ધ્રુવ, કાર્ય મંદે કરે પણુ અમેદી;
 કર્તૃતા પરિણુમે નવ્યતા નવિ રમે, સકલવેળા થંધા પણુ અવેદી. અહો ૩.
 શુદ્ધતા શુદ્ધતા દેવ પરમામતા, સદગ્ન નિજ ભાવ ભાગી અયોગી;
 સ્વપર ઉપયોગી તાદાગ્ય સત્તારસી, શક્તિ પ્રયુજતો ન અયોગી. અહો ૪.
 વગુ નિજ પરિણુતે સર્વ પરિણામકા, એટલે કેહ પ્રભુતા ન પામે;
 કરે જાણે રમે અનુભવે તે પ્રભુ, તત્ત્વ ન્યામિત્ત શ્યામ તત્ત્વ ધામે. અહો ૫.
 જીવ નવિ પુખ્તલી નૈવ પુખ્તલ કદા, પુખ્તસાધાર નહી તાસ રંગી;
 પરતણો ઇંશ નહી અપર અંશર્યતા, વગુ ધર્મે કદા ન પરસગી. અહો ૬.
 સંમહે નહી આપે નહી પરબલી, નવિ કરે આદરે નપર રાખે;
 શુદ્ધ વ્યાકાદ નિજ ભાવ ભાગીજકે, તેહ પરબાવને કેમ ચાખે. અહો ૭.
 તાહરી શુદ્ધતા ભાસ આશ્ચર્યથી, ઉપજે રચિ તેણે તત્ત્વ હદે;
 તત્ત્વરંગી યથા દોષથી ઉલગ્યો, દોષ ત્યાગે હવે તત્ત્વ લીદે. અહો ૮.
 શુદ્ધમાર્ગે વધ્યાસાધ્ય સાધન સંધ્યો, રચામી પ્રતિજ્ઞે સત્તા આગધ;
 આત્મ નિષ્પતિ તિમ સાધના નવિ ટકે, વગુ ઉચ્ચ આતમ સમાધિ. અહો ૯.
 માહરી શુદ્ધ સત્તા વણી પૂર્ણતા, તેહનો હેતુ પ્રભુ ગુદિ સાચો;
 દેવચંદ સખચો મુનિગુણુ અનુભવો, તત્ત્વ ભક્તે ભવિક સકલ સાચો. અહો ૧૦.

સ્તવના ૬ ઠી.

(૬૦ ગુણ આગમ ધી ૬૬૦ રેઠીવાગમ એ રેઠી.)

મી પદમ અગમ ધી ૬૬૦ રેઠીવાગમ એ રેઠી.
 મિત્ર ઉપચાર થારી ઘડે રે લાલ, હરિમન સિદ્ધિ જમીરા રે. વાંદેસર. ગુજ ૧.
 ગુજ દલિતનુ મુજ વાંદેસર રે લાલ, હરિમનુ મુજ પવિત રે. વાંદેસર.
 દર્શન રાગ નરે રે રે લાલ, સમેદ ધિવંજન રે. વાંદેસર. ગુજ ૨.
 બાગે જમ અનાંતના રે લાલ, રસરે મૂળજ પોત રે. વાંદેસર.
 નિમ મુજ અગમ સેવા રે લાલ, રસરે મુજ સખિય રે. વાંદેસર. ગુજ ૩.
 જગત જાંતુ કાંજ રની રે લાલ, સારે ઉરવે જાણુ રે. વાંદેસર.
 મિતાનંદ મુનિજાગતા રે લાલ, વારે મિતર મજુ રે વાંદેસર. ગુજ ૪.
 સખિ મિદિ અંધારે રે લાલ, ઉપરે સખ સખ રે. વાંદેસર.
 અદજ અધ્યાતમ તત્ત્વ રે લાલ, રસરે તત્ત્વ રસ રે. વાંદેસર. ગુજ ૫.
 રાજ મુજ કૃષ્ણ દુરે રે લાલ, પદમ રસસન પામી રે. વાંદેસર.
 રસરે અધ્યાતમ દર્શા રે લાલ, વ્યજન મુળી મુજ આમ રે. વાંદેસર. ગુજ ૬.
 અગમ સિદ્ધિ દારજ સખિ રે લાલ, અદજ નિયામક હંતુ રે. વાંદેસર.
 નામદિક મિત્રાગમ રે લાલ, અધ્યાતમ મુજ મુજ રે વાંદેસર. ગુજ ૭.
 અંજન દર્શિય પોતમે રે લાલ, રાજ રસ મુજ રાવ રે. વાંદેસર.
 દેવચંદ્ર જદે અગમ રે લાલ, અગમ અગમ અગમ વાંદેસર. ગુજ ૮.

સ્તવના ૭ ઠી.

(૭૦ મુજાગમ મરિયા. અગ ૫ નરી એ રેઠી)

મી મુજાગમ અગમ રે. મુજ અનાંતને રે રે લાલ. મિત્ર.
 મુજાગમ રે રે લાલ, પવિત રસરે રસરે રે લાલ. મિત્ર. મંત્રપાસ ૧.
 મુજાગમ રે રે લાલ, રસરે રસરે રસરે રે લાલ. મિત્ર.
 રસરે રસરે રસરે રસરે રસરે રસરે રે લાલ. મિત્ર. મંત્રપાસ ૨.
 અગમ અગમ અગમ અગમ અગમ અગમ રે લાલ. મિત્ર.
 મુજાગમ રે રે લાલ, અગમ અગમ અગમ રે લાલ. મિત્ર. મંત્રપાસ ૩.
 અગમ રસરે રસરે રસરે રસરે રસરે રસરે રે લાલ. મિત્ર.
 રસરે રસરે રસરે રસરે રસરે રસરે રે લાલ. મિત્ર. મંત્રપાસ ૪.

કાંચ સિંહ કાંચના વાણ, મુનિ પતિભક્તિ ભાવેજી. અર્ચકાંચ ૧૦

પગમ મુલ્કી મેવક તામરના નિમળ પાને પાવેજી:

મુરનામ અનુભવ આરણ્ય, દેવચંદ્ર પદ પાવેજી. શ્રીચંદ્રમ ૧૧

સ્તવના ૬ મી.

(પાયા મહેશ ૩૫૨ મેઘ, કામે વનગી હો લાઘ —મં ૨૧૩.)

દીપા મુદિંધ નિભુંદ, સમપિરસે ભરોં દો લાઘ.	
ભાગ્યુ અમમ્બરજ, અનાદિનો નિસરોં દો લાઘ.	અનાદિનો ૦
સકલ નિભાવ ઉપરિધ, ઘડી મન ઓસરોં દો લાઘ.	ઘડી ૦
સગા લાઘના માર્ગ, ભણી એ સંચરોં દો લાઘ.	ભણી ૦ ૧
ગુમ મેનુ ભણુજ રીતિ, સરવ ભવ દેખના દો લાઘ.	સરવ ૦
નિજ મલાયે મુદ, સવુને લેખના દો લાઘ.	સવુને ૦
પદ પતિભુતિ અદેષ, પમે ઉવેખના દો લાઘ.	પમે ૦
ભાગ્યપમે નિજ રહિત અનાંત મેવેખના દો લાઘ.	અનાંત ૦ ૨
દાનપ્રીતિ નિજ ભાવ હાથ મે પદરણ દો લાઘ.	હાથ ૦
તે નિજ સમમુખ ભાવ, મહીમદી ગુજ દરજ દો લાઘ.	મહી ૦
મનુને આપુત પોમ, મગપ તણી રસા દો લાઘ.	મગપ ૦
ભાગે વમે નાસ, ભવસ મુજુ ગુજ નિસા દો લાઘ.	ભવસ ૦ ૩
મેહાદિની મુનિ, અનાદિની ઉતરે દો લાઘ.	અનાદિની ૦
અમલ ભાગ: અગ્રિમ, અસાવજ સંખરે દો લાઘ.	અસાવજ ૦
તાવ રમજુ મુનિ પાજ, ભણી મે આરે દો લાઘ.	ભાગ ૦
તે સમપામ્ય પામ, રવાની મુજ વરે દો લાઘ.	રવાની ૦ ૪
મેનુ હો ત્રિમુક્ત નામ, દાસ દુ લાહરો દો લાઘ.	દાસ ૦
કાણુનિધિ અભિચાર, અહે મુજ એ ખરે દો લાઘ.	અહે ૦
અમમ્બરુ સ્વભાવ, સગા મુજ સંખરો દો લાઘ.	સગા ૦
ભક્તના વક્ત્રા એહ, ચણુ પાને ઘરો દો લાઘ.	ચણુ ૦ ૫
મનુમુદને પોમ, મેનુ મેનુજા વમે દો લાઘ.	મેનુ ૦
મ્ય તમે સંખર્મ, રસપ્રતિ એ.વમે દો લાઘ.	મસપ્રતિ ૦
કોહખાંત મદુ મન, સહિત રમિ પલુ વધે દો લાઘ.	સહિત ૦
રમિ અનુપરે વીર, ચણુ જરા સર્વ દો લાઘ.	ચણુ ૦ ૬

સ્તવના. ૧૧ મી.

(પ્રાચી વાણી જિવનલી.-એ રસી)

શ્રી કેવલે પ્રભુ તણે, અતે અવગુણ મદનપદે રે;
 પ્રભુ એકવિધ વિષે પત્ન્યુએ, એમ રુણુ અનંતનો રૂંદે રે;
 મુનિયાંદે જિવનુંદે અમંદદિણુંદે પડે, નિવદીપનો મુખકંદે રે. મુનિયાંદે ૧.
 નિજ તાને કરી ગેવનો, તાવકે તાગા પદે રવારે;
 રેખે નિજ દરોન કરી, નિજ દરેવ આમન્ય જમીરા રે. મુનિયાંદે ૨.
 નિજ રહે રમણુ કહે, પ્રભુ ચારિયે રમણ રામ રે;
 એમ અનંતને એમવે, એમે તેમે એકજી અધમ રે. મુનિયાંદે ૩.
 રેવ દાન નિજ દીખને, અતિ દાતા પ્રભુ ગુણમેવ રે;
 પાત્ર વૃંધું નિજ શીખ્યા, આદકે બાપકમય રેવ રે. મુનિયાંદે ૪.
 પદ્મિયામિકે કાજ તણે, કળાં રુખુ કળે તાય રે,
 અરિય અસવ જિવનમયો, નિરસકે અલની અસકે. મુનિયાંદે ૫.
 પદ્મિયામિકે સગા તણે, અરિયાંવ વિલાસ નિલાસ રે,
 અદજ અસર્વિય અપરાધયા, નિરિકંપ ને નિ પ્રપાસ રે. મુનિયાંદે ૬.
 પ્રભુ પ્રજાના સુસારનાં, માગા કરનાં મુણુઅમ રે,
 મેવકે અપનાયા વડે, નિજ સુવરે પદ્મિની પામ રે. મુનિયાંદે ૭.
 પ્રસદ તજના પદારાં નિજ તજને પદારા ચાવ રે,
 તજમયુ અસરમા, પંખુ તજે એવે અનાવ રે. મુનિયાંદે ૮.
 પ્રભુ રહિ મુન સુખે, પદમાનમ પાખુંનદ રે,
 રેવનુંદે જિવનુજા, નિજ વડે રેવ અરવિદ રે. મુનિયાંદે ૯.

સ્તવના ૧૨ મી.

(પાંચેડા નિદાગુરે જીવ જિવ તણે રે ને ની)

પદ્મનાભે કાજે રે અરમા જિવનલી રે, જાણુ પ્રજાણે પદ્મવ અસરક
 પદ્મના પામ રે જે રાજી નરી રે, આરકે કાજ દાર પદ્મના ૧.
 દેવની પામ રે કલજુ સ્વામી રે, બાવ પ્રાપ્તને મુદ્દ
 પામ રાજ વરખ વિમુક્ત પળી રે, રમણ અપણુદ પદ્મના ૨.
 અગિય મદિમા રે અતિ કૃપાળા રે, અરેસ પ્રભુ મુણુ મર

અમીનું મુઠાડ મુઠાડ તું છવે રે, જિત મગી મદામાત્ર પૂજના
 રશન જાનાડિ ગુપ્ત આહમના રે, પ્રભુ પ્રભુના લયલીન
 મુદ નવેલી કંપ તમથી રે, તમે આરસદન પીન પૂજના
 નદ તવ અંધ મગી ચેતના રે, પામ આમરવખાત
 આમલમી નિજ ગુપ્ત આધેનો રે, પ્રગટે પૂજ્યસ્વભાવ પૂજના
 આપ અકનો મેણથી દુવે રે, સેવક પૂજ્ય સિદ્ધિ
 નજર ધન ન તોર પાવુ આશિષ લહે રે, અદાપ અક્ષરે સિદ્ધિ પૂજના
 જિનતો જન ન ને નિજ પૂજના રે, પ્રગટે અનવય શક્તિ
 પામાનં સિધાના અનુભવે રે, દેવચંદ્ર પદ અશિલ પૂજના

સ્તવના ૧૩ મી.

(સમ અરસ રી પેરે કરેલ. — એ રેસી.)

વિભવ વિભવના તાદરીછ. અવર શ્રીજિ ન કલાપ;
 બધુ મ નેમ લલીછે, સ્વયંભુવમણ ન તરાપ. વિભવજિન
 અવલ નિઃજલ તરેછ, કોઈ તોસે એક દથ;
 તદ પાવુ તુર મળુ મળુ લાખીછ, લાખ્યા નદિ સમરથ, વિભવજિન
 સત કુદનગ નામ ધર્મનાછ. તેમ અધર્મ પ્રદેશ;
 તામ તામ રમે તજી મરુછ. તુજ મળુ એકતણો પેશ. વિભવજિન
 કંઠ નિજ લાત અનતલીછ, અગિતા કેદલી થાપ;
 નાનિતા - રત પદ અનિતાછ, તુજ સમસલ સમાપ. વિભવજિન
 તદન તદ નિજાતન આરે ધરી બધુ માન;
 તેદન તનજ નીપજેછ, એ કોર અદ્વૈત તાન. વિભવજિન
 તુમ પ્રભુ તુમ તરેક વિજુછ, તુમ સમા અવર ન કોપ;
 તુમ દર્શનુ સદા ન તવેછ, શુદ્ધ અલંબન હોય. વિભવજિન
 પ્રભુ નાની વિભવના આલખીછ, જં કરે ચિર મન સેવ,
 દેવચંદ્ર પદ ને લહેછ, વિભવ આનંદ સ્વયમેવ. વિભવજિન

સ્તવના ૧૪ મી.

(હીડો હો પ્રભુ હીડો જગજગ તુજ — એ રેસી.)

મળતિ હો પ્રભુ મળતિ અનંત જિહુંદ, તાદરી હો પ્રભુ તાદરી મુજ નપણે વગીછ

અમળાં હો. એમ અમળાં સ્થળે રહે. અરેજો હો. એમ સરેજો અન્યથા રમી રમી. ૧
 બાતર હો. એમ બાતર તાજાં છત્ર તેડને હો. એમ તેડને અન્યથા ધન અમો. ૨
 મિંચાં તિ હો. એમ મિંચાં ચિલી ખીર દરદો. એમ દરદાચી મિંચાં મન રમી. ૩
 ભાત હો. એમ ભાત મિંચાં મિંચાં અન્યથા હો. એમ અન્યથા અન્યથા અન્યથા. ૪
 મિંચાં હો. એમ મિંચાં શિરમુખ મેલ તવ હો. એમ તવ લેખાં દાવદા. ૫
 નરે હો. એમ નરે અન્યથા આજ, દિ હો. એમ દિ સંવત્સર વર્ષ. ૬
 અ હો. એમ અન્યથા અન્યથા અન્યથા હો. એમ અન્યથા અન્યથા અન્યથા. ૭
 મી હો. એમ મી રમી રમી રમી. દિ હો. એમ દિ રમી રમી રમી. ૮
 રમી હો. એમ રમી રમી રમી રમી. રમી હો. એમ રમી રમી રમી. ૯
 નામે હો. એમ નામે અન્યથા રમી, રમી હો. એમ રમી રમી રમી. ૧૦
 રમી રમી હો. એમ રમી રમી રમી રમી. રમી રમી હો. એમ રમી રમી રમી. ૧૧
 રમી રમી હો. એમ રમી રમી રમી રમી. રમી રમી હો. એમ રમી રમી રમી. ૧૨
 રમી રમી હો. એમ રમી રમી રમી રમી. રમી રમી હો. એમ રમી રમી રમી. ૧૩

રંગવળા ૧૫ મી.

(સાગ સંસ્કાર અન્યથા એ હુ અગુ - એ રમી)

ધર્મ અન્યથા ધર્મ રમી રમી. અન્યથા અન્યથા તેડને અન્યથા. ૧
 રમી રમી રમી તેડ તેડ તેડ, મુદ રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૨
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૩
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૪
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૫
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૬
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૭
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૮
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૯
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૧૦
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૧૧
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૧૨
 રમી રમી રમી રમી રમી રમી. રમી રમી રમી રમી રમી રમી. ૧૩

નિર્મલ ગુન કુળ વર્ણી રે, જે અરજે મુક્તે
 તેજી રૂઝ મોઢે ખાણી રે, કુરુજિનેસર. ૨૫ આંકણી
 મુલ પયોવ અનિતા રે, વણી સ્વભાવ અપાઠઃ
 નવ મમ ભાવે નિર્મલ રે, હેણેવ પ્રાપ્ત રે. કુરુજિનેસર ૨.
 કુરુજિનેસર પ્રભુ દેરાણ રે, સાધન સાધક સિદ્ધિ
 મેળુ મુખ્યતા વચનમાં રે, તાન તે સકલ સમર્પિ રે. કુરુજિનેસર ૩.
 વળુ અનંત સ્વભાવ રે, અનંત કથક તનુ નામ
 મોડા અસર બેલેથી રે, કહેવે અર્પિત કામ રે. કુરુજિનેસર ૪.
 મોડ અર્પિત કામને રે, સાધન અદભુત
 ઉપવ રહિત ભાસન હવે રે, પ્રસારે કેવલ બેઠ રે. કુરુજિનેસર ૫.
 પ્રાપ્ત પરિણામ કુલ વિગાં રે, ભાસન બેઠ અપાઠઃ
 સમકામે પ્રભુ તાલ રે, રંગ રંગુ કુલ રહી રે. કુરુજિનેસર ૬.
 નિજ ભાવે શ્રી અસ્તિતા રે, પાનગિતા સ્વભાવ
 અનિષ્ઠામે તે નિર્મલ રે, મીઠ તે ઉપવ સ્વભાવ રે. કુરુજિનેસર ૭.
 અનિષ્ઠામે જે અપાઠ રે, રમિ વેળાએ સમત
 પ્રભુ સન્નિધિ વદન કરી રે, મામેશ આનંદ હોય રે. કુરુજિનેસર ૮.
 અનિ સ્વભાવ રમિ રા-રે, આને અનિ સ્વભાવ
 દેવચંદ્ર ૫૬ તે યદુ રે, પદમલક ભાવે રે. કુરુજિનેસર ૯.

સ્તવના ૧૮ મી.

(યામય કોબાચમે, ચાપોતોતી રહેડે એ રહેડે)

પ્રભુને શ્રી અનંદ, રિજાનુ બાલ ખોલે
 વિજુલ કલ અપાઠ, ભવનમલક કોલે ૧
 કાં કાંયે પોતે રહેજ નિઃકલ સદેવ,
 કાંયે મોડ અપા, કાંયેથી તેડ મોડે ૨
 જે કાંયે તે કાંયે, કાંયે જાનું પાંચી
 ઉપાધન તે હોય, મીઠી પદ તે વોળી ૩
 ઉપાધનથી વિષ તે વિર રહે ન રહે,
 ન દુવે કાંયે કાંયે, કાંયે નવચરે ૪
 કાંયે નેર નિમલ, માલિક પદ કાંયે

કાર્ય તથા સમચાલ, કારણ નિવૃત્તને દાવે.	૫.
વળુ અર્થદ સ્વરૂપ, કાર્યપણું ન મહેરી;	
તે અસાધારણ હેતુ, કુબંધાગ્ર મહેરી.	૬.
જેદનો નવિ વ્યાપાર, બિન નિવૃત્ત બહુ ભારી;	
અમિત્રાલ આકાશ, ઘટ કાળુ અદભારી.	૭.
એક અપેક્ષા હેતુ, આગમ માંડી કલોરી;	
કારણુ પદ ઉપજ, કાર્ય ચપે ન કલોરી.	૮.
કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ સિદ્ધિ પલોરી;	
નિજ સ્વતાગત ધર્મ, તે ઉપાદાન મલોરી.	૯.
ચોમચમાધિ વિધાન, અસાધારણુ તેલ વહેરી;	
વિધિ આચરણુ ભક્તિ, જેણે નિજ કાર્ય અધરી.	૧૦
નરજાતિ પદમ સધવણુ, તેલ અપેક્ષા જાણો;	
નિમિત્તાત્રીત ઉપાદાન, તેદને વંચે આણો.	૧૧
નિમિત્ત હેતુ જિતસાજ, સમતા અમૃત ખાખી;	
અણુ અવગંબી સિદ્ધિ, નિવમા એક વખાખી.	૧૨
પુષ્ટ હેતુ અરનાથ, તેદને મુશુથી દુષિયે,	
રીઝ ભક્તિ બહુ માન, આગ પ્વાનથી મલિયે.	૧૩
મોહોટાને ઉત્સવ, બેદાને રી સિતા.	
નિમ અણુ મણુ પમાલ, અવક થયા નિમિત્તા.	૧૪
અગ્રણુ અણુના રમ, અતર શક્તિ વિકારી,	
દેવચંદ્રને આનંદ, અદ્ભુત બેગમ વિલામી.	૧૫

સ્તાવના ૧૬ મી.

(જેની કામળી દોલ - રા. રંગી)

મહિનાય જમનાય, અદલુ વુમ પ્યારમ	૧૬૦૦
શુદ્ધાતમ પ્રાગભાવ, પગમ પદ પાઠયે	૫૦૦
આધક કાઠક પદક, કરે મુખ આપના રે	૬૦૦
તેવદેજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, ચાપે નિમિત્તાવના રે	૭૦૦
કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ નિજ સિદ્ધતા રે	૮૦૦
ઉપાદાન પદ્મિયમ, પ્રયુક્ત તે કરુણા રે	૯૦૦

અભાસિ મર. તિલં હરખે જલં રે	તિલં
રેખા આભુજ રૂપ. પદમ કિલસ તલં રે	પદમ
પ્રભુ પ્રભુને ઉપરેલ તે જલકલ વરી રે	તે
પદમ રૂપિ મિલ જમિ મરિ નિલક રરી રે	મરિ ૪.
મળા અમળ સમ. મે વા પદમે રે	મે
અનુભવ સ અનુદા સાથ જાન પદમે રે	નાથ
અનુભવર નિરુદ્ધ. તલુ અનુદા રે	તલુ
ચિત્તિ તલુ પદ્મુદ્ધ. તે નીચલી પદ્મ રે	તે ૫.
પદમ મહામ પદ. તલુ પદ્મ વધાં રે	તલુ
સાધકાનિલકાપી સમનપદમે સપા રે	સપન
સાધક હરિમ મળ ચલુકલુકાપદ રે	ચલુ
અદિત મુકુલુકાપ. અનુભવ નીચલી રે	અનુભવ ૬.
પ્રભુ દિલિલુ મહામે. તલુ પદમે રે	તલુ
પદમાનંદ મુકુલ. જલ મુકુ દેશમે રે	જલ
દેવચંદ્ર કિલસ. તલુ અનુભવ મે રે	તલુ
સાધકાનિલકાપી અનુભવ મુખ અનુભવ રે	અનુભવ ૭.

સ્તવના ૨૨ મી

(૫૮૪મ કિલ ની અનુદા ૧૨૫ — ૨૬)

નેમિ કિલુકર નિલ હરખ ૧૨૫. હાંમેલ સર તિલકા ૫.	
અનુભવ સાથ પ્રભી મે અનુદા નિલ હરખ ૫	નેમિ ૧
પદ્મુદ્ધ નારિ કારી મરિ પદ્મુદ્ધા અદિત ૫.	
ઉપમ સરિ ઉપમ વરિ. સરિ અનંદ અનિ ૫.	નેમિ ૨.
પદમ અનંદ અનિ અનિ. તે તિલકા અનિ ૫.	
પદ્મુદ્ધ અનંદ મે ૧૨૫. વરિ પદ્મુદ્ધ ૫.	નેમિ ૩.
પદ્મી સરિ રે ૧૨૫ ૧૨૫ વરિ. મરિ તિલકા સરિ ૫.	
નિલકાપી રે ૧૨૫ ૧૨૫. હરિમે જલમે ૫.	નેમિ ૪.
અનુભવ રે ૧૨૫ ૧૨૫. અનુભવ મે ૫.	
સંકલ વરિ રે ૧૨૫ ૧૨૫. અનુભવ મે ૫.	નેમિ ૫.

પાએ કાવંતિપતિ મધ્યમ છે,	
નિવે જાત જામણી બીઃ મેરી	અદબ૦ ૧.
નવર પાંચાવને, પાપે પ્રભુ દસને,	
વિષ્ણુને દાં ઉચ્ચાદ વાપો:	
દેવ મેકનચ, રમણ જલિયુમથી,	
સિદ્ધિ મધ્યક જયે આજ સાધો	અદબ૦ ૨.
આજ જા પુત્ર, પાપ દાદ મોઝ વરો,	
આજ નર જામ મેં સારુ જામો:	
દેવચંદ્ર આમો ચેરીસાંધ વંદિયો,	
ભક્તિજર વિત ગુજ ગુજ રમણો	અદબ૦ ૮.

સ્તવના રહ મી.

(૬૮ખાની—૮૨૨.)

ગાર દો ગાર પ્રભુ મુજ મેવક બળી, જામમાં મેરપુ' મુજના લીજી;	
દાસ આજમુ બપો, વાળી પાંચા લગે, દવાનિથી દિન પર દવા લીજે.	ગાર૦ ૧.
નયરોં બરોં, મેદ પેરી નડપો, સ્થાની રીતિમાં લડવે રમો:	
કેવરામખમખો. ગુદ મુજ નવિરમો. બપોબરમર્દ દુરિય મને	ગાર૦ ૨.
આરવુ આરમુ. મોઝ ઉપચામી, રાત્રે આચાસખુ કાં દાં:	
ગુદ મદાલ રમે, આમ આજમનિયુ લેદરે કાવંતિને કો ન મીધ	ગાર૦ ૩.
અમી દિમિયુ મેમિનિમેનસરીનિર્મિયુ. જન ઉપદાનકે મેમિનસરો:	
ગેર કો વાનુમે, આદરદરમ લમે, અમી મેદ સરીનિર્મિયુ. લમે	ગાર૦ ૪.
અમી ગુજ રીતિયમી, અદને લે બરે દિસયુ નદાન જે	૫૦.
ગાન ચારેવ તપ. રીત દિસયી રમે કપી જન મુજિયુ જાન	ગાર૦ ૫.
જલારમલ, અદારે કિનાર મુદિયિયુ પ્રભુમળને રામુ કમો:	
ગારને આપદ, ખેરા નિજ લખદ, દાવની મેસા રમે લેમે	ગાર૦ ૬.
કેવંતિ મળમે, રાત્રિ દિ આપમે, આજ આપતાયુ ગુદ બાન	
અપે આપતાયુ, સિદ્ધિ આપતાયુ દેવચંદ્ર રામણ પ્રભુદ	ગાર૦ ૭.

કુજાસ.

ચેવંતિ કિમમુ ચારે આપેતવરારદે છ.

પરમર્દ ૫૪ છારે આપે રામ આપે છ. ચેવંતિ. ૧.

ચરદંડે આવન ભણા, ચણેર નળ બંદારો છ;	
નમતામિ આદિ, આદિની, સાવય સાદા સાવો છ.	ચોવિસે ૨.
નદીમાં ઇનસ તણો માસન અર્ધગુપ્તકરો છ;	
નહિલે એવ વિદ્યાનાં, દુષ્કર્મ કાલ આધારો છ.	ચોવિસે ૩.
જિન નેતનવી જાનના પ્રદે દિવાદિલ બાધો છ;	
જાન નેતન દિલ આદે, સયમ તપની શોધો છ.	ચોવિસે ૪.
અમિનાં એ અમરણના ઇશુ કમ અમાયો છ.	
ન કેવલે અમાયના અવેદન અનાકુલ ભાવો છ.	ચોવિસે ૫.
આવ નાનના વિગમથી અવ્યક્ત અલય નિરાધારો છ;	
દાન ને દાન કરી, વિલસે એક સમાધો છ.	ચોવિસે ૬.
ન જિનના ની એકા, પ્રમટે પુણ્ય પ્રધાનો છ;	
નમિ આગળ અર્પિ ઉચે, આધુર્ય પ્રત્યુષાનો છ.	ચોવિસે ૭.
નાન ને નેતન મલગવડે, રાજ સાગર ઉચવણો છ;	
નાન નેતન પા કે તણો, શિવ્ય સુખ સુખદારો છ.	ચોવિસે ૮.
નાન નેતન પા કે તણો, શિવ્ય સ્તવે જિનસાગરો છ;	
નાન નેતન પા કે તણો, પૂણ્યનંદ સમાર્જન છ.	ચોવિસે ૯.

દાન મી દેવચંદ્રજ્ઞ કૃત ચતુવિસતિ સમાપ્ત.

श्रीमान् वीरविजयश्च.

श्रीमान् वीरविजयश्च अथ सैशला आरभन्ती वनमययां विजयान् दत्ता. तेनैव नरेन्द्र-
२२१भां तथा छ. तेनैवना दुर्योधनं नाम श्रीमान् सुभारिजयश्चि ६३.

धम्मिस्स कुमार.

द्रुतचिन्तितवृत्तम्.

मकलनास्त्रमहोदधिपारणं, समरसंकमुधारममागरं;
मृगवहरं शुभविजयनामकं, मनसि मंत्र मिमं मज्जपाम्पाय. १.
वामनभूतनयामभिनम्य नां, कावेजनेष्टमनोरथद्वयपनी,
गमिकः प्राकृतघंघ कथामिमां, विरचयामि ग्रन्थोदयहेमवे. २.

हैहयैः.

सी शंभुश्च पञ्चदश. ते वयसां विजयन्त
अमेरी अमेरी पञ्चदश. सुगी पञ्चदशे मान् १.
विजयन्ति विजयन्ति मन्त्री अमेरी अमेरी
निव गते दुर्योधने. विजयन्ति मृग वेद २.
नाम पञ्चदशे सुवि. पञ्चदशे मृग वेद
मृग पञ्चदशे न. मन्त्री, शंभुश्चि मन्त्री. ३.
तेन वयसां सुभारिजयि. वयसां वयसां अमेरी
वयसां वयसां वयसां. वयसां वयसां वयसां. ४.
विजयन्ति वयसां वयसां, वयसां वयसां वयसां
अमेरी पञ्चदशे वयसां, वयसां वयसां वयसां. ५.
अमेरी पञ्चदशे वयसां, वयसां वयसां वयसां
वयसां वयसां वयसां, वयसां वयसां वयसां. ६.

- नेतर नये विन ने पतिता, सत्त्वान् मुनिषा दे भवः सत्त्वान्
 सत्त्वान् विनित्तु ते नवने, धारणी रति दे तासः सत्त्वान् विन० ८.
 नामे सुरेन्द्रा अष्टौ वने, ते नरे धारतः सत्त्वान्
 नारी मुखा सतिर सिताभक्ति, प्रीतम प्रीति भवतः सत्त्वान् विन० १०.
 सुभीयां देवमुकुम्भी परे, पर्वता धारतः सत्त्वान्
 पञ्चमे मुनि विनित्तु धार देवने नदि, नो ननु सत्त्वान् सत्त्वान् विन० ११.
 रत्नां वतां पत्न्यां सत्त्वान्, भावने भवते दे ननु सत्त्वान्
 हार्य भुजे कटे वन्यां स्ते, ननु सत्त्वान् विन० १२.
 मोक्षान् वेदा भवतां सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १३.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १४.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १५.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १६.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १७.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १८.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० १९.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० २०.
 सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान् विन० २१.

होहुरा.

सत्त्वान् ननु सत्त्वान् ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान्
 तेन नरे ननु सत्त्वान्, ननु सत्त्वान्

- વેદપારી, આવે ધરનાર છે, બોલાવે બોલ્યા અનુચાર છે:
પણે અખાસો યશોમતી રૂમ છે, પ્રેમીય તુજ પાવે છે પ્રેમ છે. ૯.
- બોલે આ મુજ પીયુ સગોત્ર છે, પારતી ને લાંકર થોત્ર છે:
જન્ય મારે આ બેઠાજન આવે છે, આજ લખ્યાંજી સાર મથવે છે. ૧૦.
- સામગ્રી સંમોજની પાવે છે, તાર કોઈ પારે જોત્ર ધરાવે છે:
અમે આજે જન્ય રાજુમાર છે, તાર આપે પાત્ર બેમાર છે. ૧૧.
- આજે વિવેકન જન્ય મલવે છે, મીત્ર મન સુર ગાત્ર જન્યવે છે:
જન્યવેલા સંકટ મથાજુ છે, મદિર માત્રે વર્મ સપરણ છે. ૧૨.
- પરનારી દેખાને રામે છે, બંધારી પડે નામે તામે છે,
ધરી અપેક્ષા દરબધી ઉવેખા છે, એ વર ચોરી અમરને દેખા છે. ૧૩.
- યાજ ધણી જન્ય થત્ર ધૂમાવે છે, મ્હોસ્ટો મારી મદ કવી મારે છે:
જન્ય પતિ દેખી મન લાગવે છે, કુપે પડી કુખ અમાવે છે. ૧૪.
- એમ મુળી સખાંધી કડી જાગ છે, જાત લહે ધર્મિમલની માન છે,
મોડની આમેં વળ મોડારી છે, પુત્ર કહેલો જન્ય પેલકમેં લાંગે છે. ૧૫.
- આ સંભાર લાંગે આમાર છે, જાહે નહીં નિર્મિતરુદાર છે:
પરિત મરખ કહી જાક તે મરવે છે, ધરના જાત લે કેજુ મારવે છે. ૧૬.
- પુત્ર વિના અરોગિશ કુખ ધન્યા છે, પુત્ર કહે જન્ય નહીં મલકણ છે,
તે માટે જુરડાંઆ દાંડ છે, રહેતાં તે સરારે આંધ છે. ૧૭.
- ધર્મિમલ કુપને રાસ રસાંગ છે, ત્યાં આ બોલી બીજી લાગ છે,
મેંદરમી સસારે કુખાઆ છે, મી રુમવર નિરમેં શુખાઆ છે. ૧૮.

કોલકો.

- મેંદર મેંદર મુદરી, તેં સતી કવી જાગ:
જાગ સમત્ર અમનીતણી, કુપી જાગને કુજાદા. ૧.
- મંસ પ્રેમમે દયા નહીં, મંદિરમિ પરનાર:
કુવશય કેમવા મરને, વિસા ધર્મે વિનાશ. ૨.
- મંદુર લહે મેંદરી કહી સરનામ પરનાર:
જુરડીપતી મેંદરે, વધવને અપદાર. ૩.
- નરમપતી દારીવાં, ગળ્ય રાજ મુખસમ:
પંડા દાવો કીપતી, વગે વનિવ વનકસ. ૪.

નીચ ભુમરીયા ન્હાતી, સંગતિ ન થતે નારઃ
જોય પ્રસંગે પામીયે, સુખ સંપદ સંસાર.

૫.

કાવ્ય ૩ છ.

(ચારી બસન નિચારીએ—એ દેશી.)

મુગનપની મન સદયરી, સંસારે' રે નીચ સંગતિ ટાલ કે;
હિંચ નીચ સંગતિ તણું, ફલ ઉપર રે દટાંત નિદાલ કે.

૧.

હિંચ પ્રસંગે સુખ લહે.—એ આંકણી.

વાપસ સંગે હંસને, નૃપ મારી રે કહે જિજ્ઞાસ કાક કે;

હંસ કહે હું હંસનો, મુજ પ્રગટ્યા રે નીચ બંચ વિપાક કે.

ઉચ. ૨.

વધીય વિસિયે સાંજગે, સુગને રે સુંદર અધિકાર કે;

એક નગરે એક રાજ્યો, વધારે રે સત અટવી મજાર કે.

ઉચ. ૩.

બીલની પાશી નેં પરિસરે, નૃપ ઉમે રે રાત્રત તરખાંડી કે;

ઉચતર એક પાંજરે, શુક બણીયા રે રહેતો ને માંદી કે.

ઉચ. ૪.

ઉમે રણમાં એકસો, બૂલભુલ નૃપ રે પકડ્યો એધી વેલા કે;

ધાઈ આવો જાગરા મગી, શુક બોલે રેથાઓ લક્ષ્મી બેલા કે.

ઉચ. ૫.

સાંજગી નાઠો નરપતિ, અપચિતે રે સ્મૃતિ તોડ કે;

અધમ તાપસનાં લઠી, જાઈ પેઠો રે કુલપતિને ગેદ કે.

ઉચ. ૬.

નિડાં ખજ પોપટ પાંજરે, કહે ઉઠો રે તાપસ સિરદાર કે;

આપજે પુણ્યે આવીયો, નૃપ એકસો રે કુલપતિને દાર કે.

ઉચ. ૭.

આ અવસર જાકિ કરો, દીવો આસન રે પંખા જલપાન કે;

મરજુ કરી ફરી અકારે, મયો અવસરે નાવે નિદાન કે.

ઉચ. ૮.

સાંજગી સન્મુખ મુનિવરા, આવી તેડી રેલાન્યા જાન માન કે;

જકિત કરે જાજ ફલ તણી, તાપસિણી રે આવે ખીત માન કે.

ઉચ. ૯.

જે-વ પુટે આવી મનુ, નૃપ પુછે રે, કુલપતિને એમ કે;

જાગરુવે શુક પેખાયા, આ શુકમાં રે, વચનાંતર કેમ કે.

ઉચ. ૧૦.

તવ પંજર શુક બોલતો, સય મુળ્યે રે એક વનતર જોય કે;

હીરજુવલ માવે વસે, તસ અંગરે અમે' જાંધર દોય કે.

ઉચ. ૧૧.

મનપિનામુ જેનુ જાજા, અમે' રમતા રે તર સરોવર પાથ કે;

પાદશી પાદશી યાજીયા, એક વેચો રે જાઈ બીલનીપાથિ કે.

ઉચ. ૧૨.

અરસી ઘેરી ગીખીયો, મુજ લાંબા રે કુવપતિએ' અંધી રે:
'પુતી અંધને' ગીખીયો, સિનપદિક રે નીનિસપ્ત અન્નચાંચી રે. ઉચ. ૧૨.

તથા ચોક્કં.

ગાના પીકા પિતા પીકો, સેરાતી શ્રેષ્ઠ પશિય:
મહં મુનિધિરાનીતઃ સ ચ નીતો ગવાસનૈઃ ?
તરાક્ષનાનાં સ ગિરઃ શૃંગોતિ, અહં ચ રાજન્ મુનિપુંગવાનાં
મત્સ્યમેતદ્ ભવતોપિ દૃષ્ટં, સંસર્ગજા દોષગુણા ભવંતિ. ૨

ધૂર્વ દાસ.

જન જમ્ સખખ દોલે, બિન્દુ રેહોતાં રે કાપુતી પાસ રે:
કેન્દ્રારિક મંદન દોલે, મય્યાગર રે સુખપિતિ વાસ રે. ઉચ. ૧૮.
કાંઠાં વચન સુણી રેયાં, સુમદ્ય રે દિલભાર્દિ' પ્યાય રે:
જુવ પિતાએ' જમાડીયો, જમ્ કુતીઆં રે ઝેલી નવિ જાપ રે. ઉચ. ૧૫.
મ.એ' પુત્ર અગ્રણીયો, જુમરીઆને રે રેયો' ધરી પ્રીત રે:
જાપ પ.એ' બેસે નિહાં, પીચારી રે જાલુવાની રીત રે. ઉચ. ૧૬.
હમન રાન ને બેધુતું, રામ કીણ રે મતિ લાલુ તિહ રે:
જાલુ રાખ નિરાસને, અજુર્ગાખી રે અલે પર સિદ્ધ રે. ઉચ. ૧૭.
જાલિન બાકીય કહે, તાર બાપ રે દિયેલા ખાદ રે:
જાલકીય જુરે રમ, વેશ્ય પર રે વસી મીનને નાદ રે. ઉચ. ૧૮.
જાલ સુધિક પદ્મિનિવ લલો, નિહાં મીલ રે એ સુદર દાસ રે:
પી મુખારિ કહે સદા, મેલા પર રે હોર્મિ મંચવ્રાણ રે. ઉચ. ૧૯.

દોહરા.

વસંતસેન વેશ્ય વસે, લેલે નયો' પારત:
પુત્રી વસંતલિલમિધ, હે તમ જડ કુચંત ૧.
રજાયા રતિ અવતી, લલિમ જડ સિદ્ધ:
નાદક મીતમો' કરી, મેનદરજ સખજ ૨.
મુખ મારે પુત્રુ લાયા, અપર પાંતરજ:
મયંપની કુંજસાની, જુલુ જુલિ અચ ૩.

- ખનખન કીડારો, જુએ નાટકશાળા;
નીન વિન્દા વિજયમાં, વીરો જાડુ કાશ. સિવવત્તી ૧૦.
- જાનવી શર તેડું કરે, જાડુ કુંવર ન અપરે;
કવ્ય ન કોણે કરવાશે, જાડુ તે મરેવે, સિવવત્તી ૧૩.
- નારી કહે નિજ કથેને, શર આવી કીડું;
પુરું માથે ને આપને, મુખ પડીય ન કીડું. સિવવત્તી ૧૮.
- રોડ કહે મુજુ મુરારી, હવે કાંતે વિમલોડ;
મરી ચિંતા રી કરે, નાખી અસ્તે શમોડ. સિવવત્તી ૧૫.
- કિંચ નીચ કાંતારી, મેં મુજ સમજાવી;
જાડુ સમજે નહીં નારીની, જાડી દાંમેં આવી. સિવવત્તી ૧૦.
- જાગક નારી મરખા, શેરી દાંવલા;
પણિત સૌ સાર્યે મને, નહીં મુજુ દલાલા. સિવવત્તી ૧૭.
- પુત્રારી સ્વર્ગરૂપિ નહીં, મરખાજી ઇંદ્ર;
મનુષ્ય વાં અમ સાર્યુ, કરે ધર્મ અખરે. સિવવત્તી ૧૮.
- કેમ ચિંતિ જિજ્ઞાસિને, કરે પૂજા નિઃશ;
સુમધિક સમગ્ર ધરી, મસ્તા નવકાર. સિવવત્તી ૧૨.
- રોડ શોભાળી જાડુ મન, સાન ખેતરે' કાવે;
જિને વડની જામો, પડેકાક સંધવે. સિવવત્તી ૨૦.
- મન કારજ તેહનાં કરી, સમગ્રમાં રહેલી;
નારી શોભાળી મહાસુની, પતિચાલે સહેલી. સિવવત્તી ૨૧.
- ધર્મિય જે જે મરખાજે, તે તે સ્થા આપે;
ધન શરણખરી સજુ મન, બચ્ચાને' પાપે. સિવવત્તી ૨૨.
- કર્ત આજુજુ અજેમાં, વેસા શર હેલી;
અન પાછાં મેડાયે, તે પાછાં લેલી. સિવવત્તી ૨૩.
- શર હાડ આરે રેનીને, ધન પેને લેલી;
નારી શોભાળી સુઝાળી, પડેર જાડું રહેલી. સિવવત્તી ૨૪.
- મરે' કુખ જર અપેસે, બેલી નાકારી;
પાંજુ પ્રેમ દાન ધરી, આપે' બેડારી. સિવવત્તી ૨૫.

કાવ્ય ૫ મી.

(નાલોડી વાંચે વાંસલીરે—એ દેવે.)

- અમરેં એમણેં મંડિતે રે, દેવમાનસિને ઉદિતે
જમણ તેડે કુમારિણ રે, એમણેં આ જાણે વેણ ૧.
- નાદરેમો પુનીયાં તણ રે, મંડિતે જિંદુ સમો મુખ વેણ નાદરે ૨.
- વેણ જાણેને નેદેભરી રે, પદસેં એમણે પાવણ
નમોણ તે વેણ જાણે રે, જાણેને જોઈય પળ નાદરે ૩.
- તણ પુત્રી એણેં કુમારને રે, જાણે રી મંડિતે જાણે
સુનાં રૂપે અમરેનમેદુ જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૪.
- કુંવર ઉદિતે મંડિતે રે, જાણે રી જાણે રી
પુર જાણે રી જાણે રે, જાણે નામો જાણે રી ૫.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, અમર જાણે રી જાણે
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૬.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૭.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૮.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૯.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૦.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૧.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૨.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૩.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૪.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૫.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૬.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૭.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૮.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૧૯.
- જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી
જાણે રી જાણે રી જાણે રે, જાણે રી જાણે રી ૨૦.

વેળા વાઘ અગ્નિનૃપને અહીં, એ નધરે કિલુસ્તું પ્રેમ;
 તાને ક્ય ન તોલીયું રે, તેણે કિંઈ કારજ એમ. નાટક ૧૪.
 ચિંતવતો નિજ ગેહો મોઝ રે; નવ દીડાં માત ને તણ;
 ખડતાં એક વિષ તે જોલીયો રે, કુલુ સુંદર સોડની વાત. નાટક ૧૫.
 મેહનો પુત્ર વેસ્યા ધરે રે, ખાતાં ધન નીકું જામ;
 માત પિતા મુલ દાહથી રે, પોહોતાં પરોઢે તામ. નાટક ૧૬.
 ધમિલ નારી જરોમની રે, ધરખણુ ભરીયાં તામ;
 સ્નાન કરી સાસરીયા તણું રે, ગઈ પીઢર માયની પામ. નાટક ૧૭.
 એમ નિસુણી કીણવજાહત રે, ભડી મઝાં અંતરે જાલ;
 ચેતવસે નવરથી નીકળ્યો રે, જઈ ગેહો સરેતર પાલ. નાટક ૧૮.
 સ્નાન કરી માત પિતા તણું રે, નિર્મલ ચીતલ જલ પીધ;
 કાલ સમા વાપાદપ તણે રે, સુતો કાલુ નિદા લીધ. નાટક ૧૯.
 ધમિલ સુમેં એ પાંચમી રે, નીચ સંગતિ કમની લાલ;
 વીર કહે ઉચ સંગતિ રે, પામે સુખ અદિ રસાલ. નાટક ૨૦.

કોહરો.

કાલુ નિદા ભડી જાગીયો, પડિયો ચિંતા જાલ;
 કાલુ રોનો કાલુ સોચનો, જાલી તરવર ઘાલ. ૧.
 નિર્ધનને અકિત કિયું, નિર્ધન મૂતક સમાન;
 ધમિલ ચિંતવનો મોઝ, ગિહાં છે અલ્પ જિવાન. ૨.
 વજાવાડ સુતો તિહાં, લેઈ તમ તરવર;
 વાદેવે તે અપહરી, કરતાં શિર સંહાર. ૩.
 મય ખાડી અગ્નિ કરી, પેહા જઈ એકાંત;
 વાદેવે ચીતલ કરી, પામ્યો ખેદ અપાંત. ૪.
 કાલ કૂડ મુર મેહરો, તર શિર નિખાન જાલ;
 ધન તણાઈ મુર કરે, કરતાં ઝપાપાલ. ૫.
 એમ ધન મરતા તણા, ચિતે અર ઉપાવ;
 તર તે કોળી મુર કહે, મા મા અપલ કગાવ. ૬.
 ચિતે હજી આગલ કિમ્બા, રેડા દેવ કલેગ;
 વરે છે મુજ દેજા, કરતાં મરણુ બિદેશ. ૭.

તેના પાસે અંતરે. નૃપ આમલ્યી તમ રે:	
તેને પદ્મ રૂપ વદ્યમી, વેરવા પદ્મ નામ રે.	મુનિવક્રમાર ૩૦.
ગીતારી વનમાં ધરી. મનો દેવ રંધા રે:	
ગાન સન્મુખ આરોહ. એ સહસ્ર અંગણ રે.	મુનિવક્રમાર ૩૧.
દોરો દમ્ભી રિડે મરી. પેત્રીયા દમ્ભ રે.	
પુષ્ટિ અસ્ત આલસ્યી. ચિતે ચિત મરુ રે.	મુનિવક્રમાર ૩૨.
મર્મની પાને પડ્યાં. સા કહે જપને તેમ રે:	
મર્મને જેમ રીખી. મરુ ને જપે જેમ રે.	મુનિવક્રમાર ૩૩.
નૃપ વિવશ્યા અભરે. ભયમે જનુ સમાર રે.	
ગમ વિરમે જેવલી ચિદિ વંદ જનનાર રે.	મુનિવક્રમાર ૩૪.
ધર્મિય કુવના મંત્રી. છરી દાવ રસાવ રે:	
મી મુખવીર રસિક મનો મુદ્ધનય મંત્રમાર રે.	મુનિવક્રમાર ૩૫.

દોહરો.

પડે સાધુ કુમારને. જેમ આલસિક કમાર:	
મુખી કુમરોં કરી, નરિયા કુમરિ વનપ.	૧.
કુંજર કહે આમી નૃપ. હું કુખને અંગર:	
કુખી છાયા કુખે, નવે પામે કિતાર.	૨.
સાધુ કહે મું કુખઅરે. કોટિરંગિની કુમાર.	
બોર વેગને આલ્યાં. શિર દોરે દવો ભાર	૩.
કુંજર કહે મુજ કુખને. કુખ પદ્મ સમય	
જાણે જપમાં જાણે. કોટિરંગિની કુમાર	૪.
વિદ્યા પર રતજ કરી. વિદ્યા પામે ને	
વિદ્યા મુખ જાણી કહે. જ કુખે કુખીયા કંઈ	૫.
આલસકુખ ન પામ્યા. જ કુખઅમ્બુ ન પામ.	
કુખ દેખી કુખ નરિયરે. ને આલસ ગી વન	૬.
કહે મુનિમે કુખ દેખી કુંડું કુખ દરલુ સમય	
કુખ દેખી કુખીયા અમે, ભાંખાનિય પરમય	૭.

શ્રીમાન્ પીરવિજયજી.—ધર્મિભક્તુમાર. હંસાગર, ફજાપુરાના.)

તાસ ઉમરસરદસ, ફલ અત્તસ શિરે રી;	
નામ અમદાન તાસ, યોગ્યર સાથ ધરે રી.	૧૪.
શુદ્ધિ ડાઘમ મોઝ બેમ, વિશ્વા અર બન્નો રી;	
કસા બાદેનિર સીધ, પળુ એક દોષ દબ્બો રી.	૧૫.
ઘોરી કરે પુરમાંદી, બસની સર્વ થયા રી;	
ન્યાય ધર્મ શુભિ આર્ય, દુષ્ટથી દૂર મોઝ રી.	૧૬.
રત્ન કલકિત કાધ, જમરિધિ સદા કલો રી;	
કમરે કલક કાધ, ચંદ્ર કલક દિસે રી.	૧૭.
અમસંગેને વિજેત, દુર્ભય રૂપે ધરે રી;	
નિર્પત્ન પતિન વિમ, જસનિધિ ખાર કયાં રી.	૧૮.
ધનરતી કુળમુ ચક્રમાવ, લગ્નમાં મેઝા ધરે રી;	
ધર્મ નુર ધન દીન, નારી નાય વે રી.	૧૯.
ગજ કચેરી મધ્ય, પુર અવદાગી ધળુ રી.	
ગાયે બુધ સમક્ષ, અવરુમુ કુઅર તાગુ રી.	૨૦.
આંખગો ચિતે ગજ, પુત્ર કુપુત્ર દુઝી રી.	
દિલે માંસ દેહ, મુદર તેમી મુઝી રી.	૨૧.
માન પિત્ર કુલમાજ, નદી અગળદ કમી રી.	
વસને વાંચે જોદ, તે ફલ ફલ મમી રી.	૨૨.
ધનપતિ મુનનં શાજ, દેવને માની લીધે રી.	
અનિનિત મેઝે પુત્ર, મુજવન કાદ રીધે રી.	૨૩.
નુત જાની દલગુલ, આદોશ બનમ દુધે રી.	
રાત્રીથી અધિષ્ઠા શાવ, તાગતુ નામ પુત્રે રી.	૨૪.
મંદુર અરાન તમે માવ, મુજા દેવ બંધે રી.	
કુવચન જીવિગત, શાવે બેઠા થંડે રી.	૨૫.
મદ શાળી ચમડ, ફૂલે કલક કી રી;	
વચે મેઝ અનેક, તાસ પત્ર દેવ દરી રી.	૨૬.
આવ પાંચ નદી પદ, દેસ દિગે કરે રી;	
તાન પત્રમ કી દુર, મરિર અવ કરે રી.	૨૭.

આગવે ધન ધરપુત્ર, મા મત્ર મત્ર કુવે રી:	
૪ પશુની મુખ જોઈ, છેડા વાધો રવે રી:	૨૮.
પરિજ્ઞા એવે પાવ જગ લગે મુન ન ધરે રી:	
જનમે નંદન જનમ, સન્નજન જન્ય ધરે રી:	૨૯.
નગ્ની મુખી પગુ જાન, મુખ લગ વનમાં રમે રી:	
નદિ મુન ચિંતા કાં, બાલકલય નિજમે રી:	૩૦.
આકરી દાસ કંઠન, વાદને મુન ચિયે રી:	
૪૬ હોવે મા જાપ ચિતે કિમ ન મરે રી:	૩૧.
અજાનમાન મુન જાણ, ચાંપિ પણ ન ચરે રી:	
મંડલ મંડલ જાન, રવણી ચોડી જરે રી:	૩૨.
બાલક બાલક નુલ્ય પ્રપટે પુત્ર નિચ્છે રી:	
માત પિતા દુઃખદાય, ક્રોધિક રાવ જિજ્ઞે રી:	૩૩.
રાગ્ય વિધન પુરુષાત, એક દિન જીવ દરે રી:	
મહિમ્ય વિમળિત નાગ, કુણુ જગ રામે ધરે રી:	૩૪.
કમ મિત્રી નર રાવ, કહે પ્રજાને તદા રી:	
કરુણુ એમે જનિ જેહ, જેમ મુખ વરને સદા રી:	૩૫.
ધર્મિય રાજે રમાલ, સાનમી દાસ કવી રી:	
વિશ્વમોહિ શુભ વીર, શુભવી ખ્યાતિ લવી રી:	૩૬.

દોહરા.

કેપ કહિજી રાગ દવે, તેડી કુંવરને ન્યાંડી:	
કહે મુન ચાડું મુખ જાણી, નડીંતુજ સીતાય છાંડી.	૧.
તું સિદ્ધાને અસોઅ છે, મુજ કુમ કોષિ ક્ષણ:	
જેમડી ન હોવે પાંસરો, શ્વિક દંડક વંક.	૨.
મેં જાણું આ રાગ્યમાં, પુષ્પદીપ અનુલસ:	
મામળુ તેજે અર્પિ નિર્ન, તુંડી પ્રતે અધિકર.	૩.
આશક દિવા જો જાય, બારે રૂવિ ગિર્મત:	
અધાર છે તસ ધરે, જસ ધર પુત્ર ન દુલ.	૪.
પત્ર એ જુદી વાગ્યા, જસ ધર વહિવ પુત્ર:	
મન પિતા ધરમાં રમે, વંશપુત્ર ધરમુત.	૫.

નૃપસુત્ર યુગને હો કે રહે દુઃખ દિવસો, નિધમ દીપતાં હો કે પંથ સુખજન્ય ક્યો;
મુનિ નમી ચાલ્યા હો કે પામ્યા પ્રેમ વચી, કામી રેણું હો કે નવરી વજુઝામી રા.
ધર્મિયકુમાર હો કે આઝમી દલ રહી, મરખપ્રેમ હો કે તિલ ખજે નદી;
શ્રી મુખ નિરની હો કે વાળી અરતસી, સજ્જન લિપાં હો કે કમલ ફેલ કાઠગો.

દોહરા.

અવરત કાઠો ચેલો મુર સજ્જાને નીર;	
પંથ વિષયા અમ દમો, પીનાં નિર્મલ નીર.	૧.
પદ દરિયુ કસન જલ્ય મંચનીમ્ય રપ;	
મુનિવર રેણું મુરનિ મયા. માને સુ નર બપ.	૨.
એક વાલ્ય ખીલ અમી, નામે નદીયો દેવ;	
મંથ વચીય વરજુઝામી, નવરી મુખ્યી જોવ.	૩.
આમ કાલ્ય જોવ અમી, કુંવરો કાલ્ય પ્રવેશ;	
નાનાસિંહ કાલ્ય જુવે, કમલ મુર વેશ.	૪.
મા એક કારો રેખીયા, નિલાં જોવે ધન અનેશ;	
નાનાસિંહ રમ વસ ચેલો, નિલાં ધરી સિલ વિવેશ.	૫.
મેષાધાવ રાહનિધિ, પામ્યાં છે નામ;	
કરે કોરી બેઠો નિલાં, પુર કરી તાલ અખામ.	૬.

કાજ ૬ મી.

(મીઠા કરી પર આદરે — ને રેણું)

પાડ પ્રેમ કોને રહે, જાવને કાલ્ય નિપાવ રે;	
રેણું રેણું રેણું અવિધા, નામ રેણું દુઃખ જાવ રે.	૫૪૧૦ ૧
મે રાહુ દેવાં અવિધા, રેણું દુઃખ કિતમ વરા રે;	
પ્રેમ તેલ કાઠગો, જોમ દામ અમ દલ રે.	૫૪૧૦ ૨.
મથ રામી રિતી રેણું, કુંવરો નિલ અવરત રે;	
નૃપી પાડ વચી રહે, વચી રેણું એક વાવ રે.	૫૪૧૦ ૩.
અમ વિદ્ય તથા રેણું, રેણું ન રેણું કાલ્ય રે;	
નૃપ મથાવ પુરેણાં, નામી કમી દુઃખ જાવ રે.	૫૪૧૦ ૪.
અમ નામ કાલ્ય પાવ તપી, અમી નિધ સુખી રે;	
વિનમ નર પંચ રે, પાવ રેણું વચી રે.	૫૪૧૦ ૫.

કદુકમિસ ગુર માતની, આગલ દિત કર જાણે કે;	પાઃક૦ ૬.
કરદાંતા મેષજ પેરે, નીરંગ વેણ વખાણે રે.	પાઃક૦ ૭.
ગુર તાડતાં દિત કરે, જિન્નારથી વારે રે;	પાઃક૦ ૮.
મલિકારક ધમતા મલિ, રનનું તેજ રજારે રે.	પાઃક૦ ૯.
પેતર નિખળે દેવાને. પણ નરિ પુત્રને તારે રે;	પાઃક૦ ૧૦.
જેમ ન વિનાડ પાત્રને, મનિક ભત જઝારે રે.	પાઃક૦ ૧૧.
જગત ગુણે ગૌરવ ધણે, શું કહે પગપોતાને રે;	પાઃક૦ ૧૨.
નિજ અગજમલ પદિદરે. વનજકુન્દમસિર માને રે.	પાઃક૦ ૧૩.
માત પિતા ગુર કુલવશે, હોય જગત અડુ માને રે.	પાઃક૦ ૧૪.
કંચન ત્રિરિ વસમાં રજાં, તુલુતર કનક સમાનો રે.	પાઃક૦ ૧૫.
મણુપુરે વ્યવહારિયો, સુંદર નામ સાર રે;	પાઃક૦ ૧૬.
માત પિતા રૂઢપય નગી પછ કનક આદાર રે.	પાઃક૦ ૧૭.
નુત વિનયો નમ દોય છે, અનુલ કરે વ્યાપાર રે;	પાઃક૦ ૧૮.
દાનદયા નમ ચિત વસી, દ્રવ્યતણે નદી પાર રે.	પાઃક૦ ૧૯.
ભામે ભાગ વધ ધણે. ઉપજીયી જેમ આન્ય રે.	પાઃક૦ ૨૦.
તુ'ખાદા સમાવય, જલસમ તાલ રેગન્ય રે.	પાઃક૦ ૨૧.
ગુરિજી તાલ ન સપજે, તેણે અર્પિત યાગ જમાવે રે;	પાઃક૦ ૨૨.
માત અનુલ વોદોગી કરી, નહ જગત મદાવે રે.	પાઃક૦ ૨૩.
માત પિતા સુત દોયગુ, વાત એકાંત બનાવી રે,	પાઃક૦ ૨૪.
સદુ માર્યે વાદાણે ચરણ, ધર પરિકરને ભણાવી રે.	પાઃક૦ ૨૫.
જલધિર્મય જલતાં થકાં, ભાગ્યે પતન પ્રચંડ રે;	પાઃક૦ ૨૬.
પ્રભુ પ્રભુ કયાં પ્રવય થયો, વાદાણુ થયુ રાગખંડ રે.	પાઃક૦ ૨૭.
માત પિતા વધુ સુત જાણે, દુન્યાં દેવ કિષોરે રે;	પાઃક૦ ૨૮.
મંદર રીઃ રૂઢક મરી, અદ્યો જલધિર્મય કોર રે.	પાઃક૦ ૨૯.
જમનો અનુકમે આપિયો, મણુપુર નિજમેદે રે;	પાઃક૦ ૩૦.
મનકાજ અટલાં કરી. પદ્યો ની શ્રી મેદે રે.	પાઃક૦ ૩૧.
પુત્ર વધુ સુત સંતની, પુરોતની પેરે યાત્રી રે;	પાઃક૦ ૩૨.
જન એક માત પિતા મયાં, ભવલને જાતી જાતી રે.	પાઃક૦ ૩૩.

એમ સુની પાડે જાય નથી. કુંવર છેડે યે મળે.	
આજ મુને પ્રતિભાષિયા. મિલ્યાવિત શબ્દ રે.	૫૮૩૦ ૨૦
તાન મેં સિદ્ધા સિરધરી, મુજ મન સદાય કામ્ય રે.	
ભાણી બાણી વિનુપદાયને. મુજ આજુ મેં વળ્યું રે.	૫૮૩૦ ૨૧.
ધર્મિત કુંવરના રસની. એ કદી નરમી દાય રે.	
સિદ્ધા મોગુભરીલી સિરધરી મુજો ઝંઝમાય રે.	૫૮૩૦ ૨૨.

કોહરો

કુંવર વસ્ત્ર દુણી રીટયો. પદ્મચર: ઉચ્ચાવ.	
દરિયાન આને મેં લેડી કરી મુખપદ	૦
મન આમ વસ્ત્રારો રમે તમ મનદાર	
કહે પિત્ર પદ સમ મુજ પદે, વિવેચાધિવિવિધર	૩
કુંવર તિલાં સુતો કો. કરી ચામચન પ્રમદ્ય	
આપે નિવ સિવધી માત્ર સિદ્ધ સમ વળ્યું	૪.
સાંચને સત્કરણ તણે. જામી મુખર પદાવ.	
પદ કદી શ્વ ન.પરને. મોહિનિ રમણ વળવ	૪.
મુમ મુખ પદ કદી મો નિહ દરિ નિરાન	
જાણી જાણે કરી વેધ તણી રમેન	૫
કોણે સમે મુમ દો પડે પડે લાનો પદ	
મળે કોણી કોણી મિતે મો ઉપપા	.
પડે રીડી આપણ સમ નાંધેન નર	
સંપાદનનરુજ કા નરી. આવી મિતે મુમર	૭
તા કા નિવેદાવ તમ વેળામુદિન લા	
જાણુમ લોં કરી મેંન નમ રમણ	૮
કા કહે કોણુ કેમને. મુજ કહે ન પદ કાણુ	
કું મર મરમું પદિય ઉચ્ચા ન લાને મર	૯.
કું નર મર કામિય, કું કું કું કું	
કોણની કાણુ: રમે વસ્ત્ર મર	૧૦.

- વિદિતશર કો દાટમાં, પેઠે વખિક મહંત. ૧.
 ભજત વળા જાણાં મુખા, ખડું મુશલ કુચ્છેઃ.
 હમખાને મુખ પેછરે, કચ્છા દોણ દોઃ. ૮.
 મહત વંતો ને મયો, વિમલ ચિત્રમાર;
 મંગ ધનત નાંખે, પુછે તામ તિપાર. ૫.

કાળ ૧૧ મી.

(૧. કાળકાળ નવમા રૂપને દો લાવ ના—જે રંગી)

૧૬ કમ નર નર, માખંડા કાળને દો લાવે, માખંડા
 ૫૦૦ કલા કુમા ન, વંડે ગળાળને દો લાવ. ૫૦૧
 જુહાણા જુહાણ, હેલ છે નજીયા દો લાવ; ૫૦૨
 જાન મહિમા મહામહા અનુપ મલ માણે દો લાવ. ૫૦૩
 જાન મુ નિહ જાન, જાન જાન મામંતે દો લાવે; ૫૦૪
 દાન નદાન દાન, નવક તામ છે દો લાવે. ૫૦૫
 ૧ મહામહામહામહા, ન જાન માદાળે દો લાવ; ૫૦૬
 જાન જાન કુમા, કુમા જાન માળે દો લાવ. ૫૦૭
 જાન જાન કુમા, હેલ દાનકાળે દો લાવ; ૫૦૮
 જાન જાન કુમા, જુહાણ માળે દો લાવ. ૫૦૯
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૦
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૧
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૨
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૩
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૪
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૫
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૬
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૭
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૮
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૧૯
 જાન જાન કુમા, જાન જાન માળે દો લાવ; ૫૨૦

આગેા હમી કુમાર, જુએથી દિતરે હો લાલ. દુરમેથી.
 પેપેજ પરી રૂ વસ, કરી અલખા મલે હો લાલ; કરી.
 પાદરી પથે રત્ન કુમાર, વેગે વેગે હો લાલ. કુમાર. ૧.
 નર જાલી મજ કોઈ દણે દણે મેં હો લાલ; દણે.
 તપ લપુ વેગે કુમાર, તે વજળો પાછવેં હો લાલ. તે.
 પાંડે વજળો હેરા, કરી લમરી હરે હો લાલ; કરી.
 જામ હમો પરીથી, જામ લા લા કરે હો લાલ; જામ. ૭.
 મન મંજરી મુખી વા, તે યાગ્યેશ્વર્ય હો લાલ; તે.
 શાકો હરતી કુમાર, મલો તપ ઉપરે હો લાલ. મલો.
 મુદિ કુમારે હમો કરી, તપ નિર્મલ રાધા હો લાલ; તપ.
 કિતરી મેદની લમરી, કુમાર આરત મો હો લાલ. કુમાર. ૮.
 તપ મોલો કિંગજ, કુમાર પથે પથો હો લાલ; કુમાર.
 લો હો નર અ, ભયે આવી મલો હો લાલ. ભયે.
 મનારી થઈ નિર્ભય, કુલે વજળો હો લાલ; કુલે.
 પત્ત મેં ઉત્તમ, વિલિખ આજીય હો લાલ. વિલિખ. ૯.
 મેં મુખ મુખી વા, દેવે મીલ પથ હો લાલ; દેવે.
 પુનમ હરખ મિતો, દે સખિયે વજળે હો લાલ. સખિયે.
 રાજુમરી મજ આજીય, થને લાંબો હો લાલ, થને.
 દેખી અમંભો લો, ખલે લેલ મળે હો લાલ. ખલે. ૧૦.
 પુલ પુલ હજી, તપે તેડિયો હો લાલ; તપે.
 પાકે મજ કુમાર, નિલં કને અલંકાર હો લાલ. નિલં.
 કને કુમાર નરારે, માને અલંકાર હો લાલ; માને.
 મા અલંકાર હો, પાને અલંકાર હો લાલ. પાને. ૧૧.
 મજ હો વલ જાનુ, કુલે કરી તાલ હો લાલ; કુલે.
 ઉત્તમ કુ ની હો, કિલ વજળ હો લાલ. કિલ.
 જલ મુજલ ગુમ વગો, અમ અમ પાલી હો લાલ; અમ.
 પ્રેમ તેડે પ્રેમ, ઉત્તમ અલંકાર હો લાલ. ઉત્તમ. ૧૨.
 કુમાર મુખી લજ પાલે, મજ પલે મો હો લાલ; મજ.
 પાલે લામ રાજ, મજ મો હો હો હો હો લાલ. અલંકાર.

અપાડા મનાપતિ રે, પોરોના તે વનમાંદિ રે;	ભૂમ્યાં ૧૧.
પંચ ગુન દત્તી અતથે રે, માચરતા નિધિ ત્યાંદિ રે.	ભૂમ્યાં ૧૨.
જંજાળુ વચ ગુચ તણ રે, પડે કચા વચ રે;	ભૂમ્યાં ૧૩.
નાનિક ચાંચ બેઠા મો રે, આચમને રૂપિ ત્યાં રે,	ભૂમ્યાં ૧૪.
નેશ અપેરેબુનો કરી રે, ગિર ધરી મુશ ચંદ્રદાસ રે;	ભૂમ્યાં ૧૫.
અમમ કરની નીચરી રે, મત્રીચરની પાસ રે.	ભૂમ્યાં ૧૬.
મત્રી બા ગોચ રાજની રે, કોકિલ અર મુણી મોસ રે;	ભૂમ્યાં ૧૭.
તમમા નેડી કરી રે, વાલ કોં ઝંમરોણ રે.	ભૂમ્યાં ૧૮.
તપન-કદાક વંધની રે, ટેની મોરસ તામ રે;	ભૂમ્યાં ૧૯.
બાદેય પ્રેમ આરોગીએ રે, બેડી છુ' ગુમ પામ રે.	ભૂમ્યાં ૨૦.
વચ્ચરી વિણી નગ રે, મત્રી પીએ ચંદ્રદાસ રે;	ભૂમ્યાં ૨૧.
મત્રિમ નાચિકા અતથે રે, પડિયાં ચમચ નિગસરે.	ભૂમ્યાં ૨૨.
ડાંડી મુઠ અપા કરી રે, દેડ જડ્યા પમ રોષ રે;	ભૂમ્યાં ૨૩.
મુમ મપાં હી ખાસા રે, મિયકા સપાળી એવ રે.	ભૂમ્યાં ૨૪.
ધનજાળુ અત્રેા મરી રે, નિહાળી કરની માર રે;	ભૂમ્યાં ૨૫.
ધાંની ધા ધરી રોષ વખી રે, અક વેસ સિમે ચાંચ રે.	ભૂમ્યાં ૨૬.
અર મિયકા કાઢી ધરી રે, નાચ્યા ને મપ્ય મત રે;	ભૂમ્યાં ૨૭.
પુત્ર કોં જાપતિ રે, પડે જાળુ કિલં જલ રે.	ભૂમ્યાં ૨૮.
ગુમ પડગાળી પડમળી રે, ચાર કોં તમ ચીર રે;	ભૂમ્યાં ૨૯.
કિલં જાળુ નીચકં રે, નીતઓં નિગમ નીર રે.	ભૂમ્યાં ૩૦.
જાળુ પેદવ જામડા અર્થ રે, રાણી મુકમ અપગત રે;	ભૂમ્યાં ૩૧.
મિયકા કાળુ સરગાળી રે, મુ છુ મજાની જાન રે.	ભૂમ્યાં ૩૨.
જાવ કોં નાકા અર્થ રે, કેમ જાસા પુગાસાર રે;	ભૂમ્યાં ૩૩.
ને કોં મુ નરિ સવ ધં રે, નીખી ગુજ તાગાર રે.	ભૂમ્યાં ૩૪.
નપ કોં દેડ નજર પડે રે, તે કોં દિંદીર રે;	ભૂમ્યાં ૩૫.
નદન કરિને ને મો રે, પોરોનો અગેજ નીર રે.	ભૂમ્યાં ૩૬.
પદ મેક મુન રૂપિયો રે, મકરો તમે નીર રે;	ભૂમ્યાં ૩૭.
નુપ મત્રી નુપ અર્થિયો રે, વળગાં દિંદીર રે.	ભૂમ્યાં ૩૮.
જામ કોં ગુમ જાવળી રે, નીચાં નીચાં જાવ રે;	ભૂમ્યાં ૩૯.

તેજ કુલ તે' નમરે' રે, એક દે' એ' કાલ રે.	જૂઓ ૩૦.
નૃપ રૂપ એર કુલ ચડી રે, આપો નવર મરર રે;	
હાર તે' બાને કહે રે, એને કાલો મર રે.	જૂઓ ૩૧.
દેવી રે' મુખો નવી રે, કદીને મો સિદ્ધમ રે;	
જાગર દહો નૃપ મો રે, સુમુખ કો નામરે.	જૂઓ ૩૨.
દે દહો પદ ભરો રે, જાણી એર મરિ રે;	
દરદરે નૃપ કિરો રે, આપો સંતી રીત રે.	જૂઓ ૩૩.
જાણ સો દેવણે' રે, જાણ સો નૃપ રે;	
એર અદ્ય ૧૫ દેવે' રે, કુમુદવલ્લુ મુખ રે.	જૂઓ ૩૪.
મુખનિમિત્તિ જાણ કરે રે, પુરોહિત એને હેન રે;	
એર પ્રસન્ન રા' હો રે, ગો' પાનસોન રે.	જૂઓ ૩૫.
તરાર મી કુળે' તિલુ રે, ચાલ અમરી કાલ રે;	
તમ પુરોહિત ધસમણે' રે, જાગે મુખનિ દાલ રે.	જૂઓ ૩૬.
મંત્રણે' કી વાંતો રે, પીપા રાત્રી કાલ રે;	
પોપુ' કામને' રીપણે' રે, કિંક દાણે' જામણ રે.	જૂઓ ૩૭.
ધોરણિ અયાં શિરે રે, રાત્રિ હો જા જુપ રે;	
મે તિન મુરારે' ભોજવે' રે, પડે' પુરોહિત ૩૫ રે.	જૂઓ ૩૮.
જન ધમી તા એડિયે રે, નિજ કામે' મો તેડ રે;	
રૂપ પ્રભાને' કિંગમ્યા રે, સજ્જણ મવા મેડ રે.	જૂઓ ૩૯.
કામ કામ કૈલુક જુમિ રે, એક દસંત દાન રે;	
સજ્જણને' નૃપ જુમિ રે, દરિદર અદી ચાર રે.	જૂઓ ૪૦.
વંદી ૫૫ તાનવે' રે, ખેદ મોઝવ ૧૫ રે;	
પ્રાદય પુરોહિતોતિને રે, નિજ કા વા સદ જુપ રે.	જૂઓ ૪૧.
ધર્મવક્રમાર રાત્રી રે, કો કી જુમી દાન રે;	
કૌમુદારિ કુકમણે' રે, હવે રૂઢિ હાલ નિદાન રે;	જૂઓ ૪૨.

સાદર.

પરમ તિ નૃપ સંકેદે, મંત્રી પ્રમુખ જા સર્વ;
 મો તાર પદિયે, ચિંતન કા મો.

રાય કહે મંત્રી સુતે, કરેણ કાલુ ઉપાધ;	
અમદાત તવ બેલિયો, પ્રજાની ભૂપતિ પાપ.	૨.
ચોર મદ્યુ હેતે તુમે, ઉચિત નદિ નિરંધર;	
કમળ ઉખેલુ દિવ્યજ, નખ ઉદનને કુંદર.	૩.
તેણે તરકરને ઝાલ્યા, આપો મુજ આદેરા;	
સાત દિને નિમદ કરે, નદી તો અમિતવેરા.	૪.
અચીપતિ વળતું કહે, તેં વાઝુ વરા કીધ;	
તેણે તરકર નિમદ લાખી, મેં તુજ આજ્ઞા દીધ.	૫.
પવનચંડુ કુમર તે, મુદિત મયો ગુરમેદ;	
ગુર આજ્ઞા લડી નીકળ્યા, ખડ્ગ મખાત તેદ.	૬.

કાગ ૧૩ મી.

(એજે અવસર નિહાં કુંબનું રે, આગ્યું રાણું-એ દેસી.)

રાજકુંવર જોતો પ્રે રે, કંદોલ વેળા મેદ રે, અતુલનર,	
કામદેવ દેહરે મયો હો લાલ; પૂછ નથી ધણ દીપકુ રે,	
ધ્યાનદિશા નિશિ તેદ રે, અતુલનર, પ્રમદ યાં તે બેલિયો	હો લાલ ૧.
ચોરની વળ કિચી કડું રે, રતિપ્રેલિ શાકુચાર રે,	અતુલનર,
ચોર વમી નિશિ ભેદમયો હો લાલ; ૬ વચમાં આંધ્ર પડ્યો રે,	
નાંગી કરી દોષ નાર રે, અતુલનર, માર ખાધા મેં બાસતાં	હો લાલ ૨.
કુંવર મુળી કમ બેલિયો રે, ચિતે લટયા દેવ રે,	અતુલનર,
બીજી દિન મદ્યકાળીને હો લાલ; મંદિર જાં જાપતો નિશિ રે,	
પ્રમદ ઘણ તળખેવ રે, અતુલનર, કહે સુમ તું ચોરની કથા	હો લાલ ૩.
એક દિન મુજ પર ફાલુ વસી રે, રાકુન કંદેવા કાજ રે,	અતુલનર,
પત દોષ અંદ મેદ મયો હો લાલ; કુંવર કહે તુમ દેવની રે,	
ચોરે સંભી લાજ રે, અતુલનર, આશા કિચી ચોર દેવની	હો લાલ ૪.
કમ ૧૮ દિન પુરમાં મયા રે, લોક જાણે વાત રે,	અતુલનર,
ચિતે ચોર ન કર ચક્રો હો લાલ; ૯ મુખનપને દેખાડિયે રે,	
અનંત દિન પડ્યાન રે, અતુલનર, નમરી વાહેર નીકળ્યો	હો લાલ ૫.
ચિત વાળીને તે મયો રે, એક સમસાન મજાર રે,	અતુલનર

[illegible]

- નવરને પંચકે દાવ દે. ચતુરત્ર એમ કહી મેલી ઉપર ચાલી હો લા. ૨૫
ચિતે કુંવર નવે પીરમે દે. દાવ દાવ મેલાર દે. ચતુરત્ર.
- સર્વ વિષુ ને વર્ણપા હો લા. દાવદાવને ને વાંદાં દે. હો લા. ૨૬.
પરદાસ મેલાર દે. ચતુરત્ર, તેણે પંચકે ખુસે ખુસે હો લા. ૨૭.
કાસંચે મળી શિલા દે. ચતુરત્ર હા પંચકે દે ચતુરત્ર.
- સા કંડુ હોડી કીતરી હો લા. મુજ ખુસા દાવને કિંદાં દે. હો લા. ૨૮.
કાસે મળે રાંક દે. ચતુરત્ર, તેણે મળી કુંવરે તાલ હો લા. ૨૯.
મહિર બાંદર નિકળે દે. વિષ્ણુ કામગીરી ભલ દે. ચતુરત્ર.
- નુપમન મુખકજ રેખા હો લા. ચિંતા તિમિર દાવ ચુ દે. હો લા. ૩૦.
રવિ પ્રવરે પરદાસ દે. ચતુરત્ર, ઉપર ચાલે ગરબ હો લા. ૩૧.
પીરમનિ આજા કહી દે. નરાર પા પિયવ દે. ચતુરત્ર.
- કુંવર પુરીમાં અરિસો હો લા. ચાક દાવે તેલ નારીને દે હો લા. ૩૨.
ચેર મિશે દેવ ભવ દે. ચતુરત્ર, મુજને જાત રૂપને નમે હો લા. ૩૩.
મોપી ચાસડોદરી દે. જુષ દિને જાત મળ દે. ચતુરત્ર.
- રાંબો રાવ દાવ કંડુ હો લા. રાંબો જાત મળે મળે પીર દે. હો લા. ૩૪.
સિવમોડો મુજદાન દે. ચતુરત્ર, મુજ પુરીમાં મુજિયાં કિયાં હો લા. ૩૫.
જે જેનું ચાવું દાવું દે. તે તે આપે તાલ દે. ચતુરત્ર.
- વરમનિ જા પામમાં હો લા. કુંવરને નિવડ વાંદારીને દે. હો લા. ૩૬.
તેરી જોયી ખાસ દે. ચતુરત્ર, જાત તિલ નિવડારીને હો લા. ૩૭.
વર્ણપા જાત ચિંતાવે દે. દિવું કામદાન દે. ચતુરત્ર.
- ચેરી મુલરની ચેરમાં હો લા. કામદાન લાજ અજાલ દે. હો લા. ૩૮.
રંબો રાંબો દે. ચતુરત્ર, કુંવરને પરકુરી વાંદે હો લા. ૩૯.
દાવ દાવ અવરકાં દે. પાવ દાવ દાવ દે. ચતુરત્ર.
- તેરી મોજાવા વાજે હો લા. દેવ દિવે જામ અમરું દે. હો લા. ૪૦.
દેવ જાત અવરકાં દે. ચતુરત્ર, રાંબો દાવે રાંબો હો લા. ૪૧.
દાવ દાવે ચેર દેવ દે. રાંબો રાંબો રાંબો દે. ચતુરત્ર.
- દાવ દાવે જાત અવરકાં દે. ચતુરત્ર, રાંબો રાંબો રાંબો દે. હો લા. ૪૨.
દાવ દાવે જાત અવરકાં દે. ચતુરત્ર, રાંબો રાંબો રાંબો દે. હો લા. ૪૩.
દાવ દાવે જાત અવરકાં દે. ચતુરત્ર, રાંબો રાંબો રાંબો દે. હો લા. ૪૪.

કમળમેનાશું મુખ વરે હો લાલ; ધર્મિલગ્નમે લેગી રે,
તાજ પ્રથમ ખંડ ચાર રે, ચતુરત્ર, ત્રીશુભતીર કુંવર મુખી હો લાલ ૩૫

ચોપાઠ.

ખડે ખડે મંત્રરતા ઘણી, જેમ રસ શેલડી સાંઠે ભળી;
શ્રી શુભતીર વચન રસ લાગા, ધર્મિલગ્ન સમે ચખો પુણ્યવતી ૧.

હતિશ્રીમત્તપોગચ્છીય સચિત્તશિરોમણિ પ્રહિતશિરોરત્ન પદિતશ્રી
શુભવિજયગણિશિષ્યપદિત શ્રી વીરવિજયગણિવિરથિને
શ્રીધર્મિલગ્નચરિતે પ્રાકૃત પ્રબંધે પ્રથમખંડ: સમાપ્ત:

દ્વિતિય ખંડ પ્રારંભ.

દોહરા.

- શુભચુક ચરણકમળ નખી, કદિશું આચળ વાન;
ધર્મિલગ્ન આગે મુનિવરે, લાખવા નિજ અવદાન. ૧.
- પ્રથમ ખંડ અખંડ રમ, પૂર્ણ દુષ્ટો મુપ્રમાણ;
ખીન્ને ખંડ કહું હવે, મુલુગેલે વિકસિત લાજ. ૨.
- ધર્મિકે પદિત કૌતુખી, કેળગી નરનાર;
હંમી કથા આગળ કહું, તમ ચિત રજનદાર. ૩.
- એક દિન રમવા નિકળ્યો, અમડહત સરિવેક;
પગ પગ દેખણુ કારણે, મગિયા યોક અનેક. ૪.
- મુખ કોહો પૂરણુ શાસી, અર્ધચંદ્ર સમ ભાગ;
તપનેપમ તેજે કરી, અધર અણલુ પરવાળ. ૫.
- મનમંજરી દેખાણી, કામદેવ અસ્તાર;
કમળમેનામે વણ કિણે, ચિતે મુજ અસ્તાર. ૬.
- દેખ લખી ચતુરાશું, લલિત વચન નિજ લાલ;
જપર મુગ દેખે, માકલની સખી સાથ. ૭.
- માકલની ફલ રેડેખીમાં, અસ્ત દેખ સમેલ;
એકાને જઈ કુંવરને, વધજની ધરી હેલ. ૮.
- દેખ દિવે તમ લાલમાં, રદ સખી સુન્દરીત;
ચંચિ કુંવર ઉમેલીને, પૂરણુ ધરતો પ્રીત. ૯.

કાગ પેહેલી.

(નિમિષેથી ૨૫ કીરીસોદે હાં-એ દેશી.)

- નંદસુતા નની નયને હો રાજ. નવને ભરિયાં નીરઃ મેરે વાવડાં ૦
અરજ કો અવનીપતિ હો રાજ, બીજ્યાં લખનાં ચીર. મેરે ૧.
પદ્મગી પદ પાતી હો રાજ. પિયુરે કરી પડિદાર દે. મેરે ૦
અખી વનવરે વ્યંતરા હો રાજ. કંઈ મોજ કંદાર. મેરે ૦ ૨.
વાન રી ને વેમગી હો રાજ. કિલુ દિગિ વચે સચીર. મેરે ૦
જનુ કિરાર જાગે કોખુ પિયે હો રાજ, પામી મેઘા નીર. મેરે ૦ ૩.
મુખે રિખાત જગ દિશો હો રાજ, પંચિમ રામે મ્યાવ. મેરે ૦
મરિયા હો મન આચરે હો રાજ. દિનમણિ જમનાનો મય. મેરે ૦ ૪.
કેવડી માલતિ મોઢી રંગે હો રાજ. જમગે વન જાડાવ. મેરે ૦
વાર, અગિરી પ્રસની હો રાજ, મુખે લેનો જાવ. મેરે ૦ ૫
પ્રેમ બગી પૂરે પ્રિયા હો રાજ, સમગી નિદાં અપાવતાં. મેરે ૦
રેખા દા જાગી કેવડી હો રાજ. તમ મુઠાએ જુદા. મેરે ૦ ૬.
રેખા દાંમ રિમેશિયા હો રાજ. પડે દિમ વાડાવ. મેરે ૦
અમર કહે રિલેદે હો રાજ. તનુ મુઠાએ ઝાવ. મેરે ૦ ૭
મરેખા કમો નદી રંગે હો રાજ, કેવડાં જાગ્યા પ્રેમ. મેરે ૦
વેષક મન વેષક લહે હો રાજ, મરખ વનમે કેમ. મેરે ૦ ૮.
દાસ કહે દુ વેષકો હો રાજ. પછું તુજને એમ. મેરે ૦
કાગું તુજ અવિ અમ છે હો રાજ. પડે પીગી કેમ. મેરે ૦ ૯.
અમર કહે મુજ પ્રેમનો હો રાજ, પા લાગ્યા છે અંજ. મેરે ૦
મુઠા દવડી મુઠાડી હો રાજ. પાતો રમિ રમે. મેરે ૦ ૧૦.
નર અમર એવમ ધરો હો રાજ, નો રસે ધરવે વાત. મેરે ૦
કેવડાં કેમ સર્વોત્તમ હો રાજ, લાગ્યા કમલપતી પાત. મેરે ૦ ૧૧.
પ્રેમ પદ પદમાને રંગે હો રાજ, નિરખે નિદાં એક નાદ. મેરે ૦
રિખાતગી પિંજર ધરી હો રાજ, રેખાડે ધરી પ્યાર. મેરે ૦ ૧૨.
પ્રેમ પદ નાં પિંજર પાતો હો રાજ, તુમરો એ જલ પદ. મેરે ૦
નેદ રિખિય તુક પ્રિય હો રાજ, રેખા રેખા પદ. મેરે ૦ ૧૩.
વાયુર કામ દવો હો રાજ. તર લહે નર મિલક. મેરે ૦

મણિ પ્રિય ગુણ સ્વમિતી હો ગજ, જાણે જાણી તારા ૩૦
 વિસાદ આ એમ કહી હો ગજ, લેખ થઈ નિવ જગ ૩૧
 ખાણે ખરે પ્રેમતી હો ગજ, ઘણા પ્રયત્ન કરી છે ૩૨
 પીત્તલની સંસારમાં હો ગજ, થઈ જાય તારા રે ૩૩

દોહરા.

સખી વિસાદ નિજે સમ, બેઠા રજકુમાર:
 કાં જોડીને એમ કહે, બહારી નામો મનિદાર, ૧
 રાખી રાખણાં ઘણી, કાંઈકિય નાં દેવ,
 બહારી ખાત્રી દેખવા મોઝા તારા દુઃખજ હોવ, ૨
 હો દુઃખને ભેજિયા, બહારનાં નામ દુઃખ:
 તારા કાંઈકે બાગખા, દેખી બહારનાં ૩
 મુવેય કાંઈકેય કાં પિત્ર વજ્રમ નામ નમ,
 કાંઈકેય કાંઈકેય દેખીને, કાંઈકેય દેવ પ્રભુમ, ૪
 હો કાંઈકેય બહારનાં, બહારનાં બેઠા રજ,
 મોઝા મળ પિય નામ, જાં કાંઈકેય વિદ્યમ, ૫

શ્લોક ૨ છ.

। કાંઈકેયની રે ૬ ।

કાંઈકેય કુવરને મળે બેઠા, પુવેય કહે રાજા તારા રે ૬
 કાંઈકેય મળ પિય ગુમ દેવ, કાંઈકેય કુવરની શ્રા રે ૭
 કાંઈકેય ગુમ વિદ્ય નામ દેવ, કાંઈકેય કાંઈકેય નિયમે રે ૮
 કાંઈકેય નામ રજા પા નર, તારા કાંઈકેય નર રાજા રે ૯
 કાંઈકેય પુરવિષય વિદ્ય, કાંઈકેય કાંઈકેય રજા રે ૧૦
 કાંઈકેય રજાની મોઝા, કાંઈકેય તારા રજા રે ૧૧
 કાંઈકેય રજાની મોઝા, કાંઈકેય રજા રજા રે ૧૨
 કાંઈકેય મળે મળે મળે, કાંઈકેય મળે મળે મળે રે ૧૩
 કાંઈકેય મળે મળે મળે, કાંઈકેય મળે મળે મળે રે ૧૪
 કાંઈકેય મળે મળે મળે, કાંઈકેય મળે મળે મળે રે ૧૫
 કાંઈકેય મળે મળે મળે, કાંઈકેય મળે મળે મળે રે ૧૬

- સાહેબાહે જડુ અધિયારી કાપ. એક પદાસ્ત ગિરે' હો લાલઃ
 સાહેબાહે તેગરો વિજયદશ તિથે' નમો કહે એણીપરે' હો લાલઃ ૨૧.
 સાહેબાહે સી આગા મુઘલ. તાને' મુજ તેગરિયો હો લાલઃ
 સાહેબાહે દારજી પિરુવિદ્ય. કહે યાર દુકમજ અર્ધપરો હો લાલઃ ૨૨.
 સાહેબાહે કામ અવ દોષ વર્ગ, સાધ્યા જલુ ન મુલકરે' હો લાલઃ
 સાહેબાહે ધર્મ વર્ગ જલકર, તેજે તે સાધી અધર્મરે' હો લાલઃ ૨૩.
 સાહેબાહે યાર વચને' સિમરેલ. આઠ દિવસ ૧૫૫ રમે' હો લાલઃ
 સાહેબાહે એવંચ નાદકરગ, મુલેજીભ જોયા સદુ મમે' હો લાલઃ ૨૪.
 સાહેબાહે સાદમોવંચ નિગમેદ, વડ સ્ત્ર પાકે માંગળ ધરી હો લાલઃ
 સાહેબાહે શીમંત મુઘી નરુદ, પેદેરમણી વર્ગ' કરી હો લાલઃ ૨૫.
 સાહેબાહે મસનમજરીને દીધ, કનુએ કમળી સિદ્ધમણે' હો લાલઃ
 સાહેબાહે દેતાં દિગરે કાપ. મુસ્ત દિન બગા તણે' હો લાલઃ ૨૬.
 સાહેબાહે બાંજે બાંડે એક, બીજી હાગ મોઢામણી હો લાલઃ
 સાહેબાહે વંદેચન સ્ત્ર દેત, ખસ સખંતિ વધમણી હો લાલઃ ૨૭

દોહરા.

- પત્નય પ્રિયા સગી, અગરી તમ નામઃ
 કુંવર ધરે' યુગે' જલ, ગોવે કીમ પ્રભામ ૧
 મત તમે' મુખ્યા સખાં, દિયો આશીસ સનેદ
 તાગુ' તેડું અવિયુ, જામે' હવે નિજનેદ ૨
 સા કહે વસ દિવેજાં, મે' એ દુખ ન સદાપઃ
 તિરિધ વીર મુખ્યા સગી, તેજેજી દુખ સદાપ ૩.
 કુંવર કહે નર ઉતમે', કાચરીએ ન મદાપ.
 મન સિયા સચ્ચલ પ્રમુખ, દોષ વને' સજદાપ ૪.
 મુઘી કહે કુતાવં રોડ, હો મુજ ચિન મજદ
 કુંવર દિલે' હસ સખ તમ, લીએ અગાં અપદ ૫.

હાગ ૩ છ.

(વિચારા સમજી દેહ.)

અને સગી તિજસે' ને, અગરી પનિયામે' ને,
 કુંવર પ્રભામે' અગી એજી પહે' ને.

સર્વિ માગ્ય બેગા જનસી તેની કે
 યદ આસન મોરે કે, મુન બજો જમાડે કે,
 મુશ્વે વસાડે ધૂપ ઉખેર્યાં કે:
 રાજુગાર મુલાસી કે, મારે નિલક વંદનાં કે,
 દેવે વંદે વોગારાં વેરવા અદરજે કે.
 મનો જાતે માન્યું કે, રેરેજે રાજાનું કે,
 રાત્રિ દિન બેઠાનું મુજ સંભાળે કે:
 ઉપમા વખાણી કે, મુખ મંડુરી કણી કે,
 પન બોલોનું આણી રાજી ઉવગવને કે.
 દરે કુંજ સંધાવે કે, દપ પુરી વોગાવે કે,
 અન્નભને મેગાવે મુખ રાધને કરી કે:
 મોરે બાદેર આપ્યા કે, મિત્રસું અદુ લાખ્યા કે.
 કુંવરે બાજાખ્યા સડુને દિન પરી કે.
 મૈત્ર્ય સુખદ મિલારી કે, ગણસણી આપી કે.
 રમગમિના બોજારી દિલસિદ્ધિ દિપ કે:
 પનિઆખ્યાન રેરેજે કે, જાનન નિવેરેજે કે,
 અમુ અસરની સેવા કરેજે ભણી પેરે કે.
 મરેજે મારી તે રૂણી કે, બેરેજે અરખો ભણી કે.
 નજીવી દેગામિનાં મન સદયવે કે.
 યદ નિલક કરે જો કે, સમપામાં રેરેજે કે,
 રાજાનું રાજાવને અમ કુળ વસાને કે.
 કમ કરી નિજ બેરી કે, રાગ ભા બેરી કે,
 રા' હેરી વન્યાં નિજ પર અમુ ભણે કે:
 રથ બેરી નારી કે, નખીતદ નિધારી કે,
 કરી સેવા અરી પથે શિરે તગ કે.
 કુંવર ચિંત્યે કે, રતિ પશિમ ભણે કે,
 અપાર ને યદે આસર પાંને કે:
 કુંવર અસારી કે, જ્યાં મુખ ને અરી કે,
 પુર બાદેર મરી રથ વડલ મરે.

૮.

૧૦.

૧૧.

૧૨.

૧૩.

૧૪.

૧૫.

૧૬.

કાળ ૪ થી.

(૩૩૫ની રેશ.)

ભગની જસરતિ દેવરતિ દુર્ગળી, તરપિ તસ દેવ જલ છિઃ ભેવેઃ
ચંદ્રસર સસ્ત્ર નગ શુભ્ર મોહજી મને, તદ્દશી પાછો વતે ખરસિયે.
ભગની જસરતિ દેવરતિ દુર્ગળી.

૧.

વિષદિતશ્ચિન્નિભિરતિરિરેત, ભય લરી વિષય ચંદ્ર પસતાઃ
તિમિર ભર રશ્નિયર રાગર પક્ષે ભયે, વિષ રતિ રાગેત્યાં દસલે. ભગની ૨.

શુદ્ધિ તપ યોગતિ નામ વિદુષ વદે, સંજ્ઞાતમ રાજી ભરત નોચઃ
રાગરસીત કરી તિમિર રશ્ની કરી, ધર જલક ધૂ ધૂ કરેલ. ભગની ૩.

ભરતિર મધ્ય નિસિરિરતિ ભરી, યદિનિભાગર્નિ સેન્યે નોદિપિઃ
ભારતનુચક્ષ સમયક્ષ તમપ્રમયા, ખાંત સોનિશા સિત ન ટોપી. ભગની ૪.

વળા વિરાગ કરવાગ કર યેા બુધે, લીક રવ ક્રાંત સ્વિમતરતાઃ
જાગૃધનુ તાણી કર યોગિશ્ચ ભટ પરી, યોગિશ્ચ બીધ પાટી પતિતા. ભગની ૫.

તેજે સમે ભેષ નરોદેષ નવે ભયો, સયેયો ગુદ મરી ખાલ લયે.
કુંવર તવ ભગીરો પીરતપ જાગરિય, રશ્નિયરો કલિતિ ય્વતી મગધ. ભગની ૬.

પતીપતિ ભામની સીમ પેદાગચ, કાંત ગુરુકરો યોગ કોષિ.
આવને ધાવને સેન્યમટ શોધને, પલ્લ મિમ વિદુષ દંડ યોધ. ભગની ૭.

વ્યુતે વાંચુચ દક્ષિણ દક્ષિણ રવ સેન્યમટ સ્થાગ તેમ ફર નામ,
ઉત્તિ તામ તપનેદયે કુંવર તે, નામ ભટતવ તમ નજુદમ. ભગની ૮.

સેવિપ પાલીપતિ ભામ બીજકુરનિ, મેષ બુધે યાગને કુંવર સ્થામા,
નામ જોમ તીર વાસાગેતસ ભરે, નવિધે કાળીનસ પગ વિશામા. ભગની ૯.

કુંવર જલ તેડરો કોસરિમંદ બુધે, ગુદ ઉદલ પદે કો ન લો.
વેવસિરિ દાય વામાગ પરી ખાગી, યેવતી સતીવત્ પરીવનાં. ભગની ૧૦.

જગદગા કુચયે ભામ પરીપતિ, દેખી ભય કુંવરની છાગ ચિયરેઃ
મલમંકરી કો સરસિ કું રો, જાગે નાલક દક્ષિણ વરે. ભગની ૧૧.

કાંધ સા સારસી કુંમે સયેવતી, દેખ તમ રા પરીતા છાગિયે.
મર કુંમર સારસી મળે પદે, નામ તિનુ નામીન મુકિત દિવે. ભગની ૧૨.

વળ પડીત રાગરસા તરે, સિત મુદે ની દાન્યે પેદાસ
વધિરોધે. મળેત તમ, રાગ રવે બુધે રો ખાલક, ભગની ૧૩.

કર દીક્ષા મનુષ્ય કરી, બાણે રેં આગી રે;	૧૫૫૦ ૫.
કરો દીક્ષા નમ લયે, જાન મુજો સારે રે.	૧૫૫૦ ૬.
ગોકુળ ગામં કું વરુ, દેખી સંસાર રો રે;	૧૫૫૦ ૭.
કાવલિક મર અન્નિયં, જોય તે લીધા રો રે.	૧૫૫૦ ૮.
જાડ દિવસી નીરધ કર, દેવ નમન મ કરે રે;	૧૫૫૦ ૯.
સાંખ્યુરી ભાડે, વનગીચ નનિ રો રે.	૧૫૫૦ ૧૦.
ગુમ સારેં અમેં આપડું, જમ મુજ પામેં બાર રે;	૧૫૫૦ ૧૧.
દેવપત્ન અરેં રિયા, ધર્મગ્યં રાન દિનાર રે.	૧૫૫૦ ૧૨.
નાતી ગુમ ગયમાં રો, તો નિર્ભય થઈ ગાયું રે;	૧૫૫૦ ૧૩.
કુપેંશિ જાણી કર, તેમેં ગુમ હારે આપું રે.	૧૫૫૦ ૧૪.
કુંવરે આપી જીમ કરી, પથે કરે ગીત ગાન રે;	૧૫૫૦ ૧૫.
નૃપકગા જીમ રંજીતો, મુખગણ કરી તાન રે.	૧૫૫૦ ૧૬.
નિમિત્તેશ નરમુન મં, અવિધામનું કામ રે;	૧૫૫૦ ૧૭.
પાત્ર ગીત વગારનાં, આપું ગોકુળ ગામ રે.	૧૫૫૦ ૧૮.
કર વાંતર કાળી, જાણી ભોજન વેગા રે;	૧૫૫૦ ૧૯.
નૃપનંદનને કોમ કરે, જોયી જલિય તેણી વેગા રે.	૧૫૫૦ ૨૦.
આજ પાળા અમ પં, ભોજન સંને કરાવું રે;	૧૫૫૦ ૨૧.
ગોકુળ ગામ કો ભાડે, હીં કુપ અસન તે લાવું રે.	૧૫૫૦ ૨૨.
અપું ગોકુળાનું કુંડાં કરું, તેમેં અપેરે મુજ સખી રે;	૧૫૫૦ ૨૩.
ગારમ બાળાં આપડી, કો મુજ શુભમતિ જાણી રે.	૧૫૫૦ ૨૪.
કું જાં આપુ નિયં લયે, જાણું નહિ ભાડાસજ રે;	૧૫૫૦ ૨૫.
જામ સજા ભાડાસે થશે, જાણું વધારી લાજ રે.	૧૫૫૦ ૨૬.
કોમ કરી નિયંજાણીયા, ગારસ મંડર જાણા રે;	૧૫૫૦ ૨૭.
કરે કુંવરે આરોગીયે, હિયમ અજગ કરાવ રે.	૧૫૫૦ ૨૮.
જાણીએજીમ કુંવે નહી, વળી મતક રસ જાણ રે;	૧૫૫૦ ૨૯.
તેમેં ગોસસ ભોજન લાણી, નવિ કરશે કો વાત રે.	૧૫૫૦ ૩૦.
કુંવર વચન સુણી સાધને, હીં કુપ તેહ જમાડે રે;	૧૫૫૦ ૩૧.
પરે કુંવર નયને ગુ, કુસિંધવે નીરે છાં રે.	૧૫૫૦ ૩૨.
તખાગ રેહ તે કરે, જામડું અમે દવે પુણા રે;	૧૫૫૦ ૩૩.
વિભિન્નિત ભોજન કરી, ને તરતવે જઈ દગા રે.	૧૫૫૦ ૩૪.

મુજ મરેનું પડખળીને, હરને અપણું દાસ
શ્રીમદેવતાંતે મરણુ સ્થો, રિષે અર્ચનિ મનિ-દાસ ૯.

કાગ ૬ કી.

(નદી ચમુનાઃ તીર, કોં તેજ પંખાવાં એ રંગ.)

અ યેસી મિરિ મન્નલ ચેપો નદી ગિતરી, કુંવર ગિતરા હરી ફર યેમારે નંદરી:
૧. દેવ રવરે મુણી રાખ ગુણ ગિતા બરે, અગી હરે સા અપરે અપરે અમ પં. ૧.
૨. રથ પી રિરે દેવની બુધર અચરે, તર હરે મેલુપ્રિયા કેમ અવિષા અમ પં:
૩. કન સકગ કુંવરે તિહાં મગ થયા હરી, દેખી ખડું સા સાચાંને માની સહી. ૨.
૪. કુંવર મહારખાનુસ્ય અપરે સા અગી, જળમુંદરી જળ ઘંભી ચિત્રામળ પતળી:
૫. નપનંદન જળ મિદિની દેખી મોડી સ્થો, રિષ વળી રંગા ઉરંસી શ્રીમ સ્મિય થયો. ૩.
૬. ન.મસ્તી પાતળાથી ચેરે અપદરી, નામદેવ જરે નામ રંગુ જળમુંદરી:
૭. નપને નવજ મિથારી સ્થો વારી પંરે, તર આ નદપથુ નેદ પરી શ્રીમ ઉચરે. ૪.
૮. ગુજ મુખ દેખી કું શુદિ શુદિ બહી જા, શ્રીમકારી સામી તેને વાવડ ૫.
૯. વાવડ ચેરને શીંગળ જળ પાપો ખડો, શ્રીન નંદરસ મિથેયો તે મુજ ઉરંસ. ૫.
૧૦. ગુમ સપળી નારીની કામી સહ મડું, તેહનાં કટક વચન જનુ ગુમ વડમે સડું.
૧૧. રવજ પડુ વિદમાં જળ સહ સમારતું, જાગ વચન જનુ દિતવું ચિતમાં પાતું. ૬.
૧૨. અંધાગ પાસથી ઉતમ વિષા શીખતી, નરીસનન પલુ સેવું કુતુમ સંભરી:
૧૩. સરજમુખ હારે હેરાવે પડ સખમી હરી, ક.ગી મારી પરતભ મડે વરી. ૭.
૧૪. કનક મેઠા પન ગુમને માંથી મિરતું, આ બરમાં વસાયેસાર માતું દેવતું:
૧૫. રથ વિપુલ કુંવર અ સાનું સદતું, મલનમંજરી ચિત્ર ચમકી કુંવરને સ્થેમ હરે. ૮.
૧૬. જનુ પ્રીતમ નિર્લજ પડો ગું પાસમાં, દરજુ પર પરી કુરે વળી ગુજ આરામાં:
૧૭. આ રવજપુત પરિત પ્રાપત્ત કિહાં રજું, નીચ મારમ અપુસતાંનિમેગ કુગ મયું. ૯.
૧૮. કંગાદ ઉતમરંસા ને ટાલેજવું ટગું, મુજ સાથે કરકોચ વચન બાપું જાવું:
૧૯. ર.ક અમેથ પંરે ચેરદગમિ રમિયો, જટ સકગ મુજુલવ બાપમાંથી થયો. ૧૦.
૨૦. રવિમંડા જળ વું ગુમથી રી સખી, અતીસજે પર સખી મોગ અપદરી:
૨૧. તેજ વરસ કુમગીસખી પદમાં રી, પીડિત વરી કું ગુમ ઉતમ જાનિ સહી. ૧૧.
૨૨. કંડી સારેથી આપ નાથ સાથે સખ્યાં, ગુમ વચને જાણેથી પીડીયો તાળ્યાં:
૨૩. મન વિત્ત સાસરીયો કુગજાવળ પરી, ગિરવ તલ ગુમ સચ્ચલ સને નીક ની. ૧૨.

એ સચિ કીધું પ્રીતમ તાહરે કાન્યે, મતિ કિલુડી ધર પેલી રહી દું બાસે:
 વિષ્ણુ દેખે હા દેવ ધરી જાણિ સહી, ગતરવાને આરે તે એકે રૂપે નહી.૧૩.
 એણે સંગે રહી ખેળા પ્રીતમજી બૃધરે, સુકસા સામુ ચાલે જમું અમે ચાસે:
 કહિશું અમેને મોકલશે ગુમ ખોળવા, મૂંઝવરે ગયા ગુમ સુત પાતાળ સાધવા.૧૪.
 કાંતાવચન મોકલક કાંસોલે કરી, નીચરામ મત્ર ધાર્ય ચિત સુમતિ કરી:
 અમદદત નીકળિયો ચાર સંપદ તણ, મદનમંજરી શું રથ બેસી ચાલિયો સજ.૧૫.
 નારીઅરિત્ર મહન તેમ મહનવને વસે, ગિયરુંદ ગિહાં ત્રાસે નાસે દશા દિશે:
 દેખી કુંવર મન ચિતે એ ઉપાત રો, તવ દીકા મદ બરીયો દરની કૃતાંતરે.૧૬.
 વસા કરી રાજકુંવર તિહાં આગમ અમે, લાંબુલપાત નિપાત પદહજૂત જૂતને:
 સન્મુખ આપ્યો વાધ વદન ગિયું મદસ, ધાવત કોંધ બરયો રહી ઉચી કેસર.૧૭.
 મદનમંજરી બપમાંત શ્વ તે દેખતાં, ધીરજ દેવે તાસ વાધ હણવા જતાં:
 વામ કરાંબર વીંટી હરિવદન ધરી, દક્ષિણ જુજ ખરે કટિ હેલી દ્વિધા કરી.૧૮.
 રથ બેસી વનખંડ વચે વળી જાયતો, અતિ ઉકટ રૂણી મહિધર સાદામે આવતો:
 રત્ન નયન કાગકાંતિ ધમ્મ્યુ પુનકાર એ, જમદંત ગુપ્ત પ્રખંડ દિસે વિકસળ એ.૧૯.
 દેખી બધે પતિકંઠે વગમી મંજરી, ભવ મ ધરો કહે કુંવર હોં કાતરી:
 થંબી મંત્રે ગારી પેરે અકીને દમી, બેરી રથ પથ ચામ્યાં રણુ સપથું વમી.૨૦.
 રાખપુરીને દેશ સીમે વિસારામીયા, જવઅટવી આળંગી નરભવ પામીયા:
 ખીતે ખડું ટાંગ એ છડી ઉચરી, કમગમના શુભ વાર કુમારને સાંભરી.૨૧.

કોહરો.

- એનું અવસર નિહાં મન્યના, ડેરા તખે ફર:
 દેખી સંરાવ રોસતા, આપ્યા સુભટ દગ્ગર. ૧.
- અમદદને આગખી, કડા તોડ પ્રભાણ:
 કમગમના કાળી પ્રે, દેવ વધામણી તામ. ૨.
- રાણી મંત્રી પ્રમુખ સનિ, આલી પ્રમુખે પાવ:
 બેલાવે તસ પ્રેમશું, કુંવર કરી વપસાવ. ૩.
- સિગરમોદે સડુ અવિયાં, વૃષ્ટુન કરી વિચાર:
 પદ દગાને પડીયા, કહે મેનાપતિ તામ. ૪.

હાજી સાગમી.

(છંદોની રચા)

- છંદે મારે સ્વામી મુજો તે વત, બિગડેલું સ્વખ્યાંક; છંદે
નિલવરા ભટ હોય, થડ પરી નિલ માર. છંદે ૧.
રણેથી જળી અપેશર, ગાફલ રજુ ભટ મંડળી છંદે
કુંવર નથ રજુ હોય, વળ કોઈ મુખ કાંભળી. છંદે ૨.
મુખટ પગ્ગ તા ના, નિજ નિજ વિલસત રૂ પરી; છંદે
મણીપટ અપાસ, બિગડે ભરે હસાં કરી. છંદે ૩.
અમે મુખટ હોય તામ, મેહોટ રસો દિપે; છંદે
અમે દેખડાયા હાલ, તજ મિત્રે માત્ર દિપે. છંદે ૪.
મુખટ સહ મિત્રે ગર રણી રજુ બેસ.રિને. છંદે
નિલનીવા નિરામય, નામ રુખટ મિલકીને. છંદે ૫.
હલકારા હામ હામ, મેહથી નથ મેવેરિયા; છંદે
રજુ કાપી કોલે હામ, વાટ મેવતાં કાંભળા; છંદે ૬.
સાગ રૂળી અમ અપા, મુખ રસને મુખ પાલીયા; છંદે
કુંવર દુકમ કરી તામ, સેન્ય સહ કરી મ.ગીયા. છંદે ૭.
પામ્યા અખંડ પ્રણય, સંપૂર્ણને પતિવર, છંદે
રેં પદ અપાસ, કંતાને સરવે કરે. છંદે ૮.
આમજા ભટ અસર, રણને દિપે રજુ.મણી. છંદે
હામ્યો જુદ જરિયા, મત પિયા હાલક પળી. છંદે ૯.
સન્મુખ જાને સર્વ, હર્ષ કસોય થગ નરા; છંદે
પનમ ઉરો મેં, સગરની પડે નામગ. છંદે ૧૦.
હામ્યાં મુખમર નેન, આયે સન્મુખ જુદી. છંદે
મેહોત જમિ કુમર, તાતમરજુ કંટે નીતિ. છંદે ૧૧.
હામે ઉત્તરી કુમાર, હર્ષિ ભર મેંટી મ.ન. છંદે
તેતજુ મર મર હાલ, જાપે મેં-છન મદ રવે. છંદે ૧૨.
ઉમી કરી કૈલાંત, રણપર કરી સર્વ. છંદે
હાલીમય કુમર, બેલી પુરમાં સમયની. છંદે ૧૩.

પુનઃવધુ ગાવે મીત, બેડી અમ્માં દોષ વધુ	છરેં	
મેડી માળ ચડી નાર, વધાવની અચ્છત બહુ	છરેં	૧૪.
વાળે બહુ વાજીન, બંડી બિદલાવળી બાળે	છરેં	
પગ પગ કરને સલામ, નજરલોક આદર કાળે	છરેં	૧૫.
એમ મોડોટે મંડાણુ, રાજદુચરે ઝેતરે	છરેં	
રાજકચેરી મધ્ય, તાનચરણુ વંદન કરે	છરેં	૧૬.
ગય કહે ગઈ રાત, આજ પ્રભાત ઉદય થયો	છરેં	
પુગ્યઉદય ગુણુએળી, જો તું પરદેશે ગયો	છરેં	૧૭.
કુંવર કહે માહારાજ, ગુમ દરાન મુતરે રંગો	છરેં	
તૂડા અમીથે મેહ, નાડો અગુલ ગુલ દિન વયો	છરેં	૧૮.
પામી વૃષ આદેશ, જઈ માતા ચરણુ નયે	છરેં	
માય દિયે આશીર્વાદ, ચિરંજીવો આજીવમે	છરેં	૧૯.
નયનાનંદશું નંદ, મગવે શીતગતા ચાહ	છરેં	
જનની ગોક સંતાપ, કમ્પનિયોય વચ્ચા ગઈ	છરેં	૨૦.
મુતને દેહ સનેહ, પ્રસન્ન મુગ્ધા નિજ કરે	છરેં	
દરખે નયન જગરેલ, નચરાવી પોને કરે	છરેં	૨૧.
મુરવડ સમ વડ દોષ, સામુને પાવે પડે	છરેં	
સાસુ દિયે આગીય, દોહને પનોની મુતવડે	છરેં	૨૨.
મંત્રી પ્રમુખ પુરોહિત, જે જે નમસા આસ્તા	છરેં	
બાંધવપરે વૃષાંદ, એમ ધરીને યોજાસ્તા	છરેં	૨૩.
આજન જનની લાથ, કરીને નિજમદિરે જતા	છરેં	
મુનમુખે મૂન જાણત, મુખી વૃષ સિમય પામતા	છરેં	૨૪.
એક દિન કુંવરને જૂપ, જોઈ જાન મહ જાગરતા	છરેં	
જુવરાજ પડવી રૂપ, ત્રીજી વડુ પદમ્બરતા	છરેં	૨૫.
બીજે ખડે લાગ, ખેદવિઝેલ સાનથી	છરેં	
મન તન મેગની વાત, વીર કહે મુખીને ગમી	છરેં	૨૬.

દોહરો.

મદનમંજરી યોડે પડે, કમગસેના યધુ પ્રાંધ;
અમદન જગપુરુષને, આપ્યું વચન તે ગ્રિહ. ૧.

ત્નેષ પ્રિયા તે પ્રિયતમા, લક્ષ્મી પુત્રિ મનિવેદઃ
 જનિા વિષ્ણુની પત્ને, પત્નેય ચાઃ મુનેષ ૨.
 તત્પ્રતિષ્ઠામલ્લ સમસ્તી, સત્પ્રિયતિ ભક્તિપ્રદઃ
 દેવસમ્પદ મલ્લે કંતને, કમળસેના લલ્પ નાર ૩.
 શોભ સદોદરી સમ મલ્લે, ન ધરે મન્ધાર ધ્યાન
 મુરબ્ધ વાસાવલ્લ ધરે સેવકને સમન્ત ૪.
 ન મલ્લે નવિ વાસી વસી, રત્નલક્ષ્મીમુ રત્નભાર
 મલ્લુ કુમુદિની રમ્યોદ્દાને, વિશ્વિના ભક્તિરમ્યાર.

કાગ ૮ મી.

(૧ વનમાં વિશ્વદરી વાલે વાંસજી—એ રેણી.)

નૃપાંભવ્યંભ સમયલ્લે, પલ્લ પદ્મલક્ષ્મી સંધ્યા
 રાતરિદુષ્ય નિવ રહે, ભેમ જનન પવની સાથ
 માનમંજરી મુખમોહી રમે, ચિત્રાવેલી મયુરને હાથ
 મેલ મમલ તલુ વિગ હાનુ, દર પવન પ્રેમની તાલ મનમંજરી ૧.
 ખરિ મુખ દિપ્ત નીરને, જન અર્ચન કરતા ભેમ
 નિવલ્લુ જનિા ભાગ તે, કંપાવે અર્ચન પવ મીલ મનમંજરી ૨.
 પલ્લે મેલનું પલ્લું નવી વરે, વરે પદ્મલક્ષ્મી પાણુ રૂપ
 તેવ પ્રતિભર ખેલ્યાં, બીજી બહી મયાં મુખલુદ મનમંજરી ૩.
 મલ્લુ તાલની અલ્પ તિર વરે, દેવ રાજ્યમ્પાપ તપંત
 મલ્લુ મપ્પર મુર્તિ કરે, તિતિ દલિલુ વાલુ વંત મનમંજરી ૪.
 મેલે આમર મેલિ દલિલુ ભો, ભૂમિભીષીનીપીઠ દેખ
 અનરે અપારાધી કીરો, પત્નવે અલ્પ કિરો મનમંજરી ૫.
 મંડુમન ભમગીયે રમ્યલ્લે, કંદલવ મેલમ્પીઠ
 મલ્લુ વસંત રાવ અર્ચિયે, વેષક બલ વિસ્થાં વિગ મનમંજરી ૬.
 મલ્લુ ભેમન પવ અમરે, જનસર્વિ તેમ મલ્લુપ
 રેખી અસ્તિતમ કી, સગલ પ્રિયવજન જલ મનમંજરી ૭.
 ભલે મેલની મેલની મેલની, ભમગ વન કુરે રસ
 મુલ મુલ મેલે વનમ, ભી મલ્લુ મુલવ રસંત મનમંજરી ૮.

સાને મર્ઠ ધરી ચાર, શ્રમ પાપી પાછાં વખાંડે
સ્નાં બેઠુ નર નાર, આવી રથમાં મુખ ભાવો.

૪.

કાવ્ય ૯ મી.

(છવ છવન પ્રભુ કિલિં ગયા રે—એ દેશી.)

- મર્મે રંગાણી ચેતના રે, વસા વસી મળી પાસ રે; સર્મેં ૧.
પામ બુવન ધન તન તણ રે, રોડ્યે રહત નિરાસ રે.
તપ જપ સુત દુરે વમે રે, સમનદી ધન પૂર રે; સર્મેં ૨.
પડિયા નડિયા નંદિ જડે રે, પવે ભાનુદત સુર રે.
દેશ ત્યાગ ભમનિ સોડે રે, ધનુ કુદણુ કુખ દિક રે; સર્મેં ૩.
શમ તામે યુગુ શ્વેદ છે રે, જોવની રાત્રી મજાડ રે. સર્મેં ૪.
પાનુ ચિતરાણી વાગમે રે, મુસાજ રમણી પાસ રે;
શ્વેદ પ્રહર સનિ મર્ઠ રે, મુખમર નિંદ નિવામ રે. સર્મેં ૫.
મહામજની નિદ્રા વસી રે, લટકતો શ્વેદ દાસ રે;
રથ બાહેર કજાણી જમું રે, રજાખિતી સાથ રે. સર્મેં ૬.
બુર્જ બુર્જગમ ડંગીયો રે, કુદ ડગીધર જલ રે;
ડગી ડગી મુજ પનને રે, બોલી નિંદ વિધાત રે. સર્મેં ૭.
જામો કુવર નિદ્રા તણ રે, ગીમ ઝેતરીયો લેડ રે;
તમગી નિગી પાનુ જોતલાં રે, મર્ધમજી રણી દીડ રે. સર્મેં ૮.
આ મુખિયલ તિલ વેમરી રે, તણ કુખ મોકવિભામ રે;
કુમરે પાનુ મજાગ સદી રે, જોમ રૂક દેખી હામ રે. સર્મેં ૯.
વન પાપુ ગીતગ સદી રે, ઝેલન્ય પામ્યો કુમાર રે;
પમુ નવિ ઊંડી વખતાર રે, કોથા બહુ ઉપચાર રે. સર્મેં ૧૦.
મંત તંત્રદિક બહુ કિલા રે, પનુ ન સ્યો યુગુલામ રે;
દહિ અલેસ મનક સમી રે, ન જડે નાકે નિશામ રે. સર્મેં ૧૧.
અકે આરોગી નેડને રે, મોલિલ રમેલ કુમાર રે;
કરેન મર મેલો તિલાં રે, જેમ વિજેમી નાર રે. સર્મેં ૧૨.
પ્રભુ પ્રિયા હા કયાં મર્ઠ રે, શ્વેકયો તણ મુજામુ રે;
કુખ મેલ મુજાસિનુકિયાને, મુજ મથે મુજપ્રાણુ રે. સર્મેં ૧૩.

સામંતના સમીપમાં જાય, વચનજાણીયું કુળજી રે:	
તા હાથ નખાવિયું રે, દરેકદમિયી કોયે મુજબ રે.	૨૦૦ ૧૦
એ ઉભા પું નરિયે રે, ને હરિયે વિગત રે:	
ઈએ રમે મિથા ચાલીયાં રે, રોન દામ્ય ચમત રે.	૨૦૦ ૧૧
શી મિલે: કરી જાણી રે. કવે: હા: પ્રેમ રે:	
પ્રભુમિથા સદા જાયો રે. જાણ્યાં કમરો કપેલ રે	૨૦૦ ૧૨
કેમ મિલી જાણી મિથા રે, મને સુદરી નાર રે	
કારણે કો પામવો રે. દેવે: સ્ત્રી કામર રે.	૨૦૦ ૧૩
કેમ કી દામ્ય અર્ધિમરી રે. કવ દેવ મધ મધ રે:	
તવ આત્મીયો ઉભી રે. આત્મ વિદ્યાર દેવ રે	૨૦૦ ૧૪
તે કો સદા મન રો રે, અંખા અમરિયાં રે	
જાણે મનપુરે રે. અમર કણી મુખ કાંચ રે.	૨૦૦ ૧૫
અંખાંખાં અમર કરી રે. જાણ્યાં અમર કાંચ રે	
અર્ધિમર નર દેવને રે. આત્મ અમર મુખ કાંચ રે	૨૦૦ ૧૬
અમર અર્ધિમરની રે, કેમ કરી કરો કાંચ વાર રે	
કો કાંચ કરી રે. અર્ધિમર અમર રે.	૨૦૦ ૧૭
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૧૮
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૧૯
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૦
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૧
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૨
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૩
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૪
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૫
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૬
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૭
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૮
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૨૯
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	
અમર અર્ધિમર રે. અમર અર્ધિમર રે.	૨૦૦ ૩૦

(તત્ત્વ)

પ્રેક્ષાનુભવે પદમથાઃ કમલપાદીભ્યાં, સ્વપ્નસ્વે દિગ્દિશ્ચોર્ધી તામવૃદ્ધ
 કુર્ચ પતિવરણિ મેઘીરિચિત્તવા, મુચીવૃદ્ધાં મુખસ્વે રમની જગદમ ૨
 મૈત્રેયે વચનિર્મલમ્ મુદ્ગમ્મુદ્ગમ્, મુચીવિધમુદ્ગમ્મૈત્રેયે વિ પદ્મીરિચિ
 મૈત્રેયેમૈત્રેય મુદ્ગમ્ કિમ્ સીતપેરમ્, મુચીવૃદ્ધાં મુખસ્વે રમની જગદમ ૩

સાહસ્ય

ભાગી મુખમુદ્ગમ્ મૈત્રેયે સ્વ મૈત્રેયે પદમ
 કુર્ચ મુખમુદ્ગમ્ મૈત્રેયે સ્વપ્નસ્વે રમની જગદમ ૨
 તામ વની માન્યપદમ્, પ્રભુમે ભમ કુમાર
 તાર મૈત્રેયે સ્વપ્ન સિદ્ધાન્તમિત્ત સાર. ૮.
 મૈત્રેયે સ્વપ્ન મૈત્રેયે મુખ કુર્ચ મૈત્રેયે
 મૈત્રેયે પદે નર યાગ્યમ્, પદમે જગદમ્ તામ. ૯.
 કુર્ચ મુખી મૈત્રેયે સ્વ, કમલમૈત્રેયે પદમ
 મૈત્રેયે મૈત્રેયે જગદમ્, મૈત્રેયે સ્વપ્ન સિદ્ધાન્ત
 પદો પદો મૈત્રેયે, મૈત્રેયે સ્વપ્ન સિદ્ધાન્ત. ૧૦.
 મુખમૈત્રેયે મૈત્રેયે નારીમ્, નારી મૈત્રેયે સ્વપ્ન
 સ્વપ્ન મૈત્રેયે સ્વપ્ન સ્વપ્ન, સ્વપ્ન મૈત્રેયે સ્વપ્ન. ૧૧.
 મૈત્રેયે મૈત્રેયે સ્વપ્ન સ્વપ્ન, સ્વપ્ન મૈત્રેયે સ્વપ્ન
 મૈત્રેયે મૈત્રેયે સ્વપ્ન સ્વપ્ન, સ્વપ્ન મૈત્રેયે સ્વપ્ન. ૧૨.
 મૈત્રેયે મૈત્રેયે સ્વપ્ન સ્વપ્ન, સ્વપ્ન મૈત્રેયે સ્વપ્ન
 મૈત્રેયે મૈત્રેયે સ્વપ્ન સ્વપ્ન, સ્વપ્ન મૈત્રેયે સ્વપ્ન. ૧૩.

સાગ ૧૦ મી.

(કૃતિ મૈત્રેયે કૃતિ તામ ૧૫ મે કૃતિ મૈત્રેયે)

ઉપાસ્યમ્મ કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ
 મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ, મૈત્રેયે કૃતિયા રે કૃતિ

તૃતીય ખંડ પ્રારંભ.

દોહર.

- જય જય તુ જગદીશરી, જંગદંબા જગમયઃ
 જિનવંશુખડંબાસિની, વિદુષી ખાત કદાચ. ૧.
- તુ ત્રીપદી ત્રિપુરા તથા, તુ ત્રિપદમય દેવી;
 શક્તિ સ્વરૂપે ખેલની, નક્તવ રૂપ ધરેવી. ૨.
- જે ત્રિબુવનમાં ત્રિદુ પદે, તે સવિ તુમ આકાર;
 નિત્ય અનિત્ય અને વળો, નિલાનિલ વિચાર. ૩.
- આદિ શક્તિ તુ અભિનવી, ત્રિકાળે ચિરભય;
 સારસ્વતી પ્રભુમી નમી, મુજ ગુર પ્રભાગ પ્રભાવ. ૪.
- કદરૂપે પદાવતી, કાર્ય સકળ સદચાર;
 તાસ નમી હવે વર્ણવું, ત્રોળે ખંડ ઉદાર. ૫.
- વકતા વાત વિવેકની, ભદ્રે પરીક્ષાવંત;
 જાણુ ઝવેરી આગળે, માણુક મૂલ મિથંત. ૬.
- મામના નદ ને મૂખેનો, જોય મળે નહીં સોઠ;
 આદુ અવશ્ય જોવતા, બેઠાં રહ્યાં રીઝ. ૭.
- રોજ તણા મન રીઝવી, ન શકે પડિત સોઠ;
 વિપ્રકૃષ્ણ વનિતા મુખી, સેરભનો ધરે સોઠ. ૮.
- મુખ્યો ૨ નાદકબળ, બેઠેય આમળા ગીત;
 પદમય મુખ્યે રસકથા, તરવે સરખી રીત. ૯.
- પદ છે બહુ પેંસામાં, ખાવક કુટંગી જેમ;
 વાપુખનિત ૫ કવિની કળા, માય નિરવંકે તેમ. ૧૦.
- વાની પુષ્પદિગ્ધૈક માગણી, કંકે હંસે સચી સાર;
 પ્રસાદ મુદરે ૧૬ છિદ્ર પથ, મસાક સાધા મંજાર. ૧૧.
- આદિ દેવ નહિ ૨ મને, લિદાં સચી હંસે સમાણ;
 નવદીપત્યુદયી રૂપાંશુ, સંજુળે સાસે પ્રભાણ. ૧૨.

શ્રીમાન વીરવિજયભ. — ધર્મિભક્તુમાર.

अथवा यदि निम्न में से कोई एक विकल्प चुनें:
 1. मैं अपने जीवन में बहुत कुछ कर चुका हूँ।
 2. मैं अपने जीवन में बहुत कुछ कर चुका हूँ।
 3. मैं अपने जीवन में बहुत कुछ कर चुका हूँ।

ક્ર. ૧ ૬૨.

(६३) आया आगच्छी ३ ६ (६३)

[illegible]

પડોશ બીમથું રથ ચઢી રે, કુંવર કરે સંભાળ.	અં ૧૨.
શંકાજો નૃપમૂ તિહાં રે, ઇત્યો બીમ ન જાય;	
ચિંતી પ્રિયા યથ સારથારે, નવન કટાક્ષે મહાય.	અં ૧૩.
તવ કુંવર હણી બીમનેરે, રથ યેસી કરી જાય;	
નામ સંહોદર પંચ એ રે, આમાંતરથી આવ.	અં ૧૪.
મતકારજ કરી બીમનાં રે, કરી પ્રતિજ્ઞા એમ;	
ખાંધવ રેર લીધા વિના રે, અવિતનું છે નેમ.	અં ૧૫.
એ પંચ જમતા થકા રે, વીત્યો કેટલો કાળ;	
રાત્રુ મરણ વિષુ નવિરાખીરે, ચિત્ત દુતારાનગળ.	અં ૧૬.
અમર્યે પૂર્વા થકા રે, કરતાં મેલ ખાન;	
દેવકુળે આવી રજા રે, રાખ પુરી ઉઘાન.	અં ૧૭.
રાજકુંવર તે નયરીનો રે, પડોષતિ હજુનાર;	
મનમંજરીશું નિશિ રોવારે, તેહજ વનમિત્રાર.	અં ૧૮.
સર્પ ડર્યો પ્રિયા નેહશું રે, વદનિ પ્રવેશ કરત;	
વિઘાધર વિષ અપહરી રે, અવિતદાન દીપત.	અં ૧૯.
દેવકુળે જઈ નિશિ વર્વારે, વન છંડી નર નાર;	
પ્રિયા મુગારી પ્રેમશું રે, હરપ હરસ કરવાર.	અં ૨૦.
ત્રીજો ખડે એ કડા રે, સુંદર પહેલી કાળ.	
વીર કહે ક્રોતા સુજો રે, ગાળી વચન ઉજમગળ.	અં ૨૧.

હોદ્દર.

વનતારે શીતળ પતનથી, મરજળે નિશિ ગેક;	
અંબપવર પ્રિયમિત્રી, અંબે શિશિલ અંત રેક.	૧.
તે દાહવે કરી કાળી, દેખી રાજકુમાર;	
કાઝ આમે લેવા ચલે, એકલી મેલી નાર.	૨.
રાખ્યજન બેઝાજ વસુ, રાખ્ય રમણી ધર આવ;	
મુર્ત મુર્તમાં સગ એ, અંબ અપિહિત થાય.	૩.
એકલી નારી ન મૂળીએ, ને પળ સતીવ કદાવ;	
ખૂંધે જાને દેખીને, મરજા સિત કેસવ.	૪.

- તુમ રતિગે એક વેર છે, બીજું તુમ અપદાત;
પણ મરત નવ પામીયે, સ્તનસુખી પુલ્કી નાત. ધિ૦ ૧૧.
- પણ તુમ કયને ઝગતાં, કેમ તુમ સાથ લેવાય;
મા કરે મય નવિ મળ્યો, કરી તામ ઉવાય. ધિ૦ ૧૨.
- મજાવે આજ મનમાં, માત્ર પૂં નિજ દાસ;
'ય' ન કરી મનમાં, આવીશુ તુમ સાથ. ધિ૦ ૧૩.
- કાળ રાત આમ મલી, આવતો રતિ જામ;
મા મરતી શાનથી, 'પ'ક સુખવેલો તામ. ધિ૦ ૧૪.
- જેવન કાળ મરતો, આવી કુવર તે તામ;
મ ક' ક' ક' મરતો, પાવક તામ પ્રકાસ. ધિ૦ ૧૫.
- મન મરતો તે માનતો, માયું તેલવિગુપ્ત;
વધન, આન નવ પડી, મન પ્રિયા કર દીપ્ત. ધિ૦ ૧૬.
- તે જનાળુ નવે મળ્યા, નવળી અધારી ધોર;
'પ' મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૧૭.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૧૮.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૧૯.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૨૦.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૨૧.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૨૨.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૨૩.
- તે મન ક મની જામ રેરે અસિદ્ધતા;
તે મરત વર કદા આ પૂં કયુ એર. ધિ૦ ૨૪.

ચિંતી જાણ બેસે જાણ, જેવે મેહની રીતઃ
 કુંસર કહે અસિ કેમ જાણે, સા કહે સાંભળે પિતા. પિં ૨૫.
 સીતેં ધુજળેં કસણી, ખડું મયી પડી લેણઃ
 જાણું મની ઉડી કરી, ધીધી અસિ કરી મેણ. પિં ૨૬.
 દોઢેં મેરી બેજાણું, ધુજળી જગમગી બજા:
 અસિ લેણ નવા લેજાણું, તુમ તિરો ન ખમજા. પિં ૨૭.
 જાણેજા વિના જોડે પડી ફરેં મેં ન રહાણ:
 મંડે નખેં જગ મંડેજા, શીતમ પ્રિત લગજા. પિં ૨૮.
 શરૂ અધિક તુમેં જાણણ, મહારેં તે મન યોડ:
 જાણે નખેં ન રેખાં, એ મુજ મોઢેડી છે રેડ. પિં ૨૯.
 મેર હમેં વિસી જલિ, કસો લાજણે સીડ:
 પ્રેમજા જલમાં જો જાણ, ન રહેં લાજ તિરેડ. પિં ૩૦.

સવૈયા.

કમિતી નાત મને, તારો મુખ પૂર જુ.
 ૧૫૮ નિષ્ઠ મેણે, હરોડા ન મડિ બેણે:
 મનસેં ઉડણ કહે, નાત જલિ ડઃ જુ.
 મેણે હે જાગે રહે, તેણે હે કમિતી જાગ:
 વિજાણ ન જાણે જા, મેણે ની પૂર જુ.
 કહે કવિ જાણે, તખી તુમજા જો:
 કમિતી; નાત મને, તારો મુખ પૂર જુ. ૧.
 મોડું પારોં મેણું જાણ, એક કિરો પસિ મેર મેરો.
 જાણે મેણે તાણું જાણ કહે, મેણે તેરી દુલેરે જાણ મેરો.
 જાણે કહે જામ કમિતી, કો કોમે ના મેર મેરો.
 રે મુઃ મનનિયર મેરો મેરો, જાણે જાણે નિયરો.
 જાણે જાણે એક જાણ, મેણે જો જાણ જો:
 રીધે જોધે રેડે, તાણી તિર હા ૧૫ મેરો:
 જાણે રેડી ઉડે, વેડ જાણે જાણે તિરો:
 જાણે જાણે જાણે, જાણે કહે જાણે.

- જાગ બેઠું સાંચી પડ્યું, રોળી યોડને કંઠે;
જન પૂકે તવ એમ કહે, મુજ પર સાસુ ઉડે. ૪.
ધરમાં નર્વ પેસણુ દીધે, દું જામરા ધર જનમ;
સોઠ મુણી તસ આપતા, બીજું બેઠું તામ. ૫.
ઈષ જાજન અતલક ધરી, એક મદિયારી વાંકી;
જન બીડે કરી કુરીયું, તવ દરખી મન માંડે. ૬.
દસની દસની નર્વ રહે, પૂકે રાજકુમાર;
દિદિ દુષ જાજન કુટને, કેમ નહો સોઠ લયાર. ૭.
વગણુ જા કહે પંથમાં, રોળે આ અવતાર;
શી શી કું સોમણુ કરે, સાંભળ રાજકુમાર. ૮.
નુખનંદન કહે ગુમતણી, વાત કહે વિસ્તાર;
અબીરણુ કહે પંચ જણુ, મુણતાંનિજ અધિકાર. ૯.

સંવેચે.

- નુપ માર ચલી અપને પતિપે, પતિ સાથ રસો જુઝદિ પરસુ;
વન ચોર ઘડી જીને બેચ દિધ, મુખ બોલ લલી મણિયા પાશુ,
મુતકમલિ દોત ચલી જલજેકું, નદી પરવાદ અષ તરસું;
અન મૂજર દોત મહાપ્રજા કુમારકે, હાલિયા સોચ કદા કરસું. ૧૦.

હાજી ત્રીજી.

(પેઠર પરજો દો કે, ઘડ મુંગો માદારા લાલ-જે રેય.)

તિવપુર નમરે દો કે સોજા સારી,	માદારા લાલ	
માધવ નામે દો કે દિજ આધારી:	આદારા લાલ	
કામલતાબિધ દો કે તેદને નારી,	માદારા	
રંજાપે દો કે અપહર દારે,	માદારા	૧.
પ્રતિ વિરાળી દો કે ધરગાલી,	માદારા	
બેદને લાગી દો કે પ્રેમ દયારી:	માદારા	
તસ લપુ જગત દોરે દુષ આધારી,	માદારા	
એક દિન ધરમાં દો કે જાગ બેસારી,	માદારા	૨.
રૂપક દોરે દો કે નિર્મળ વારી,	માદારા	
જાલ્ય માલી દો કે જ દ પદ્મિદરી:	માદારા	

જાગ જારી જાગ જો સિરખ ધારી,	માદારા૦	
બેડ ઉપર હો કે જાગે જારી.	માદારા૦	૩.
રમજમ કરતી હો કે વેષ સમારી,	માદારા૦	
સદીપર ટોળે હો કે પંથ વિદારી;	માદારા૦	
નિજ પતિજાને હો કે કરે વિસ્તારી,	માદારા૦	
આંડે યાનક હો કે વિકાસ કરી.	માદારા૦	૪.
મરંમે રમતી હો કે જમણ પીપારી,	માદારા૦	
નદીબે ધાતી હો કે બએ ઉતારી;	માદારા૦	
કથા સુણતાં હો કે મેલ જુદારી,	માદારા૦	
ખાદેર જામિએ હો કે વાત ન કરી.	માદારા૦	૫.
પાપ વળનાં હો કે પજ મટદારી,	માદારા૦	
પાછી વળતી હો કે સુન સંજારી;	માદારા૦	
લટકે અજારી હો કે દાથ પચારી,	માદારા૦	
શિળે જામે જાગે હો કે કુજ જાગારી.	માદારા૦	૬.
લસાર મોખે હો કે ભૂંડી નારી,	માદારા૦	
કામલજાને હો કે રંગા ધારી;	માદારા૦	
સુખે જાતી હો કે રથ ગેમારી,	માદારા૦	
કપિલ પૂરીયે હો કે જાં અરવારી.	માદારા૦	૭.
આપી સુખદ હો કે રાવે સકારી,	માદારા૦	
કગી પટગળી હો કે મુખમાં જારી;	માદારા૦	
નિવિર વિદુસી હો કે જાલ અભિમારી,	માદારા૦	
રમજમ રમતી હો કે પુત્ર વિમારી.	માદારા૦	૮.
પુત્ર જામા હો કે જાગ વિમાન્યો,	માદારા૦	
વડ વાનની દંડ કે તે વડ પાન્યો,	માદારા૦	
ગુ ઉજારી કા કે તિલા લીંબી,	માદારા૦	
ચિત્તગી લખતી હો કે લોક પ્રશિક્ષી.	માદારા૦	૯.
કમલજાની હો કે અજર તે અલી,	માદારા૦	
ડેવ પુત્રો હો કે નેદ જાગારી;	માદારા૦	

શ્રીકાન્ત સ્તોત્રિકવચન—પદ્ધિમહાભારત.

મધ્ય કાન્ત દો. કે મેનં કપનં.	મ.દ.૧૦
કપિલ નયો દો. કે તે જનુ ભવનં.	મ.દ.૧૦
પૂરે કદને દો. કે વન નિવ.	મ.દ.૧૦
કેવલ કિવ નં.ન દો. કે નેત્રી કેવલ	મ.દ.૧૦
કપલનં.દો. કે ને જનુ રીત.	મ.દ.૧૦
નય કાન્તી દો. કે કાન્ત કદને	મ.દ.૧૦
કેવલ કપિલ દો. કે નેત્રી લગભ.	મ.દ.૧૦
વન કપિલ દો. કે રીતી ભવ.	મ.દ.૧૦
કાન્તી કેવલ દો. કે કેવલ કપિલ.	મ.દ.૧૦
કાન્ત. કેવલ દો. કે નય જન કપિલ	મ.દ.૧૦
વિષ વિષલ દો. કે નેત્રી કેવલ	મ.દ.૧૦
લગભ. દો. કે કપલ કદને	મ.દ.૧૦
કપિલ કપલ દો. કે કાન્ત ને પદી	મ.દ.૧૦
કેવલ કપલ દો. કે નય ને પદી	મ.દ.૧૦
કાન્ત નેત્રી. કે કેવલ ને કાન્ત.	મ.દ.૧૦
જનુ કપિલને દો. કે કાન્તી વિષ	મ.દ.૧૦
કપિલ કપલ દો. કે કપલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કપલ પદી. દો. કે કેવલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કાન્તે કાન્ત દો. કે કેવલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કપિલ કેવલ દો. કે કપલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કપિલ કપલ દો. કે નિવ કપલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કપલ પદી દો. કે કપલ રને	મ.દ.૧૦
કાન્તે કપલ દો. કે નેત્રી કપલ.	મ.દ.૧૦
કપલે લગ દો. કે કપલ તે કપલ.	મ.દ.૧૦
કપલ કેવલ દો. કે મુલ કપલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કપલ કપલ દો. કે કપલ પદી કાન્ત.	મ.દ.૧૦
કપલ કેવલ દો. કે કેવલ કપલ કપલ.	મ.દ.૧૦
કપલ કપલ દો. કે કપલ નયન.	મ.દ.૧૦

जग भरी आनन्द हो शिरपर धारी,	भादारा०	
मेड छपर हो के जग के आरी,	भादारा०	३.
रमजम केली हो के तेज भभारी,	भादारा०	
अदीपर टोले हो के पंच विहारी,	भादारा०	
निज पतिपाने हो के करे विस्तारी,	भादारा०	
आहुं मानक हो के विजया करी,	भादारा०	४.
मरने रमनी हो के जमजु पीयारी,	भादारा०	
नदीभिं धाली हो के जम उलारी,	भादारा०	
कथा सुजनां हो के येल जुहारी,	भादारा०	
भारेर भूमिमे हो के बात न करी,	भादारा०	५
पापस कृपां हो के फल धटहारी,	भादारा०	
पाप्पी जगती हो के संद सकारी;	भादारा०	
बटके मलनी हो के दाय पआरी,	भादारा०	
झिजे सभ आवां हो के इग जगभारी,	भादारा०	६.
बसाकर मोहिं हो के लंडी नारी,	भादारा०	
कामलनाने हो के रंभा धारी;	भादारा०	
सुभटे जगती हो के रथ भभारी,	भादारा०	
कपिल पुगीये हो के मज अरवारी,	भादारा०	७
आपी सुभटे हो के सये सकारी,	भादारा०	
करी पतरापी हो के मजभां भारी,	भादारा०	
निज निजुनी हो के मज अभिभारी,	भादारा०	
रंभर रमनी हो के पुन विहारी,	भादारा०	८
पुन अभां हो के जग निभान्यो,	भादारा०	
मेड वामनी हो के ते वच पान्यो;	भादारा०	
हुं छपरनी हो के निज वीपी,	भादारा०	
निजनी बजनी हो के लोक अर्चनी,	भादारा०	९.
कमलनी हो के जग ते आनी,	भादारा०	
उन पुन हो के मेड अर्चनी;	भादारा०	

[illegible]

જળ ભરી જાળન હો શિરપર ધારી,	માદારાં	
ઘેડ ઉપર હો કે ઝગડે ઝારી.	માદારાં	૩.
રમઝમ કરતી હો કે વેણ મહારી,	માદારાં	
સહીયર ટોળે હો કે પંચ વિદારી;	માદારાં	
નિજ પતિવાને હો કે કરે વિસ્તારી,	માદારાં	
આંઠે ધાનક હો કે વિક્રધા કારી.	માદારાં	૪.
અરમે રમતી હો કે જમણ પીવારી,	માદારાં	
નદીએ ધાતી હો કે વલ્લ ઉતારી:	માદારાં	
કથા સુશતાં હો કે ચૈલ જુદારી,	માદારાં	
બાહેર જૂનિએ હો કે વાત ન કારી.	માદારાં	૫.
પાપ વશતાં હો કે પશ્વ ધટદારી,	માદારાં	
પાછી વગતી હો કે સુન સંભારી:	માદારાં	
છાદે મથતી હો કે હાથ પસારી,	માદારાં	
ચિદે અમે જાણાં હો કે ફળ ઝગકારી.	માદારાં	૬.
હાસર ભાષી હો કે લંડી નારી,	માદારાં	
કામઘતાને હો કે રંભા ધારી:	માદારાં	
સુખટે જાતી હો કે સ્થ બેસારી,	માદારાં	
કપિથ પુરીયે હો કે મહ અરવારી.	માદારાં	૭.
આપી સુખટે હો કે રાયે સકારી,	માદારાં	
કરી પટસણી હો કે સુખમાં ભારી:	માદારાં	
જિવ્ય વિજુન્ધી હો કે મ્હ બનિચારી,	માદારાં	
રંમભર રમતી હો કે પુત્ર વિસારી.	માદારાં	૮.
પુરવ ધદમાં હો કે જાગ વિશાંબો,	માદારાં	
ચાદ વાસતી હો કે તે વય પાંખો;	માદારાં	
અં ઉવમથી કો કે તિલા લીધી,	માદારાં	
નિતરી લખખી હો કે લોક પ્રસિદ્ધિ.	માદારાં	૯.
કામઝતાની હો કે ખગર તે આવી,	માદારાં	
કેરન પુવને હો કે એક લગતી;	માદારાં	

મ.પ.પ. વા.પ. દો. કે. પંચે. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
ક.પ.પ. ન.પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૦.
પૂ.પ. અ.પ.પ. દો. કે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
ક.પ.પ. નિ.પ.પ. દો. કે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
ક.પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. ક.પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૧.
પ.પ. ક.પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. ક.પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
ક.પ.પ. ક.પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. ક.પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૨.
પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
ક.પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૩.
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૪.
ક.પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૫.
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
ક.પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૬.
પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	૧૭.
ક.પ.પ. પ.પ. દો. કે. તે. પ.પ. નિ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	
અ.પ.પ. પ.પ. દો. કે. પ.પ. અ.પ.પ.	મ.દ.પ.૦	

જળ ભરી જાજન હો સિરખ ધારી,	માદારાં	
ઘેડ ઉપર હો કે ઝગડે ઝારી.	માદારાં	૨.
રમઝમ કરતી હો કે વેષ સમારી,	માદારાં	
સહીયર ટેળે હો કે પંથ વિહારી;	માદારાં	
નિજ પતિવાને હો કે કરે વિરતારી,	માદારાં	
આંઠે માનક હો કે વિક્રયા કરી.	માદારાં	૪.
મરમે રમતી હો કે જમણ પીયારી,	માદારાં	
નદીએ ધાતી હો કે વલે ઉતારી;	માદારાં	
કયા સુસુતાં હો કે ચેલ જુદારી,	માદારાં	
બાહેર જૂમિએ હો કે વાત ન કરી.	માદારાં	૫.
પાપ કલ્પતાં હો કે પલ્લ પટારી,	માદારાં	
પાછી જગતી હો કે સુદ સંકારી;	માદારાં	
ભટ્ટે મલતી હો કે હાથ પચારી,	માદારાં	
ઘોડે જમિં બાઘાં હો કે ફળ ઝગારી.	માદારાં	૬.
લસકર લોધે હો કે લંટી નારી,	માદારાં	
કામજતાને હો કે રંભા ધારી;	માદારાં	
સુખડે જાણી હો કે રથ બેસારી,	માદારાં	
કપિલ પુરીયે હો કે મહા અરવારી.	માદારાં	૭.
આપી સુખડે હો કે સયે સકારી,	માદારાં	
કરી પટરાણી હો કે સુખમાં બારી;	માદારાં	
વિવેક વિગુન્થી હો કે મહા અભિમારી,	માદારાં	
રમઝમ રમતી હો કે પુત્ર વિસારી.	માદારાં	૮.
પૂરવ ખદમાં હો કે બાળ વિચાર્યો,	માદારાં	
ચાલ વચનની હો કે તે વચ પાચ્યો;	માદારાં	
સુઝ ઉઘમચી કો કે વિશા લીધી,	માદારાં	
નિત્તરી લખતી હો કે લોક પ્રસિદ્ધિ.	માદારાં	૯.
કામજતાની હો કે ખજર તે આવી,	માદારાં	
કેવલ પુત્રને હો કે મેલ બગાવી;	માદારાં	

શ્રીમાન વીરવિજયસ્ટ.—અભિમતક્રમાર.

મ.જય વાગ્ય દો કે મેનેં સુધરવો.	મ.દ.૧૦	
કવિત નમો દો કે તે જણ આજો.	મ.દ.૧૦	
પૂરે મદને દો કે વાગ્ય નિરં.	મ.દ.૧૦	
કાં વિન મે.ને દો કે મેની રૂઝ	મ.દ.૧૦	
ક.મળા.વે દો કે ને જણ દો.	મ.દ.૧૦	
જાડ કાગરો દો કે ભરે ખડા	મ.દ.૧૦	
મેલ કરીને દો કે નેની તપસ્ય.	મ.દ.૧૦	
જાગ કરીને દો કે તાપી આજ.	મ.દ.૧૦	
કાગી રેડાને દો કે રેડો આગી.	મ.દ.૧૦	
મળા રેડોને દો કે જાડ જાગી.	મ.દ.૧૦	
વિષ વિષદો દો કે નેલ કોતરી.	મ.દ.૧૦	
તપ ધારણે દો કે ધારણે કરી.	મ.દ.૧૦	
કરીવ આજ દો કે રાડ ને પાડી	મ.દ.૧૦	
ઉરો આગે દો કે મુક તે પાડી	મ.દ.૧૦	
દ.૦ તેડાને દો કે મેલ તે રાડા	મ.દ.૧૦	૧૩
જણ કુલિયને દો કે ધારણે રાડા.	મ.દ.૧૦	
ક.મિ બેલ દો કે કાલુ અપણ.	મ.દ.૧૦	
કુમ ખીડાને દો કે મેં કિમ આજ.	મ.દ.૧૦	
ર.જને રાડા દો કે દોગી અપર.	મ.દ.૧૦	૧૪
કાગી રેડી દો કે સદસ નિયો.	મ.દ.૧૦	
અવિષાગ્ય દો કે નિડું અજ અપર.	મ.દ.૧૦	
કરણ પૂજ દો કે આગી ર.ને.	મ.દ.૧૦	
જાગે મુનીદો કે તેજે કુખ કરણ.	મ.દ.૧૦	૧૫.
ર.૫ કરે તપ દો કે આજ તે કરણ.	મ.દ.૧૦	
અપત રેડોને દો કે મુક ખડિ અજ.	મ.દ.૧૦	
મુખર્થ રાડ દો કે અર પડી મહ.	મ.દ.૧૦	
કાગી રેડો દો કે મેલ અજ આગી.	મ.દ.૧૦	૧૬.
ખડું મીડોને દો કે મુક નખાડી.	મ.દ.૧૦	

રાણી ખડ્ગે હો કે ઘાવ લાગે,	માદારા૦	
ગમને મારી હો કે ક'ષ જાગે.	માદારા૦	૧૭.
શિરપેં ડાસે હો કે માધવ મૂળે,	માદારા૦	
કર્મવિદ'જલ્પ હો કે નારીની જાળે;	માદારા૦	
જ્ઞાનણી ચિતિ હો કે દોષ વિખૂટી,	માદારા૦	
નાડી વનમાં હો કે ચોરેં લૂંટી.	માદારા૦	૧૮.
વગી બિચારી હો કે ખર્જૂર ખેંચી,	માદારા૦	
બગદેશમાં હો કે જઈને વેચી;	માદારા૦	
ધન દેધ યેન્યા હો કે નિજ ઘર લાવે,	માદારા૦	
ભાગી નરણું હો કે ભોગ મેળાવે.	માદારા૦	૧૯.
કામ ધમેરો હો કે તણ ઘર અંબીયો,	માદારા૦	
તાલ મવેજલુ હો કે કેસવ ભાંભીયો;	માદારા૦	
ફર્તા આંચો હો કે બગદેશ મામેં,	માદારા૦	
નેદિજ વેરવા હો કે ખર વિસામે.	માદારા૦	૨૦.
યોગન વધમાં હો કે ધન સંભાળેં,	માદારા૦	
કામગતાણું હો કે વિવસેં ભોળેં;	માદારા૦	
એક દિન પૂજે હો કે પ્રેમ વિશેરેં,	માદારા૦	
બાટકે બાટકે હો કે દેશ વિદેશેં.	માદારા૦	૨૧.
કિયા મામના હો કે છો રેવામી,	માદારા૦	
તણ તેજેં મૂળથી હો કે જાલ પ્રકારી;	માદારા૦	
વડાં સુણીનેં હો કે મનમાં મંત્રી,	માદારા૦	
સુત સંભાળેં હો કે દહીં કૂણ.	માદારા૦	૨૨.
ધાવ અંધારેં હો કે ફુર્મોત મુઝી,	માદારા૦	
દેક' અનિમાં હો કે કાવા ધૂંકી;	માદારા૦	
કહે નિજ સુનને હો કે ઘેર સધવો,	માદારા૦	
નદી આ બનમાં હો કે તાલ મિલાવે.	માદારા૦	૨૩.
જેજી ખાડી હો કે વમુનાં તરિં,	માદારા૦	
અવમાં પેડી હો કે નદી નરે;	માદારા૦	

૧. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧. ૦	
૨. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨. ૦	૧. ૦
૩. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૩. ૦	
૪. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૪. ૦	
૫. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૫. ૦	
૬. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૬. ૦	૧. ૦
૭. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૭. ૦	
૮. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૮. ૦	
૯. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૯. ૦	
૧૦. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૦. ૦	
૧૧. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૧. ૦	
૧૨. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૨. ૦	
૧૩. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૩. ૦	
૧૪. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૪. ૦	
૧૫. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૫. ૦	
૧૬. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૬. ૦	
૧૭. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૭. ૦	
૧૮. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૮. ૦	
૧૯. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૧૯. ૦	
૨૦. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૦. ૦	
૨૧. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૧. ૦	
૨૨. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૨. ૦	
૨૩. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૩. ૦	
૨૪. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૪. ૦	
૨૫. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૫. ૦	
૨૬. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૬. ૦	
૨૭. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૭. ૦	
૨૮. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૮. ૦	
૨૯. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૨૯. ૦	
૩૦. આ વેદના ૩ ભાગે	અ. ૩૦. ૦	

મુઝા પિયળી રો કે તન્ન નિયામી,	આદામ૦	
જા મુખરિ રો કે વાળી પ્રામી,	આદામ૦	૩૧.

देवदत्त.

કેમનપુર મહત્ત મથા, જાગે પુણ્ય ચરિત્ર;	
નવ નિદા રખદા નાગીન, કીડે રૂઝ અરિષ.	૧.
કિન્નર મુ'તી પરી નાચના, કાઠે નવ પુરખાર,	
શ્રેષ્ઠ નવન શિરપાત્ર રેન, કહે પત્રો અક્ષર,	૨.
તકે જાન આશિષ, કોમલ નખી પાર;	
કેવલ કહું નવકે કિન્નરો, નાગી નખા અધિકાર	૩.

કાગ ટ થી.

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

[illegible]

પત્ન્યથી કીર્તિ અર્જુન, સુનિજ પા લખથી જડુ લાડીએ ૬૦
 સસરા પા ભો તેજુ મો, સુ પતિ દેખી અર્ધસર ફાળવશે ૬૦ ૬.
 મો સખીને દલે વિધાં જાણું, સુ ચિંતાજનને ચિત્ત રસુ ૬૦ ૭.
 મો મોરે વચને દમી, સુ નિર્મલ સત્ત્વ પતિ પદ્મ પરી ૬૦ ૧૦.
 કીર્તિપત્ન અમલ પદ્મ, સુ કા ચિતિ જગત્તે અંબેડ ૬૦
 મો પ્રેમ વચન તિલક મો, સુ કૃતિજા વિરલ પા લહે ૬૦ ૧૧.
 અલ્પેથી પતિ નિભ વરી, સુ તર હી અલો અર્ધસરી ૬૦
 સખી પા જાણ મારવ ચરી, સુ કો દેર લણી નજરે પરી ૬૦ ૧૨.
 તે અલ્પે પૂરે સજા મો, સુ કા ચડદમાં પાવે મર ૬૦
 ને નાનું તિલક દેશે દેશે, સુ પછી દાર મો તે પા જાણે ૬૦ ૧૩.
 કો રાજપુત્રી કો દેશે, સુ તિલક તે દિન દેશે દેશે ૬૦
 પાદરંગ દેશે લલ દેશે, સુ મો અંગે મો તે દેશે ૬૦ ૧૪.
 દેખી જલ કા કામદુરી, સુ મો અર્ધસર ઉપર પતિ ૬૦
 મો જાણી મુખનું જાણે, સુ જાણે મો મો જાણે ૬૦ ૧૫.
 તિલક તર ઉપર કો, સુ ચિતિ કો જાણે જાણે ૬૦
 મુલકથી દોલ પુરી મો, સુ ચિતિ મુલકમાં જાણે ૬૦ ૧૬.
 મો મો જાણે અર્ધસરી, સુ ના મો અર્ધ મુલક ૬૦
 ચિતિ જાણે અર્ધ મો, સુ તે મુલકમાં જાણે ૬૦ ૧૭.
 મો મો જાણે અર્ધ મો, સુ જાણે અર્ધ મો જાણે ૬૦
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ કો જાણે તિલક મો જાણે ૬૦ ૧૮.
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦ ૧૯.
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦ ૨૦.
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦ ૨૧.
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦
 જાણે અર્ધ મો જાણે, સુ જાણે તિલક મો જાણે ૬૦ ૨૨.

શ્રીમ સાંભળીને પાંચે જણા, સુ. અંસર થકી ઉભા થાયા: મુ.
 તે કંચનપુરથી નીકળ્યા, સુ. જઇ આથ મનોહરમાં જાયા. મુ. ૨૩-
 ત્રીજી ખડે ગ્રાથો કહી, મુ. એ દાગ યુરુથી ચિત્તામાં મઢી: સુ.
 શમવીર કહે તે નિર્ભયા, સુ. વનિતાથો વસિલા વેગળા. સુ. ૨૪

કોહરો.

પાંચ સહોદર પંથમાં, કરતાં શ્રીમ વિચાર:
 છંદા બાપવ ધર સ્વેદ તથા નવી મળવું સાર. ૧.
 જાણ્યું તે આ રાક્ષસી, એક દિન કરશે ધાત;
 નેણે મિતિવર ઉપર અટી, કરણું મંપાપાત. ૨.
 એમ નિમય કરી આણતા, પાંચે અસાનને દેતા:
 મારમ અર્થે જઇ જમી, સુખમર નિદા સેત. ૩.
 સાથે સહાગ કેઇ દિશ ગયો, મારમ ખુખ્યા તેદ.
 પાંચે જણ સ્થૂ ઉતરી, આવી ગેડા શિદ. ૪.
 મપાપાત કુમરભૂમી, વાપા દેહ ઉપદેશ:
 અંજન લેવા સજા મયા, છંદી સર્વ કોશ. ૫.
 શ્રીમ કેદેતાં શિક આવીયો, જાગ થરી થનુ બાણ:
 તર પાંચે ઉડી જાયા, છંદા બાપવ વનજ. ૬.
 પાંચે તે શ્રીમ કહે, જાણ મરેલ્યુ કાજ.
 નિર્ભયો પાંચે નિર્ભય, મને મળ્યો ગુપ્ત આજ. ૭.
 મના જાણ્યું ધર જાણી, જેને છે સંદુ વાદ.
 તે કહે જાણુ ન આવીશિ, કેખા આ જાવ નાદ. ૮.
 નાદક શુ દીડું તમે, પંચ કહે જાડી ભાવ.
 મન થરી સુની પામીયો, ચિત્તામાં તે વેગળ. ૯.
 પદ જાણવ પદ કાવના, જાવે મયા રજાગ.
 ગદ કંઠએ બેઠીવ, સુખવા પર્થ રસગ. ૧૦.
 ગદ કહે પૂછવું તે કમ્પ. શિવ દેવજી મુદ.
 પંચ કહે મુખે તથા, કંદ કંજનક મુદ. ૧૧.

શ્રીમ સાંભળીને પાંચે જણ, સુઠું સંસાર થઈ ઉભળ્યા પશુ;	મુઠ
તે કંચનપુરથી નીકળ્યા, સુઠું જઈ સાથ મનોહરમાં બાળ્યા.	મુઠ ૨૩-
ત્રીજે ખડે ચોથો કહી, મુઠ એ દાગ ગ્રામી ચિત્તમાં મંદી;	મુઠ
શ્રમીર કહે તે નિર્ભયા, સુઠું વનિતાઓ વસિયા વેગળ.	મુઠ ૨૪

દોહરા.

- પાંચ શરોદર પંથમાં, કરતાં શ્રીમ વિચાર;
છાંડો ખાંધેન થર રંગે, તસ નહી મળતું સાર. ૧.
- જામરુ તો આ રાહગી, એક દિન કરશે ધાત;
નેત્રેં ગિરિવર ઉપર ચડી, કરણું અંધાધાત. ૨.
- એમ નિશચ કરી ચાલતા, પાંચે અશાનને દેત;
મારગ ગામં જઈ જમી, સુખમર નિદા સેત. ૩.
- સાથ સાગ કો દિસ મો, મારગ બુધ્યા તેદ;
પાંચે જણ રજુ ઉતરી, આવી ગેડા શિદ. ૪.
- અંધાધાત કુમરજીરી, વાણો દેખ ઉપદેશ;
જંજામ લેણ સજ વણ, છાંડી સર્વ કવેશ. ૫.
- શ્રીમ કહેતાં શ્રીક આવીયો, છાંડી થરી ધડ બાણ;
તત્ર પાંચે ઉડી મળ્યા, છાંડી બાંધેન જાણ. ૬.
- પૂર્વતાં તે શ્રીમ કહે, જાણ મનેભુ કાજ;
નિઃશયો પાંચે નિમિત્તક, રચને મળો ગુમ અજાજ. ૭.
- શાંડા જાંઘિં થર જાણી, એવે છે સદુ વાદ;
તે કહે જાણુ ન આવીયે, દેખી આ જાવ નહ. ૮.
- નાટક શું દીઠું તમે, પાંચ કહે લડી ભાગ;
મળ થઈ સુગ્રી પામીયો, ચિત્તમાં તે વેગ. ૯.
- પદ જાંધેન પદ કાળા, જાવે વણ રખાગ;
વત્ર કહેએ બેસીય, સુખવા પર્મ રસાગ. ૧૦.
- ગુરુ કહે પૂજ્યું તે કહ્યું, શ્રીમ વેગમું ગુર;
ફાંડ કહે ગુને તદા, શિદ જાણક મુર. ૧૧.

જેમ ચક્રેણ ચક્રી નૃજ, જિંદુએ આવીયાં,	૧૫૧૦
૨ પી તું પી દેતાં, બેઠું મરણે ગયાં.	૧૫૧૦ ૨.
નર નારીના રાગ તે, નાગર માંડવા,	૧૫૧૦
ચાપ ચિતર મારારને, મેલી જમાડવા;	૧૫૧૦
પિયવી પ્રાણીઆ ભવમાં, દુઃખમાં પડે,	૧૫૧૦
નિવડે, રાગ નરભગ દરી, પરભવમાં નડે,	૧૫૧૦ ૩.
તાન પદ જોખન આવ, સમય જાતાં વડી,	૧૫૧૦
આખડમન કડ અખડ રડે નહીં;	૧૫૧૦
નિપકપુરે કનકેવજ, રાણી યગોમની,	૧૫૧૦
દેઃ મુન ઉપર પુવી, મુનકા રથે સતિ.	૧૫૧૦ ૪.
મનુ વડે ધડ ઉપર ચડી, દેબે એક ધરે,	૧૫૧૦
ગાન દેઈ મુખવનીને પતિ તાડન કરે;	૧૫૧૦
નિર્દય નર બડી માને, કહે જાણી માકણી,	૧૫૧૦
કંગે નથી વિલાદ, રહીશ કુ એકણી.	૧૫૧૦ ૫.
પામનુષ ન મને મનુ, વધ જાગા જડી,	૧૫૧૦
અનુભવ જાન વિના જેમ, જ્વાલ દરે નહીં;	૧૫૧૦
જોખન વડ રાગો તવ, અખડ કડમ દગવા,	૧૫૧૦
રૂનએ રીસઃજા કામ, દેઃ અન વલવા.	૧૫૧૦ ૬.
જ. મનુ પુત્રા, રમ રમ વના જજ,	૧૫૧૦
અનુભવી અચલના, અનુ વડે મન;	૧૫૧૦
અનિત્ય જોખનદેશ, મેળા બેજાની,	૧૫૧૦
એક દિન મહિર ઉદર, જડ રેની દતી.	૧૫૧૦ ૭.
દંભવડે ખાવન, જાણે લિધાં વને.	૧૫૧૦
એને વજન પ્રિયમન, અનુમે જુન રમ.	૧૫૧૦
દેની દનકા વિાવ, રવિ કહે અવને,	૧૫૧૦
મનુ વિલક કડ, અનુની નરદવને.	૧૫૧૦ ૮.
એક દિન ધમનુષ, દેની દુકનને,	૧૫૧૦
રડે જડવા રજા, દેની સનને,	૧૫૧૦

एतत् नमस्ते नमः नमो हरेः त्रिः	५०	
रहेः नमः नमो नमः ते नमस्ते हरेः	५०	६.
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	१०.

द्वयोन्निहितः श्लोकः ।

निरपेक्षं जन्म गतं नास्ति न्याः ।

यथा न दृष्टुं हिनांशुर्विदम् ॥

इत्याचारिदोरपि निष्कलम् ।

एता विनिष्टा नलिनी न येन ॥१॥

धर्मः शान्तिः

एतत् नमस्ते नमः नमो हरेः त्रिः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	११.
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	१२.
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	
नमो नमः नमः नमः ते नमस्ते हरेः	५०	१३.

नार्हन्ति ।

साधिकादिसमी न साधिकादिसमी गतं न मे सुखमे ।

त्रिद्वान्नेरगतस्य विषयसम्यक् प्रायेण लोकोऽखिलः ॥

नो रात्र्यंशस्य विसृष्टागिणि जने गन्तव्यमेवाधुना ।

पत्न्यायुर्नार्चयिष्यात् यदिभवत्स्नेहाय दत्तं जल्पम् ॥१॥

44 417.

[illegible]

સુખદાનને દારુ ભુજિયો લેઈ ગયો	૧૫૦	૧૯.
દેર નિસલ્યો સખીયો, ધરમાં લાસ્યો,	૧૫૦	
જાણે સુનંદા સખીયોને એમ જાણ્યો;	૧૫૦	
વામણ નરિ વાલ, વિચાર કર્યો કિયો,	૧૫૦	
સખીની દાસી જાણે કરે વેદો નીકળ્યો.	૧૫૦	૨૦.
પૂર્યુ જાણે મેળ, જાણે પશુ હાથે રંગ,	૧૫૦	
અધરે અંધારે, દરીને તે ગયો;	૧૫૦	
મુજ ચિત ધોરી ગયો ફરી, મગલ કાંઈ બલ્યો,	૧૫૦	
દુર્લભ દાસિયો ખેલ, જાણે અમ યલ્યો.	૧૫૦	૨૧.
હવે મુજને રખેલ, જાણે જે પ્રીતમાં,	૧૫૦	
રત પડી રત ચર, ચિત રત ચિતમાં;	૧૫૦	
કેમ જાણે ચરલ્યો, પુરિયો તમે,	૧૫૦	
મજાની નાડે નર, જાણે તે કમ કમ.	૧૫૦	૨૨.
કમળી કમળી રાજે, વાંત દાસી રત,	૧૫૦	
વિદા નિઃસર લે, મુજની સખીયો;	૧૫૦	
ચિત ખોળી જાણ, તે સતે રમે પડી,	૧૫૦	
નેર ને કાંઈ ખલ, જાણી દામણી.	૧૫૦	૨૩.
દાંડા અંધાર, વિદા જડ મજા,	૧૫૦	
કમળી અંધાર દાણ, રાજે રત,	૧૫૦	
એ સખીયો લેલ ઉલટ, અરમ સખે,	૧૫૦	
કમળા મજાન, અંતર જડ કરે.	૧૫૦	૨૪.
પરે પડી રત બાલ, તે અંધાર મુજી,	૧૫૦	
અંધારમટે રત, વિદાજી એ જાણે;	૧૫૦	
અંતર જાણે ન રમે રત, રમણીયને,	૧૫૦	
કમળા ઉલટે રત, જાણે ઉલટે.	૧૫૦	૨૫.
કાંઈતમ કરે કાંતને, માત્ર એલે સમે,	૧૫૦	
દેઃ અંધારી જાણ, ઉપર રાજે અંતર,	૧૫૦	
અંતર રમે કિલકને, રાજે જાણે મુજી,	૧૫૦	
દેવરત વિરલિ, ચર ચિંતન જાણે.	૧૫૦	૨૬.

મુંડે કવ નાકવ દરિયે, સુવંશ નવરેં પદિયે ૧
 કમ્પ વિભવી રંગે નરેં, ધર સુવશ રેં પદેં
 દા દ રાગા નવ ભવિરે, યા જ વ રૂટે પદેં ૨
 જરે, ભરિ રેં, ભવ રેં, ને વનમટે વવથ રેં,
 રાગ વિવ રજા વવથ રે, રાગ રજા રીયે રાગ ૩
 વવથ ને તા ઉચા ધારે, ગુરુરેં રંગે નરેં,
 રાગ રજા રંગે ને રજે, તાગ નોયા ભરે રજે ૪
 રજે રજે, ને રજા વવથ રજે રજા રે રજા રંગે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૫
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૬
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૭
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૮
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૯
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૦
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૧
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૨
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૩
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૪
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૫
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૬
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૭
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૮
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૧૯
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે,
 રજા રજા રજા રજા રજે, રજા રજા રજા રજે ૨૦

યિજે અવસર દરની મદ ચાગો, કંચનપુર કેટે જઈ અગ્યો. ૧૫.
 સોઝ કુમારણ કરતા જામે, સુનંદા આત્યાં તેજે સમે:
 રાજન સુમટેં ધણુચિ દગ્યો, ખજુ સાધરી દેખી ઉપરાગ્યો. ૧૬.
 સાધરી કહે સંજુ માત ગમાર, દુઃખન દાહાડા ટુજ સંભાર:
 રામનિદુકે પામ્યો પાત, પાતણી તેં કીધા જાવ સાત. ૧૭.
 (૧)રપમેન(૨)મયે(૩)ફળિપાર(૪)વાયસ(૫)દસ(૬)દરજી અવતાર:
 સાતમે જાવ ગુમે દાણી થવા, ધર્મ વિના જાવ યિજેં ગયા. ૧૮.
 તે સુખનાં મજ નચ્છાં સદી, જાતિ સમગ્રજી પાગો સરી:
 યોઝ વચ્ચ દેખા રહી રાગો, સુનંદાને પારેં પડ્યો. ૧૯.
 સમસ્તિતન મજ ધરનો જિહાં, યોઝ અગ્રેર દેખે તિહાં:
 મુરખી કહેં નૃપને યે ખરો, સાધર્મી મજ સેના કરો. ૨૦.
 આદર કરી નૃપ તેડી ગયો, નેદ સુનંદાએં સરગો કિયો:
 નનદ. આખુદિત ધયાં, કેવળ પામી મુખેં ગયાં. ૨૧.
 બેદ મનિ કહેં મજકુમાર, વૈરાગ્ય રાગ તણી ગતિ ધાર:
 નખ માતી વિદાં જે રમે, તે જાજાદક કરતા જામે. ૨૨.
 માન પિત: જાંધવ સુન નાર, રવારગીયો સરિયે અંસાર.
 અગુ જોવન લખમી મળી, નયનદા. અંગળ વીજળી. ૨૩.
 જાગપજે અગનને અંગો, લીળી ઓરીચિ અંદર્યા:
 પાગો તે. અમલ ખજ થજ, જોગન વેળા નિદ્રાજ મર્ધ. ૨૪.
 ગદપન નર ખરવા થયો, પરમવ દાષ લખતો મરો.
 તેજેં નરમવ સામમી જાહો, કરગે ધર્મ તે સુખિયા સરી. ૨૫.
 વીજે ખડેં મુજિજન મળી, ઘણ સ્થાગ કરી સતનમી.
 જો દુજગીર વચન રમ પરી, આકર દાખ કિમી મેપરી. ૨૬.

દોહડો.

કિહુ પર દે. દોહડા, જામ રથા મનિ ચંદ.
 અનંદગ એકેર જુ. જાને. અતિ અપાંદ.
 કહે જુમ વચનેયી થો, જામ સરગ મુજ અજ.
 જામ તરેજ દગેં, નિષાં જાજાં કાજ.

પ્રભુ મુપસારે આ સ્થાન ધર્મનિધર ખટ એકઃ	
સંજમ દેઠ વિચાર્યો, મુરુગ નિધર વસીદ.	૩.
પણ થર જઈ નમિ મધન, જી મુજ દેખા નાથ.	
વિચીત્ર સમદોષમે, ત્રિપું દીપ્ત ગુપ દાથ.	૪.
એમ દેહતાં આકાશી, વિલાધર નર કીડ.	
દેવરીયા મરણાથી, ધરતે વિનય વિવેક.	૫.
સપરિતે નિનધર જઈ, પ્રણામ મી નિનધર.	
વેઠા સન્મુખ આવીને, વરી તિહાં ગુનિધર.	૬.

કાગ ૮ મી.

(સદેશીવા-એ રેડ.)

અવગત	અણુમરને,	સુરો	સંવત્સ:	
પૂજી	ધરી	નેહ	મુણવંત્સ:	
ઉત્તમ પુત્ર	એ કોણ છે,	સું દાખા મુને તેહ		મું ૧.
મુનિવર	હો અમ પુત્ર છે,	સું રતનુઃ વર નામ.		મું
સતે જણ	પૂર પુરને,	સું મુણિ રસા પત્થામ.		મું ૨
રતનુઃ	હો કોણ ગુમે,	સું હો સુરિ વત્ત અરોપ.		મું
ભાવ મરિચિક	એ સ્થા,	સું ૫મી અમ ઉપરેસ.		મું ૩
વહે સદાચ	એ ગુમત્ત	સું રાખપુરી ઉરેસ.		મું
અમે	જણ તિહાં જા અવગ,	સું ભણી વેચ વિદેહ.		મું ૪
ખેટ	હો હો વાત્સ,	સું ઉત્તમ નર એ રથાગ.		મું
અ સંસાર	વત વરિ,	સું રેડે રેડે કાગ.		મું ૫
સુરિ	વરે મેથર સુરે,	સું કમલિના પત્થામ.		મું
ને સુરે	વેચાથી,	સું સુરે સંજમ જાગ.		મું ૬.
આ અવમાં	અણે અણે	સું ૫મી રેડા નાથ.		મું
માગ વિચારી	જાગ અમ,	સું દેડે અણુવ રાજ.		મું ૭.
સંજમી	મેથર અણિર,	સું વેચારી વેચાગ.		મું
સતે	જણ	સું રાખપુરી ઉરેસ.		મું ૮.
વિદાચત્ત	મુનિધર,	મું તે આગ અણુવ		મું

આવી વનમેં સમોસવાં, સુ० ઉપગારી ચુકવત.	૨૦	૬.
વનપાળક મુખ સાંજળી, સુ० કુંવરે કઢાવી વાત;	૨૦	
રાય રાણી દરખાં સકુ, સુ० જતુ ઉઝરમેં જાત.	૨૦	૧
હી કુંવર નમી તાતનેં, સુ० સકળ કંચું વિરવત;	૨૦	
જાકિયેં દેધ પ્રદક્ષિણા, સુ० મુનિવર ચરણ નમંત.	૨૦	૧
જ્યેષ્ઠ સદોદર સમ મણી, સુ० વિદ્યાધરને ભાંડી;	૨૦	
જપચરણ બેરી કરી, સુ० બેઃમે વચન ઉંસાદિ.	૨૦	૧
મુજ નગરી પાવન કરે, સુ० દેખે લોક અચંબ;	૨૦	
મરધર દેશી લોકને, સુ० મુરતર કૃષ સુરંભ.	૨૦	૧
નપર સર્વ રાણગારીયું, સુ० રાચડ ધરિ નેહ.	૨૦	
ગજ બેસારી મહોંસવેં, સુ० પધરાવા નિજ મેહ.	૨૦	૧
આગત રવાગત જાદુ કરે, સુ० મોજન વિવિધ પ્રકાર;	૨૦	
જાકિતબરે ધર તેડીને, સુ० પડિયાળા અણુમાર.	૨૦	૧
બીજે દિન સમહોંસવેં, સુ० તેડ્યા ધર મુનિરાય;	૨૦	
પંચ સદસ સોવન પગેં, સુ० પૂજી નમે નરસય.	૨૦	૧
મગડદત કુમર હવે, સુ० કમળમેના ધર જાવ;	૨૦	
માન તજી જાજી નારીનેં, સુ० શીતળ વપણેં ડરાવ.	૨૦	૧
ગુજ સર્વિખી જે સુંદરી, સુ० છંડી વિણ અપરાધ;	૨૦	
મદનમંજરી કુસલા સમી, સુ० મેં માની કરી સાધ.	૨૦	૧
રેતિ ધનંજય સમ મણી, સુ० સેવન રેતિ સમાન;	૨૦	
અનુભવી વાત સકળ કરી, સુ० હું અવિવેક નિધાન.	૨૦	૧
મેં અજાનપણે કરી, સુ० ન લશ્યુ નારીચરિત;	૨૦	
નપણેં રૂબે મનમેં હસે, સુ० વાત કરે તે વિચિત.	૨૦	૨
મનય જળેં અગ અંજરેં, સુ० જાણે ન ભુષણદ ઠામ;	૨૦	
સમગાને સમગવરી, સુ० જુ હું અગગા નામ.	૨૦	૨
મુનિવર મુખ માવમ પડી, સુ० એ વિનિનતા વાત;	૨૦	
મોહ તિમિર રજની ગઈ, સુ० જાન ઉદય પ્રભાત.	૨૦	૨
સંપમ લેશું સુર કરે, સુ० રેદેજો સુખજર મેહ;	૨૦	

સ. કહે અર્થે જલુ સંભી, સું બિહાં છાયા તિહાં દેહ.	પું.	૨૩.
સમસર્ગી કુજર ગયો, સું મહનમંજરી આચર:	પું.	
કહે જગદવ તારેં તપા, સું નવ ધરથું પૂર પસ.	પું.	૨૪.
કર્યો સઃસુ મેવના, સું એમ ફરી ઉંચો કુમાર.	પું.	
મ.ત તાવને જાઈ કહે, સું સેથું સંજમ જગ.	પું.	૨૫.
પડ જાંધર એ અમતજી, સું જીવિતના દત્તાર:	પું.	
જાણ્યા વચને જાણે, સું સર્થે જાવિ અનુસાર:	પું.	૨૬.
જલુથી પૂર સદ લાવીયા, સું દાણ ન રડું સંસાર:	પું.	
નિમેષ દેખી નરજિ, સું કહે સુભાગં સાર.	પું.	૨૭.
જાંધર વચને પૂછીને, સું કરતો દીન ઉદાર:	પું.	
રિનિઝારેં બેસતાં, સું પદ જાંધરથું કુમાર.	પું.	૨૮.
કમગસેના રાજ્યમારતી, સું સજરો સઃસુ નિજ દાય:	પું.	
રિનિઝારેં પધરાવતાં, જાણે દાસનસુરિ સ.ય.	પું.	૨૯.
ગનવુંડ નુષ જોડુ મળી, સું કરતા મહોન્સર સાર:	પું.	
એમ જાણી નિઝો, સું અ.યેબિહાં અજુમાર.	પું.	૩૦.
અ.જાણ તજ અજાણ્યાં, સું લીધે મહાનત ચાર.	પું.	
જદિ કુસુમવન દૂર કહે, સું યુવસંસેષ ઉદાર.	પું.	૩૧.
વંદી જલુ પાછા વગે, સું કુનિ સર્વ કરત વિદાર.	પું.	
કમગસેના સન્નુખ રહી, સું આંસુ પડને ધર.	પું.	૩૨.
આંસુ કહે પેટા સુજો, સું તું દેહોં સુકુમાર:	પું.	
પ્રથનો જાર ન તિર ધરે, સું કેમ વડોં મેરજાર:	પું.	૩૩.
જલુ તું વિદુ પપ ઉજળી, સું ચોરો યુગુગદસ.	પું.	
કુમાર નહીં તુજ કુનિજવં, સું જલુ મુજ પ્રાપ્તિનિગાર.	પું.	૩૪.
તું નિરનેદી રૂપ ચણી, સું મુજ તરછોડી દાય:	પું.	
જાણ્યા ધર કેમ એકવી, સું એકન કહે કેપી સ.ય.	પું.	૩૫.
નિ.ગી રાજ નીજા, સું જલુ વરસેં એક વાર:	પું.	
મુજ રૂપસા સઃસુ દહી, સું સંજારને ધરી પાર.	પું.	૩૬.
આ વનમાં નથી આવડું, સું સુત સમ જા એક:	પું.	
જોડી ને રોડી-વડી, સું સંપાદેજી મહ મેદ.	પું.	૩૭.

નન્યુડ નિજ ઘર ગયો, મું મુનિવર કરત તિહાર;	મું	
આત્મા ઇહાં રૂઝ આણુથી, મું જારેં ચપા શુભધાર.	મું	૩૮.
એક ચરિત તે અમતારુ, મું સુણુ ધર્મમલ ગંભીર;	મું	
તોજે ખડેં આઠમી, મું લગ કહેં શુભવીર.	મું	૩૯.

દોહરો.

અમરેણુત ધનગજના, ગંગાવેણુ પ્રમણુ;		
જસનિધિજગ ચરિત જીનાં, જાણે ન કોઇ મુળણુ.	૧.	
રૂપી ચરિત આ પદ મુનિ, નારીથી લગી ઉદેગ;		
અમ યુરથેં નામજ દિવાં, લલીપ દિશા સવેમ.	૨.	
(૧) દરધમો ને (૨) ધર્મરૂચિ, (૩) ધર્મલાસ મુનિનામ;		
(૪) મુનત (૫) દરવત (૬) ધર્મપ્રિય, નામ તિરયા પરિણામ.	૩.	
એમ નિસુણી ધર્મમલ કહે, સરિખો નહીં સંસાર;		
ખડે રાના હિ વસુધા, જેમ ધનસિરી વર નાર.	૪.	
પરતર દેધીપણે કરી, બાર વરમ રહી મેહ;		
સનીમપણે જોગન વયે, ન ક્યોં કિમ્બુડ નેહ.	૫.	
અમદત મુનિવર વદે, કહેા કોણુ ઉતમ નાર;		
ધર્મમલ કહે જગવન મુણે, મેવક મુખ અધિકાર.	૬.	

હાથ ૬ મી.

(૧)મા ગતિ દેવગી ૩ એ દેશી).

હર માતવ દેશમાં રે, નયરી ઉજ્જેણી ખાસ;		
જિતરાતુ રાગ તિહાં રે, ધારણી સણી તાસ;		
જાતી મુણુ સાંજો રે, સગી જમ મોહન વેલ. સની મું ૧.		
મેહ કોટિવજ તિહાં વસે રે, સામત્યંદ જી નામ;		
અતરવર મંજિરતા રે, ચદ શીતળ પરિણામ. સું ૨.		
ચંદસિરી ત્રિયા તેહને રે, લવણિમ રૂપ નિધન;		
પુત્ર સમુદત યીખનો રે, સકળ કળા વિગાન. સું ૩.		
પરિનામક વિધાનિધિ રે, ધર પામે મડ તાસ;		
રોડેં મોખો સુન તિહાં જાણે રે, લધુ વપ જુદિપ્રકાર. સું ૪.		
એક દિન ગણિતનો પાટલો રે, ધરમાં દરજૂ પદક;		

- અનઃચાર નિજ માણ્યું રે, તાજસ ગુર તેલું રિં. સં ૫.
 મનમાં ચિતે નરીયા રે, જનમાં સર્વ કુટીલ;
 પશ્ચિમદક્ષ કરી તેલું રે, કુલુ વહે ધાર લીલ સં ૬.
 કુંભકો દરિયા ગુલા રે, સપને વિરલી નાર;
 યા સઃ સઃ સઃ મનુ કહે રે, પલુ સપ કિત્ર વિચાર સં ૭.
 વિષ અસિ વધ બધલિ રે, જલધિ ઉત્તર ધરદર;
 સર્વ અધિષ કુન ન નદિ રે, અસન ધને જ્ઞમિયાર સં ૮.
 મિ આડે આડે થકી રે, નરિ પામે સતિર;
 કુંભક મનલે આપીરે રે, ઘડે ન મનસુ દોર સં ૯.
 તેલું નરિ કરીયા મનરે રે, આ જાતમાં વિચલ;
 એમ પ્રતિજ્ઞા કરી જાણે રે, પલુ જામે કિસલ સં ૧૦.
 કુંભકીય વિભવ આપી રે, કન્યા બેઠે તાલ;
 કુંભર કહે તલ તાલને રે, નરિ કરીયા એ વાલ સં ૧૧.
 મેલો કાગ મરે થો રે, એક દિન સઃસરયદ;
 સોરાં દેશી આપીયા રે, ચિત્તિયોં સદનંદ સં ૧૨.
 ધન સરવચ્છ તિલોં વસે રે, પુત્રો છે તલ ખલ;
 રંભા થનુ ઉઝી મલ રે, જોડ ન આવે તાલ સં ૧૩.
 અધર રિઘુ સિમર કુલ્યાં રે, કુંભક કલિન વિરાગ;
 ધનસિરી નામે તેલ છે રે, જોડન રૂપ રસાગ સં ૧૪.
 સઃસરયદ તે રંખાને રે, નિજ કુન સરખી જોડ;
 રલિજ કરે તલ તાલ્યું રે, લેલેલુ લેલુ લખ કોડ સં ૧૫.
 સમુદાય વલો કરોં રે, ધનસિરી સધેં વિરાલ;
 કુંભર ન જાણે લેખ કરોં રે, દોષ જનક કિસલ સં ૧૬.
 લગનલિલ નિઃકરીને રે, કોડ મથા ઉજ્જેલુ;
 લગન ઉત્તર કહે પુત્રને રે, કારજ યાન વોલુ સં ૧૭.
 ત્રિવિનયોં જનુ મથ છે રે, ધન સઃસરયદ પલ;
 જનને જલુસ દંડોં લગલે રે, વલુ ન લેખોં તાલ સં ૧૮.
 સમુદાય કુળી નીચો રે, પેડોં સસલ મેલ;
 રૂપ મનુર વર રંખાને રે, ધનની ધનસિરી મેલ સં ૧૯.

તિલક કરી બીડાં દિયાં રે, મિત્રશુ મ્હંપ માંદિ;
 ધવલ મંગળ મદિલા બણે રે, પૂછે કુંવર મહી બાંદી સુ ૨૦.
 મિત્ર કહે તુજ લખ છે રે, જિત્વચન સંકેત;
 પરણે દહાં રહી પાંચપાં રે, નહિ તો ચારો રજોત. સુ ૨૧.
 સમજ વરણેડે ચડી રે, પરણે તે તેણે ઠાપ;
 મિત્ર વર્ગ ગ્રેયો થકો રે, વાલ્યુતનમેં જાપ. સુ ૨૨.
 કાર્યમિત્રે કરી નિકળ્યો રે, યનો મિત્રમેં જાત;
 ધનસિરી મિત્ર વર્ગ તજ રે, નાહો લેષ રાત. સુ ૨૩.
 મિત્ર વર્ગ વિલખા થઈ રે, ગયા ઉજ્જેણી તેહ;
 વાત કહી તસ તાતને રે, પોહોતા સુખે નિજ મેહ. સુ ૨૪.
 ગ્રાંજ ખડેં એ કહી રે, નવમીં સુંદર ઢાગ;
 વીર કહે આતા ધરે રે, હાંજને મંગળ માળ. સુ ૨૫.

હોહુરા.

સાગરચક્ર સુણી કરી, :મયો મિરિનગર ઉદાસ;
 ધન સારથવાહનેં મળી, કરત મવેપણ તાસ. ૧.
 ગામ ગામ બેઠું જણુ બગ્યા, નર પણુ બમણુ કરાવ;
 પણુ સુત સુધી લહી નહીં, પાંગ મિરિપુર જાવ. ૨.
 દીન સુખેં દિન કેટલા, વસીયા પુત્ર વસીણ;
 સારથવાહને કહી કરી, આત્મા નયર ઉજ્જેણ. ૩.
 ફરનો દેશ વિદેશમેં, સમુદાત કુમાર;
 વાંતી ધનસિરી ધરમાં રહી, સુણને તસ અધિશાર. ૪.

હાળ ૧૦ મી.

(તેરી બાંદી, લે મયે કુશલ, મીયાં ખડા દેખતા; હાં તાં મીયાં)

(મયના, સખરમેં સખરી કોણ, જનનૂની મોહની એ દેશી)

સુનીએ સુનીએ જાત કે, ધનસિરી વા સતી; ધનસિરી
 સારીઆલમમેં સારીસમ રે, રંગાન આપતીમેં લાલ, રંગાંમુનિસાજ રંગાં
 સરી રે મિલાની સુજોને રે, ખાતન હિદાં મયે; ખાતન
 મેરે પ્રીતમ જિન દુનિયામેં, અવક ખાતી બણે મેરે ખં મુનિં ખં ૧.

ભેડે ચીલણી મમેકું, પડડે નિહાડ કીધા: ૫૦
 મેને ખીચ પડાઈ, એક દાસ મ્યાંથી લીધા મેં દાં મું દાં
 એસા હોર વાન, કુજાઈ દરે ભાવ: ૫૦
 સેરી જુલમ જાણી રીસાની, જાણી કરે મિત્ર મવા મેં જાં મું જાં ૨-
 નામાર દોન ગુણે, પરદીને જુગ કીધા: ૫૦
 રાત મેકર નજા કાઢ્યા, જુરેમે જુગ કીધા મેં જું મું જું
 કુલવંતી ધર દેલ, પતિનહ બેસવા: ૫૦
 નહીં તે ગાથાસ પદો, ન કિસીસે બાજનાં મેં કિં મું કિં ૩-
 સુનિષ જાણી ચીલવંતી, પડડે ગુણે મુખે: ૫૦
 જાર જાં મમે નર બેડ, ધર્મ કરી મુખે: મેં ૫૦ મું ૫૦
 સમુદાય ત્રિપુર, જાન આપા કુસે: ૫૦
 મરી કાપરી વેરા જાણ નજા, રેલ કુશંકી મેં રેં મું રેં ૪-
 ધનસંચારક નિઃ જામ, મેં દેખી વંદને: મેં
 તામાવ વાલ રખાયા, રડું કું બાલને મેં ૨૦ મું ૨૦
 રોડ કડે કાથા દેવે, હમું ગુપ નોકરી: ૬૦
 વડે મ્યા વિનયધર નામ, હમું વહરભરી: મેં ૬૦ મં ૬૦ ૫-
 નોકરી દેખ પડે, હમું કર્તા ખુલી: ૬૦
 સુની શેકે રીઘમે જાત, સખી રીડી જાતી: મેં મું મું મં
 વિદ્યાની દિન મેરેમે, જામ ખીચાવને: જાં
 દુખ રોડ જાણ કુશીધર, નિજા દામ દેખતે મેં નિં મું નિં ૧-
 અતિદવ દિશવંત, પીછાલેગે મુજત: ૫૦
 તામ તે વ્યવસો દરવાર, શેક મન ખાજા: મેં શેં મું શેં
 વાલ જુમલ દેલ તામ, નિઃ ધર લે ગવા: નિં
 જાડ જાગરમે વિનયધર, કાંડરી કીધા: મેં જાં મું જાં ૭-
 ધર પરિગ્રહ સુનક્ત, એ રેવેગીડ: ૫૦
 વિનયધર કુસમે સખ જાત, ગુપ લેનાં વિદે: મેં ૭૦ મું ૭૦
 ૬: રીડ રેડેડ દે ગદિમે નિશ્ચય જુ: મેં
 મનસિરીય વિનય વિનયધર, કરને દાસ જુ: મેં ૩૦ મું ૩૦ ૮-

ક્રી.૪ ૧૨ે કડુ બેસે, મરેગી ડોહરી: ૫૦
 કહે સા જગી આજવ ઘાજવ, ખજને કમરી: મેં ૫૦ મું ૫૦
 મું નિમુળી કાઠવજ, મરે ૫૨ મિંતવે: ૫૦
 ક્રી નેદ કાઠી: કીજ, મુકડું કું દવે: મેં ૫૦ મું ૫૦ મું ૫૦
 મેદ બેસાઠ વિનવખરું દેલી કીકે: રીં
 ક્રીક દિન બેસાઠર પાંડે, પરિ સનમનીરે: મેં ૫૦ મું ૫૦
 બનકિંઠી માથ દમેસ, મિથાવા ગુમ ક્રો, નિં
 ક્રી મી વનકું મનકાડું, માનેગી લે: ખરે: મેં ૫૦ મું ૫૦ ૧૭૦
 આમ વિનવખર બાજ, મનીડું સુણાવીયાં: સં
 મેલી મા કીમી બાજ ક્રોવા ને, ખજરા માનીયાં: મેં ૫૦ મું ૫૦
 લાંચ ૫૨૫ ખાજત, વિન ગુલી જલગ, વિં
 મેસ કાંત વિન: કારી આજન, મંવં મદોદર: મેં ૫૦ મું ૫૦ ૧૮૦
 સુનીય વિનવખર બેસે, દમું તાકિર ૫રી: ૬૦
 ૫૭૨ દિન કુળે તલર, ૫૫ ૫૫ પાંડારી: મેં ૬૦ મું ૬૦
 વિનવ લો ક્રી પીર, બનેગી ૫૨વા: ૫૦
 ૫૨ આઠ ખજન ચાક, રેસા ૫રી ક્રીન: ૫૦ ૨૦ મું ૨૦ ૧૯૦
 રેસા લીધે મિનબા, કહે ના ક્રી: ૬૦
 ૫૨૫ મલકાં કુળં, ક્રીરે ને ૫૫ ૨૬: મેં ૬૦ મું ૬૦
 નીજે દિન ૫૨ કાઠી, રીત વિનવખર: રીં
 ક્રી ના ક્રી ૫૨ ક્રી, દામ લાગે: ખજ: મેં ૬૦ મું ૬૦ ૨૦૦
 લાજ રીં ૫૨ ક્રી, અક્રી: ૫૨ નિં: ૫૦
 ૫૨ ૫૨૫ વિન ક્રી: ૫૨ ૫૨ ૫૨: ૫૦ ૫૦ મું ૫૦
 આરે તલર અક્રી, લીધે મિથા: ૫૦
 ૫૨ ૫૨૫ ક્રી ૫૨ ૫૨, ને ૫૨ ૫૨: ૫૦ ૬૦ મું ૬૦ ૨૧૦
 ૫૨ ૫૨૫ ૫૨૫, ૫૨૫ ના ૫૨ ૫૨: ૫૦
 ૫૨૫ ૫૨ ૫૨ ૫૨, ૫૨૫ ૫૨: ૫૦ ૫૦ મું ૫૦
 બેસે ક્રી નેમ મરે, વિનવખર મદા: ૫૦
 ૫૨૫ ૫૨૫ ૫૨૫ ૫૨ ૫૨ ૫૨: ૫૦ ૬૦ મું ૬૦ ૨૨૦
 ૫૨૫ ૫૨૫ ૫૨૫ ૫૨, ૫૨૫ ૫૨: ૫૦

મદિમા ધણો ચુતનાં કણો, ચિં એ મુખે મંત્ર ન જાત.	ચં ૧૩.
અષ્ટકમળ રણ પાંખડી, ચિં કાલુકાચે અરિહંત.	ચં
નિદ્ધાદિક ચડ ચિહ્નું દિશે, ચિં વિદેશે ચૂજા ચાપંત.	ચં ૧૪.
એણી વિધેં હૃદય કમળ ંવી, ચિં જાપ જાપો નવ લક્ષ;	ચં
સ્વિષ્ઠા ઘોડરા અક્ષરી, ચિં દેવ હોવે રત્નલક્ષ.	ચં ૧૫.
પ્રથમ ભસિદાન દેવને, ચિં દેષ જાપે સુખવામ;	ચં
અરિ કરી સાગર નેમરી, ચિં જુદ જુદાં જ લખ નારા.	ચં ૧૬.
પણ મુનિવેશે અમોષ છે, ચિં તપ આગિલ ઉપદેશ;	ચં
સુરદરીન દિન વીજળી, ચિં જાગનિસિ ન નિરાસ.	ચં ૧૭.
કવચેશ મુનિને ધરી, ચિં ઉપજાણું અનુરૂપ;	ચં
સ્ત્રાવણ કિયા શુદ્ધ કરો, ચિં જોમ કરતા મુનિ જુદ.	ચં ૧૮.
સામુદ્રાણી ગાયરી, ચિં વિજય લખ ઉપવાસ;	ચં
પ્રથમ પછે નિર્દેષતા, ચિં કરે આગિલ વડ માસ.	ચં ૧૯.
વાંછિત રજ તલ જાંબજે, ચિં રમણી તદિ લિલ્લત;	ચં
આ જવનાં સુખ ભાગવે, ચિં પરજવ પુરુષ પ્રકાસ.	ચં ૨૦.
નીજે ખડે મુનિવેરે, ચિં કરી અમીયારખી લગ;	ચં
જાર કહે સુરવપણી, ચિં ; પામીયે મંત્ર જાગ.	ચં ૨૧.

દોહરો.

ધર્મજ સુરવણું મુખી, દરખો હૃદય મજર;	
માતપિતા બંધવચા, અધિને સુર ઉપજાર.	૧.
સુર દીવો સુર દેવતા, સુરથી લલીચે નાથ;	
આ જવ સુખ સંપદ દીવે, પરજવ કાંઈ કમ્યાજ.	૨.
કર જોડી સુરને કહે, મુજ આપો મુનિવેશ;	
આચારણું સુરી કિયા, મરજો જુમ આદેશ.	૩.
તવ સુર મુનિવેશ દિવે, મંત્ર તથા અસીવ;	
કરી ઉપવાસ સુરમુખે, મંત્ર જાપે અદોનિસ.	૪.

લાગ ૧૨ મી.

(દારે દુ તે જા જરજાને જાડી જમુનાવીર જા-એ દેશી).

હારે તે કયા વચને રથ દાંડત કુમાર ભે,
 ચંદ્રપુરીને ખાત્રય ચોરે મંચરે રે ભો:
 હારે ખાત્રય ચલવાં ભે ને પૂઠે બેઠા નારી ભે.
 પડિંગાર નાંધે દેવે તે કું કું કરે રે ભે. ૧૫.
 હારે જાત્રવિજયભક્ત લલિત જગદાન વિજયભે,
 મારી મહાવળ સાક જમાવળ દત્તરે રે ભો,
 હારે કાંઈ પંચે ખડે બોલી નારથી દાસ ભે,
 ધો શુભવિર કુમાર વિનોદ લલકરે રે ભો. ૧૬.

દોહરો.

નૃપકુંવરી નિજ પાવણ, વતરીયાં જગદાન;
 મુદર જૂંધે વિભાવિને, મેં તરવગ વિજયભ. ૧.
 જગ પાવણ દોષ જાણને, ભવે ભવ કુમાર
 કુંવરી દેખી તેહને, અમળી ચિત્ત મનર. ૨.
 નવિ ભવે મેં તરવગી, કુનંગ સ્વામ રસપદ
 પદપદ ન કહે તરવગ, લીલા જગદ જગ. ૩.
 પંચ વચનમીને રી, જૂંધે અનતેા જગ;
 કહેને દેખી કરી, કહે નિજ પાવને તામ. ૪.

દાસ ૧૩ મી.

(૧૫૧ દોરે અતિ દુઃખે રે—એ રોટ.)

કુંવરી કહે તેજી કલિયા રે, મા મેં નહ મનર
 પ્રાંતે અપાં રીડું રે, હારી કું જા જાગર રે. ૧.
 આલી ભરી રે જાગ ના કોલ દીઁ કાંતે રેદ રે;
 નભચાંડુ રોડે રેદ રે, આડી
 જુએ રાતે રેદરી રે, કપાલ નજાની ભવ,
 સોા ભવે કોઈરોડે રે, સ્વમુલક વિજયભ રે. ૨.
 વસ મનિવ તવ જગ કવે રે, દિને રોડે રેદ
 ના રી કું કું કરે રે, દેખી કરે મેજી કુવ રે. ૩.
 નરોડે નાં કિયાં રોડે રે, કપાલે અવગર

- ગેહ મેંથી જાન લીનથી, મત જાનેએ રે. ૧૦ ૧૪.
 ફેરી છે દાંધ પરી રે, તેણે બોલે છે સુઃ
 વેણ હારી તેરી જાણ મં. ગુન દેખા દે મુઃ
 જાણ રે મુઃ મુઃ તેરી જિંદગી. જી આંહી. ૧૫.
 લાલ જાલ તેરી તેરી જાંબીયારે, જેમી જાલની મદાલ:
 મં ગું જાલી ફેરવેલીયં, તું દી દાલી દમલ જાણ રે મં. ૧૬.
 જાલેવલ વસેનો હરે રે, તું દી આણે દી જૂલ:
 જુલથી દુષ્ણ તો દમ રવા હરે, સુધ રંઝે રૂત. ૧૭.
 જાલેવલ વિલસા નવી રે, રોર આરે મો રોર:
 જાલેવલ દમ થર બોલેત દે, નવી ગુન મમ ચીર. ૧૮.
 મરખાલ હોરીયો રે, જુએ દસીવલ:
 દેહતું પુગલ મુખ ના મં, સુખી સ્વામી મં. ૧૯.
 પરી લાંબ ફોં વરે રે, વૃષ સ્વામી દાંધ.
 તું બી જાલે જિમ મરખે, વિલુ વિલુ વિલુન. ૨૦.
 તેરી જિંદગી મં પલમે રે, જાણ જામની દરામ:
 મં તમે હર મજાળો, રહે પાસે ન દામ. ૨૧.
 જોમીયો હર જાલે રે, હરે જોસીય દાંધ:
 ચિંતા ચગર પદમે વસે, નવી નરખ સ્વામી. ૨૨.
 જિલ્લ બેની નિરેલમે રે, નવી જાલેની જાલ:
 જાલ જાલ જિલ્લ દેખરે, દેહતું જિલ્લ પલ. ૨૩.
 રાંધે મુજે તું રવા હરે રે, જાલી મની કું નર:
 રાંધે મુજે મેલ દાલો, નવી દેખો તરવર. ૨૪.
 જાલી જાલતા તું જાલે રે, તેરી પલેથી જાલ:
 જાનાં પાનાં રેડે રે, જાલ મરેજા પ. ૨૫.
 લંબે દાંધી દમલ રે, લંબે જાંબે ન પલ:
 જાલ જિલ્લે રાંધે ના જાલે, મંજી રાંધે જાલ. ૨૬.
 તાલપો દેહતું ના હરે રે, જાલ સુધીયો સુધ:
 રહે ન મંજી વિલસા, જોસી દેરી બી જાલ. ૨૭.

ખંડ ચોર મંવાદની રે, કડી ચોદખી દાગ;

વીર કહે મની ના ગીરે, લહે લખી વિશાગ.

૪૦ ૨૮.

દોહરા.

- કુંવર મુણી ચિત ચિંતવે, રમ મહિત મગિ નાર;
પણ ચિત જોરે એહનું, મરગ દુષ્ટિ મંમાર. ૧.
- વળગિરિ ભેદેં અનુકમેં, કપરેં શરુ દણાવ;
કારગ મિત્રે વિનયથી, અનુકમેં મધનું ચાપ. ૨.
- વચન વિવાદ ન કીજ્યેં, ચર્ચાએં તમ મન રીત;
અનુકમેં વરા કીજ્યેં, ન દોષ પરાણે મીત. ૩.
- વપણેં મધુસ્તા રાખવી, કદુક વચન કરી દુઃ;
જમ મન મમનું બોલીએં, તેા દોષ વેદ દમન. ૪.
- જીભા કર કહોદડી, એ રહે વરા કુંત;
મળાન ચાસે નમપતા, દુર્ચન કાડુ કરંત. ૫.
- કેણુ રીતગ વચાંતણુ, નમરે કરતા દેવ;
નૃગ આવી એક પહેં, પ્રમ કરે તતખેવ. ૬.
- કદુક વચન વદનાં સુણી, દીવે શિશા સુર તામ;
માસુ વખાણી તિમ જાગુ, લહે ગુર સુણી ઉગમ. ૭.
- વખાણણુ માસુનેં, દીવે દેવો પરી પ્રમ;
દરખા સુર રવેં મયા, અધેં પણ કરનું તેમ. ૮.
- ધાવ કહે ખેડી જુલો, પથેં કરી ચિર ચિત;
એ નર માર્યે ચાલણું, આપણુ કાર્યનિમિત. ૯.
- રણુ કિતરી અંધા વર, કરનું સપગો તોધ;
ગુજ છમીએં સપ્રતિ, કડુઆં વચન ન બોલ. ૧૦.
- એમ મુણી માનણે રથેં, બેઠાં બેઠુ સુખણ;
કુંવર કુકમ કુંવરી તમે, જોતરીયાં કેકણ. ૧૧.

કાળ ૧૫ મી.

(મુંત્ર પાપસ્થાનક નરે નોગમું—એ દેસી.)

કુંવર કુંવરેં રમ દણકારીયા, જતાં પથે વિચાલ દો;

- સુંદર એક જામાં ૧૮૪ કૃત્યો, દેખી સરોવર પાંગ હોઃ
 સુંદર તપ મહિમા મન મદદે. એ આંખી ૧.
 સુંદર બેઠાન વેગા ત્યાંકાં થય, રમજની ધવ નીપાય હોઃ
 સુંદર સ્થાન બેઠાન હરી મધુ જણાં, રથ બેસી કરી ભવ હો.
 સુંદર તપ મહિમા મન મદદે. ૨.
 સુંદર નિર્ભય નરિયો નીલાગતાં, નિરિવર જન અપરાધ હોઃ
 સુંદર પાછમે પોરોરે પામિયો, ચરમા નામે ગામ હો. સુંદર ૩.
 સુંદર કુંવર કદે દોષ નારીને, રહેજે ગુપે વનમાંવી હોઃ
 સુંદર નામ કૃતારણુ કરી, વેથે આવીતા આંદી હો. સું ૪.
 સુંદર એમ કહી રથ સાથે કરી, ગામમાં આવિયો કુમાર હોઃ
 સુંદર મામનો સ્વામી દેખીયો, પરચરિયો પરિચાર હો. સું ૫.
 સુંદર અથ મદી રથા સહુ, કુમરે દીક્ષા લામ હોઃ
 સુંદર ગામ ધણીને પૂછ્યો, કુંવર કરીય મધામ હો. સું ૬.
 સુંદર દરદ કિયું છે ક્રોધાતન, સ્વો પ્રતિશ્ઠાન ક્રોધ હોઃ
 સુંદર તે કદે કૈવલ્યે નથ, તિહાં સોદકંદક વિદ્ય હો. સું ૭.
 સુંદર નદી દોષ હંકાં પ્રતિકારીયો, શાસ્ત્ર છે પેદ મજાર હોઃ
 સુંદર જો જાણે તો નજાર કરી, માનર્થ ગુમ લેખાર હો. સું ૮.
 સુંદર કૈવલી માટી અલ્પજ્ઞતા, જોષ કુંવર તેણી વાર હોઃ
 સુંદર તન લેપો થકી છે પછે, સુઝે અચલ આર હો. સું ૯.
 સુંદર ફેરવો ચનક મજા તનુ, તે જલુ દરીયો ત્યાંવી હોઃ
 સુંદર કહી પ્રેશને કાઠીયો, શાપ્ત દીયો કરમાંવી હો. સું ૧૦.
 સુંદર જલુ સરોહિણી દેવપત્રી, સજ્જ કીયો ગુરમેશ હોઃ
 સુંદર મામેશ ગોઠ પૂછ્યો, જાણે સુત્ર કિયે ફેશ હો. સું ૧૧.
 સુંદર પાનિય કદે પૂર્વદિશે, જલુ છે માલુજ બાર હોઃ
 સુંદર મામેશ સુણી આમદ કરી, દેહી લાગ્યો તેણી વાર હો. સું ૧૨.
 સુંદર જનમીયે કૃતારીયાં, રથ ધીમા જલુ પામ હોઃ
 સુંદર સિંહમંત્રિન બહુ સાચવે, રતિ જથા સુખચમ હો. સું ૧૩.
 સુંદર વર્તિત નર અલુ પામવે, લગ્નગરો બાર ખેદ હોઃ

સુંદર સ્ત્રી કુંવરી નિદ્રા કરે, પૂછે કુંવર તમ બેઠ હો. સું ૧૪.
 સુંદર ધાત્ર કહે માતૃપુરે, અરિ હમણ બૂજાવ હો;
 સુંદર વિભાગ નામે તમ સુતા, રણકળા બંડાર હો. સું ૧૫.
 સુંદર ધાત્રી કું કમળાજિયા, મુજ માથે બહુ નેહ હો;
 સુંદર નિર્દશ નર દેખી કરી, થઇ નાદેણી તોહ હો. સું ૧૬.
 સુંદર જોમ તેમ નર દેખી ભવે, પામી જોમન વેશ હો;
 સુંદર રાજમારમ કરો મેદેશમાં, સખે પુત્રા નરેશ હો. સું ૧૭.
 સુંદર અન્ય દિને પુર વામિયો, મમુદત મધવદ હો;
 સુંદર તજ સુત જામિત નામ છે, મુજકળા રૂપ અચાહ હો. સું ૧૮.
 સુંદર પથે જતો તે દેખાને, અમે બાપો કામ હો;
 સુંદર રત્ના થઇ મખીયો પ્રાણે, પૂછી નેહને પામ હો. સું ૧૯.
 સુંદર મોહની મખી તજ જોમ કહે, પરજો રાગિની મુત હો;
 સુંદર જામિત કહે : વાળીયો, ન થઇ વાત જો મુત હો. સું ૨૦.
 સુંદર કૈન પમજું નુપનલિની, કહે જાણે પરજો જોમાંત હો;
 સુંદર પારેજો નેહ બેઠુ રોડે, નહિ તો કરે તનુપાત હો. સું ૨૧.
 સુંદર વજાતુ રણે તે કહે, જો છે વિભાગ પ્રેમ હો;
 સુંદર જામજો અમી આવન, સત્રા હીયા જોમ હો. સું ૨૨.
 સુંદર નામજો વેળા તોહ, પૂછે મુજને વાત હો.
 સુંદર કે રાત નર નરિ થમ, કોહ કિરો રણાત હો. સું ૨૩.
 સુંદર તમ ને મુજ મેં કપું, જુવને જોડ જો દેવ હો.
 સુંદર રજા મન, નિર્દશ આવીયાં, જુવપરે અમે દોષ હો. સું ૨૪.
 સુંદર તેહ માંજાની ન આવીયો, દેવ સજને લલિ રો;
 સુંદર મેં ન જાણે નાંજો, તેજો જામે જુ માંડી હો. સું ૨૫.
 સુંદર તેજે રતને દુઃખ દેખાને, કદરૂપ પાળી થામ હો;
 સુંદર મુજ જામજો આવી દંડાં, મની નાખો નિમાય હો. સું ૨૬.
 સુંદર કાન, જામ કુનરે મુજી, નિજ વીતક કહે તામ રો;
 સુંદર કુંવર કહે કર જોડીને, મુજ કોહજુ પાદમ હો. સું ૨૭.
 સુંદર મુજ રજા કરી દુઃખ થયે, જુવ ન દુઃખ કોહજુ રો.

ના રૂઝ મસે રશિર કાઈ, કાજાતલ મેલમ દે;		
વિજાની ભડું નજરું ક્યે, લા પડે ચિત્ત વન.	૫૦	૧૦.
કેમર તણી કેમર, કાજાની અમિની કાજા દે;		
કાજાની લાજા, કાજાની રો રાજા.	૫૦	૧૧.
વાન રાજા વિરિ કાજા, કાજાની બાજા ભાજા દે;		
વિજા વરખી કાજા, હરિ રાજા રાજા વાજા.	૫૦	૧૨.
ધર્મિય રાજા કાજા, કાજા મ કાજા ભાજા કાજા દે;		
કાજાની કાજા કાજા, કાજા રાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૩.
ધર્મિય રાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા દે;		
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૪.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૫.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૬.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૭.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૮.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૧૯.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૨૦.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૨૧.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૨૨.
કાજાની કાજા કાજા, કાજા ભાજા કાજા કાજા.	૫૦	૨૩.

- નાર મન મસે રશિર ભણં, કલ્પવલ્લ મેલાન રે;
ચિત્તની ભુનું નજહાં ઝમે, તણ પંડે ચિત્ત જાન. નાં ૧૦.
- કેમર વણી કેમર, કમળાંની અંજની ઝગ રે;
કુંડલિયને લાગિયે, કમળાંને રેવ શાગ. નાં ૧૧.
- વન કાઠ રિરિ કંઠલ, પુપુઆટા બાલુ ભવ રે;
ચિત્તના વગથી જાગને, હરિ દેખી જાથી વાજ. નાં ૧૨.
- ધર્મિય રથથી વતરી, કંઠે મ પંડે ભવ તિલ આપ રે;
કુંડાનિંદની અંજને, એ મિંદ પશુ કલ્પ માળ. નાં ૧૩.
- પંચપરમેષ્ઠિ પ્રભાવથી, વણે અણપર સમરથ રે;
નાહિ મિંદ વનકોળે, જેવ વાગર દેખી બુધ. નાં ૧૪.
- વનદાની પવંત કાંતો, રણમાં દીડા વિગળગ રે;
કુલિન મન ગુણ ગુણાન કાંઠે, મહાર કંઠ વિગળ. નાં ૧૫.
- કુંવર, કંઠે કમળાં ભુમિ, મન એવાણું થી દોષ રે;
રથ ઉતરી અનુભવ મણે, ચિત્તના ચિત્ત રાંડા સ્ત્રી. નાં ૧૬.
- વજ્ર મિત્રાણ દાસીયા, પૂછે વગથીને અભાવ રે;
કુલિને વાંકો કી, થઈ મળ્યા બુદ્ધિ પદાવ. નાં ૧૭.
- દલિયાન પત દેખિ, મળી દીને કપર વન ધવ રે;
આકાંતો મન ઉડિને, મિરિ વનમાં કાંતો ભવ. નાં ૧૮.
- બેડું નારી વિરમણ થી, રથ કાંડી કુંવર તે ભવ રે;
આણુ મંદિત મેહોડા કવચારી, અથ કપર તે ધવ. નાં ૧૯.
- રથ મેહ અગ્નિરે, વાંકું કુંવર કંઠે મિંદ નાદ રે;
મંદિપ કાઠ લેઠ નજીયે, જેમ કુનિ કાંઠે જરમાદ. નાં ૨૦.
- જાગથી કાંઠે અણમાં, અર્જુન સિંહાવતિ દીડ રે;
મિત્ર કંઠ લેઠ કુંદલ, અગ્નિ કિંકાવટે પીડ. નાં ૨૧.
- પીડા લેઠ બેડું નારીને, રથમાંથી લેઠ દથીયાર રે;
પરમેષ્ઠિ સમણ કી, રથ ચંદિયો કંઠે કુંભાર. નાં ૨૨.
- સકિં ૧૩૩ આઠ મિત્રાણ, દણી કાંડું કુંભરે દાવ રે;
કુદ કંઠ અગ્નિ કાંઠે, વાગ કાંઠે અર્જુન ન. નાં ૨૩.

આનંદમય છે આંદો, અંબલનિરે તેજ દમી છઃ	
અતિતેજ મદન, પરીપતિ કિરોતી વમે છઃ	૨.
નુમને મનદ દેવ, અરે છે અદ મહી છઃ	
અન્ય કોઈ મુખ મુલ મિત્રમિત્ર અમો છઃ	૪.
એણે અરકા દસ ત્યંત્રી, આનંદ મેન્દે જાવતી છઃ	
વિવશે અમુકે પત, કુવા તથા પત્રી પત્રી છઃ	૫.
અતિમલ કી રોલ, અતિમ અલ દસ કરે છઃ	
પરીપતિ કહે વમ, અમે પદ્મમાં અમ પડે છઃ	૬.
મેં મેન પતિ કુલ, અમુકને કહા કાલ પડો છઃ	
આનંદ મોડી પદ, અવ હો પાડોડો ત્યંત્રી છઃ	૭.
પદ તમ અવ અંત્રી, કાલ મેં મેં મેં મેં છઃ	
તિલં પદ અવ કાલ, ત્યંત્રી પત્રી કી છઃ	૮.
વિવશે મુલદે પદ, કાલ પદ પત્રી કી છઃ	
અવ ત્યંત્રી કી, કાલ મેં અમુક કાલ છઃ	૯.
મુલ પેત્રી કાલ, કાલ મેં મેં મેં મેં છઃ	
મુલ કાલ અતિમલ, અતિમલ કી છઃ	૧૦.
મુલ અતિમલ કી, કાલ મેં મેં મેં મેં છઃ	
કુવા કહે મેં મેં, અતિમલ કી છઃ	૧૧.
કાલ કહે વમ અવ, પદ કી મુલ પત્રી છઃ	
કાલ કી કી, કાલ કી અવ કાલ કી છઃ	૧૨.
મુલ કી કાલ કાલ, અતિમલ પત્રી કી છઃ	
કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ અતિમલ છઃ	૧૩.
અવ કાલ કાલ, કાલ કાલ અતિમલ છઃ	
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	૧૪.
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	૧૫.
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	૧૬.
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	
કાલ કાલ કાલ કાલ, કાલ કાલ કાલ કાલ છઃ	૧૭.

બેઠા નારી રથનું મણ, નિજગીલા તેજી ચાર. ૧૦.

સમન વાગાની વચ્ચા, કુંવર ચર્ચતા તાબડ
હામ હામ રેદતા થાડા, પીડેતા ચંપા મામ. ૧૧.

કાગ ૩ છ.

(નારી અખાલા વડ દેડ, અર્થા સતેષર દેદેલા છે ॥ સે-એ દેશી).

અપા નમરી દેવકંઠ, વહે મંચા નરી વેમળી રે;
શિવસકર માદોદ નામ, ભળી છાની સમેં દળી રે;
અધ્યાત્મ અવાની બાન, ઝીનેં ગદાખાંદે માંકળી રે;
દર નમ વદાખેં મંચ, રંચ અર્ચન રનરું મળી રે;
અપા અપક વન જોય, નહનદારી મેડ વમે રે. અં ૧.

પણ અડશી માથ પ્રચંડ, કંડ રેરેને તોફાનમેં રે;
નિય જામ સમરે દેહ, ગેહ કરે સમસાનમેં રે;
અમભાન- હાન સિંજન, મોહ કરે દિન કાડી રે;
આપા નિજમે અગ્તા, પેઠ બમે પિંડ પાકી રે. અં ૨.

એક ત્રિપી પૂંડે ધાણ, નિર્વગ રડ વળગેા ગઢ રે;
તે દેખી મંચા નાર, મોહ કરે નિયખી વધ રે;
હુનર પદ્મકનદિ, તથા કરી દરી અસતરી રે;
પરી રેડ ન નિન નાન, હામ દિમાચન રેડરી રે. અં ૩.

કરી વિડ - ખીને દાન, ભદુલ નાદેધીવેં પરિતરી રે;
ગદાવિગ વચ્ચા દાન, અપા નારમ અંચરી રે;
નિગ જોખન નડ ઉન્નાદ, અગ્રકમોવેં કરી બેવતરી રે;
દંબજુનક કરે અગ્રકમો, પીપદ મેના અગ્ર ત્રિપી રે. અં ૪.

પરેની પળાં નર નર, નીચે ભરી અગ્ર નાનતાં રે;
અગ્રી મેં નરીવર અગ્ર, પ્રિનખેરે મુખ ચાવતાં રે;
અગ્ર અંચક વન એક, રૂપ અનેક અગ્ર તળાં રે;
ગ્રા દાન અગ્ર રનગ, સિંગ કરંચ દાનમાં અગ્ર રે. અં ૫.

અગ્ર રનગ અગ્ર નરંતરી ને મીનદારી રે;
અગ્ર અગ્ર સિંગ કરંચ, અગ્ર રનગ વિંચુ વળી રે;

- અડ મધ્યે ગયા અગ્રે, શીનગ એકની છાંવડી રે;
 મધ્યે વર નિર્મળ નીર, દુષ મરોવર વાળી રે. અં ૧.
 મદકાર તારને ડાગ, મલક ભેગે ટડકા કરે રે;
 કમળા વિમળા ને દુધાર, હરે બરે નિર્લે કલરે રે;
 મુખ મુદ્દ કરી સેષ વાર, ચાર પડી દિન અવસે રે;
 નિલસાત્મ મર્તિર ત્યાંડી, દેખી ધર્મવ્ય નવવસે રે. અં ૭.
 વિમળા પલ્લુ આવી ખાદે, નિલમુખ દેખી આજુડની રે;
 નાચવિયાં દસ ત્રિય તેજ, વિમળમતિ વિમળા મતી રે;
 વંદી વંદી કર જોડ, બિસે પ્રભુની અમળ રહી રે;
 અર આટલીનાં મદારાજ, કમલકર્ણ મેં નદી રે. અં ૮.
 કામ કામ કુદે વને મંથ, મારમ ખપી નુજા સજ રે;
 નવિ મળિયા અ મંભાર, જુન મરીખો રે શી નાચજ રે;
 આમ પ્રુવ દેવને જોય, મરધર દેમેં આગે કળો રે;
 ધર્મ મદેર નગર જુન આમ, ધં વિધ.સીં ચિત્ત ચાકિતો રે. અં ૯.
 કરી કૈવલનાં દુષ કુ, વહિત મિળા મેળવતે રે;
 જુન મરજી રાજી મુગ નાથ, માથ મેળવો અયોજવ હરે રે;
 નિલ વંદી વંદારી બાર, કંવર કદે કમળા ભળી રે;
 અં આજુ મધ્યે મદે, કામ ઉતારને કારણે રે. અં ૧૦.
 કદે કમળા દેશ વિરેલ, ધનં બરી રે મધ્યપુરી રે;
 જુ કાવ રમે વમ ત્યાંડી, જેમ રમતું હરી મુદ્દરી રે;
 કદે કંવર કદો તે વાલ, કમળા કદે મુજો દિષ પરી રે;
 અંબકાર ફરિજ દેશ, નંદા સુનંદા પ્રેમશી રે. અં ૧૧.
 કાં પ્રુતી રવાળી નામ, જીમ કુદાનિજુ દળી રે;
 રમ બેસી મેઠ ખન લાખ, કરી મંદેવ ને નીકળી રે;
 આડી અંબાવન ઉપકંઠ, મંદા નડીતરે કલરી રે;
 નિંદ સમી પડે તામ, મુતકળા ચિત્તમાં પરી રે. અં ૧૨.
 મુખ કન્યા મુખે જિનનામ, કદે શિંદડુ બલે આપિયે રે;
 મુઝ માગુષ મુઝ દુઝ માલ, વાલ સજ ધર લાગીયે રે;

એં કહું ધર્મિજી લેણ, અને ક્રોધે જેમ રાજ રે.	૫૦ ૨૦.
આમને કલ્પ કલ્પમાં થશે; કુચિ નિજ વિવિચિત્ત રે;	
કુતર રાજ બહુ છે, એમ બધે જરૂરી નાર રે.	૫૦ ૨૧.
આ કહે વાત એ મત કશે, માદરી આમગ માણ રે;	
કાચર દુમક મુક દાસ છે, લેજે કી ખાન પોતાણ રે.	૫૦ ૨૨.
કુખ કુતર દેખી કી, રીઝી નહીં એ સરવેશ રે;	
જાણ્યામને નરિ કહુ કી, મહાકાને કુપેશ રે.	૫૦ ૨૩.
ધર્મિજી કુચી આ ચિંતવે, દેવચરને ખલી નાર રે;	
તે પણ કુખ વશ નરિ થા, કીકરે કવલ પ્રકાર રે.	૫૦ ૨૪.
ખાન ધરી બધે જરૂરીને, કલ નિતિ ધર્મિજી કોઈક રે;	
લિપ્તે કોઈક કી મિત્ર, કુખકલ મ.એં કીડવ રે.	૫૦ ૨૫.
સ્વપ્નનીકલ મને, સરસ મનેવલિત આદાર રે;	
લેજે કી રાધાવિ વધી, કુચી કામદેવ અવદાર રે.	૫૦ ૨૬.
લિપ્ત કોઈકની વધી મથા, સ્વપ્નમાં દેવ કહે એમ રે;	
લિપ્તનીકલ કુખ વશ કોઈ, બળતાં પ્રવીણ પ્રેમ રે.	૫૦ ૨૭.
ખંડ એવે કુખ રસમરી, કલ મોળી કદ કાર રે;	
વીર કહે ધર્મી પામીએ, બળતાં બધે બધાર રે.	૫૦ ૨૮.

ચોક્કસ.

એક દિન રાગકુંજર મળી, કેજિમું કી વલ;	
વિપત્તિ ધર્મિજીની નહી, નારી અસમું બલ.	૧.
એક આજ નરિ દેખાશે, વધી કોઈને વશ નાર;	
કાચે કોઈ વા બલ, કીકરે કોઈને પલ.	૨.
મગ મોળી સદાને કહે, બળકીડને લેલ;	
બળકીડ રમતુ વધીએ, અસમે નારી સમેલ.	૩.
ધર્મિજી કામદેવે કહે, મડ મજામાં લાલ;	
કેજિવ દલો વા બલે, દેખતાં કુતરના.	૪.
કુચી કામદેવ લિપ્ત પ્રેમ, બધે વું કલ્પાં;	
અલિ લગુ વધી બરી, સોસાં પામેં ચાં.	૫.

- કાંઈ નહાઈ મર, મુખમે માણીય;
 જાળી પડી પેટેલી જાળ, જાળી જાળી.
 નિભેલી કુખન સારી, નેદ નિયારીય;
 મુખનેદી મનના સાથ, મેલિ જાણીય;
 નર નારી નરને જાણ, જાણી દેખીય;
 કુખ વિજય સદે એ બોલ, તમ ન રહેખીય.
 ૧૧ી કાંઈ કાંઈ સમ રે, હજી મરતી;
 કુખ બળતર બળતર મેલ, જાળી લાગી;
 પડીને પડીત બેસી, મરતી મરતી;
 તેલને તેલણું પ્રેમ, જે તેલ મરતીયાં.
 ૧૨ી આજના કાળવેળી, જે મેલ રજા;
 મહિ મહિ નરે કાળ, સજા મનસાં;
 હવ રજાની ૧૩ી આજ, જે રજા પૂરિય;
 ૧૪ી રજાને મહાત્મ જે ઉપસીય.
 ૧૫ પ્રથમને અસપ્તપદે નર પામત;
 ૧૬ પ્રતીકે અવરિત જે થીવત;
 તેથી અવરિત જે એ આજ તે જ કિર્તન;
 જાણતો નહાત મહા નર કિર્તન વરી.
 ૧૭મે જણ નિર્ધારે રજા નિર્ધારે નર લગત;
 ૧૮મે જો વર અવર, કુખીન વર જણ,
 મનપાયા નાનું એ, કોઈ જાણ નિર્ધાર;
 અધિ વળતુ અધરે તેલ, લેને રેલે નિર્ધાર.
 ૧૯મે અવરની કુખી, કુખજ મેલીય;
 નર નિર્ધાર કુખ કુખ કુખને મેલીય;
 કોઈ નરને કુખને મેલી ન દેખી કુખરે;
 ૨૦મે રજા રજા રજા રજા રજા રજા;
 રજાને રજાને રજા રજા રજા રજા;
 ૨૧ ન રજા રજા રજા રજા રજા રજા

શી. ૧.

શી. ૭.

શી. ૮

શી. ૯.

શી. ૧૦.

શી. ૧૧

શી. ૧૨

કાગ ૬ ફી.

(યમ જલે દરી હીએ: અષ્ટ, જીઝ અઠાણુ ભાવના—મે રેલ.)

ઉભોજી નરરી વસે, સદાસિ સિદ્ધાર રે:
 નામેં વસુભિવ સુદર, જનસિરીએ બત્તાર રે:
 ધનવસુ વાસ કુમાર રે, બેરી વસુદાસ સાર રે:
 દેખી રંજનનાર રે, નરની કન્ધ ગદાર રે:
 નાહી રેડી પાવાગ રે, હટવ ન બળ્યો નિઝાર રે. ૧.
 અવખાલી અવરો અરે, ન વરે વાન્નો લગાર રે:
 અવરો સુદુનો આર રે, મૂળી અવરો બાર રે:
 અંકને કરે અવરાર રે, તેલે વસુ કૃષ્ણ અવરાર રે. અષ્ટ ૨.
 દેસખી નરરી ચાપી, ખરોચ સારવરદ રે:
 વેદરેં સિદ્ધાં અરવિ, લાખો પ્રેમ અવરદ રે:
 વસુદાસો નિરદ રે, તેમું કોવિ ઉત્સદ રે:
 લેઈ નિમ પર ભદ રે, માલખિયા વસુ અદ રે. અષ્ટ ૩.
 સુખસંમેલ વિદ્યમર્મ, રોયે કાગ વચ્ચર રે:
 સુસખ નંદન યો વણ, રોયો મને મરવ રે:
 નરમિ અસ સદાસ રે, વિદુ ખરેલ મરવ રે:
 વસુદાસ નિલખાસ રે, માલ નિયા મિલ લાસ રે:
 મનદાનું મન દાસ રે. અષ્ટ ૪.
 તેલે સમે પુરમ કવરો, સદા કલોદરોં ભવ રે:
 વસુદાસ સુદી સજ સજ, માલ સસરો રોઝાર રે:
 રોઝ પુરો સિદ્ધાં ભવ રે, કોપી રહે નીદાર રે:
 કુલ પતિગલ પર આવ રે, વાલખિય રોયે રોઝાર રે. અષ્ટ ૫.
 સમરનેં વણાં રોઝ, કુલ પતિ રું કનર રે:
 અવ મનેં મલી કોપી ન રહી રીખ લગાર રે:
 રો કુલ સમે સિદ્ધાર રે, સદા મરો કોલ અર રે:
 કુપી રમે મરુત રે, અલી રમે કનર રે. અષ્ટ ૬.
 તે દિન મરોરે અરવિ, રૂઝે મરને વાર રે:

નવ કંટે નવિ નંદી સખા રણુ પરમાત્મ રે,
 પીઠે નંદી સંગ રે, પડકારી અપી રમત રે,
 મધ્ય મધ્યે નંદી રે, નંદીને અગી ન થત રે
 નામગી પતંગે અતંગે, તમ સંગ અનુભવ રે,
 અગધી રંગે ને અર્ધ નંદી અટકા ન રંગ રે,
 રેતા અથ માત રે, રંગ ન રંગ, ને તાર ન
 નુરૂ મગ નંદી રે, નંદી સખા તેણી રંગ રે
 સમુદ્રના પેટ રંગના થઈ નંદી ન રંગ ન,
 સિમ નંદી તારંગે, અગી પશુ ન અનંત રે,
 પુત્રાન્ન તિલક થાય રે, રંગ નંદી અનંત રે
 રે નંદી તિલક થાય રે, નંદી અગી તારંગ રે
 તેણે નવિ રંગ રંગ કરાય રે
 રંગ રંગ અગમ અગમ, પાન રંગ અનંત રે,
 રંગ મધ્યે રંગેરંગે, આ તમ કુળે રંગેરંગ રે
 રંગી નંદી રંગેરંગ રે, તમ રંગ અનંત રે,
 તેણે રંગ રંગ અનંત રે, અનંતે મધ્ય રંગ રે
 રંગ રંગ રંગેરંગ અનંત રે
 રે ના પ્રભ નંદી રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રે
 રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ, રંગેરંગ ની રંગેરંગ રે,
 રંગી રંગેરંગ થાય રે, એક રંગેરંગ રંગેરંગ રે,
 ને પશુ નંદી રંગેરંગ રે, નીરંગેરંગ રંગેરંગ રે,
 રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રે,
 રંગેરંગ નીરંગ તમ અની પડી, રંગેરંગ રંગેરંગ રે,
 અગી રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ, પામ્યો નંદી રંગેરંગ રે;
 અગી પડી રંગેરંગ રંગેરંગ રે, રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રે;
 રંગેરંગ નંદી રંગેરંગ રે, પડીરંગેરંગ રંગેરંગ રે;
 અગમ રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રે,
 રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રે;
 રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રંગેરંગ રે;

અાં ૭.

અાં ૮.

અાં ૯.

અાં ૧૦.

અાં ૧૧.

અાં ૧૨.

શ્રીમદ્ વીરવિજયલ.—૪મિત્રગુપ્ત.

કાગ ૭ મી.

(બધે બધે ભયની ભય નહીં એ ૧૫).

આપ હો છાંદ્ય હવે, તો શું તપ્તી શી વાત હોઃ
ચત્રવતી નયનીએ જાણે અરિમન નમ વિજય હોઃ

તમ વાત્સલી કરી કૌતુહલી કૌંઠા કાશી કૌંઠા અલ્પ હોઃ
અહ વૃત્તિજિવ તમ મિત્ર છે, જયુષ્ઠ નાથ મંથા હોઃ

કોંઠા નાથ મંથાતિને શો, સુ મમ નિહાસી તમ હોઃ
જાણ હોઃ કૌંઠાવતીને શો નમ કૌંઠા મંથા હોઃ

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

અહ કૌંઠા મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો
મંથાતિને શો, જયુષ્ઠ મંથાતિને શો

મારથવાદને સોંપતાં, સ્વસ્થ થઇ તેણી વાર રે;
પુછી વાત ધીરજ દીએ, કહે નવિ બીહુ ભગાર રે;
ગુઝ બાંધવ ધરનાર રે, તેહણું મુઝ ધર ધાર રે;
રહે સુણી વસુદત્તા નાર રે, સાર્યવાદ કરે આર રે.

આ. ૧૯-

નામે સુવતા સાધવી, બહુચેલી ચસ્તિયાર રે;
જીવિત સ્વામીને વાંદવા, માથમેં કરત વિહાર રે;
થઇ તસ મંગલિત માર રે, સુણી નવતન વિચાર રે;
લડી સંસાર અમાર રે, આર્યેશ આણ્યા આધાર રે;
લીધો સંગમ ભાર રે.

આ. ૨૦-

શરણી સાથે ઉગ્ગેણીએ, મળીયાં મ્હ તાત ભાવ રે;
વીતક વીતવા તે સવિ કલાં, સવણું મર્મકિત પાવ રે;
દુઃખો સવેગ થાવ રે, તપ કરતી નિર્ભાવ રે;
આંસે સ્વર્ગે સપ્તમ રે, શ્રી જિન ધર્મ પસાવ રે.
ઝોયે ખાંડે રે એ કહી, છડાં દગકતી દગ રે;
શ્રી શુભવીરની વાણીએ, અમલની પરનાગ રે;
ધરમે રીખ રસાગ રે, આપમતિપાવું દાગ રે;
છાંડી કર્મજંગમ રે, લહો સિવનુખ ગંગાગ રે.

આ. ૨૧-

આ. ૨૨-

દોહરો.

વાત સુણી વિભગા કહે, વાત બણી ધણી સાર;
વળી વૃષ અરિદમણુ તણે, કહે બીએ અધિહાર. ૧.
તવ નાંધે કમગા હરણું, મુઝ દેહેચની હેવ;
શું નિરર્થકતા બોનવું, દુઃખ મુણ્યાની ટેવ. ૨.
રવિવર્યે વન કેલીએ, જો પંચમ સદ બાવ;
તો એ વાત મુણ્યાનીએ, કામ મકગ સિદ્ધ થાવ. ૩.
વસુદેવ દીડેએ કર્યાં, સુંદર દો દટાંત;
સમજુને સમજાવયું, એ છે મંત્ર મદાંત. ૪.
વળું તવ વિનય વડે, કરણું મર્મ પ્રકાર;
તવ કમગ અરિદમણુનો, કહે દર અધિહાર. ૫.

કહે સંખનાદ કરે હું વદ્ય, તવ ડોકળ્યો ખીચી વિચાલ હો. આ. ૨૭.
 કહી રાખ પૂરો સુણી કુંવર તે, ખીચી ડોકી વચ્ચે નામ હો;
 તવં મનને સવે રક્ષા પ્રેરે, બેઠાણા મરણ લહે તામ હો. આ. ૨૮.
 સુખે કોઠાસને ખાસિયો, રાધે જાણી સવિ તે વાત હો;
 દા દા કરેયો મરણી દગ્યો, કાકળેય મુખે આપવડા હો. આ. ૨૯.
 કારાચરે અરિદમણ તે, આપ છડે મરણ લહે તામ હો;
 કમળા કહે બેટી સાંભળે, દિવસીખ ન માની જામ હો. આ. ૩૦.
 ખંડ યોધે આપ ખતિ તણ, સુણતાં એ સાતમી દાગ હો;
 શુભવીર કહે કોતા ધરે, નિત્ય દોળે મંગળાગ હો. આ. ૩૧.

દોહરક.

શ્રીમ કમળા વચણાં સુણી, દરખી વિમળા નાર;
 ધર્મિભણે વચા બણી, આપેં ઘણ કુતિવાર. ૧.
 ધર્મિભણે કમળા કહે, સારા ઘણ ગુણ આશ;
 વિમળા વરણી શ્રેયશી, નિરેડુબોધ ધર વાસ. ૨.
 સુણી ધર્મિભણ દરખ્યો ઘણ, ચિંતવતો ધર નેદ;
 ચારદારિત તતમનને, મદમા અનુભ અપેદ. ૩.
 જામથી સવિ મેગવી, તેદિ જ રણવીમાંડી;
 માંધવે કરી પરણીયાં, બેડુ વણુ ધરે ઉમળાદિ. ૪.
 રણવી વીની સુખ કરે, રવિકર્યેં ખરજાત;
 કમળા વિમળા કુંવરશાં, ગિનધર વંદન જાત. ૫.
 પ્રભુનામે કમળા મહી, વિમળા દક્ષિણ દાધ.
 રેણ કુંવર દક્ષિણ કરે, કહે ધરી મેં ગુપ સાધ. ૬.
 છત્રતાં મુઝ પુરોને, નવિ રેણી લણુ ઉદ;
 જો જણુ પરણે નવ નારી, તો જણુ ધરજો નેદ. ૭.
 અનંતકારી એદ છે, શિરતિર કુટિલા મંગ;
 જણુ નિરેડું નાથને, રાખે મોહોદા રંગ. ૮.
 સસરો ખરો જલનિધિ, ખાંધર ચંદ્રકંક;
 અપગા-કમળા કોણે, લમણી કરી ધરે અંક. ૯.

શીમાન વીરવિજયજી.—ધર્મિભલકુમાર.

મન મનને જામને રમને થો રે સો, સદુ ધરતી પરપર પ્રેમ જો
 મુખ તબોગ મંડપ જાવની રે સો, ધડી ચાર કરી વિરામ જો.
 સર્વિ દેખી દિવ જાર રીજાં રે સો, જગાડો કરે સર કામ જો.
 તિલં ધર્મિભલ વિમળા ખેલવાં રે સો, જેમ રવા કરેજનાથ જો;
 જોઈ દેખી સદુ રાસો કરે રે સો, કગાજત વિચિત્રણ સાથ જો.
 કરી ધર્મ ધર્મિભલ નર ઉપનો રે સો, જોછે પાપી એ વિમળા નાર જો;
 મમ મમજ થયે પાતા તણે રે સો, કરી જોડ જુવતિ કિરવાર જો.
 હર ઝેરી રાની મધ્યાગ નિતી રે સો, નિસિ અંદ રતિપતિ કામ જો;
 રિ કમળા દળી મળી રેવની રે સો, જોસી જોડ સીતા ને રામ જો.
 રાજાથી નીકળીયાં તે મર્ચિ રે સો, માંડચમે દિગંગા ખાટ જો;
 ઇ જોડાં જુવલ જુવની સદી રે સો, જૂએ રસમર વેશ્યા નાટ જો.
 ક નજર ધર્મિભલ વિમળા બણી રે સો, બીજી નજરે તે નાટકલાગ જો;
 જોવાં ગુમિ નર્ચિ દો લહે રે સો, મુનિ દોષ યજ્ઞે નડુ કાગ જો.
 રાંકા ને કાંચ વેગળી રે સો, દોષ મખોતિ ઉજવલ વાસ જો;
 મોટિલ દિલમલાં કા દળી રે સો, દેખી ધર્મિભલ વિમળા પામ જો.
 નટક રૂપુંડા થયે રે સો, કરે વિમળા તે લાખ પસાય જો;
 તાના દોષ વધામણાં રે સો, પાવ સોઠ ધર્મિભલ મુલ્ય માવ જો.
 નમવારી સર્વિ નમરી બણી રે સો, અદવાદની ધર્મિભલ દુપનંદ જો;
 જો થયે મયો ચારણી રે સો, ધર આખ્યા સદુ આજુદં જો.
 રો અગર મેળા તણી રે સો, કરી આંધી ઘગ રસાગ જો;
 રૂપર વિમળા મળી રે સો, રમે સંહર મોવ વિરાગ જો.

દોહરો.

ખ બેઝવનાં રવેનાં, વિમળા ધર્મિભલ મમે;
 મુખ નપ તે લટી મલું, નિકર્યાં અમે ઉપાંચ.
 કારે પ્રેતમ પ્રિયા, રવણી રાજુભર જાવ;
 કુમકુમની પૂરે, સુખમાં કાગ મમાવ.
 તિ રતિસુખ મધિએ, નિસણી વિદુ માજ;
 એ જોલ મનાતાં, તારેડે જગી દાજ.

૧.

૨.

૩.

પ્રભુનગરે પ્રેમસી તણે, અહિં જા કુંવર સનેહ;
 યાસુ વયણાં સિર ધરી, આવતાં નિજ ગેહ. ૧૦.
 કમળા વિમળાને સજી, શોભા બલા શયુગાર;
 માત સુતા રથ બેસિને, પોહોતાં વનદમઝાર. ૧૧.

છાંડ ૮ મી.

(સુતારીના બેઠા ઘુમે વિનકુરે લે, મારે મરને મહાવડી કાવ ને, રમતાં અંતુ-
 દડા વિસરી રે લે-એ દેશ.)

૧૫ બેસીને શણીયો નીકળી રે લે, જુવરાગનો ધરી શયુગાર ને;
 મેવા મીઠામ હજી સિર યાગરું રે લે, દામ દાસી તણે પરિવાર ને. ૧.
 રસ કીડા રસે સસિયા ધણી રે લે, તેણે વમિયા વિખમ સંસાર ને;
 જે કમિયા કમોટી યાની મિરા રે લે, તે વસિયા મુક્તિ દરબાર ને. રસ ૨.
 નિત વગે તણી રમણી ધણી રે લે, વનપ્રસિધ્ધ બેળી ચાવ ને;
 જાણ્યું બેચરી અંતરી કતારી રે લે, રમે જૂથરીરૂપ બનાવ ને. ૨૦ ૩.
 પછે ધમ્મિલ મોટિક માથરું રે લે, આઘ્યા બારે તિહાં જુવરાજ ને;
 ઠામ ઠામ તરતગ અંકરી રે લે, દય દાથી સુમદ રથ માજ ને. ૨૦ ૪.
 ગ્ધા મંડપ શીતળ છાવમાં રે લે, જળ છાંડી જૂલગ શુચિ કાપ ને;
 પંચવર્ણી મિઝણાં પાથર્યાં રે લે, અંદરઆ મચન તગ દીપ ને. ૨૦ ૫.
 રમરંમ કરે મડુ ઉતવા રે લે, આવી બેઠાં તે મંડપ હેઠ ને;
 મીન માન તાન રમરીઝમાં રે લે, કરે ધમ્મિધરું સંકુ મોઢ ને. ૨૦ ૬.
 કિલે અવસર આગળ મંડપે રે લે; બની રસવતી બાસે સુખાર ને;
 તવ બેઠા આમન ધરી મંડપે રે લે, નિજ ગેહ વિમર અનુસાર ને. ૨૦ ૭.
 ચૂઆ અંદન ધૂપ ધડા ચણે રે લે, જુવરાગ ધમ્મિલ દોષ પામ ને;
 મલિંગલ કનકમઝાલ દિવે રે લે, જગ કગરા કુસુમ ધરી વામ ને. ૨૦ ૮.
 રાણી માર્યે વિમળસેના રાણી રે લે, દોષ પીરજાંતાં ધરી પ્રેમ ને;
 પ્રિયા મિત તાળી પંખા કરે રે લે, કમળસેના દુકમ જર સીમ ને. ૨૦ ૯.
 કરી આગળ તથેગ બીડિયા રે લે, આવે ધડા તે મંડપે જાવ ને;
 પેનપેતાના પિયુને આમને રે લે, બેસી નારિયે જમણુ જમાવ ને. ૨૦ ૧૦.
 બેળી વિમળા ધમ્મિલને આમને રે લે, જુવરાગ પ્રિયા ધણુ તેમ ને;

- અનિદારે નરર ફાલસામાં વસે રે, એક નેત્રમ મન છે નામ; ૨૪૦ ૬.
 અંગ પ્રયંગ તણ નારીયો રે, નિરધુ' નામ તિસેો પરિણામ.
 અનિદારે જોગી જોગી સેવ્યાં રે, જોગી વિજા ને જડ મંત્ર; ૨૪૦ ૭.
 હંસા કરે રે, કોઈ' બરી રે, તેણે કુખીયો તે અસંત.
 અનિદારે પારેલાંતર કારાપરે રે, જગી રૂઝે નરર.વામ, ૨૪૦ ૮.
 પણ દોષ નારીનો નાદોડા રે, નરિ પામે સુખ ધરણમ.
 અનિદારે કપડા જડાણી ઉભય રે, પુર જમ દો નરીય કિનાર, ૨૪૦ ૯.
 જામે' રે, ધરે રાખીને રે, ચિહાંતર વિરસી વાર.
 અનિદારે એક દિન માલક કાલે રે, દિન દોષ પ્રયગ ધ.મ; ૨૪૦ ૧૦.
 વસાં વસીને મીઠે દિને રે, અંગ ધર નવે જામ.
 અનિદારે અંગ ચોખા છગી થાગી રે, દેખી કોઈ' અંધ સ્વામ; ૨૪૦ ૧૧.
 મશાલ મંત્રોને નાંખી રે, નાંડો મદન તે પાછો તામ.
 અનિદારે મશાલ નામ રૂપે' ધર્યુ' રે, અવળાગ નદી ઉતારાપ, ૨૪૦ ૧૨.
 પેડા પ્રયંગ ધર આપણે રે, તિહાં પુરે' પન્નમ આપ.
 અનિદારે વર્ત્ત' જાણને ઉતરી રે, રોડ આખો પ્રયંગ પાસ. ૨૪૦ ૧૩.
 મા તનુ સ્નાન પીડી ધરે રે, તિહાં રોડ કાલે કરસાસ.
 અનિદારે વાત કરતાં અદિ પેખીયો રે, તવ મા તનુમેલ ઉતાર; ૨૪૦ ૧૪.
 નાખી વાત કરી મંત્રશુ' રે, થયા નરુમ રૂણીને' વિહાર.
 અનિદારે મન તે સ્વચ્છ રૂપ તમ ધરે રે, રસો રૂપિ રૂડાં પ.જાત. ૨૪૦ ૧૫.
 ચિતે દોષ કુલશયુ નારીયો રે, એક દિન રેહેતાં દોષ ધાત.
 અનિદારે એક બને' એક રાખણે' રે, પણ દેવમતિ જો દોષ; ૨૪૦ ૧૬.
 મેપી તો દારણ મરણ તથા' રે, નરિ રાખણુદારો દોષ.
 અનિદારે કદિ પગી મુગ' મદિરે રે, પણ રાખણી દો પરવેશ; ૨૪૦ ૧૭.
 જોડી જડુ' મુગ'ને' ધરે રે, આ જાવ રહીશું પારેશ.
 અનિદારે ચિંતરી મન અલો દેશાંતરે રે, ધનમાર સર સદ લીધ. ૨૪૦ ૧૮.
 દિન રોને પુરસંકાશને' રે, વનમાં ઉતારે કીધ.
 અનિદારે તે પુરવામાં આખો તિહાં રે, રોડ જાણુદા ઉછરે; ૨૪૦ ૧૯.
 પુરે મન કાલે' તમે' આવીયા રે, છે એમ કુલગુણ અમે.

- અનિહારે મુઝ મંદિર પાવન કરો રે, તમ ચિતે મદન મનમાંદી;
નામ શું જાણે એ માહરં રે, મયો વિરિમત તમ ધર જ્યાંદી. સ્વા. ૨૦.
- અનિહારે સ્નાન ને જોગન કાયાં પછી રે, કહે શેઠ મદન સુયો કાગડ;
વિદુતતા મુઝ અંજન રે, તમે પરણી વધારે લાજ. સ્વા. ૨૧.
- અનિહારે શી જોગખાણે કન્યાદિયો રે, કહે મવણ લીયો મુઝ નામ;
ચક્ર મુત કપર ઇચ્છતાં રે, જાણું શેઠ દુધ ગુણ ધામ. સ્વા. ૨૨.
- અનિહારે વરચિંતાયે મુઝને કહે રે, આવી કુળદેવી રાત;
મદન અસોક તરે તમે રે, જેમસે આવી પ્રજાત. સ્વા. ૨૩.
- અનિહારે તેડી સુતા પરજાવજે રે, જાણું તેજે નામ કુળ જાત;
કહી પરજાવી શુભ વામરે રે, વાસ મુરને વસે સુખસાત. સ્વા. ૨૪.
- અનિહારે પૂરવ દુઃખ વિઘ્નરિનિ રે, ધરે વિદુતતાશું પ્રેમ;
પદમ સુઆવડ કમરી રે, સતી મંત્ર ન છોડે જમ. સ્વા. ૨૫.
- અનિહારે વપાંકાજે મન ગાગતે રે, વસતે મૂલશધાર;
ધર ધર પેસી જુએ વીજગરિ, રેતીયો વીરદિણી નાર. સ્વા. ૨૬.
- અનિહારે વિદુતતાશું રાખ્યાગરે રે, નિસિ દીપ અરીસા જ્યોત;
નારિ વિજેગી પાસે રહે રે, તમ જાગક જુએ રાત. સ્વા. ૨૭.
- અનિહારે નાથ મયો તું દેશવરે રે, નાથ્યો આજ્યો વપાંકાજ;
નવજાં નેવ પરમાં કરે રે, ધનનીકું રોવે જાગ. સ્વા. ૨૮.
- અનિહારે રેતી વિજેગી વપજાં સુણી રે, દુઃખ બાપે મદનને થેત;
ચંડા પ્રવંડા ધણું માંભરી રે, આંમુઝે જાણ્યાં નેત. સ્વા. ૨૯.
- અનિહારે વિદુતતા નિર્મમથી રે, પૂઠંતાં જોસે તેઠ;
શું કસી દસો નાપડી રે, મુઝ નિજ દોષ એકવી મેઠ. સ્વા. ૩૦.
- અનિહારે જો તું રજા મુઝને દીયે રે, તે જલ આણું એક વાર;
માંભગી મા ચિત ચિંતવે રે, મુઝથી અધિષ્ઠી દોષ નાર. સ્વા. ૩૧.
- અનિહારે પ્રેમ ઘડ્યો તિહાં એઢનો રે, મુઝ સાથે જાણ અનેઢ;
વર્ષા વીરે જાણ્યો તુમે રે, મનમેજે જોલી તેઢ. સ્વા. ૩૨.
- અનિહારે વપાંકાજ વીતી મયો રે, જલ મદન થયો દુસિધાર;
વિદુતતા કહે નાથજી રે, કેમ રહિયું અમે અંસાર. સ્વા. ૩૩.

આમાન વીરવિજયભા.—ધર્મિભવકુમાર.

અનિધારે માન વરે અમે અનર્થ દે, તિન દોડે નહીં દુઝ દોડ.
 હવ અનેડે અમેડે કામે દે, જવ અમે માલતિ છોડ.
 અનિધારેસાં કહેવેદેશા વિગ્રહાવભે દે, કહી મંત્રી કરખો દીધ.
 સોઈ વરે એકે કમડે દે, જગા મામ વિસામિ કાપ.
 અનિધારે જોગલ વેગ સહેલસે દે, કાંઈ અવે અતિવિ અંધો.
 તેં દાન જોગલ કરે દે, એમ ખાને માન મન માંડી.
 અનિધારે વાપસી વાપમ દેખીને દે, અગિયાર દીધ કરંક.
 સોરજાર વીરે વાપસ જઈ દે, જગ ખાવે સદા અચંક.
 અનિધારે માન સોરજાર નહીને દે, એકો અવધને ભામ.
 કાવ દીધે કોઈ દાસમાં દે, તિમાં છાંચો દાસી નામ.
 અનિધારે છાંચો જોગલ કોઈ દે, વર વાપસી કામે આગર.
 વાપસમાં વાપાં અવે દે, મન ચિતે માન પરી પૂર.
 અનિધારે જોડે એ તિમાં ભવ છે દે, કામે છાવની કૂટે માન.
 આમે કામે વિગ્રહાવ ધોં દે, રીઝ જોડે સ્ત્રીય પ્રગળ.
 અનિધારે તેં કાવ ને કુતિ દે, કહે તે દુઝ માલ દોડ.
 મંકારીને દુઝને વાપ દે, કાવ દત્તે ક્યાં દુઝ દોડ.
 અનિધારે દોડ મળીને મિત્રવિદો દે, સખી વપસે મંત્રીની.
 ધારે વાપસ કાંઈ કહે દે, મંકારી છાવ સારી.
 અનિધારે માન તે નાહો દેખી કરી દે, રાવે દસ જોગલ ભાવ.
 પોદોલે દમંતીયર અગિયારે દે, જોઈ ગિલ ધર અવધાં કાવ.
 અનિધારે કાવે ખડે કુત્તે કાંઈ દે, દાગ નવમી ચાને રમે.
 વીર કહે કાવ તે નાહ દે, એવું મિત્રો મિત્ર મને.

કોઈવ.

વર માને ગિલ વીરવિજય કો મર રેખનાં:
 કાવ વાપ દામે તિમાં, દેખી કહુ મુખ ચંદ.
 નાંચે કોઈ કાવને, પાદ મને પાદ:
 તે ગિલ કાવિ અગિયારે, વાન નાન કરંક.
 રમે મંત્રીને અગિયારે, એકે કાવિ કાવ:

૧	૧૨૧૧	નામી	પરો	રે,	દેવ	રહત	સખમાંદિ.	૩૧૦	૨૪.
૨	૧૨૧૨	ગાંધ	મિ	રાહની	રે,	એમ	હવી	બાંધે	પાવ;
૩	૧૨૧૩	નિજ	દાવણુ	રે	ધનદેવ	પોષ્ટ	વાવ.	૩૧૦	૨૫.
૪	૧૨૧૪	નામી	દેવ	રે,	અજ	છપકારે	શાક;		
૫	૧૨૧૫	પુત્રને	કહે	રે,	પુત્રને	દળી	કરે	પાક.	૩૧૦ ૨૬
૬	૧૨૧૬	નમી	કે	રે,	રોતાં	નિમમે	કાગ;		
૭	૧૨૧૭	મરેકની	રે,	ન	દી	અમી	કાગ.	૩૧૦	૨૭.
૮	૧૨૧૮	વે	રે	૩૬	રે,	વામી	અક્ષર	લામ.	
૯	૧૨૧૯	કર	નાતને	રે,	મયો	દમની	આમ.	૩૧૦	૨૮.
૧૦	૧૨૨૦	ગને	રે,	આમો	મિત્ર	પ્રેશ;			
૧૧	૧૨૨૧	પાણી	રે	મય	દમની	નિવેશ.		૩૧૦	૨૯.
૧૨	૧૨૨૨	આક	રોતની	રે	વાત	મુખાવી	લામ;		
૧૩	૧૨૨૩	ન	રે	દી	વાવો	અમ	પામ.	૩૧૦	૩૦.
૧૪	૧૨૨૪	મયો	દમની	આમ;					
૧૫	૧૨૨૫	વે	રે	ગેડ	દીડ	ન	લાવ.	૩૧૦	૩૧.
૧૬	૧૨૨૬	રે	રે	રે	મે	મયા	પરેશ;		
૧૭	૧૨૨૭	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૨.
૧૮	૧૨૨૮	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૩.
૧૯	૧૨૨૯	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૪.
૨૦	૧૨૩૦	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૫.
૨૧	૧૨૩૧	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૬.
૨૨	૧૨૩૨	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૭.
૨૩	૧૨૩૩	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૮.
૨૪	૧૨૩૪	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૩૯.
૨૫	૧૨૩૫	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૪૦.
૨૬	૧૨૩૬	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૪૧.
૨૭	૧૨૩૭	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૪૨.
૨૮	૧૨૩૮	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૪૩.
૨૯	૧૨૩૯	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૪૪.
૩૦	૧૨૪૦	વે	રે	વે	વે	વે	વે	૩૧૦	૪૫.

દણ્ડ મને નવિ વિભે રે, શા કહે કેમ ઇચ્છાત.	૧૦	૧૮.
કંઠધુમે' મવિ મંભળી રે, હમીવ કહે આ નર.		
પૂર્વેપથા મુલ આપે રે, શાં તમે: અવવત.	૧૦	૧૯.
શંખની આપે' કાદાજે' શરી રે, ઉતરીયા નિલ જમ.		
મનુષ્ય મનુષ્ય એતરે' રે, આવી વાયા નિલ જમ.	૧૦	૨૦.
દેવ જમી મન ચિંતવે રે, વિશ્વરો: ઇચ્છાત.		
જાતી આપી રમ આપણ રે, નરજ વાકામત.	૧૦	૨૧.
આમન મને' વિમારીને રે, પણ પાવે કયુ નર.		
જોજા મને' જાગ કાંતરી રે, આંખને' હરે જર.	૧૦	૨૨.
તે જાગપૂ નામા ભવે' રે, જાગ જુઓ' મનોર.		
શંખની તામ મને' કરી રે, શોષી હજી તરખેલ.	૧૦	૨૩.
શોખની પરી પરી મિડ જમી રે, રાજ કુલે જા' ર.		
કેવે ખડે' હામી કથી રે, જાગ કહે યુજીને.	૧૦	૨૪.

કાદરી.

તે કોપી વિમલ જાતી, કોટી ચિતે ચિત.		
અવજામીંથી ઉપરે, તે પતી આજા, બંદુ.		૧.
કેવાતરી કોપની, એ કોપી કોપ વર.		
વિદુ નરી વિજુ વિજુવને, જાતી કોપ રાજાદુર.		૨.
નવે કોપુ' મુખે' કો, કોપ વિવ કોપિત દણ.		
અવજામીં તે વાજા મિંડે જાગુ મુખજુ.		૩.
કોપ ચિંતી પૂર જાગે, નરે તે તરખેલ.		
વિલ જાતી કોપે જાતી આ મિડ જાગેલ.		૪.
કુલ કો કોપે અવજામીં, તેજેવ જાગેલ રાજ.		
અવજામીં કુલિ, આપી વધુ કો વર.		૫.
અવ કોપી કોપી કરી, કોપ કોપી મિડ રાજ.		
વિજાતી કોપી આપી, કોપ કોપી કોપી.		૬.
તે કોપી કોપી કોપી, કોપી કોપી કોપી.		
કોપ કોપી કોપી કોપી, કોપી કોપી કોપી.		૭.
કોપ કોપી કોપી કોપી, કોપી કોપી કોપી.		
કોપી કોપી કોપી કોપી, કોપી કોપી કોપી.		૮.

મહાર નિશિચ	૧૦૦	૨૦	૨૦	૪૦	૪૦
એમ નિશિચી નાન બુ કો	૧૦૦	૨૦	૨૦	૪૦	૪૦
ચમ ચમ નિશિ	૧૦૦	૨૦	૨૦	૪૦	૪૦
નચક આનિ નચક તુલુ	૧૦૦	૨૦	૨૦	૪૦	૪૦
જેમ એમ મુત નચે	૧૦૦	૨૦	૨૦	૪૦	૪૦

કાળી રેં મી.

(તરંગે ૧૦ ૫૦ ૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૦ ૧૦)	
દૂત ની નુપ નેદિ	સં ૫૦
નાતરીઆ અપવને રે,	સં ૫૦
પુષ્પ દેવ અપા નહુ રે	સં ૫૦
પુષ્પ વિષ્ણુ રે,	સં ૫૦
મની મે નાવવાદા રે	સં ૫૦
અનન નસન નુ	સં ૫૦
નયરે પડક વનાવતા રે,	સં ૫૦
નન નાથ સ્વયં રે	સં ૫૦
મહાપે મળીયા ને નરે રે,	સં ૫૦
નદનવનમે દેવતા રે,	સં ૫૦
ધનિન પશુ આવી તિહા રે,	સં ૫૦
નન લની ગુવનન રે,	સં ૫૦
રાય કપિલની આગે રે,	સં ૫૦
વર વરને નાટકે રે,	સં ૫૦
એં અવસર નુપનદની ર,	સં ૫૦
બેન નુપાસન પાસખી રે,	સં ૫૦
નાતરી અન્ધી નાગા રે,	સં ૫૦
વરમાગા કરમા ધરી રે,	સં ૫૦
સમકામે કુનરી મુખે રે,	સં ૫૦
ધનુવેદ બાણુવળી રે,	સં ૫૦
પશુ કુનરી ચિન વેધી રે,	સં ૫૦
વસ્તુ વસ્તુ મહારી અન્ધી રે,	સં ૫૦

નખા કાંતીં બેટુ જાણાં રે, વેપાણાં તેણે કાપ; સં	
વેપાણાં ભણે વેપારી રે, ધાવણ બાજે ધાવ. સં પુ. ૧૨.	
દરે પ્રતિદારી જાંવે રે, માંજગ સજ્જમાર; સં	
પૂરવ દેતનો રાખિયો રે, નવરી વાણુરસિ આર. મં પુ. ૧૩.	
નખેં મુખેનાં કાંદ છે રે, સિન્ધ કાંદિ જાડુ બેઠ; મં	
પરણી પ્રિયા છે પાંચરીં રે, સુંદર લણણુ દેહ. સં પુ. ૧૪.	
ખરી કહે કાંતા જણી રે, નહીં સુખીયો ચણી બાધ; સં	
જને કાંદિને તણે જણી રે, જાંવે થર કાંદિ મમલ. સં પુ. ૧૫.	
જાંવેંદ નુપ નેજાગનો રે, કાંતરી જામ દેશ; મં	
એમ મંખીમર શીઁને રે, વરણવિધા અવિગીધ. સં પુ. ૧૬.	
તે મરિ દેગવિધા તેણે રે, વર રૂપ દેતના દોષ. મં	
જાંવણાં વિજી લીમણુ રે, દેગવણા મન રોષ. સં પુ. ૧૭.	
જાળી પ્રતિદારી બોલારી રે, એ નર મુખ બંધાર; જં	
ભાગ્ય કળા રૂપે વણે રે, મુજ મખીયો જાવણ. મં પુ. ૧૮.	
મન રખણુ વેદે કણુ રે, જાણી કવે વરમાણ; મં	
જાંવર દેરી દેવણ રે, જાંવે મુખ નેજાગ. સં પુ. ૧૯.	
તે દેખી નુપ વિવિધ રે, કાંતા ખડું જરી દાષ; મં	
એ સુંખ જાણી જો રે, જાંવે દેવ જાડુ જાલ. મં પુ. ૨૦.	
કાંવણવ જાંવેં કારી રે, કાંતે કાંદિને તાંદિ; સં	
જાંવેગ જાળાં જાળાં રે, મજાળ વર્ષ નેજાગી. સં પુ. ૨૧.	
જા નેણી લખણુજાંવે રે, જાણુવે જરી દેવ; મં	
દર રૂપ રૂપ જાડુ જાળાં રે, જામ જાળુ વર દેવ. મં પુ. ૨૨.	
દેણે જાડું કાણી રૂપ રે, જાળી જાળાં દામ; સં	
જી મુખારી કાંતે લાજ રે, જાણુ પૂરવ વિજાગ. મં પુ. ૨૩.	

સોદરો.

નારાયણને નિજ પદે તેડે નુપ નેજાગ;
 ધર્મજ દાં જાળુ લાગે, નરજન મમલ દેહ
 નર જાળુને બેટુ નરણુ, વિજાને ક્રિય જાવણ
 જાળુ વિજા રૂપે જાળી વિજાગી ન જાવણ

૧.

૨.

- સાતમી એ અઠદશ મયો, કુરમતિ કુરમતીપ્રાર;
 છત્રીયે કુરમતી રામશું, અઠદશ વચન કુચ્ચ.૨. ૩.
 પૂર્વે પ્રિયા કાકાત્રી, વસુદેવને પરણાય;
 નર કુરુષને અરમણી, ધનદ છદાં કૃતરાંય. ૪.
 ખાલીશ કોડકોડી ને, પંચાસી લખ કોડ;
 કોડી સદસ ઇમમતરી, અગ્રિસય અર્ધવિમ કોડ. ૫.
 સમ વન લખ અઠદશ સદસ, દોસય અસીર્થ નાર;
 એક ભયે પદરાણીયા, દોયે દરી અવતાર. ૬.
 એક રીસાવે તેહમાં, શક મનાવા જાય;
 તેહ મનાવે સુખ મયે, કુર્બંય રામ કદાવ. ૭.
 વિમળા જયુ રાગે નડી, પડી ચિરદાનગ કુંડ;
 કંત વિજોડી નારીને, જમતમેં કુખ જમડ. ૮.

દાગ ૧૩ મી.

૧. (જા/રામદશ ચાચવા ભાડરી રે, અમનેં શી શી સજામણુ દેશ-એ દેશી.)
 અતુર અલ્યા ચિંતા કરે રે, રહી વિમળા કમળા જામ;
 મદ્દિસામતિ ખમપાનીએ રે, જો ચોમડ કજા નિવાસ રે,
 જો ચોસડ કજા નિવાસ. ૧-
 પ્રથમ વિચારણા ના કરે રે, કરે સદમા કર્મ કડોર;
 પતિ સત સદસા મારીને રે, પછે રેળી કરતી બકોર રે. પછે રેળી. ૨.
 દોષ દિવસ વીળી મયા રે, ખજુ નાચ ન આવ્યો જસ;
 વિમળસેના કહે માયને રે, માડી મેં કર્યું વીરડું કામ રે. માડી. ૩-
 રસભર રમણને રીસઓ રે, મયો પ્રજુ જાણે કોણુ મમ;
 માય કહે ધણી માનિતી રે, કરે હિંડ બારે મામ રે. કરે. ૪.
 ઉછાછિયપ તાહરે રે, સહે સાજર એ મંબીર;
 વાયુવેલ વધે વારિધિ રે, ખજુ પાછાં વળે છે નીર રે. ખજુ. ૫.
 તેમ ગુન પિપુ ધર આવશે રે, મત કરે તું કોસે લખાર;
 એમ દિન કેતા વડી મયા રે, ખજુ નાચો ધર્મિય ધરમાર રે. ખજુ. ૬-
 એક કરે દિન કાઢતી રે, સતી વિમળસેના મઠ મેદ;
 સરમ આવરને છંડતી રે, તેણે ચોલ નિચ દેહ રે. તેણે. ૭.
 નરિ-વિગમે વન વેચી રે, જગ સિંચા વિનમ મુકાવ;

श्रीमान् श्रीरविशंकर. — पश्चिमवर्तुमान्.

[illegible]

- માતમી એ જામદત મયો, કુરમતિ કુરમતીકાર;
છત્રીયે કુરમતી રામશું, જામદત વચ્ચન વચ્ચાર. ૩.
- પૂરે પ્રિયા કનકાશી, વસુદેવને પરણાય;
નાર કુરંધને અવગણી, ધનદ છઠાં કંતરાય. ૪.
- બારીશ કોણેડી ને, પંચાશી લખ કોડ;
કોડી સહસ્ર ઇમમતરી, અગમ્ય અડવિમ કોડ. ૫.
- સમ વન લખ અડિટા સહસ્ર, દોસપ અમીર્ષ નાર;
એક બચે પદ્યણીયા, દોયે દરી અવતાર. ૬.
- એક રીસાવે તેહમાં, સાક મનાવા જાય;
તેહ મનાયે સુખ મહે, કુર્મપ રામ કદાપ. ૭.
- વિભગા પશુ રામે નદી, પડી વિરધાનગ કુંડ;
કંત વિજોડી નારીને, જમતમે કુખ જમંડ. ૮.

ઢાળ ૧૩ મી.

- (૧/૨૫માસ ૭ ચાન્વા ચાકરી રે, અમનેં શી રી લલામણુ દેરા-એ રેશી.)
અગુર અન્ધો ચિંતા બરે રે, રહી વિભગા કમગા પામ;
મહિમામતિ પગપાનીશિં રે, જો ચોમડ કળા નિચમ રે,
જો ચોસડ કળા નિવામ. ૧-
- પ્રથમ વિચારણા ના કરે રે, કરે સદમા કર્મ કોમ;
પતિ સ્ત સહસા મારીને રે, પછે રોતી કરી બહાર રે. પછે રોતી. ૨.
- કોણ દિવસ વીતી મયા રે, પશુ નાથ ન આન્ધો જનમ;
વિભગમેના કહે માયને રે, માડી મેં કર્મ વીરવ કામ રે. માડી. ૩.
- રસમર રમણને રીસન્ધો રે, મયો પ્રેમ જાહે કોણુ ઢામ;
માય કહે ધણી માનિતી રે, કરે ઉગડ બારે મામ રે. કરે. ૪.
- ઉજાંજવપ લાહરે રે, સહે માતર એ મંબીર;
જાગુરેય વર્તિ વરિધિ રે, પશુ પાછાં વળે નીર રે. પશુ. ૫.
- તેન તુગ પિયુ ધર આવયો રે, મત કર તું કોસ લમાર;
એમ દિન કોણ વડી મયા રે, પશુ નાન્ધો ધર્મમય પરમાર રે. પશુ. ૬.
- બેદ કરે દિન કાઠી રે, સતી વિભગમેના મહ મેદ;
સરમ આધારે છંડતી રે, તેને રોલક નિજ દેહ રે. તેને. ૭.
- નિ-નિમિત્તે વા વેવડી રે, જા સિન્ધા વિન્દ મુકપ;

શ્રીમાન્ ચીરવિજયભટ્ટ.—ધર્મિતકુમાર.

૧૬૭

કારાપર વિના જોમ ખસા રે, તપાડી વગી વિધ તપાસ રે.	તપાડી ૮.
તેમ નિજ સેવક પરિભ્રમી રે, નિજ રત્નમિતિ કુખ દેખ;	૪૨૦ ૯.
દત્ત યોગીશાળા આકરી રે, કરે તન મન વચન વિશેષ રે.	નવિ ૧૦.
અત વિના સુવ જાણે રે, દોષ સાથે મલેતો નવુંદ;	જગ ૧૧.
પણ પ્રભા પ્રીતમ વિના રે, નવિ અંતર મિત અણુદં રે.	મુનિ ૧૨.
હંત વિના હંતી જિત્તો રે, જોતી અંદ વિદેશી રાત;	ચિતા ૧૦.
દત્ત વિના ગર ચંદ્રો રે, જગ સિધુ સરોવર નવિ જાતરે.	તે તો ૧૪.
જગ વિના કાયા કરી રે, સુન સિધુ સુકુથી ધનવંત;	અમિ ૧૫.
મુખરોજ અણુ વિના રે, મુનિ દિગ્ સિધુ વિદ્યારંત રે.	પણ ૧૧.
નર સિધુ નારી એકથી રે, તેમ શીખે નહીં વચ દોષ;	ચરો ૧૭.
હંત વિશેષી કામળી રે, ચિંતાનગ જગતી જોવ રે.	પમે ૧૮.
અંદ કિશુ અખત કરે રે, પણ વિરહિણી તપન પ્રમથ્થ;	અન્ના ૧૯.
મંદ શીવગ વાલુ વહે રે, તે તો ભાવે વજ્ર સમાન રે.	કરો ૨૦.
જુઘાળ્યા કંઠક સખી રે, જુઘાળ્યા અગ્ન નિખેષ;	કરતા ૨૧.
રામિ કમ્પ સત્તાનો મમે રે, અમિત્ત અંદન લેષ રે.	લેઈ ૨૨.
કારજન કાયા વહે રે, જોમ રાયે પ્રાણી વેદ;	
કુખ અનેક પ્રકારનાં રે, પણ વિરહિણી નારી હેં રે.	
વિમળસીના ઘણું કુર્મગી રે, નિજ વાંદન કરે વિજેય;	
વેદ ન જાણે નારીમાં રે, ચરો યોદ મહા દાસ રે.	
તેણે સુમે વરણો અદ્યો રે, પમ માંડણ યોગ્ય યાવ;	
રે.વ વાં દોષ જાણુરે રે, પમે દિગ્નો ધર્મિત જાવ રે.	
જગ દુઃસ્વપ્ન પરાવર્ષ રે, મીઝ જન ને જગ વિજય;	
જામ. સોઠ જોવ મમ્મ રે, અન્ના વિમળસીના પર પાસ રે.	
સુવ જોતી દોષ પાણીને રે, જોયા વિમળ સેવક અણ;	
ધર્મિત દેખી દરખીયા રે, કરે કારણીને જાવ રે.	
સ્વમિની અમ સ્વ.મી ચરો રે, વજ્રભાગ આ જગ;	
મુક્તગી વિમળ તારણે રે, કરતા રે.વ જાણ રે.	
માતાવે સમજતી થઈ રે, કરી સ્નાન થરી રાજ્ય;	
સોવન કરતા તે જગ કરી રે, લેઈ પૂજાપો નિગી જ.રે રે.	

- માતમી એ જાળદત્ત મયે, કુરમતિ કુરમતીકાર;
 છત્રીયે કુરમતી રામશું, જાળદત્ત વચ્ચન ઉચ્ચાર. ૩.
 પૂર્વે પ્રિયા ક્રાન્તકાન્તી, વસુદેવને ધરણ્યાવ;
 નર કુરમને અવગળી, ધનદ હઠાં ઉતારાય. ૪.
 જાતીલા કૌણ્ડાચી ને, પંચાશી લખ કૌડ;
 કૌડી મદમ હમમતરી, અગ્રિમલ અર્ધિગ કૌડ. ૫.
 સમ વન લખ અર્ધિદત્ત મદમ, દોસય અર્ધીર્થ નાર;
 અહ બને પડારણિયા, હોયે દરી અવતાર. ૬.
 અહ રીમાયે તેદનાં, શક મનાવા વનય;
 તેદ નનાયે સુખ મને, કુર્મય રામ કદાચ. ૭.
 વિનગ્ગ જળ રાને નડી, પડી વિરલાનગ કુંડ;
 કંત વિઝોડી નારીને, જનતમે કુખ અમંડ. ૮.

કાવ્ય ૧૩ મી.

(નાર. નાર. જાનવા આકરી રે, જામન રણ રણ જાનમણુ રણ-મં રણી.)

- અનુર વાનગ પ્રિયા કારે રે, રણી વિનગ્ગ હમગ્ગ પામ;
 અર્ધિદત્તનતિ પત્રપાત્રીયે રે, એ એમડ કાળ નિવામ રે,
 એ એમડ કાળ નિવાન. ૧-
 પ્રજન વિચારણુ ના કરે રે, કરે નદના કર્મ કડોર;
 પતિ છત્ત સદમા નારીને રે, પછે રણી કળી બકાર રે. પછે રણી. ૨.
 રે.વ વિદમ વાનગ વપા રે, જળ નાથ ન અન્યો વનય;
 વિમળનન. કદ માયને રે, માડી એ કરું વીરકં કાન રે. માડી. ૩.
 રમજન રનમુને રીકન્યો રે, મોઝ પ્રજા વળે કાળ કાન.
 મુલ્ય કહે પમી મનિતી રે, કરે કૌડ બારે મામ રે. કો. ૪.
 મુલ્યકવ વાડરે રે, સદે મ.વર એ મખીર.
 વડુનેવ રાં વડિવિ રે, જળ પડાં વને હી નીર રે. જળ. ૫.
 દેન કુ. વિદુ પદ અવરે રે, નવ કર નું કોલ જમર.
 કોન દિન કોઠા વડી મવા રે, જળ નાથો જાનવ પળાર રે. જળ. ૬.
 એ કોં દિન કડોરી રે, કળી વિનગ્ગનના મળ મેલ.
 કામ અદમ્યે છંગરી રે, તેને રે.વ નિજ દેહ રે. તેનું. ૭.
 રાં વિદિ જા વેચી રે, અલ પ્રિયેવ વિદિ નક. ૮.

શ્રીમાન્ ચીરવિજયભટ્ટ-ધર્મિચક્રમાર.

૧૬૭

કારાખર વિદ્ય નેમ ખત રે, તપસી વગી વિષે તપસ રે.	તપસી ૮.
તેમ નિજ સેવક પરિજ્ઞા રે, નિજ સ્વમિનિધિ કુન્ન રેખ;	૪૨૦ ૯.
કરં ધ્યારોભગ્યા આશરી રે, કરે તન આશયન વિશેષ રે.	નવિ ૧૦.
આવ વિદ્યા કુલ ભાષિત રે, દોષ સાધુ મસરો નવુંદ;	જગ ૧૧.
પણ પ્રભા પ્રીતમ વિદ્યા રે, નવિ અંતર મિત્ર આશુદં રે.	મુનિ ૧૨.
હંત વિદ્યા હંતી તિલો રે, જોવી અંદર ચિદ્વૃત્તિ સત;	ચિતા ૧૩.
રત્ન વિદ્યા ગર સાંકો રે, જગ વિષુ સુરોતર નવિ ભાગે.	તે તો ૧૪.
હવ વિદ્યા કાયા કરી રે, સુત વિષુ મુઝી પનાવ;	અગ્નિ ૧૫.
મુખપ્રિય અહુ વિદ્યા રે, મુનિ વિદ્યા વિષુ વિદ્યાવંત રે.	પણ ૧૬.
નર વિષુ નારી જોશી રે, તેમ રીતે ની જગ રેખ;	વરો ૧૭.
કંત વિરોધી કામી રે, ચિંતાનગ જગતી જોવ રે.	પરે ૧૮.
અંદર વિષુ અખા કરે રે, પણ વિદિવૃત્તિ તપન પ્રમણ;	આખા ૧૯.
મંદ રીતગ વાધુ વડે રે, તે તો કાલે વજ્ર મખાલ રે.	કરો ૨૦.
કુશલાવા કંદક સખી રે, કુશભાગ્યા અલ્પ નિષેષ;	કપાલ ૨૧.
રાત્રિ કાલ સતતા મમે રે, અગ્નિવિષુ મહા લેષ રે.	લેઈ ૨૨.
કારાખર કાયા વડે રે, જોવ રીતે પ્રાણી રે.	
કુન્ન અનેક પ્રકારનાં રે, પણ વિદિવૃત્તિ નરી હેં રે.	
વિમળસેના થઈ કુર્મગી રે, નિજ વાન્દમ કરે વિજેષ;	
વેદ ન જાણે નાડીમાં રે, જોવા પ્રાણ મહા લેષ રે.	
તેણે સમે વારોડે અડો રે, પત્ર માંડવા પ્રાણજન લાભ;	
દોષ થઈ દોષ ભાવુરે રે, જને દિવનો ધર્મિય જાવ રે.	
જનુ મુરખાણે પરવે રે, પ્રીત આન ને દુષ વિજય;	
જામ લેઈ જોવા મજા રે, આંધા વિમળસેના પર પડ રે.	
ફલ જોવી કેણુ પરવુરો રે, જોવા વિમળ સેવક આજ;	
ધર્મિય દેખી દરખીયા રે, કરે કારણને જાણ રે.	
સ્વનિની અમ રજાની થયો રે, તપભવાના આ જાણ;	
મોક્ષગી વિમળ તપાસે રે, કરતા રીતે કરાવ રે.	
મત્તાવે સમજારી થી રે, કરી સ્વાન થી રજુચર;	
સેવન કરતા તે જગ જારી રે, લેઈ કુળપિત્રિગી જા રે.	

- સાતમેં એ જાહદત મયે, કુરમતિ કુરમેતીકાર;
 છત્રીયેં કુરમતી રામશું, જાહદત વચન કુચ્યાર. ૩.
 પૂર્વે યિયા કનકાવતી, વસુદેવને પરજુવ;
 નર દુર્ગધને અવમણી, ધનદ છદાં કિતરાવ. ૪.
 ખાતીશ કોણગી ને, પંચાશી લખ કોડ;
 કોડી સહસ્ર ઇમતારી, અજિમખ અર્ધવસ કોડ. ૫.
 સુખ વન લખ અહિદશ સહસ્ર, દોસપ અતીર્થ નાર;
 એક ભવેં પદ્મણિયા, દોવે દરી અવતાર. ૬.
 એક રીસાવે તેહમ્, શક મનાવા જાવ;
 તેહ મનાવે સુખ મણે, દુર્ગપ રામ કહાવ. ૭.
 વિમળા જણ રાજેં નડી, પડી વિરહાનજ કુંડ;
 કંત વિજોડી નારીને, જનતમેં દુખ જમડ. ૮.

હાજી ૧૩ મી.

- (ના/રામણજી બાગવા બાડરી રે, અમનેં સી સી બસમણ દેરા-એ દેસી.)
 અતુર અથો ચિંતા કોરે રે, રહી વિમળા કમળા પાસ;
 મહિસામતિ પતપાનીયેં રે, જો ચોમડ કળા નિવાસ રે,
 જો ચોસડ કળા નિવાસ. ૧-
 પ્રથમ વિચારણા ના કરે રે, કરે સહમા કર્મ કહોર;
 પતિ સુત સહસા મારીને રે, પછેં રેળી કરતી બહેર રે. પછેં રેલી. ૨.
 દોઢ દિવસ વીની ગયા રે, પછુ નાથ ન આવ્યો જ્વસ;
 વિમળસેના કહે માવને રે, માડી મેં કર્ણુ વીરડં કામ રે. માડી. ૩.
 રસમર રમણને રીસયો રે, મયો ક્રેણ જાણે ક્રેણ હમ;
 માય કહે ધણી માનિતી રે, કરે ઉઝા બારે મામ રે. કરે. ૪.
 ઉછાંચવપ તાહરે રે, સહે ચામર એ મંબીર;
 વાપુવેડ વધે વારિધિ રે, જણ પાછાં વળે છે નીર રે. પછુ. ૫.
 તેમ તુગ પિયુ ધર આવશે રે, મત કર તું કોસ લગાર;
 એમ દિન કેતા વડી ગયા રે, જણ નાવ્યો ધમિય ધરનાર રે. પછુ. ૬.
 ખેદ કોરેં દિન કાઢતી રે, સતી વિમળસેના મઠ ખેદ;
 સરખ આવડારનેં છંડતી રે, તેણે રોજા નિગ્દ દેહ રે. તેણે. ૭.
 નવિ-વિગ્ધે વન વેગડી રે, જાણ સિંધ્યા વિગ્ધ મુકાવ;

શ્રીમાન્ ચીરવિજયભટ્ટ-ધર્મિયકુમાર.

૧૬૭

કદાચ કિંતુ જોય થય છે, તજી જગી વિષ તજય છે.	તજી ૮.
તેમ નિજ સેવક પરિભ્રા છે, નિજ સ્વમિતિ કુખ દેખ;	૪૨૦ ૬.
કાં કોસીકાયા આસરી છે, કો તન મન વચન વિદેવ છે.	નવિ ૧૦.
મત પિતા કંઠ બાંધે છે, દોષ સાધે મસરો નવું છે.	ભગ ૧૧.
પણ પ્રભા પ્રીતમ કિંતુ છે, નવિ અંતર મિત્ર આશુદ છે.	મુનિ ૧૨.
કંઠ વિદા કંઠી ગિરવો છે, ભેલી અંક વિદુષી કાયા;	ચિતા ૧૦.
દાસ કિંતુ તર સંકો છે, ભગ કિંતુ સંસ્કાર નવિ જાતે.	તે તો ૧૪.
ભગ કિંતુ કાયા કંઠી છે, કુખ કિંતુ કુખી બનાવતા;	અભિ ૧૪.
મુખકેન્દ્ર અહુ વિદા છે, દુનિ દિલ કિંતુ સિદ્ધાંત છે.	પણ ૧૧.
નર કિંતુ નરી કોઠી છે, તેમ દેહને નહીં ભય છે;	વધો ૧૭.
કંઠ કિંતુ કામળી છે, ચિંતાનગ ભગતી જોય છે.	પથે ૧૮.
અહ કિંતુ અભન કો છે, પણ વિદિદુષી તજન પ્રજાધુ;	આખા ૧૮.
મંદ સંવિગ વાકુ વહે છે, તે તો કાંચે વજ્ર મમાન છે.	કદે ૨૦.
પ્રજાપા કંઠા કાંઈ છે, પ્રજાપા અથ નિષેધ;	કાલ ૨૧.
રવિ કાંચ સત્તા મમે છે, અમિત અહન લેષ છે.	દેહ ૨૨.
કામળા કાંચ વહે છે, જોન રવે પ્રાણી રો;	
કુખ અને પ્રજાપા છે, પણ વિદિદુષી નરી હેં છે.	
વિમળસિંહ કાં કુર્મગી છે, નિજ વાક્ય કો વિજેય;	
વેદ ન ભલે નાનીમાં છે, વધે કિંદ મદા કાંચ છે.	
તેણે સમે વાગે મદ્યો છે, પમ માંધા કો મધ્ય વાગ;	
દેવ કા દેવ ભાગ્યે છે, પમે કિંદો ધર્મિય ભગ છે.	
પદ પ્રજાપા પરવે છે, મીઠા મન ને નવ વિજય;	
જાન હેં જોય મગ્ધ છે, આઠા વિમળસિંહ પર વજ્ર છે.	
દુષ ભેલી રાણ પરવે છે, જોય વિમળ સેવક અવ;	
ધર્મિય દેખી દરખાંધ છે, કદે કારકુને ભય છે.	
સ્વમિની અમ સ્વ.મી વધે છે, વજ્રવધાયા આ ભય.	
સંકેતો વિમળ તાજાં છે, કાંચ દેવ સ્વાય છે.	
મતવેં સમજી થી છે, કી સ્વન થરી સ્વપ્ન;	
સેવન કાલ તે ભગ કરી છે, દેહ કુખી નિગી ભ. છે.	

પંચમ ખંડ પ્રારંભ.

દોહરા.

૧. એણે ખંડ અખંડ રસ, પૂર્ણ દુઃખ સુખમયઃ
પંચમ ખંડ કડું દરે, સુખને રસિક સુખમયઃ
૨. અખે અખે રમ ખને, કષ્ટ સુખતાં શયઃ
હૃદય અસ્તિ ઉત્તર કષ્ટ, દરે વિતર કષ્ટયઃ
૩. એ રિન રાજ કચેરીયે, મહિમ ભોલે ભયઃ
કેળે પેરી વૃત્તિયે, અપ બેદ કરી ભયઃ
૪. તેજ અપે અમ વડુ, પંદર કલ્પાય વયઃ
કર્ણ કાર કટિ લપુવાય, પપ નગી વજ મયાન
૫. રામ આપ લમુ દેહી, પામાં પીઠ મુદ્દઃ
રાવ વિવસ ઉને રહે, સાર્થ મરણ ભેમ નાદ
૬. કેસરવણી કેમય, પપનવેન વિવમન
કાલુ લક્ષ્મિ અમે છે, રાંભિલ અપ સ્વન
૭. રિત વધમી વધયા ખરી, આમર આર પ્રધાનઃ
મહિમ રૂપ ભણે અપે, દુરમ દમન વિધાન

હાળી ૧ સી.

(કંવર વાપરે નજરે દેખાય છે—એ દેશ).

૧. ચુર કંવર ગુરમે અપે છે, શાધે મયા અસ્તર રેઃ
નીડીયા નયરી મળી છે, બહેર વેવ વિધાર રે ચુર.
૨. વા ગુરમે વેવે વહે છે, ન સ્તેા હાથ લયાર રેઃ
સેન્ય સમ્ય રવા વેચ્ય છે, અપ કંત પંચમ ખર રે ચુર.
૩. વિજય મળી પલુ મુખિયા છે, એવણી કાલુ વાર રેઃ
એમી લલમને મળીયે છે, પેટ્ટેતે અટવી મજર રે ચુર.
૪. કાચકલા નીડીયે છે, મહિમ છેડી લયામ રેઃ
ચાર પમે વિદ્યા હિર કા છે, ઉમે ગુરમે દેહી વાર રે ચુર.
૫. અપ વસ્ત્રવે મળીયે છે, ઊડી તમે તે કાલુ રેઃ

પંચમ ખંડ પ્રારંભ.

દોહરક.

૧. ચોરો ખંડ અખંડ રસ, પૂર્ણ દુષ્ટિ મુખપાણ;
પંચમ ખંડ કંડ દરે, સુષુત્તે રસિક સુભાષુ-
અર્થે અર્થે રમ બનેલ કથા સુષુતાં શાપ
૨. ધર્મિય અસ્તિ ઉત્તર કથા, દરે વિસ્તાર કથા.
એક દિન રાજ કચેરીયે, ધર્મિય બેઠા ભામ;
કોઈક પેરી નૃપતિયે, અથ બેઠ કરી લામ.
૩. તેજ કથલો જામ લગુ, ઇંદર ગુભાલ વાન;
કર્ણ કંદર કટિ લપુવડા, પચ નગી વાન મમાન.
૪. રોમ અર્થ લપુ દેહડી, પામાં પીઠ મુદ્દડ;
રત વિવસ ઉમે રહે, સાર્થ અરજુ ભેમ નાદ.
૫. કિસરવણી કેમચ, પચનવેન નિલમન
કાણુ લક્ષિત અમે છે, રોમિલ અથ રવન.
૬. સિર વલમી વલચા ધરી, આમર આર પ્રવાન;
ધર્મિય નૃપ ભણે અલ્પે, પ્રાપ્ત કપન વિલાન.

દાણ ૧ કી.

(કંઈક વખાણે નજરે દેખાય છે-એ દેશ).

૧. ચુર કુંવર ગુરને અલ્પે છે, શાણે કથા અસ્તાર રે;
- નીડાળીયા નચરી થાઈ છે, બાહેર વેગ નિધાર રે. ચુર. ૧.
૨. વા ગુરને વેગે વેગા છે, ન સ્તેા દાષ લગાર રે;
- સેન્ય સુમટ રવા વેગ્યા છે, અર્થ કંત પંચમ ધર રે. ચુર. ૨.
૩. વિજય મમી થયુ જુમિયા છે, આલમી કાણુ વાર રે;
- જેની લગમને થાઈયે છે, પોહોલો અટવી મજર રે. ચુર. ૩.
૪. કાઠપુશ નીડોટે છે, ધર્મિયે. ઇંડી લગાર રે;
- ચાર પચે તિહાં ચિર થઈ છે, ઉમે પ્રાપ્ત લેણી વર રે. ચુર. ૪.
- અથ તારવે મજીયે છે, ઊડી તમે તે કાણુ રે;

શ્રીમાન્ બીરવિજયસ્ટ.—ધર્મિભલકુમાર.

૧૭૧

દેખી કુંવરી મુખ મેલી સ્ત્રી છે, અંતર પ્રેમવિદ્યસ દે. અટક ૧૬.
 મિતે કુંવરી મિત ઘેરીને છે, જન નર સપી જન બંડ દે; ૧.
 ચાલુંવર જુદાં જાણે છે, આખો કોલે જન ખંડ દે. અટક ૨૦.
 ન હો મુખ મુખ ફૂલડું છે, ફૂલપનો ઉતાર દેતા દે; ૨.
 મુખિ જાન ફૂલને બેઠવાં છે, નહીં જાની કુખણ મેતા દે. અટક ૨૧.
 મેનજણું જરી જા સ્ત્રી છે, જુગન નજણ મસા દે; ૩.
 તર કુંવર મુખ જોયારે છે, મંડિત વજણ મુખણ દે. અટક ૨૨.
 દર્મિભ કુંવર સમનો છે, જયમ ખંડ સમાન દે; ૪.
 મો મુખણી રી જા સ્ત્રી છે, લેહની પેટેથી જાગ દે. અટક ૨૩.

દાહરા.

દર્મિભ કહે ઉજ સારી, જં ઉવમ કોણ જાત:
 મિત રહેડું સુખાનિધિ, કોણ જુમ મત ને તણ. ૧.
 હો કાણુ આ નાસારો, જન વાકુંજ નિરસ:
 નિર્ભય નિયરો કિઝી, જોગન જાને વેસ. ૨.
 મેં જુને જનરેવા, જાણી જા:જો જસ:
 જમ જુમિ જાણેયને, મજુમ જાતિ વિજાસ. ૩.
 તાર જાણું કુંવરી કહે ઉજ ઉવમ કુજવંત:
 મગ જાની માંડી કહે, સખડે મુજ નિરવંત. ૪.

દાગ ૨ છે.

(સાદીના મોવિંઝ હાથે-જે રેલી).

જોલે મોમ જોલી કોણી નજણી, વેઝાણે છે કાણુ કોણી:
 રાખપુરી નજપુરી સજાં છે, તાર ચીતગયામે સંવ મરો:
 સદીના કુજ રતારસાગી, મરિરે મરિયો: લટાગી, સારેલીની રેલી જોખાંડી-૧.
 જણી જણી કામજાગ, કામરેવ મરિસી જાગડ
 કામે-મગ લાગેજ નામે, કામે-મગ સજા જણી: મરિયા. ૨.
 નામે વિજુ-મતી સિદ્ધાગ, દેવ મુખકુજ મુખની લગા છે:
 વજણ વંદવાં કુજ ખાંવાં, લોખાં જોવાં જાણેજ ખાંવાં સદીના. ૩.
 નિહાં આ મિલિખર સિદ્ધ, જાણાં ધર્મવેરણ મજુમર:

- વજ્ર ને રાત્ર મઢી કરી. છ, પેસમેટી સુદગોળ રે. ચતુર. ૫.
 નાં કપકંઠ દાદિયુ દીર્ઘે છ, દેખતો કૌતક રમે રે;
 તસ પટા વન વેલડી છ, બેરે ન કિરણ પતંગ રે. ચતુર. ૬.
 એક તરંગમે દુષ્ણી છ, 'સબી' વર તરવાર રે;
 દેખ મઠ કરે નડી છ, મજિધર મેનકાર રે. ચતુર. ૭.
 ખેચર ખડ્ગ વિસારીને છ, નિઝ ધેર ચડીયો દોષ રે;
 મિતી કુવર વન જોવનો છ, દીઠો નહીં નર કોષ રે. ચતુર. ૮.
 અઘી ખડ્ગ સેધ દેખતો છ, ચક્રિ ખડ્ગ અનુદાર રે;
 ખેન રદિન કરી ગ્રમગમે છ, ડગલ તથ તેલ ધાર રે. ચતુર. ૯.
 અલમિ કુસુમ મમ જમ પ્રભા છ, વિઝળી ભુડું ફર પેખ રે;
 દેખી અવ્યંગો પાખીયો છ, શદ્ધિ અનિરત વિરોધ રે. ચતુર. ૧૦.
 જોવા પરીક્ષા તિહાં મયો છ, બદ્ધ કુદિશ વંશ ધૂળ રે;
 મુગ્ધ વિદાબા પરપરે છ, સાડી વંશ ધજ મૂળ રે. ચતુર. ૧૧.
 વેશગળ ગાળ કુવર સ્ત્રી છ, તે ઊઘા સમકાળ રે;
 રિતનય પાખી ખડ્ગ ભુમે છ, દીકું રૂપિર તસ ધાર રે. ચતુર. ૧૨.
 વલગળ કરી જોવતો છ, ધુપકુંડ ધુમપુર રે;
 નર કર જાપનાગ સ્ત્રી છ, ફડગ તિર પડું ફર રે. ચતુર. ૧૩.
 રૂપિર ભટ્ટ કખાને છ, પચાણાપ કરંત રે;
 વિજુ અપાળી મં કરો છ, મામક વિષા મંત રે. ચતુર. ૧૪.
 નિહન નિઝ કરો મયો છ, નંદન જા મમલાગ રે;
 શીંગળ જાળ વ્યયે ખડી છ, કુંવર વગખી તરંગ રે. ચતુર. ૧૫.
 દેખી કુવર મન મિતવે છ, મુંદર વન રખાળ રે;
 કિમર દેતી અંતરી છ, અચર ન નસી જાળ રે. ચતુર. ૧૬.
 અવર જોવા ડગી છ, સિયાપરી સુદગલ રે;
 રૂપિરત વિહુ મારમી છ, અંસ અંજુ પચાવ રે. ચતુર. ૧૭.
 હિંચ કમલધુમ્બ નડી છ, જાગેતી અર્ધિદાવ રે;
 વડી નહીં નીકળી છ, કમલખી જલ કાવ રે. ચતુર. ૧૮.
 મિંતરે ધીજા ધડી છ, અદિગે તેડની જસ રે;

અહીં જોય નિષિય અવસેના, સીઝ સુગ સાને ડેવ લીધા. સાદિયા.૦૧૮.
 વિષા મને વિષાન કુદાઈ, સીમદયા સુગ્ય વિવિધાઈ.
 જાહેરના દેવ મોમી પેટી, એવિય વેદ રાખી બેટી. માદિયા.૦૧૯.
 મિતમેના સારી રૂપુગ મુખી, રીગમી કું કીપાતિયી જુદી.
 સુરમંદિર રીદીય મુખ બારી, વિષા જાધી અધિને વારી. સાદિયા.૦૨૦.
 માંજાળી ખેટ સદોદરી જોડી, ગુમ અવગદવે વાત મેં ખોડી.
 ગુમ પતિખળીયો અમનેન મળીયો, યાની યુરમુખ ને સાંજાળીયો. સાદિયા.૦૨૧-
 ઉદ્ધિખ નવજેન અમ વેગા, નવ નિષ્ઠા ન વાપા પીયુ મેગા.
 જાહેર વિષા સિદિ વરીજે, તે અમે કંવની ખેગ કરીજે. સાદિયા.૦૨૨.
 મોડી મુખને જાગર ન લેવા, ગુમથું વળી વાત કરવા.
 સાંજાળી ધર્મિય ચિતે મનમાં, તેડી ન નર મેં માયો વનમાં. સાદિયા.૦૨૩.
 થરી થરજ નિય મિયવિયાસી, તે આસગ સવિવાત થાસી.
 મિતમેના સુણીકુ.ખ ધરે મોદોડું, ચિય ચિતે મુનિયન ન ખોડું. સાદિયા.૦૨૪.
 ધર્મિય રામે પુત્ર અખડે, બીજા લગ એ પાંચમેં ખડે.
 જો યુમતીર વચન રજ બરીયાં, કોણા સોડેં હોડેં થરીયાં. માદિયા.૦૨૫.

દોહરો.

દેવ થરી આંતુ બરી, જાધી ખેટ લગર.
 મિતમેના કહે કર્મવતિ, જોયજી નિરધર. ૧.
 તથ ધર્મિય કહે સુદરી, મ કરો મનમાં ખેટ.
 યાનીયું રીડું કુદી, નહીં સિદાં કીયો વિમેદ. ૨.
 સા કહે અવે પુત્ર ગુમે, રહેને છડાં મધિય મંત્ર.
 ખેટ સદોદરીને જાઈ, સંજાળુ નિસ્તંત. ૩.
 ને ગુમ લીધા રસિણી, દોડી તે ધગરજા.
 મારિ ઉર્ધ્વ દહાવડું, સ્વેત ધળ એ વિરજા. ૪.
 રાતે રહેને થીર થઈ, સ્વેતે જાળે દુઃ.
 એમ કહી યાદી વેગડું, વિનુ-મતીને દમ્પર. ૫.
 તથ સગેતે દે થડી, તદ્વચનિય કુમાર.
 હાલમ કુદાઈયો મડો, દેવ દે અધુદર. ૬.

તપ અખટ ને ડંડ-૮૮ .એક, કુશનન:દોળે રેદેવે રેક:	ચિત્રે૦	
પણડિ પેદેરી. હિરને ચમ, હમ પા જોડી તીરણ કામ.	ચિત્રે૦	૮.
ફરને મણિએ જેન નીચે, તેને જાણા જાણા -પણ:	ચિત્રે૦	
નિવાત રામ નિજાતા કુર, તરવ મુખ સહે આજુદપુર.	ચિત્રે૦	૯.
નિવાત વેપા કયા ૯૮૫ જાર, મિશ્રમણે દશપંચ પ્રકાર:	ચિત્રે૦	
મું જાણી રમે ગુણ વેશ, જોખમું દેવે જિલ ઉપરેશ.	ચિત્રે૦	૧૦.
હમ ચારે શિખરું ગુર રામ, ઉદરિયા જિલ પંચ જાણા:	ચિત્રે૦	
પંચતારક હમું જાણા કીધે, ગુણે પમાએ દે મહિ સિદ્ધ.	ચિત્રે૦	૧૧.
પણ ગુર સાહેબ મર્મ સ્થાપ, પિઝે રહે હમ ગુર મુખ માર:	ચિત્રે૦	
પેદેમણ ક્રે ગુર કીધી નારી, ચાર મીઠા રહી ગુર પાખાંદિ.	ચિત્રે૦	૧૨.
પ્રમણે દમણી નરી રોજ, જાણુન પણુનદિ મેજાઝા મેજા:	ચિત્રે૦	
જોગી ૮૮૫૫ સેવનદાર, નિશ્ચયિત આવે નર નાર.	ચિત્રે૦	૧૩.
અવતિ પેદમે પારકા મામ, મિદિ સોઝા કયા નિશ્ચય:	ચિત્રે૦	
દુમકું હજીએ દોગે કર્મ, દુમચો રામ ગુર દેવ ને પર્મ.	ચિત્રે૦	૧૪.
ધર્મિભણ્ડુ કહે કું જેન મચાવ, મિત્ર દેવ ગુર સાચું ન પાવ:	ચિત્રે૦	
જોગી કહે સાધર્મી કાઢ, ખળી એ હમ પાર હોત વંદન.	ચિત્રે૦	૧૫.
ચાર સપ કરી ચારે મીઠા, રેક જાણે હમ કવિત્ર જીજ:	ચિત્રે૦	
કુંવર વરે કરી મીઠી ચાર, સદાની જાણી તાર યજ:	ચિત્રે૦	૧૬.
કાથી અટી હિરે એક એક, કપેશ મહારી પાસેયો વિવેક:	ચિત્રે૦	
જોગી ચારે કીધું મિત્ર, જાણ સેજ જડ પાસા પ્રેમ.	ચિત્રે૦	૧૭.
કુંવરને રોપી મિત્રી ચાર, મેઘદસણ રામ વણીકાર.	ચિત્રે૦	
સત દમીનજ દામ પ્રદાર, અંચ ન જાણે રેક પ્રદાર.	ચિત્રે૦	૧૮.
જોગી કહે સુખ પર્મી મિત્ર, તેમને લગા દમીરા ચિત્ર:	ચિત્રે૦	
દુમ જાણે હમ દોવેચા રોજ, જોગી સડોઝા મિત્રાં રોજ.	ચિત્રે૦	૧૯.
દુમકી કાધિ હમ ઉપર, કહેત દરી દિગે ઉપદમ મર:	ચિત્રે૦	
રેક દિન હમ પા જાણે ચાર પારિ જાણે જાણે દુન એક જર.	ચિત્રે૦	૨૦.
વજ મેતાં રજાની જાણ, જાણી વેજ કુંવર સજવ.	ચિત્રે૦	
અટી એવડોને જાણ, રજા મુખ તર રજા જાણ.	ચિત્રે૦	૨૧.

શ્રીમાન્ વીરવિજયજી.—પદ્મિનિવસુમાર.

૧૭૭.

૧. વેદમંત્રો નિષ્ક્રમ થયાં છે, જડુવજ્રમો ઉપરેલ. અર્થ. ૧.
૨. વાત જમા તણી સાંભળી છે, મેઝાએ તેણા તાસ; અર્થ. ૨.
૩. કુંવર કહે કુંવર નવિ આવશે છે, આવે તારો કુંવર જાત. અર્થ. ૩.
૪. પુરોહિતે પુરિ રથમાં ઠી છે, ભવ મગલ તણે મેઢ; અર્થ. ૪.
૫. જાએ જગ બીજાની છંદીએ છે, તતજણુ સગ વાદ દેઢ. અર્થ. ૫.
૬. કામ દાનદા પુરોહિત કહે છે, નવિ ધરે કુંવર તે દાસ; અર્થ. ૬.
૭. રૂપ ડા પુત્રો દાસ્યારીને છે, મેઝાએ વાતની સાથ. અર્થ. ૭.
૮. તેણે કામે મગ સંભળી છે, વજ્રમની રણીની ભડ; અર્થ. ૮.
૯. નામે જાણની કામ છે, કામ વિદ્યાન વિખ્યાત. અર્થ. ૯.
૧૦. કહે જડુ રામે પુરિત વાત છે, જડુ વિષ કાપ ગુપચાર; અર્થ. ૧૦.
૧૧. દેહી પારંગી પો મળી છે, નવિ થશે અર્થ તે લવાર. અર્થ. ૧૧.
૧૨. તેઢ ચિંતાએ રૂપ પાડિયે છે, રણી મન કુંખ અપાર; અર્થ. ૧૨.
૧૩. વાત સવિ કુંવરની સાંભળી છે, કુંવરિક પુત્રી ઉપચાર. અર્થ. ૧૩.
૧૪. રાવ જાપાનને તેણા છે, મેઝાએ માલજુ મેઢ; અર્થ. ૧૪.
૧૫. બેમી સુખામન જાણખી છે, આવી રૂપને મળો તેઢ. અર્થ. ૧૫.
૧૬. આલ દેહ જડુ માનકું છે, રાવે બેમારિયા જામ; અર્થ. ૧૬.
૧૭. કાઠ અમ કામે કુમે આવીયા છે, માધરે દેવર કામ. અર્થ. ૧૭.
૧૮. કામ કહે કુંવરી દેખાણાં છે, રામે વિરહ મઢ દેઢ; અર્થ. ૧૮.
૧૯. સજા કરી નામે જડી છે, સજાન લજણુ મેઢ. અર્થ. ૧૯.
૨૦. કુંવર કહે ચિંતા કહે મઢ છે, થી યિત ધર્મ સુપસાધ; અર્થ. ૨૦.
૨૧. પુરોહિત તેડી દુરાસ વિદે છે, તિથિ કલ્પુ દુઢ મેઢાથ. અર્થ. ૨૧.
૨૨. તે દીને જડુવ આપખરે છે, પૂજ પૂત દીપની માગ; અર્થ. ૨૨.
૨૩. મંડળ મધે જાએ થરી છે, દવન કરે કરમજ. અર્થ. ૨૩.
૨૪. ભવ પાદેડી મનમે કપી છે, લીધે જગ લીધણે કાથ. અર્થ. ૨૪.
૨૫. તિલ ઠી જાએ નવરાત્યાં છે, રાવ પેઢાત્યાં ભવ. અર્થ. ૨૫.
૨૬. અમર વજ્રી ભંતર કહે છે, રણુએ થરી કન અમરવ; અર્થ. ૨૬.
૨૭. સાતમે ભર કુનિ દેવિક છે, તેણે અમે કુંવરી જાગવંત. અર્થ. ૨૭.
૨૮. પદ્મિનિવ કુંવર પુજવણીએ છે, યાગ્યા તર્ક વેદાન્ત. અર્થ. ૨૮.
૨૯. કનક થરી પૂજાની સારસી છે, કુંવરી રહ બેડી થરી લ.ક. અર્થ. ૨૯.

મજાદનામે કર્ત્ત્વિ આમ, દેખે કુશી લહે વિશાસમ; ચિતે ૦
મરોર પેખી વેમો તીર, સમ્પન્નચિત્ત બુદ્ધિ નિર્મલ તીર; ચિતે ૦ ૨૨
પાંમમે ખડે ચીંત ધન, આખી પૂરણ રામ જંગમ; ચિતે ૦
તીર પુખ્તોરવ પમ એ મદંત, એવ વિપાદી એવ કુશંત; ચિતે ૦ ૨૩.

દોહરો.

મીનગ જગ પાને કરી, વિશિત ચિત વિરોધ;
સુર યુગ નિદાળીને, કાળી આમ પ્રવેશ. ૧.
ન્યાયવંત કનક તમે, નામે સુરત નરેશ;
ખાજા મંજીવ તમે, પજુ બેઠને છે કવેશ. ૨.
તે નમી જોતાં થઈ, દીક્ર પાળી ચેક;
ધનિય તમ પર રંગો, પાળજુ મરતી નેક. ૩.
દીપી મોજ માહી, પાળજુ કનક થઈ;
અદ્વાયન દેના દાના બુદ્ધિ, કુશલી મહિત કરત. ૪.
એ નન કાલી દીવે, દાને દાનિ વરદ;
ન પ મુખવી કરી, નડ પજુ બોલે ચીડ. ૫.

રાગ ૪ થી.

(વિમલચિત્ર વિમલતા તાલી છે એ દેશ.)

ધનિય દેશના મ.વજુ પર છે, પમ પરમેશીનું પથન,
પન રાજ્યના તુલો છે, મન સુખનામે વિશન. ૧
અર્ધાંશ રાગ ૪૬ થી છે—ચિ આંધુ
ન રાગ ૩, ૪૬ થી છે, ગુન મરી વિશિત માર,
મરજુ કનક છે એન છે, વેશજુ ભવો ભવર. ૨
નવ કનકો, ભવ આખજુ છે, પડે મુજુ ગુન જગ કીધ.
નવ રો અવરો પડેરો છે, એ મુજુ ભવજુ છે મીધ. ૩
અર્ધજુ રાગ અર્ધજુ રાગ છે, અર્ધજુ રાગ છે રાગ.
અર્ધજુ રાગ અર્ધજુ છે, અર્ધજુ પર અર્ધજુ. ૪.
અર્ધજુ રાગ અર્ધજુ છે, રાગ નન ને રાગ રાગ.
અર્ધજુ રાગ અર્ધજુ છે, રાગ નન રાગ રાગ. ૫
રાગ ને પડેરો નાંધી છે, રાગ રાગ રાગ રાગ.

શ્રીમાન્ વીરવિજયભ.—ધર્મિભવકુમાર.

૧૭૭

૧. વાત વખા તણી સાંભળી છે, યોગ્યે તેવા તાસ; અશુ. ૧.
૨. કુંવર કહે કુંવર નવિ આતરી છે, આવે તરશે કુંવર પામ. અશુ. ૭.
૩. પુરોહિતે પુરિ રથમાં ની છે, ભવ મગજ તણે એક; અશુ. ૮.
૪. પંખો જગ બીજલી છાંટીયા છે, તતજણ મન થઈ દેહ. અશુ. ૯.
૫. ભાવ તરખાવ પુરોહિત કરે છે, નવિ થરે કુંવર તે દાસ; અશુ. ૯.
૬. તુષ કાર પુત્રો રાજ્યારીને છે, યોગ્યે જાણી માથ. અશુ. ૯.
૭. તેણે જામે રાજ સુરતની છે, વડેમની રણીની ભગ; અશુ. ૧૦.
૮. નામે પદાવની કન્યા છે, કળા નિજન વિખ્યાત. અશુ. ૧૦.
૯. કમો જડુ રોમે પડિત તણુ છે, જડુ વિષ કીધ ઉપચાર; અશુ. ૧૧.
૧૦. દેહી પારંગી વેદે મળી છે, નવિ થયે અશુ તે લખાર. અશુ. ૧૧.
૧૧. તેલ ચિંતાએ તુષ પોડિયો છે, રાણી મન કુંવર અપાર; અશુ. ૧૨.
૧૨. વાત સવિ કુંવરની સાંભળી છે, કવ દિજ પુત્રી ઉપચાર. અશુ. ૧૨.
૧૩. રાજ પરધાનને તેજા છે, યોગ્યે માથણ એક. અશુ. ૧૩.
૧૪. બેસી સુખાસન પાલખી છે, આવી તુષને મળો તેલ. અશુ. ૧૩.
૧૫. આતર દેહ જડુ માનગુ છે, રામે બેમારીયો પામ; અશુ. ૧૪.
૧૬. ભાઈ જામ ભાઈને જુમે આવીયા છે, મરધે સુરતર લમ. અશુ. ૧૪.
૧૭. કિમ કદ કુમરી દેખાડ્યાં છે, રોમે વિરધ થઈ દેહ; અશુ. ૧૫.
૧૮. સજ્જ કરી નામે પડી છે, સજ્જાલ લણણ એક. અશુ. ૧૫.
૧૯. કુંવર કહે ચિંતા કરે મજ છે, થી જિન થર્મ ઉપસાય; અશુ. ૧૬.
૨૦. પુરોહિત તેડી સુરત વિશે છે, તિથિ કરેણ સુદ મેલાય. અશુ. ૧૬.
૨૧. તે રીને જડુલ આડંબરે છે, ધૂષ પુત દીખી માથ; અશુ. ૧૭.
૨૨. મંડગ મધ્ય પંખો થરી છે, દવન કરેલો કરમાગ. અશુ. ૧૭.
૨૩. ભવ પરમેશી મનમે જાણી છે, તીર્થ જગ વીરજો પાવ. અશુ. ૧૮.
૨૪. તિર કરી પંખો ન્હવાત્યાં છે, રોજ પેઠાત્યાં ભવ. અશુ. ૧૮.
૨૫. અંબર વણી ભંતર કરે છે, હેણે થરી કન અણવંત. અશુ. ૧૯.
૨૬. સતમે ભવ કુને દેણિયા છે, તેણે જામે કુમરી વગવંત. અશુ. ૧૯.
૨૭. ધર્મિભવ કુંવર પુણ્યજાણીએ છે, યોગ્યે તર્થ વીજ્યાત; અશુ. ૨૦.
૨૮. કન્યા થરી પૂતળી સારસી છે, કુંવરી રદે બેડી થરી લાજ. અશુ. ૨૦.

૨. શ્રી જ્યોત્સ્નાવતીને, ધર્મિજી કુંવર પસાપ.
 વર કન્ધા શ્રી રીંગલાં, મુમિયાં મેદ મહાર;
 ૩. રમત જાતી તે નમરમાં, ફેરવત જાગ વિચાર.
 અમે નર કામ જાણિયા, તું પશુ જાણે જાગ;
 ૪. ચિત્ત પીટી રંગની, રાજ ન રસો જાગ.
 મનજીવને કુંવર મહાં, રાંધી છતાં જોલ;
 ૫. ફળીતું મુમિયાં મહાં, જામળી જોત જિલેલ;
 અશા અનળી પરિહરી, રોડ નિજ મેદ મહાર;
 ૬. જાવ કાળ મહાં શ્રી, પાછો નિજાળે જાગ.
 સુષેયો.

શ્રીમા કુંવર અનળ જે પારે, લોહ કાલુ ધન સહસ કિયા;
 ત ઉદિનિયા રામસર જામળ, મુનિ જામ જાને ફેર કિયા;
 રાજા જોધાં કુરુષ કરનેકું, અદિસાજા થો દુક કિયા;
 ૭. ર મુષ કથી કો દિશર દેજ, વેદ જાતી મુલ્યાન મહા.
 રોહિણી.

- મામરજા કુળી કોપીયા, ચિતે ચિત મહાર.
 જોડ જાણી જામળમાં, કોલુ પાલે મુષ નાર.
 ૮. જાન જામ કાળે કરો, તેલને કરેલા અપાર;
 ૯. પશુ કન્ધા માને નહીં, અધિયાં રાજાજા.
 રાજા કુળી.

(૯૬૫ મુદ્રે રંગીના અથા છ. તાવત્તાવાડા - ને રોડ.)

- ~ મોહાતી રાજે છ, અપારા કેમ મુકે;
 જામળી સમુદાયે છ, અપાર નર્મ મુકે;
 ૧. છ રિતજાગ છ, અપાર રેસોં અંક લોહપાગ છ અપાર.
 નર રાજાગ છ, અપાર તેને રાજાગ લોહપાગ છ અપાર.
 ૨. મોહ મહાર છ, અપાર પુરણી જામ કપાર છ અપાર.
 ૩. જાં જાગ છ, અપાર જોર નિર્મલુદ ન રાજા છ અપાર.
 ૪. મહાર રાજે છ, અપાર જાં જામ ન જાવે છ અપાર.

શ્રીમાન્ વીરવિજયજી.—ધર્મિભલકુમાર.

૧૮૨

૨. મરી જ્યારે જાણને, ધર્મિભલ કુમાર પત્તાય
જા કયા કરી રીતમાં, કમિયાં એક મજલ
રમત જાતી તે નસમાં, ફેરવે જાગ વિચાર
અમે નર હવે જાણિયા, હું જયજય જાણ
ચિત્ત પાછી રાખી, રાખે ન રસો ભાગ
ચાલવાને હંત મજા, રાંધો છતાં તેજા
મુગીડું મુગિયા મજા, જામની જેવે બિલેજા
જાણ અમલી પડેલી, રોડે નિજ એક મારા
જાણ જાણ એવું કરી, પછે નિજાને જાણ
સવેયો.
- ૩.
- ૪.
- ૫.
- ૬.
૭. ફરીયા! પુત્ર અજાણ છે પાર, સોડ કાલુ થન સદસ રિયા
તાર ઉપિનિદી કાલસે જાણ, મને તન તને ફેર રિયા
રિયા એવું જાણ કરેકે, અરિયા! હો ફેર રિયા
તાર મુજ લગો કો રિયાર ફેર, વેદ જાતી મુજાન સવા ૭
સોડરુ.

૮. નામરજા પુત્રી મારીને, બિતે ચિત મજલ
જોડે જાણિયા જાણમાં, જોજુ જાણે મુજ નાર
તન જાણ જાણે જાણે, તેને કોણ અજાણ
પણ જાણ મને નહીં, અર્થમાં રાજામાર
જાણ ફેરિ.
- ૯.

(તને વધુતર રેવણીના જાણ છે જાણ જાણ - એ રોડે)

૧. જાણિયાને જાણી રાજે છે, અજાણ એમ મુજે
કો જાણની સમુજાવે છે, અજાણ નહીં મુજે
જોડે જાણ રીતજાણ છે, અજાણ ફેરજોડે અજ રીતજાણ છે અજાણ ૧.
નહીં જાણ નર રાજાજા છે, અજાણ તેને રાજાજા રીતજાણ છે અજાણ ૨.
જાણનાં જોડે મજાર છે, અજાણ પુરજાણી જાણ રાજાર છે અજાણ ૨.
જાણનાં રાજાજા છે, અજાણ જોડે નિર્જાણ છે અજાણ ૨.
જોડે રીત રાજાર છે, અજાણ રાજાજા રાજાજા છે અજાણ ૨.

નર કુર્મંગ નાય વિહિના છ, ચતુરાં બાગ જદ તપસવી દીના છ; અવસરં
 અન્યાય પરાભવ પામે છ, ચતુરાં તે ઇવે નૃપ વિરામિ છ. અવસરં ૪.
 અમે નાગર સાગર ભીતે છ, ચતુરાં ગુપ શત્રુ સિવે; એકમિતે છ; અવસરં
 અમને ઝનશયને દેહ છ, ચતુરાં નાડો હરિત લેહ છ. અવસરં ૫.
 રવ લાગે નારી રિસાને છ, ચતુરાં પંખી પશુ ફરન જાવે છ; અવસરં
 પાણીયું કશુંક ન ખાંપી છ, ચતુરાં અર જોયો દાસો આંપી છ. અવસરં ૬.
 ના દેહેતા નિવેર નાડો છ, ચતુરાં સીયાળ ભુયં બોદનાં પેડો છ; અવસરં
 તણ ચરતીર ભરતાર છ, ચતુરાં એ રંકિને નદિ વરતાર છ. અવસરં ૭.
 ભરવાકે રોતો ભાગ્યો છ, ચતુરાં એકને અંગે રમ નકીં લાગ્યો છ; અવસરં
 અમે આઠ મની અણિઆખી છ ચતુરાં માત તાત નેં તાની માખી છ. અવસરં ૮.
 ચોરીમાં નંમળ મીજે છ, ચતુરાં મતર્પત મની પરજે બીજે છ; અવસરં
 એમ કન્યાને શું ચંદ્રે છ, ચતુરાં મો અનલ કરે એ ચંદ્રે છ. અવસરં ૯.
 ભુઓ કૃષ્ણે કરે અપહાર છ, ચતુરાં રકમણિ નતિમાં સિરદાર છ; અવસરં
 શિશુપાલનુ વિચાક મેલ્યો છ, ચતુરાં નારાયણે સ્થૂમાં રોન્યો છ. અવસરં ૧૦.
 બંદ કુંવરનું વિચાક દાન છ, ચતુરાં કન્યા મેલી નવાનું છ; અવસરં
 ભુઓ પરખી મયો નિઃપામ છ, ચતુરાં નૃપચિતિનો સુતસાન છ. અવસરં ૧૧.
 જાદવ મહેલે ચુક એન છ, ચતુરાં નો બીજો ફળ મો નેમ છ. અવસરં
 અમે તો એકનું નવિ કરીએ છ ચતુરાં નવદશએ વરવરીએ છ. અવસરં ૧૨.
 રંક શત્રુન વર કરાખી છ, ચતુરાં તે તો ત્રિમેલન નાથની સખી છ; અવસરં
 વર્ગ નવભવ મની મવાખી છ, ચતુરાં એની જોડે કોન રંકખી છ. અવસરં ૧૩.
 જોજે હવિત અનને દીવા છ, ચતુરાં અમે મનમાં નિમલ ડાસી છ. અવસરં
 બદ્ધ મનને ઉપચાર છ, ચતુરાં આ ભવમાં એ ભરતાર છ. અવસરં ૧૪.
 રંકનું રમતું રંમ રોગી છ, ચતુરાં હવિત લમેદે દોળી છ; અવસરં
 કોન રાજકિને ધર દીધી છ, ચતુરાં તેજે અતે રિદ્ધ લીધી છ. અવસરં ૧૫.
 જોજારી ન વાવ વત છ, ચતુરાં તે કર્ણ મદ આપવત છ; અવસરં
 એ કામર અગર ખારો છ, ચતુરાં આ તાન છ પર દિતારો છ. અવસરં ૧૬.
 એન બેલી સ્ત્રી કુમરી છ, ચતુરાં અગરદત્ત બાળો જારી છ; અવસરં
 કુંજ અલી પ્રિઅણિસવ છ, ચતુરાં કુંજ નારી પર લઈ આવે છ. અવસરં ૧૭.

ઋદિમદિત મા આતીને, પ્રભુમે વિમળા પાવ.	૪.
ચંપાપતિ બહુ માનથી, સુખભર રહેતાં તેહ;	
દિન દિન અધિરો વરે, વિમળા સાથે નેહ.	૫.
એક દિન ચંપા પરિમરે, વિગ્ધસેન સરિશય;	
મમમમવાં મુનિટંકશું, વનાપતિ દેત વંચાવ.	૬.
કપિસરાય યુવરાગશું, વંદન નમન કરંત;	
ધર્મિસ વિમળાદિક સદિત, આવી ગુરને નર્મત.	૭.
કહે મુનિ તેહને દેશના, પન્નાદિક ઉદેશ;	
પચ્ચખખાળુ માનુઆતરે, પામે હજ અવિરોધ.	૮.
વત પચ્ચખખાળું સુખ લયું, જેમ ધર્મિસ કુમાર;	
રનગૈયર વગી રાજવી, ઝંઢ પરભવ સુખ માર.	૯.
પૂછે કપિસ તે કાણુ દુખા, મુનિ કહે ધર્મિસ ક્રોધ;	
રનગૈયર વધિત ૪૪વાં, કદિમિ વિવરી તેહ.	૧૦.

કાગ ૭ મી.

(સામાન્યો હવે કહેવિષાક મુનિ કહે રે-એ રેસી).

પુત્રપત્ન્યા યાનક ઋદિયેથી મુનિ કહે રે,	
પુત્રપત્નયે શુભ પત્નિભામે સુનો મંત રે;	
ખીંજ અમે અસાધિક નર સિંહ કયાં રે,	
મદ્યુન ચરને તપ કાધા કથવંત રે.	પુત્રપત્ ૧.
બદ અસાધ અમ નચિનનો કીલકિ રે,	
ગુરુ પદમતી ધર કો અગ્નિ મદંત રે;	
પંચ પર્વે નાનાધિક પીમદ વન ધરો રે,	
ભાંમે મજુવર નહાનિગીય મિહાંત રે.	પુત્રપત્ ૨.
ખાંજ પીલજી પીલજી ચીવર ધાવને રે,	
મન્તક મુલજી આન અર્જાનો નામ રે;	
ક્રોધાં દન દિવંતો જિન પુખ મડી રે,	
વેદનિક અપુ મારે બદભાવ રે.	પુત્રપત્ ૩.
કરને અનપુરી નવગીને સુનો રે,	

રતનગેખર નામેં ખરખી ચલુવંત રે;
 વસ સોચન ઝેલું ચડ શુદ્ધિ લલે; નિર્મિ રે,
 નામે સુખાવિ મરિખારેં મહંત રે,
 માત્ર જલ્લે નૃપ મંચે મહ વન મવા રે,
 ખેડ વારવગ રેખી ગીતગ છાવ રે;
 કિન્નર વિગુન સ્નેહસે વનો હરે રે,
 વારે ઉપર સાંભગનો સમજાર રાવ રે.
 રતનગી કન્ધા સમિ રંભા રાવ હરે રે,
 નાગરેં દીપી શ્રી સ્મિત મખલુ રે;
 કોવલ વેગા નભા પિંગા નવિ રૂપે રે,
 રતનગીખર રેખતો વરે મા જલુ રે,
 આસ્થજલે મુલિ વળી નૃપ મિત મિતવે રે,
 કુલ મુખ નમેં સારખી નારી કિદ રે;
 જાન માગ તે મલ્લ કો મુદ્ધ મે મને રે,
 નહિ તો જાગૃત થી પારી રેદ રે.
 મિતવેં ખા જાને નિગલન વણ રે,
 રૂપેં જાનિ જાનિ રૂપી ખાદ રે;
 મંચો નિવર્ધ પૂછતા લેલે સરિ સ્થો રે,
 મંચો હરે વિશુ દી રેમ રોષ પાદ રે.
 રાવ હરે મરુત મલી રતનગી વિદ રે,
 મિતે મંચો કુર્ચ જાગૃત રે;
 નમલે મલુ જિતપી વિા ખરે મરે રે,
 લેલે જાદા કાવે કાગ વિવંચ વિચર રે.
 સત મમુખો શુદ્ધિ કરી જામેં જાગૃત રે,
 મિલ્લ વણ કરી રાખ વપે મહારા રે;
 મંચો જાગૃત મુદ્ધી દરખો નૃપ તન મિતરે રે,
 મંચો જાગૃત મુલ મુને નૃપ રાવ રે,
 ચાં વિદિ જોડાં જાન કુખ દીપુ મિદિ રે.

પુ.૧૦

પુ.૧૦

પુ.૧૦

પુ.૧૦

પુ.૧૦

પુ.૧૦

પુ.૧૦

- તે ઘિરિ યલિલા મંત્રી મણી નવકર રે;
 ગામ દેશ વન ઘિરી સરીતાને શ્યામધ્યાં રે,
 પામ્યું શિક્ક વન નંદનન અનુદાર રે. ૫૫૫૦ ૧
- ઘિરી કેશામ સમાન સ્તનમય ખૂલણ રે,
 માનમંથા બીતિ સ્તન શિખરેણ રે;
 રેખેં મેઘજનન યજ્ઞ દગ બોલાવતો રે,
 ફરતી ફગ ભર તરવર સુંદર શ્રેણ રે. ૫૫૫૦ ૧
- સ્નાન નદીતળ ફગ કેશામ કુસુમાંતલી રે,
 વિધિય વિવેક જિન ધર મંત્રી જાત રે,
 મળિમય મુરતિ મુનિસુવર્ણિન પૂછને રે,
 નિઃકળિયો જાગતર કડી પ્રખીપાત રે. ૫૫૫૦ ૧
- દિવ્ય રૂપ તવ કન્યા શિક્ક જિન પૂજવા રે,
 અપી જનમાં સંકર ગરી રાજમાર રે,
 અંદરની દેખા મંત્રી ચિત્ત ચિંતવે રે,
 શિક્કે વન બેચરી અપરી વા કુણુ નાર રે. ૫૫૫૦ ૧
- જામ જિન પૂછ મંત્રી સ્વરે સ્તવના કડી રે,
 બાદેર પૂછે કાણુ તું કહે નિર્મન રે,
 બાંજી વને શિક્કાયા નેવ કહે કાં રે,
 આ કહે અવજ પતિ દારુનો વદિત રે. ૫૫૫૦ ૧
- તે બાકું જિયે વેવ પૂનઃ મુઠા કડી રે,
 સખદેવ સુર નામ સ્ત્રી નિઃકલમ રે,
 મંત્રી કહે કેશ મારમ તિથાં જાત તરો રે,
 દેવે તો મુઠા નગરનું છે કામ રે. ૫૫૫૦ ૧
- આ કહે નેચાંને પૂછનામ કુંડમાં રે,
 અંધારે પતે નર બાસ કુચર રે;
 અંધારા કહે કુંડા સખતું અવરે રે,
 કવર નાનું કાળા મરે નર રે. ૫૫૫૦ ૧
- મંત્રી સ્ત્રી મેષને નિઃકલમ રે, ૫૫૫૦ ૧

સરણ કરી બિનનદા અમિ કોષણત રે: સતનદેવ પ્રભુમિ પાસે ઉમેઝા વાજ રે, અસ પ્રભુએ ન ચણે દેહ મત રે.	પુ.૧૦ ૧૮.
રવણદેવ નિજ દેવીયાં બેઠાં તિહાં રે, તણસણ કન્વા પણ આવી લે જસ રે: સતન બેઠાં દેખી મંચો ખાન બાધે રે, તવ તે દેવ કહે તબલ મરિ ઉદ્યમ રે.	પુ.૧૦ ૧૯.
વાઝ ભેલતાં મુખે આઝા ચિંતા રૂળી રે, આ અમ પુત્રી પત્ની વંદારો કાઝ રે: મંચો કાણે તમ રેખને મુલ મંતરિ હોમિ રે, વાસ કહે મુઝ ચરિત કુણો મહારાજ રે.	પુ.૧૦ ૨૦.
તિલકપુરે કનકોઃ વસે નવદારિયો રે, કીમતિ નારી પ્યારી મતિલ વિશેષ રે: સાજ અમલ સુરિ આની કાઠ વંડી વને રે, બોઝ તવ મુનિ દેવે મુલ ઉપદેશ રે.	પુ.૧૦ ૨૧.
નરકાલ પામી નેન કર્મ ચિંતામણિ રે, સરણે નવદુઃ પ્રાણી કોવો નિવ રે: નિતે ન કરી સોઝ લે પચે પાવ કામે રે, ગેયો નાથે નરક વિલિની બંડ રે.	પુ.૧૦ ૨૨.
નથ મુજકુ પ્રેરે નરિ એ વિધિ રે, કાંમે નિરદર્શિ કહે અવરત રે સેઠીક લાસે મહાત અદ્વિન પૂર્વમા રે, દરદરિનકોલેત વર મહંત રે.	પુ.૧૦ ૨૩.
માંન કુલ દેવ કો વરે કોવરે રે, તે નર નરો કાલ કણે રોગરૂપ રે: તેજે બા દમલી તરે સમર્થક પેનદે રે, પાન પાતાં ચણ સારો નવ રે.	પુ.૧૦ ૨૪.
કામુજ રમે પારી કા રમી થા રહ્યો,	

એક દિન અટખી પોસહ કરી કાકરમગ રે;

દીઁ પ્રસાસા અણુમદ્દિ સુર આવીયા રે,

અણુકુળ પ્રતિકુળ કાધા નિશિ ઉવસઅ રે.

પુ.૫૦ ૨૫.

મેરપેરે નિશગ દેખી આણુદિયો રે,

સુર કહે છંદે પ્રસારવા તેહવા દીઁ રે;

ગગનમાગિની વિઘા દેધ કહી ગયો રે,

ખીન્ને સંજ્ઞતાં વિઘા જારો નર રે.

પુ.૫૦ ૨૬.

વિઘા જગથી તીર્યં ધણે જિન વંદતાં રે,

એક દિન શ્રીમતિ પૂછત કહી સર્વ વાત રે;

વારી પણુ સખી આગળ કંત કયાંવરે રે,

વાત કહિ સ્ત્રીકર છે ગુણ અસંત રે.

પુ.૫૦ ૨૭.

ગગન ભમતાં પડીયા સૌ મરેણરે રે,

આઠે માસે અટખિ દિન ધર જાત રે;

નિવડસનેહે શ્રીમતિ મેવા જાદુ કરે રે,

ભોગજ તાંબૂલ વિસારી તિથિ વાત રે.

પુ.૫૦ ૨૮.

નિશિ મંભોમ સનેહે સૌ આચર્યો રે,

તે નિશિ મર્લ ઉપજ્યો રોષક જાત રે;

વિઘા વાત પ્રિયાને પૂછી મા કહે રે,

મેં સખી આગળ વાત કહી એકંત રે.

પુ.૫૦ ૨૯.

અણુકર્મે પુત્રી જામી વરમ મર્લ આઠની રે,

એક દિન દેવળીને પૂછે ગતી આપ રે;

દેવળી કહે જામજામણી દેખતી બેઠુ થયો રે,

સૌ કહે વિસ્તીને એ રી છાપ રે.

પુ.૫૦ ૩૦.

કહે જાળી નતકર્મે આપુ બાંધીયુ રે,

નૃપાદત્રવી વન સ્વામી વારો દોષ રે;

રવજીસિદર નિવ નંત્રી તે વન આવશે રે,

ગુપ્ત પુત્રી લક્ષ્મી ભરવાર જ દોષ રે.

પુ.૫૦ ૩૧.

એમ સુણી પરજઈ આપુસરે દહાં ઉપનાં રે,

નેલ્ય કરવી પુત્રી રૂપી ત્યાંદે રે;
 તાની વચ્ચ સદિનુ પ્રમત્તુ મારતું થયું રે,
 કન્યા થયોઁ બને ધરી કુમાર રે. પુ.૧૦ ૩૨.
 પાંચમે ખડે દાગ કંદ એ માલથી રે,
 કોદમાં કાપેઁ કાઠ મદિયા મનોદાર રે;
 શી શુભગિરિ સરજીઁ નતને વિર.પત્થે રે,
 ભારપાત્રએ સફરતે અવતાર રે. પુ.૧૦ ૩૩.

કોદરુદ

૧. કન્યા વચ્ચ મંગી સુલ્ક કંદે કાની કી વતઃ
 ખલુ તપ કામે નિશ્ચરે, તે વુએ વિષમ વતઃ ૧.
 વાસ કંદે થયોઁ પ્રથમ, પછે કોળેઁ કામઃ
 કાદાન્ય કર્યું પ્રમ તણી, અન રાખે અપરાધ ૨.
 તથ મંગી પત્થા તિહાં, પ્રમ સુરમદિય અપેદઃ
 વાસ કંદે પ્રમ સ્વમત્તુ, કાપે વિધુ કંદે ટેદ ૩.
 વત સકળ સચિવે કંદિ.પુણી કંદે અરવિ નવેલુઃ
 મરસક જોજલુ વાદપિમાં, સિંહલદીપ વેલુ ૪.
 વાપુર વાદસિંહ પૂર્વતિ, પૂર્વતિ માંદે સિંહ,
 સ્તનવતી બેઠી કાની, વાદવંતર કંદિ વેદ ૫.
 એમ સુલ્ક મંગીચિંતને, અદો નથી કામ કદાચ;
 દુર રેલ નાજે કરી, વનિયા વિષો રાજ ૬.
 રથ પદવર્તન તણી, કંદે મંગી વિધો વિજય;
 વિજયપુરે મુખે રેલ, રવસુરવલ્ મમસ્તિત્ત ૭.
 તે પ્રમ રાત્રી વિધો વિધો, વગી કામે સમરેદઃ
 અવનરે કદાચીને તેઁબેઁ કંદિને રેલ સુર મેદ ૮.

દાગ ૮ ગી.

(કંદિવા ૧૦૧ી સનેધાં રે, અપ્રપને નેરે, દાંડાં રે અપ્રુતાને લીરે—મ. ૧૦૫.)
 વનપરકંદા જોસ્યાં રે, મન અપરિજ થવે, દાંડાં રે મનઃ
 મંગી વિષએ કીરે, એક રૂપે બદાવે; દાંડાં રે અપ્રુ

- દેમ રામદિત કરે, જનિ જોગણી રહી, હાંદાં રે મનીઃ
 મનક લિખા પાકડી રે, ઈક દાથે ચૂડી હાંદાં રે મોઃ ૧.
 ના નાદકાવ કરા અયે રે, પૂજા કરે સોહ; હાંદાં રે
 ના નાપત ન નકા રે, સુગિ કરા અયેમ; હાંદાં રે
 ના ના મુગા નાળી બરી રે, અની અમુખિ વેરી; હાંદાં રે
 ના નાગા રાખી ઘડા રે, ગઠ કુમરી નિરેશ; હાંદાં રે ૨.
 નાનપા સાવે રહી રે, પૂજે કુસંગ; હાંદાં રે
 ના જ્ઞે રામ સિવા પતે રે, છે કુસંગ અદામ; હાંદાં રે
 રામ જ્ઞે રામ હિદાં રહો રે, હમુ રમને રામ; હાંદાં રે
 પામ રામ રમ્યા રે રે, નવિ આમ ને રામ; હાંદાં રે ૩.
 નામ રા જોગમુ જડી રે, કુંવરી ધર રાજે; હાંદાં રે
 નામ રા નામના ગમી રે, નવિ અંતર રાજે; હાંદાં રે
 નામ જ્ઞે રામન મમિ રે, રામ જોમ મખાલ; હાંદાં રે
 રામ જ્ઞે રામ રામક સુજો રે, રામ રામ; હાંદાં રે ૪.
 નામ રા નામના રે, કું સુખતિ નામ; હાંદાં રે
 જ્ઞે રામ નામુદી રીયો રે, સિદ્ધ અની મામે; હાંદાં રે
 જ્ઞે રામ ને અકે ને નાળી રે, મુખા દુરંતા; હાંદાં રે
 રામ રા જોગમી રે, તર ને રામતા; હાંદાં રે ૫.
 જ્ઞે રામ નામ નામો રે, અતિનેરુ નામો; હાંદાં રે
 નામ રામ નામ રે, રામના પડીના; હાંદાં રે
 જ્ઞે રામ જ્ઞે રામ મો રે, મંથા કરેવારે; હાંદાં રે
 રામ રામ અમરારે રે, રામ રામો આરે; હાંદાં રે ૬.
 રામ રામ રામ રે, રામની ધર રામ; હાંદાં રે
 નામ રામ રામ રે, અમરને રામ; હાંદાં રે
 રામ રામ રામ રે, નવિ રામ રામ; હાંદાં રે
 રામ રામ રામ રે, અમરના અમર; હાંદાં રે ૭.
 રામ રામ રામ રે, ને રામ રામ; હાંદાં રે
 રામ રામ રામ રે, અમર રામ; હાંદાં રે

૧. મુજી મુજી: પુત્ર હે ર. જુ યીન રેવડ: હંધં ર.
૨. મોમન ભમે મુખ્યાં રે. જો પુત્ર રેવડ: હંધં ર.
૩. મુજી મુજી: પાંચ રે. તે જામ રેવડ: હંધં ર.
૪. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૫. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૬. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૭. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૮. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૯. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૦. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૧. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૨. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૩. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૪. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૫. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૬. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૭. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૮. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૧૯. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.
૨૦. મુજી મુજી: પાંચ રે. હંધં મુજી: હંધં ર.

માને મામ પૂજ્ય થયા, પણ નાઓ પરધાન;
 રતનવતી પણ ના મળી, તેણે મુઝ મરણ નિદાન મહીપણ ૨.
 એમ નિમિષ કરી નિકળે, રાગ ઓફળ દાય;
 વાંચુ કોઠવું નવિ કરે, કલા પુરજન સાથ મહીપણ ૩.
 જોગણ દેખી તે વતણે, રેતે સન્મુખ જાય;
 મંત્રી પ્રમુખ કહે રાવને, આવી જોગણ આવ મહીપણ ૪.
 બીજા દેતાં તે જોગણી, આવી રાવને પાસ;
 આશિષ દેઇ કબી સ્ત્રી, પ્રણમે જૂવ કલાસ મહીપણ ૫.
 મંત્રી કહે સુણો જોગણી, કહીએ એક નિમિત્ત;
 રાજા જીમને નિવાજશે, કાંખો ઘિર કરી ચિત્ત મહીપણ ૬.
 અમ સ્વામી મહા મંત્રી, અર્પણ કરી સાત માસ;
 રતનવતીને મહેપણ, આપ્યા ચિત્ત કલાસ મહીપણ ૭.
 પૂર્ણાવધિ જન્મ નાવિયા, ક્યારે આવશે તેહ;
 એણે મને ભૂષણ બોધીયા, નાલે અગ્નિ બાલો જોહ મહીપણ ૮.
 પણ તમે નેમિત્તજણ છો, કાંખો રતનવતી વાત;
 મા કહે જીમે સુષરિકરે, બેસો કહીએ એકાંત મહીપણ ૯.
 તંજુ તાણીને બેસીયા, કહે જોગણ સજ રાય;
 મુઝ મંત્રી વનદેવીએ, પાવક કુડે વજ્રાય મહીપણ ૧૦.
 જોગણ સાવશે આધિકા, સિંદ્ધકલીપે ઠરાય;
 વજ્રપુરજાની નંદિની, રતનવતી કહેવાય મહીપણ ૧૧.
 હરણો હરણી પૂરવ બવે, વનમે મુનિ રામચંદ;
 પાસે મત ધરી પાજતાં, પ્રીતિ શદ્ધિણી ચંદ મહીપણ ૧૨.
 મરણ કરી તિહાં અવતરી, શદ્ધિયો વન રસ કંદ;
 જાતિરમરણ પાળીયું, દેખી પૂનમ ચંદ મહીપણ ૧૩.
 નિયમ લિયો જા જોગણે, પુરવ બવ બરતાર;
 મગશે તો વરવો સદિ, નદિ તો મહાનત ધાર મહીપણ ૧૪.
 માંભળી મુર્ચ્છિત નૃપ લહે, જાતિરમરણ નાજ;
 રાનો રાય તે એમ કહે, ધિમધિગ્ ધાતા અગણ મહીપણ ૧૫.

૨૨ કરી કલ્પવૃક્ષ મંત્રી જણ પડેલાઃ
 સર્વ અમીયને તે કરે, તે વિષુ દાવિત કાઢે મહીવણ ૧૧.
 ભોજન કરે તેણે અદિગદ્ય મેળવું સુખસિ રેખનઃ
 ૨૩ કરે મ. ૧ સાંભળે, તિલું દાવિત ૬.૫ મહીવણ ૧૭.
 ભોજન કરે વન મંત્રીનું, વિષયે કરી ૨૫.
 અગત્ય નથી તે રેખાને, અદિગદ્ય વિષે ૫૬ મહીવણ ૧૮.
 મંત્રી કલ્પવૃક્ષે અ. ૧૦, રત્નવટી તીરે કાઢે
 નજીવણે મંત્રી કરે, રીતે રાજ અગત્ય મહીવણ ૧૯.
 રાજ્ય કલ્પવૃક્ષે રેખા, અદિગદ્ય રેખા કાઢે
 રેખા પાસે રેખા, ૨૫ તિલવટી અ. ૧ મહીવણ ૨૦.
 રાજ્યે રાજ્યે મંત્રી, રાજ્યે ૫૫૬ રેખા
 રત્નવટી કરી પડતી, અગત્ય રેખા રેખા મહીવણ ૨૧.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રેખા રેખા ને રાજ્યે
 રાજ્યે રાજ્યે, અગત્ય રાજ્યે મહીવણ ૨૨.
 મંત્રી કરે રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૩.
 અગત્ય રાજ્યે ને રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૪.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૫.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૬.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૭.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૮.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૨૯.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૦.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૧.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૨.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૩.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૪.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૫.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૬.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૭.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૮.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૩૯.
 રાજ્યે રાજ્યે રાજ્યે, રાજ્યે રાજ્યે મહીવણ ૪૦.

આવી નારીયો નારીયો, મંત્રી શું જ કોઈ;
 દોઢો અંમ પછેડીયો, એમ નવિ નૃપ નિરખેદ મહીપત્ર ૩૦.
 કુમરી ચકોરી ન્યું ચાહતી, કહે મંત્રીને આણંદ;
 કેમ દોઢો અમ આવે, ગુપ સ્વામી મુખચંદ, મહીપત્ર ૩૧-
 ૩૨ કપટ ધર કાનિની, મુખ નવિ જોવે એ રાય;
 મંત્રી જાણે પરમવ પ્રિયા, મગમે તવ સુખ યાય. મહીપત્ર ૩૨.
 પૂછે કુમરી પુરવ જાવે, શો જાણીયો અધિકાર;
 નૃપ પૂછી જાણે મંત્રી, નયરી અયોધ્યાને જાર. મહીપત્ર ૩૩-
 હરણા હરણી નેહ જાણે, રહે વન તણ્ય કહેસ;
 રામચંદ સુનિ જાણે, કંદર રેષ જપદેશ. મહીપત્ર ૩૪.
 હરણ હરણીયો તે સુણી, પૂરે લીધો કપલસ;
 રામચંદ કું રાગ યથે, હરણી મળે નાથ વાસ. મહીપત્ર ૩૫.
 શશિ મંડળ દરજે, જાણે, દોઢો પરમવ એક;
 જાણે પાણે પશુ નવિ ખસે, નરને પરમવ નેહ. મહીપત્ર ૩૬.
 સુણી કુમરી ચિત્ત વિકસતી, હોડી જાજ વિચાર;
 વજ્ર દૂર કરી એમ કહે, કું હરણી ગુપ નાર. મહીપત્ર ૩૭.
 સમધર્મે ચિત્ત મન ચહ, વળી નરખાં દોષ નામ,
 જાણે સમજ શશિ નંડો, નેહ નિવિડ નમ જાન. મહીપત્ર ૩૮-
 ૩૯ જાણે ધડી દો તિહાં, નયજે નયજ મિલાય;
 ૪૦ વરસાંતર ના મયાં, નયજો નીર જરાય. મહીપત્ર ૩૯-
 ૪૦ સી એક જાણે રાયને, દેત વધાનણી એમ.
 રાજાને વર પામીને, લાએ કુમરીને પ્રેમ. મહીપત્ર ૪૦.
 ૪૧ નૃપ જાણે આવીયો, કાનદેવ દરબાર;
 ૪૨ માને ધર લાવીયો, રતનસેખર પરિચાર. મહીપત્ર ૪૧-
 ૪૩ દોઢો મનહોઝાવે, દોઢો કન્યાનું દાન,
 ૪૪ દાથી રથ જાણે દીવા, કુમરી વચ્ચે મન્માન. મહીપત્ર ૪૨-
 ૪૨ કન્યાને વેળાવિયાં, આજ્યાં એક મુકાન;
 ૪૩ સાનિધ્ય ધડી એકમાં, જાણાવિ વિરામ. મહીપત્ર ૪૩-

શ્રીમાન્ ચીરવિજયસ્ટ.—પ્રથમસ્કંધમાર.

૧૯૭

૧. સુદેવ પશુ સમુદ્રનં, સજીયારા દિવ્ય વેશઃ
 ઘણી મંત્રીને મોંઘલાં, બંધર દાસ વિશેષ મહીયત્વ ૪૪.
 બંધર બંધરી બળી કરે, ખટારન મેઘાળ પાક.
 ૨. સમયાં રૂપને પરિકર, હોયે રમકર હરી દાઢ. મહીયત્વ ૪૫.
 તનેશ દેવ વિમળતા, કોઈ દિન કરી વિશાલમ,
 મુનિસુવત ગિલ પૂજ્યા, કરતા ગિલ મુશુમાન. મહીયત્વ ૪૬.
 બીજે દિન કહે મંત્રીને, અમ પુત્રી મુશુ મેદઃ
 મર્મ ઘણી હુમ કર ઈશી, ઈશુ નવિ દેશી વિચ્છેદ. મહીયત્વ ૪૭.
 હવે લેગી અગ્ર આશયું, સ્નેહ નરપા હુમ પાસ;
 મર્મે બાજ સચારયું, મેનુ થઈય નિરાશ. મહીયત્વ ૪૮.
 માથ બણી વગમી મર્મે, રોગી લગ્નને તે દાસ;
 મા કહે વાંછ નંદારજે, કામ પડે મુમ નાન. મહીયત્વ ૪૯.
 ૩. સ્વપુરી વન પરિનરે, ઈશી નંત્રી મહિરઃશ્વઃ
 દેવ અટારથ થઈ મથા, જેએ પુત્રવ પ્રમાણ. મહીયત્વ ૫૦.
 ગય કહે સુખો મંત્રી, તે મર્મ પુત્રવ જાણેશ્વઃ
 ૪. નાન ત્રીપું મુમ નવિરે, લગ્નની ઈશી થર જોશ્વ. મહીયત્વ ૫૧.
 નવમી દામ કો રસમરી, પૂરી પાંચમે ખડઃ
 ચીર કહે જાણિ મહીયત્વ, કરજો પુત્રવ અખંડ. મહીયત્વ ૫૨.
 રોહિણી.

૧. લોક મહુલ જોઈ મર્મે, રતનવતીને ત્યાંદિઃ
 હોવાંતરી વર વરજને, કેશુ નવિ હુમે ઉન્નતિ
 પરમવને મેનુ, તે પશુ હુમગી જોઈઃ
૨. મર્મ પ્રખરે પરિનરે, સુણી તપ કરે બાન કેઃ
 નમર પ્રવેશ મરોત્થવે, પેદેતાનિન નિન મેદઃ
૩. મર્મે તમઃ મુખ મેઘવે, પરવે પોસદ દેદ
 કોઈ દિન લેગી મેઘમર્મે, રૂપ પારણી સપઃ
૪. શીરહુમવ અણી તિદાં, લેગી લેકુ બજ દાપ
 રાગ પૂકે તે લેલને, રમ અખાં હિદાં જમઃ

૧૨ કહે આ વનમાં વસું, આગ્યા ધર્મી પામ. ૫
 એમ કહેતાં નિર્મિત થઈ, બુંદ પડ્યાં નર નાર;
 ૧૫ રાણી વિલખાં થઈ, દેતાં તમ નવકાર. ૬.
 મગ્ધ મયાં તવ ભૂષિત, કહે અગ્નિ મંરકાર;
 નંદાય ભરીયાં તે નિશિ, સુતાં એધ મગ્ધ. ૭.

કાવ્ય ૧૭ મી.

નાના મગ્ધાની ગાદી જુએ છે, માખણ સાફર વાસ રે, હરિને ૧૨ કાવો-એ દેવડો.
 ૧૮ મુનિ વનમાં નખોસરીયા, રડા તવ રમિ અખખાર રે,
 ૨૦ ગાની જનતનો દીવો;
 ૨૧ કહે તે વાત સુખીને, આવે વૃષ્ટિ પડનાર રે, ગાની ૧.
 ૨૨ પ્રાણીજા વંદાને મેળા, ઝિનવાળી મુઠે એક ચિત્ત રે; ગાની ૨.
 ૨૩ જુગત નંદાય કુતરા, એક પુત્ર આવ્યો જયનાત રે, ગાની ૩.
 ૨૪ એક દેવ એક પદ્મ મળા છે, સર્ક નાથે રૂપાળી નાર રે, ગાની ૪.
 ૨૫ કહે હવે રાજા પુ નવ ધારી, સરખામત મખખાર રે, ગાની ૫.
 ૨૬ આરે એક મગ્ધને ઉમે, હું આપું દગીરી લાન રે, ગાની ૬.
 ૨૭ ત્રિદાં કને એ મુઠ નારી અગ્નિને મખખાર રાજા પુત્ર પામ રે, ગાની ૭.
 ૨૮ નવ પુત્ર પગારી સરે કન, મેળે નાંખુ મુ વગ નાર રે; ગાની ૮.
 ૨૯ કહે નિમય અર્ધ નાથા, ચિત્ત કરી ન અમાર રે, ગાની ૯.
 ૩૦ એન સુખી નજદ મેલે આકાશ, તમ વર થઈ પડી ચર રે, ગાની ૧૦.
 ૩૧ કહે એક દેવ તે પડિયો, બુધિ કાનુભલિ તે નાર રે, ગાની ૧૧.
 ૩૨ પડિ દેવ એ રાણી એવે, ૧૫ કાંઈ કિંઈ અદિ નાખ રે; ગાની ૧૨.
 ૩૩ કહે મુઠ નવખાનવ રેખાએ, ગાની નાથ નિરાન રે, ગાની ૧૩.
 ૩૪ અગ્નિ દિગ્ધ રેખા, તે પખ પડિયો તેજી વર રે, ગાની ૧૪.
 ૩૫ કહે મગ્ધેથી પડિયું, કહે રાણી ને દેવડો રે, ગાની ૧૫.
 ૩૬ કહે સિલ્લ મગ્ધ રેખા, કહે મગ્ધ કહે નિર્મલ રે; ગાની ૧૬.
 ૩૭ મગ્ધે રાણી પખ ન રી, જાગી કંતરે, અગ્નિ મગ્ધ રે, ગાની ૧૭.
 ૩૮ રાણી નિર્મલ મેળા, નથે અગ્નિ કુલદ લગત રે, ગાની ૧૮.
 ૩૯ કહે રાણી કાંઈ અગ્નિ, મુઠ કરી રીઝે અખખાર રે, ગાની ૧૯.

૧૩૭. આપ કહું નમ શાંતે, તપ તે કરે ખાનું ન ભવે, તબી. ૧૧
 ૧૩૮. રથાત્મ કનક મરેન, મરણ કા મરેન રવે છે, તબી. ૧૧
 ૧૩૯. નિષેગ નાગી વિદ્ય ક્ષે, શા ક્ષેન પ્રેતા ના છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૦. પાં લણાં રાજ કાદે, તે ભક્તિ રહે મુજ રો છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૧. કરે એ વાત ન થાય, જન રાજ દુષ્ટે દર્શિયો છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૨. કાં કાંઈ મરણ દીવુ દુઃ, વાગી કાંઈવિધુ લાગે છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૩. કોઈ ભક્તિય કાંઈ, કુરો નથી કાંઈ રહે, તબી. ૧૨
 ૧૪૪. કોઈ કરે તે જનુ કાંઈ, તેથી કુલ થાયે, રવે છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૫. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૬. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૭. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૮. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૪૯. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૦. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૧. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૨. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૩. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૪. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૫. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૬. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૭. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૮. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૫૯. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨
 ૧૬૦. કાં કાંઈ જનુ ભાગ કરે જાણતો, પરિણે છે, તબી. ૧૨

ડીર કહે આ વનમાં વનું, આઘ્યા ધર્મી પામ. ૫
 એમ કહેતાં ત્રિવિંત મહા, મૂંઝ પડ્યાં નર નાર;
 તૃપ રાણી વિધવાં થઈ, દેતાં તમ નવકાર. ૬.
 મરણુ મ્યાં તવ ભૂષિત, કરે અગ્નિ મંરકાર;
 મંરણુ ભરીયાં તે નિશિ, સૂતાં સૌથ મઝાર. ૭.

કાલ ૧૭ મી.

(માતા જરોડા પાઠ બુદ્ધે છે, માંખણુ સાકર ગોલ રે, હરિને ધર કાવો-એ દેરડે)

તાની મુનિ વનનાં સમોસરીયા, રૂઝ તવ રમિ અણુમાર રે.

તાની જગતનો હીવો,

રવિં હથે તે વાત સૂણીને, આવે તૃપતિ પદનાર રે. તાનીં ૧.
 દેધ પ્રશિષ્ટા વંદીને બેસી, ગિનવાણી તુલે એક ચિત રે; તાનીં
 ડીર ભુગત સંશય પૂછતાં, એક સુમદ આઘ્યા બપનીત રે. તાનીં ૨.
 એક હાથે એક ખંડ અડી છે, લેઈ સાથે રૂપાળી નાર રે, તાનીં
 કહે મુખ રાજા છુ ત્રત ધારી, સરજાગત મખણુદાર રે. તાનીં ૩.
 એક અરિ એક મનને ઉભો, હું આણુ હડાવી તામ રે. તાનીં
 નિહાં લગે એ મુઝ નારી સગીને, રાખજે રાજા ગુન પાસ રે. તાનીં ૪.
 રાય ગુમે પરભારી સહેકર, તેણે મોંધું છું વર નાર રે; તાનીં
 રાય કહે નિર્ભય અરિ માધા, ચિંતા કરવી ન લગાર રે. તાનીં ૫.
 એમ સુણી મુઝદ મથો આકાશે, તમ વાર થઈ ધડી ચ.ર રે, તાનીં
 નગ છેદ એક હાથ તે પડિયો, બુદ્ધિ બાનુમતિ તે નાર રે. તાનીં ૬.
 મુઝ પતિ હાથ એ રોળી બોલે, તૃપ બાવે કિશ અદિ નાથુ રે; તાનીં
 સા કહે મુઝ નમનાંગન રેખાએ, લાગી માય નિશાન રે. તાનીં ૭.
 પીઠ બુઝએ દિગ્વિદ્ય રેખા, તે પથુ પડિયો તેણિ વાર રે; તાનીં
 નસતક ધડ મનનેથી પડિયું, કરે ડેળી તે હાહાકાર રે. તાનીં ૮.
 કરીય વિવાહ સમા રોવરાવી, કહે મરણુ છઠાં નિર્ધાર રે; તાનીં
 રાખએ રાખી પથુ ન રડી, જળી કંતણુ અમની મઝાર રે. તાનીં ૯.
 રાય રાણી ચિંતાગુર બેઠાં, નમે આવી સુઝદ તતકાલ રે; તાનીં
 કહે રાત્રુ જંતી કરી આગિયો, મુઝ નારી દીસે બૂપાજ રે. તાનીં ૧૦.

- જ સરખ ક્યું તસ રાયે, તવ તે કહે માન્યું ન જાવ રે; યાની ૦
 ૪ રસભાગ ભૂતગ મપ્રતિ, તવધર કહ્યો બેસી રાય રે. યાની ૦ ૧૧.
 તિત નિધન નારી વિના એ, કહ્યું અગ્નિ પ્રવેશ જા છેક રે; યાની ૦
 ૫ સદ પર્વ તણું રાજ આપે, તો જાઓ રહે સુઝ ટેક રે. યાની ૦ ૧૨.
 ૫ કહે એ વાત ન થાયે, પણ વાત રહેલો સુવિવેક રે; યાની ૦
 ૬ કપરું મે રાજ્ય દીકું ગુજ, વળી કન્યાદિકું રાત એક રે. યાની ૦ ૧૩.
 ૭ કહો જામિસ દમારો, સુજરો નરી માન્યું કંઈ રે; યાની ૦
 ૮ કહી કાપે તે પણ જાગિયો, દેખી કુખ ધરો રાય રે. યાની ૦ ૧૪.
 ૯ પાસેં જામિં જા બેસ, કહે પડમાર્થ ધરજીંદ રે; યાની ૦
 ૧૦ રાંછવો હે પુત્ર દમારો, તવધર તું જામનંદ રે. યાની ૦ ૧૫.
 ૧૧ પૂછેજાણ દેવએ મોદોદાં, જાણે સુનિદુઝ પેડ મા જાવ રે; યાની ૦
 ૧૨ જી નથરિયે પૂરંદર રાજ, પ્રિયા સંદરી છે સુતિ છાવ રે. યાની ૦ ૧૬.
 ૧૩ કહર પસે કપતિ જામજિત, સાથે કુચ્છરીયાં તવ જાવ રે; યાની ૦
 ૧૪ નવીં તેણે પુરોદિત જાંએ, પ્રિયા સુતનો આચાર રે. યાની ૦ ૧૭.
 ૧૫ કહી પૂજ્ય અમાસની રાતે, લઈ મડોદક ખટ માસ રે; યાની ૦
 ૧૬ તપ્પટ પૂજ્ય જામે એક જાગને, એક રાખાએ નિંદ વિચાસ રે. યાની ૦ ૧૮.
 ૧૭ નિષમા સુત સંતતિ જામે, જામ સાંભળી કરતા તેહ રે; યાની ૦
 ૧૮ સ મવા ખટ પુત્ર ન પ્રગટ્યો, એક દિન સુનિ આજ્ય મેહ રે. યાની ૦ ૧૯.
 ૧૯ જી પૂછતાં સુનિ બોસે, થયો પુત્ર અનોપમ એક રે; યાની ૦
 ૨૦ જ નિષાલ મઝી નવ સેરો, ધરમે જિલ ધર્મની ટેક રે. યાની ૦ ૨૦.
 ૨૧ તેન ધર્મ સુવે સુત પ્રગટ્યો, તે ગુપચે તણ કદાચ રે; યાની ૦
 ૨૨ પ્રદોષા વિજી કપતિ મણે, બોલો ને બોલો રાય રે. યાની ૦ ૨૧.
 ૨૩ કહર હમે દમાસ ને હરણું, જડુએનિ જુગલપણે જાવ રે; યાની ૦
 ૨૪ જી જુગલ નંદનવન રમતાં, જેઠ એટ તે પંચર રાય રે. યાની ૦ ૨૨.
 ૨૫ નિ પચણે તે એટ સુણેઅન, શુક જુગલ રાયે વન એક રે; યાની ૦
 ૨૬ રતાં દહાં જિલ મરિર દેખી, જાતિ સમરણે જાઓ વિવેક રે. યાની ૦ ૨૩.
 ૨૭ જા જા બેસી મરણની વેગ, સુણી સદહતાં નવજર રે; યાની ૦
 ૨૮ જા ધરણે પ્રિયા પદમાવળી, પામી ઉત્તમ અવતાર રે. યાની ૦ ૨૪.

- કોણે જાતમા તમ દેવ પરીક્ષા સજ્જત કરી રૂપ છ. ધન્ય ૧.
 આવી રાત્રે કહે સુને શરણી, તણ પોમદ ધરિ ચૂપ છ. ધન્ય ૨.
 ગુણ રાત્રે કું આત્મે પાછે, અંતર ધરીય સનેદ છ. ધન્ય ૩.
 કામજ્વર લાપેથી સમજાવે, દેહ, અભિજન દેદ છ. ધન્ય ૪.
 મામંતાદિક વાટ તે જોગે, જલધિ પાછલિ મત છ. ધન્ય ૫.
 રાણી કહે સુષુ રૂપ નવધરી, કોણ તમારી ભવ છ. ધન્ય ૬.
 એક સુર સુખ મત કચ્છરીને, નાવે કેદયાં લાય છ. ધન્ય ૭.
 નત્ય તિરી નતે દુઃખ નહુ લદિએ, કસ્યાં કોઈ અજ્ઞાન છ. ધન્ય ૮.
 આજ ગુમારે આમ કોણ મનપણ, ધર્મનું મનપણ કિં છ. ધન્ય ૯.
 ચાંદન પોતદ કું ન વિરાધું, જો મને દેવ અનેક છ. ધન્ય ૧૦.
 કોણી પોરે ધીરજ મન વચ દેખી રીમ કરી ગણે રૂપ છ. ધન્ય ૧૧.
 રતનની રતી ખાન થયામે, આતમ રામ રમાય છ. ધન્ય ૧૨.
 રવિ રાત્રે પોમદ પારીને, પૂર્વે ગિલ અસ્થિત છ. ધન્ય ૧૩.
 આવી રૂપ સુણી વાત તે મનપણી, દેણી ચિત્ત મદત છ. ધન્ય ૧૪.
 રાજ અદ્ભુત વાચર નિમખી, રાવિ પોમદ દીપ છ. ધન્ય ૧૫.
 નિરાશ વેગ રતનજાણી, આવી અભિજન દીપ છ. ધન્ય ૧૬.
 રાવ કહે ન પટે પું મનીને, વું પા નર પું આજ છ. ધન્ય ૧૭.
 રાણી કહે આત્માવણુ લેણું, દેખી જગી મુનિજાન છ. ધન્ય ૧૮.
 મ.દા' વચન કહા નવિ સોપું, આ જાવ માંથી નરેશ છ. ધન્ય ૧૯.
 પોમદ તણ રમીએ આજ રાત્રિ, નહીં તે મરણુ કરેશ છ. ધન્ય ૨૦.
 માનવનું કરી ખાન ધરંતા, રાવે દીપી કું છ. ધન્ય ૨૧.
 તવ પરનારું રતનજાણી, મનમ રાવે દીઃ છ. ધન્ય ૨૨.
 ખાન રાજી જાન ન ચલ્યો રાજ, તવ દુષ્ટા મંત્રી મરણ છ. ધન્ય ૨૩.
 દેવ પ્રવશ વધ કહે સુઝને, કોણજો હો કાંઈ પૂપ છ. ધન્ય ૨૪.
 રૂપ કહે ગુમે મંત્રી અમારા, કણેથી આજ્ઞા આજ છ. ધન્ય ૨૫.
 દેવ કહે પ્રથમ દેવગો, જોગીએ સામંત્ય છ. ધન્ય ૨૬.
 જોદયાં પ્રમુખે વખાણ્યાં તેદયાં, રાવે દીપાં દીપ છ. ધન્ય ૨૭.
 પ્રથમ પરીક્ષા રતનજાણી, બીજી ગુમારી દીપ છ. ધન્ય ૨૮.

ક્રમ ક્રમ સ્તનજીને તેડી, બેડોને નખી સુસાય છ;
 જઈ વચ્ચે સ્તન વર કુલની, કરી નિજ મર્મ સપાય છ. ૫૫૦ ૨૦.
 સનગેજ એમ મર્મ આગમી, હંડ સામાનિક ચાય છ;
 બારમે' મરગીકે સુખ વિસંગે, લાલિ ઉગુડું આવ છ. ૫૫૦ ૨૧.
 રોડી મરગીકે સ્તનજીની ચણ, ત્રિવિદ્ય ઇલાન છ;
 નિહાં પળ કંજી બેગાં વિસંગે, તે સુખનું નહીં માન છ. ૫૫૦ ૨૨.
 અનુક્રમ વચ્ચે ગળા એળે' કરને, પામી કેવળ નાણુ છ;
 અનુક્રમ પ્રતિવેષાં પ્રગે, અનુક્રમ મુખ નિર્વાણુ છ. ૫૫૦ ૨૩.
 અનુક્રમ પહે' ક્રમ વચ્ચેજાણુ આગમી, માણી વચ્ચે ક્રમ છ;
 વિરલિ થઈ મુરખાકિ કરતાં, તારીખ શિવ વિસંગમ છ. ૫૫૦ ૨૪.
 અનુક્રમ મુનિમુખ પદ્મદ પચ્ચી, નર મલિલાના તરંગ છ.
 કં. ૨૨ નજી તરંગાવ વિરંગા, તારીખ નિર્મલ અંગ છ. ૫૫૦ ૨૫.
 નિર્મલ ૧૧૧ ન વિરંગા કળંગા, ન વિરંગા નજી અંગ છ.
 ઉચ્ચરિત મર્મ નિજ પદ આડે, મુનિવર ક્રમ વિદાર છ. ૫૫૦ ૨૬.
 ૧૫૫૫ વચ્ચે અઃ ક્રમ હંડાં, એ અલીવારમી રાગ છ.
 થી દુર્ગતિર વચ્ચે રન પીડે, તન થર નંદન મળી છ. ૫૫૦ ૨૭.

આવડે.

નક અનક ક્રમ નજી, અ. ૨૨ ૨૩ ઉચ્ચરિતે જોડે,
 થી મુનિવર વચ્ચે રન મળે, વચ્ચે અઃ ક્રમ પૂજી બોડે. ૨૮.
 ક્રમ થી તરંગાવકીય મંચિત પંદિત થી સુમચિતગર્ગાનિવર
 વંદિત થી વંચિતગર્ગાનિવર થી વંચિતગર્ગાનિવર માહિત-
 વંચિતગર્ગાનિવર વંચિતગર્ગાનિવર.

- પણ વનમાં વિદ્યાસાધકને કેન હળો જો. ૩.
- માધક હળોયો પૂછે છે મેં કાન જો,
પરની વાત કરતાં નાને લાન જો;
પર પરની વાતોએ શ્રવે નહી જો. ૪.
- નદિ હમ નદિ નદિ નદિ મં બાપ જો,
અમ કુળમહે નદિની નદિ છાપ જો;
મટકો મેં લાગ્યો રે માયું પૂછતાં જો. ૫.
- માયું પૂછે તો શું મગપણ લાગે જો,
મરમની વાતે મોટા કનર નામે જો;
નદિનો વિષુ કામે પૂછું નવી પર જો. ૬.
- વિષુ કામે નવિ જાણું દાહને પર જો,
સેહજે મરમની વાને પ્રમટે મેર જો;
નનપણુ વિષુ નવી ગોલી રાણીએ એવડું જો. ૭.
- મગપણુ શું લાગે છે ગોયો અખને જો,
એવડું જો દુખ લાગે દિલમાં તમને જો;
અંતરનો ધા લાગ્યો માલમ મેં પર જો. ૮.
- માધક એ મુઠ જદ મહોદર થાપ જો,
નિરપગંધી હળોયો દેહ થાપ જો;
એ વાતે કરાંની લાન વધે નદી જો. ૯.
- માયું કશું પણ કરતાં નદિય કનર જો,
તરે લટકંતી લીધી એક તરવાર જો;
વંશ જગ કાપતાં સાવકને હળો જો. ૧૦.
- મદમા વાત ન કરવો શબ પ્રવાર જો,
લદિ તરવાર ન કીધો કાંઈ વિચાર જો;
ખડ્ગસ્તન તથાને નર ન રહે વેગ્યો જો. ૧૧.
- જૂથ પડી અખને એ મધગી વાને જો,
ખિત તળી પરે કામ ક્યું અનિ વાને જો;
શયો તે જન્મે દેવગી જો. ૧૨.

- દેવળી તેા જાહે છે સર્વ વિચાર જો,
 પછી ભણવ નાવે પાઠો નિધાર જો;
 વાત સુણી બેઠુ બેઠેની આત કરી રહ્યાં જો. ૧૩.
 નિજ અપરાધી દણ્ડાં દુઃ વધેા રોક જો,
 પછી એ વાતેં નથી અમારો વાંક જો;
 સુભદ્રા કરો ભક્તિનિવ વેર જીં દાણજી જો. ૧૪.
 વેર નથી ગુમ અથે કાંઈ કહેતા જો,
 અમ કિશકોટી વર્માઓ ગર ઉપદેશ જો;
 બાધારથી શ્રીવત્સ અધિમે દોરે નારીને જો. ૧૫.
 પ્રીતમ કોણુ ગુમારે ક્યા વેશ જો,
 સુણીયો સદગર પાસે ચો ઉપદેશ જો;
 ગુમે બેઠુ બેઠેની નામ કામ અમને કટો જો. ૧૬.
 મુમ બાધિવ વિશ્વધર દોર રહ્યો જો,
 મિત્ર સેનાને વચને તમે સદુ જાણો જો,
 કામ અણુમણુ કારને કપડે પૂછતુ જો. ૧૭.
 કપડે મણુ તે નારી મહિ પેઠાં જો,
 વળી રોજ દિન ગુમને નજરે નરિ દીઠાં જો;
 નારી અમોચર દેખી કેમ વિશ્વચરીએ જો. ૧૮.
 વિશ્વચરી નિશ્ચયજી છે જમ નાર જો,
 નારી વિના નર હાથીનો અવતાર જો.
 બીજણુ કાઠણુ નર તે અણુવિમલસીધ જો. ૧૯.
 કાઠણુ બીજણુ અમને અભ્યાઃ કેમ જો,
 નવનરિ વાત વડતાં વિધી પ્રેમ જો;
 માયાં બેઠાં માણુમને વરતીછએ જો. ૨૦.
 જુડા બેઠવાનો અમને છે નેમ જો,
 નિવસેનાજી વચને દાખી પ્રેમ જો.
 પુરૂષી કાઠણને નામ કેમ મયા જો. ૨૧.
 વિનયેન મધ અમને કરી સંકેત જો.

નાહા અમે દેખી રિપરીત વહેઠ જો;	
નારીયું ઝગઝગ નર ઉત્તમ નવી કરે જો.	૨૨.
ઝેમ જન્યો તિહાં ઝગઝગું થું હેત જો,	
નિવસેનાએ છાંધા શો મકેત જો;	
માત્ર કહેા તો આગળ વાત પ્રકાશીએ જો.	૨૩.
એટલુજા આશાનો રાતી કેત જો,	
હથથિ મડુ રહેજો નહીં તો ધત્તવેત જો;	
ઉજ્જવલ ધત્ત દેખીને દેશાવર થયાં જો.	૨૪.
નિવસેના મુખ સાંભળી બાંધવ વાત જો,	
અમે એડુ એહેને નવિ ચિંત્યો ઉપકાત જો;	
સાનીને વયજો રે ચિત્ત ઉપસામીયું જો.	૨૫.
અમે જાણ્યું જો નહીં અમ તુમ મેલાપ જો,	
બાંધવ ખાને એડુને થયો સંતાપ જો;	
નિવસેનાએ ઉજ્જવલ ધત્ત હથથો નહીં જો.	૨૬.
બાધ મુખી પશુ વચ્ચિત મેજો મેત્રી જો,	
મંપે હરખી મોજા જાણીની ટોળી જો;	
હર્ષમદેં નિવોએ ધત્તપતિ હાથથો જો.	૨૭.
એક એક વચને માત્રી વાત રનાય જો,	
હં ખડે બાખી પેદેથી દગ જો;	
શી ગુજારીર વખુડો મેજો મડુ મત્રો જો.	૨૮.

દોહરો.

વિજુતાને કુંવર કહે. અમે વિદિમે જન,	
પટે અગાર મળી તમ, જેમ જનગી તે વાત.	૧.
દાણા પાણી જોર છે, ચતુર ન ચિંત્યો જન,	
કુંવર વિસિ વછા કરે, પછિત વિસિએ મધાવ.	૨.
દટ મેલાપ મપેજો, કાળે કાળે જન;	
તે પશુ વખુ મજાવથી, નિવતપડું જો દો;	૩.
દલન પશુ કરેા નહી, પશુ એક પુણ્ય મદાવ;	
દર દેશાવર મજાવનાં, વચ્ચિત મેજા થાવ.	૪.

કાગ ૨ છ.

(કુંવરબાબી દેવી)

વિદ્યા: કહે રીતી જાતે, સાંભળે અર્થ કુમાર	
મેહન રાજ મેદર કો,	
મેદર કો મનમોહ પો, જીએ જાતે તે નરી અઘર મેહન એ અંગળી	
વિદ્યુતિ અરે સવિ મહીરો, મેલી કુતી કુલીયર	મેહન ૧.
નિરતેન:એ જાત કારિ તલ, અમે મેહુ જાથ વિચર	મેહન ૨.
સાની વચન મનુ' કમુ' સહીરો, કવે સરગ અવર	મેહન ૩.
ઓમના કર્મ નિરસનાને, અમે મેહથી દુખ અજો	મેહન ૪.
હનં રિયની કર્મ તે મારિ, મેલ જાગ: લગ્ન.	મેહન ૫.
જોવ વિજયી સહ નરી લીં, જા તલ મેલે જોયી	મેહન ૬.
જમુ નરિ દીઠ મેહન મારિ અઘી રોતી	મેહન ૭.
કુળજ પડે તેજે' જાગ કાઠી, કુલ પડી કુલ મેહોદિ	મેહન ૮.
નરી જાત તલ મેહુ' મેહમાં હરે જાગી જૂલી	મેહન ૯.
કુલ જાગી કામે દુખ જોડ, કું મહી રેલ વિદ્ય	મેહન ૧૦.
નરી. એ નિરતીએ મસ, તેજે કહી જાત વિદ્ય	મેહન ૧૧.
જોયી મની મસમાં મારે, કુલ જાત મું પો જાત	મેહન ૧૨.
કું જાત મેહુ' જા જાગી જોયી, દીઠ નરી જાત	મેહન ૧૩.
મે જાત મેહુ' જા જોયી મારે, જોયી કુલ અઘુલ	મેહન ૧૪.
કું કુલ મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૧૫.
જાત મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૧૬.
જાત મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૧૭.
મે કહે કુંવરબાબી મેલી, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૧૮.
તે કું જાત મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૧૯.
મે કું જાત મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૨૦.
જાત મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૨૧.
જાત મેહુ' જા જાગી જાત, જાત મેહુ' જાત	મેહન ૨૨.

આજ મનોગથ સંધ્યા રૂઝીયા, મગિયા પ્રાણ આધાર;	મોદન૦
મદ માગ્યા આજ મેલ તે જરવાં, તારવાં અખત માર.	મોદન૦ ૧૩.
મુખીયા આજ, દુખની વાતો, કરી તે સાંવ ફોક.	મોદન૦
પરદ આ વાતે દુખ મરે જે, તિલા મળજન યોક.	મોદન૦ ૧૪.
મકાયા મકાની પ્રેમ વિગેરે, ન કરે નિશિદિ નિંદ;	મોદન૦
પ્રેમ નર નારી પ્રેમ વિગેરે, નિર્મેલે મીઠી આખુંદ.	મોદન૦ ૧૫
વાળે મમ્મા અર નવ જામિને દુખ મળી દરી મેલ,	મોદન૦
કન આજી નવ નવ વધામજી, દગીત થાશે નેલ.	મોદન૦ ૧૬.
કરે કંડે નર નેરી થામે, મપળી આ વન માવી;	મોદન૦
વધામજા તરુણુ તિલા પીડળી, ટાલી વધાઈ જગદિ.	મોદન૦ ૧૭.
૧ મનુજે ક. વન ને વધાળી, ને સુખી કરત મનજી;	મોદન૦
નજાસિતો ને ને સુખતા આજ્યા પાંચ નવ થાઈ.	મોદન૦ ૧૮.
૧૨ નર ને નર ને મન વધાળી આજી, આજી;	મોદન૦
૧૩ નર ને નર ને મન ને, તરીયાં એક તાલ.	મોદન૦ ૧૯.
૧૪ નર ને નર ને આજી, આજી સુર આસણ;	મોદન૦
૧૫ નર ને નર ને આજી, કરવા પાલિક થાળ.	મોદન૦ ૨૦.
૧૬ નર ને નર ને આજી, ટાલી માળી તિલાળી,	મોદન૦
૧૭ નર ને નર ને આજી, રેખી કરવા આજી.	મોદન૦ ૨૧.
૧૮ નર ને નર ને આજી, કરવા કરે નરકર.	મોદન૦
૧૯ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા પુર આજી.	મોદન૦ ૨૨.
૨૦ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦
૨૧ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦ ૨૩
૨૨ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦
૨૩ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦ ૨૪
૨૪ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦
૨૫ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦ ૨૫.
૨૬ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦
૨૭ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦ ૨૬.
૨૮ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦
૨૯ નર ને નર ને આજી, કરવા કરવા નરકર.	મોદન૦ ૨૭.

૧ દિવસ નર રાજ કરાવે, રમણી ઉપર લેલ	૧૦૮૧૦
૨ મુખ મુખ મામી નવિ જોવે, માને દાણી લેલ	૧૦૮૧૦ ૨૫
૩ મિત્ર નવન વાન લગાવે, રમણી પતિ ઉતારાવે	૧૦૮૧૦
૪ મિત્ર પ્રિય થઈ જોઈ જાણે, રમણી કામી મળે	૧૦૮૧૦ ૨૮
૫ મિત્ર મિત્ર જો મિત્ર રમણી, આ જોઈને રોડ લાગી	૧૦૮૧૦
૬ આ મિત્ર જોઈને નિદાણી, લગણ દરી લગણી	૧૦૮૧૦ ૨૯
૭ જો જોઈ પુણ્ય ભવે, ધર્મિમત રાસ રમણી	૧૦૮૧૦
૮ જો જોઈ વિવેચની જોઈ, ધર્મિમત જોઈ	૧૦૮૧૦ ૩૦.

દોહરો

૧ ધર્મિમત મુખ વિજયે તિથિ, જો ધર્મિમત કુમર	
૨ જો જોઈ મિ કુમરના, કુમરના નવિ પાર	૧.
૩ પુણ્ય પુણ્ય દોષ જાણી, પુણ્ય રૂઢિ સુખ	
૪ મનવિજય મિત્ર જોઈ, પુણ્ય કુળે નવ વિદ્ય	૨.
૫ કુમરની જોઈ જોઈ, વિન કુમરી ઉદાર	
૬ રમણી જોઈ, જોઈ જોઈ જોઈ જોઈ	૩.

કાવ્ય ૩

(આજી પાયા છોડે, જો રોડ જોઈ જોઈ રોડ, જો રોડ ૧)

૧ દિવસ રમણી રોડી (વિજય) રોડી જોઈ રોડી રોડી	
૨ મિત્ર જોઈ મિત્ર જોઈ રોડી જોઈ રોડી રોડી રોડી	
૩ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	૧
૪ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	
૫ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	૨
૬ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	
૭ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	૩
૮ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	
૯ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	૪
૧૦ મિત્ર રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી રોડી	

- નામે વખાણે મુજે કરી રે સો, નારીશું જસ સનેહ મેરે ॥ મેળો ૫.
- પણ તુમે વગે પિયુ તાડીયા રે સો, રેણ કરી પરચડ; મેરે ॥
- ૫ પખનો અમે મળી રે સો, કરીએ કહો શો કંડ; મેરે ॥ મેળો ૬.
- ૧૧ દમી કહે તેહને રે સો, મુલુખ્યો સવે દુસીયાર; મેરે ॥
- મેં પ્રીતમને પગે કરી રે સો, કાધા ન હોત પ્રદાર; મેરે ॥ મેળો ૭.
- ૧૨ સપળી કુઆરિકા રે સો, પરજુલ કયો કારતાર; મેરે ॥
- અમારા પમાવથી રે સો, મુઝ પલિ તુમ પ્રિય સાર; મેરે ॥ મેળો ૮.
- ૧૩ કારણ તુમ મદુ મળી રે સો, સેઇ કુમખન સાર; મેરે ॥
- અરજ મુઝ અંદને રે સો, બાવે સેઇ લપચાર; મેરે ॥ મેળો ૯.
- ૧૪ મેં મર્વ ખુશી થઇ રે સો, મોનખજે સ્ત્રી નામ; મેરે ॥
- વિનોદની મોહી રે સો, વાને પૂરજુ થઇ તામ; મેરે ॥ મેળો ૧૦.
- ૧૫ મલિ પિયુને કહે રે સો, કહો મુઝને પ્રિયકાર; મેરે ॥
- છે વન નાનસકા કસી રે વા, નામે અગુર વર નાર; મેરે ॥ મેળો ૧૧.
- ૧૬ કાને ભય પાખીએ રે સો, કહને અટે વળી રીસ; મેરે ॥
- ૧૭ બીદિના આનિવા રે સો, હવે વળી મળી ત્રીસ; મેરે ॥ મેળો ૧૨.
- ૧૮ દલિ કહે સાદિયા રે સો, રીમિ બીરક વિગેય; મેરે ॥
- ૧૯ હો તુમને નદા રે સો, બીદગો નદિ જવ સેસ; મેરે ॥ મેળો ૧૩.
- ૨૦ મલે કહો કયા રે વા, હંઝાચી કાટો જાર; મેરે ॥
- ૨૧ વનરીને ન નખીએ રે સો, મદુ દિન કારતાર; મેરે ॥ મેળો ૧૪.
- ૨૨ કહે પ્રિયા નામગો રે સો, નવરી તુસામક છે; મેરે ॥
- ૨૩ સતુ તેહનો મજ્યો રે વા, તેહની વેસ્યા કાક; મેરે ॥ મેળો ૧૫.
- ૨૪ વમલમિયા આઢે રે સો, તામ મુલા મુજુવાન; મેરે ॥
- ૨૫ વમલનિયકા કાલી રે સો, રૂપ કયા નિવાન; મેરે ॥ મેળો ૧૬.
- ૨૬ અલી વિય તેહરી રે વા, દું શુ અલિ પ્રિય તામ; મેરે ॥
- ૨૭ કેમ રીતની કયા રે સો, જાજે વિગેય નિવામ; મેરે ॥ મેળો ૧૭.
- ૨૮ મલિ કહે વાદના રે સો, દોવે દુકન જો દખૂર; મેરે ॥
- ૨૯ દું નિદાં જઇ જોહને રે સો, આતુ તે અજુડ પૂર; મેરે ॥ મેળો ૧૮.
- ૩૦ અલે જઇ અંખની રે વા, આવી મગન લનામ; મેરે ॥

- નામે વખાણે મુજે કરી રે સો, નારીશું જસ સનેહ મરે મરે ૫.
 પખુ તુમે વેમે વિધુ તાડીયા રે સો, રેણ કરી પરમંદ્ર મરે
 ને તુમ પમને અમે મળી રે સો, કરીએ કહે સો દંડ મરે મરે ૬.
 ત્રિભગા હમી કહે તેહને રે સો, સુખજ્યો સવે દુશીવાર મરે
 ન્યે મેં પ્રીતમને પને કરી રે સો, કાર્યા ન હોત પ્રદાર મરે મરે ૭.
 તુમે સપળી કુમારિકા રે સો, પરજુત કયો અસ્તાર મરે
 મજ અમાસ પનાવથી રે સો, મુઝ પતિ તુમ પ્રિય સાર મરે મરે ૮.
 જે કારજુ તુંમ નવ મળી રે સો, સેઇ કુમખન સાર મરે
 જે અરજ મુઝ અંદને રે સો, આવે સેઇ ઉપચાર મરે મરે ૯.
 જિજી મરે જુગી શ્વ રે સો, મોનજો સ્ત્રી જનમ મરે
 સ્વ વિનોદની મોઢી રે સો, વાને પુઝ સ્વ તામ મરે મરે ૧૦.
 જુનલિ વિધુને કહે રે સો, કહે મુઝને પ્રિયકાર મરે
 જુ છે જનવનસકા જની રે ના, નામે અનુર વર નાર મરે મરે ૧૧.
 નર જોજે જવ પામીએ રે સો, કમને અરે વળી રીસ મરે
 કયો બીદના આપિયા રે સો, હવે વળી મળી ત્રીસ મરે મરે ૧૨.
 ભગા હનિ કહે સાદિયા રે સો, દમિા બીરક વિરેય મરે
 ભંચ દો તુમને નહા રે સો, અંદગો નદિ જવ સેસ મરે મરે ૧૩.
 વચ્ચ કમને કહા કયા રે સો, હંડાથી કારો બાર મરે
 દાનવની ન ન મોને રે સો, જનુ વિન કારકાર મરે મરે ૧૪.
 જન કહે પ્રિયા નામજો રે સો, નવની કુસામદ છેક મરે
 જનમકુ તેહનો લાગ્યા રે સો, તેહની વેસ્યા એક મરે મરે ૧૫.
 જન વનવનસા અજો રે સો, તામ દુગા કુખવાન મરે
 જને જનવનસકા જની રે સો, રૂપ કયા નિંચન મરે મરે ૧૬.
 જને અજો જવ તેહની રે સો, દું દું અલિ પ્રિય તામ મરે
 જન નવ નીચી કયા રે સો, અનુ વિરેય નિવામ મરે મરે ૧૭.
 જનને કહે વચ્ચ રે સો, દેવે દુકન બે હાનુ મરે
 જન દું દિસા મલ જોજને રે સો, અનુ તે અનુદ પુર મરે મરે ૧૮.
 રે અવે, જન મંજી રે સો, અજી જન લગામ મરે

રાયચંદ્રજૈનકાવ્યમાલા.

- પશુ આવી વેળા રે કેમ તુમ યઈ હસે;
 વાતે. મલ પ્રકરો રે તો ચિત્ત વૃક્ષે- મહિમા ૨-
 વસંતાવલકા બોલે નગરે વડેરો રે,
 સુરેન્દ્રત કોટિધ્વજ વ્યવહારીયા;
 મત સુખદા જાઓ પ્રાણ પિયારો રે,
 મુઝ ધર ધટ માંહી રે ધમ્મિય ધારીયા;
 ખોલે મુઝ નારી રે ચિત્ત ધન હારીયા- મહિમા ૩-
 મત પિતા તસ જાળ સુરસોઠ સધાખ્યાં રે,
 નાખ્યાં રે ધનનાં ભરણાં તે પછે;
 તવ મુઝ માતા કહે એકાંતે તેડી રે,
 છોડી કત કાંડો રે એ નિરખન અછે;
 મખી પશુ તમે રે તર સુખા પછે. મહિમા ૪-
 સુકાં નહ સર છડે હસે ને ચકવા રે,
 રાજ્યથી ઉતરીયા રાજ સેવકં;
 નિગધ કુસુમેં જાગે પશુ નવિ એસે રે,
 હરણાં પશુ ન જાએ વન રાધે ચકે;
 આપણુ જગત જાણીં નર ધન અપવિં. મહિમા ૫-
 તવ મેં કશુ ધન કેડ મમેં એણે રીધું રે,
 વારાંજ વળિ વેર્યા સતિથી નહીં;
 પશુ ધનવત મૂરખ શું દું નવિ રાધું રે,
 નાનું ચિત્ત લાગ્યું રે મુઝ એહશું સહો;
 લદાણુ યશુ કેખી રે પ્રીત લાગી રહી. મહિમા ૬-
 મનર વિવ રત પીછ કહે સુશુ કેડા રે,
 ચિર તન વળ્યાં અગ્યાં મત કરે;
 દેન છડીસા તો મૂંજુ મુગટ સિર ચડ્યું રે,
 પશુ તુ કળા કરીને રે વાખાં નહીં ફરે;
 જનનતા તુને રે બાપુ ઉચરે. મહિમા ૭-
 તેમ માતા એ મુઝ તનને રાજુચર રે,

સુવર્ણ ન હોયું કે હું કોઈને કહ્યું
 મોંઘળી મેલ રી વધુ મિત્ર મરેલે કે,
 કોણ તિન આન કરી અરનો મુઝો મુલ
 સુવર્ણ ને નીચા આ રેલી તાત્રા
 હું યાત્રી અરનો નીચા રીમ તિય કે,
 આ કરે મિત્ર પરિમલ મરિયો વેપારી
 મને અંત નીચા પાયા મોઝીય કે,
 પુણતાં કરે કે પરિમલ આપણ
 હું યાત્રી મિત્ર સમ મરેલે ન રોમણ
 મરિયો તમમરના તમ મરેલે કે,
 તમમરના તમ મિત્ર મરેલે મરેલે
 પુણતાં કરે અપણ મિત્ર પરિમલ કે,
 હું યાત્રી પુણે તો અપણ મરેલે
 પરિમલની મરેલે કે મરેલે અપણ
 મરેલે કરે મરેલે આ મરેલે મરેલે કે,
 મરેલે કે મરેલે મરેલે મરેલે કે,
 આ પુણતાં મરેલે મરેલે મરેલે કે,
 મરેલે આ પુણ કે કે મરેલે મરેલે
 મરેલે મરેલે મરેલે કે મરેલે મરેલે
 અપણને મરેલે મરેલે મરેલે કે,
 મરેલે મરેલે મરેલે કે મરેલે મરેલે
 આ મરેલે મરેલે મરેલે કે,
 મરેલે કે મરેલે મરેલે મરેલે કે,
 આ મરેલે મરેલે મરેલે કે,
 મરેલે મરેલે મરેલે કે મરેલે મરેલે
 મરેલે મરેલે મરેલે કે મરેલે મરેલે
 મરેલે મરેલે મરેલે કે મરેલે મરેલે
 મરેલે મરેલે મરેલે કે મરેલે મરેલે

મરેલે ૧ ૮.

મરેલે ૨ ૮.

મરેલે ૩ ૮.

મરેલે ૪ ૮.

મરેલે ૫ ૮.

કેવળ મામલો રે લીધાનું થશે,
આજી કાઠા પેડી પોરે પેટ ને બરખાં રે,
તર તર સમંતોનો રે દુઃખ પામો નહીં,
ગભાંભા? કૌંસર તો દિક કાનિયો રે,
નહી રે પમી મારિ મરખું મળી,
બરખાં દિક ટોરે રે મરખિ મરખ કરી.

મદિયા. ૧૧.

મદિયા. ૧૨

તેમ રૂપ મરખિયોટ પીડિયા જેમે રે,
તો કાવરખાં કોમાવખાં,
તો બરખાં ત્રિપ બરખિ મરખ રૂં રે,
તો રે મરખ મરખ રે બરખાં,
તો રૂં રે કાઠા મરખ મરખ રે બરખાં.

મદિયા. ૧૩

તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
મરખ મરખ મરખ મરખ રે.

મદિયા. ૧૪

તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે.

મદિયા. ૧૫

તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે,
તો મરખ મરખ મરખ મરખ રે.

મદિયા. ૧૬

શ્રીમાનુ વાસાવ
નામ વર્ગ મતિથી મરિયા પ.ખા ર.
પુત્ર પાપુને રત્ન વજામાં રાણિય
બહેન રેખ સિદ્ધિ લાખી રાણિ
બહેન રેખામ બદર નિવાસી ર.

Page 10.

७३३ देव सिद्धि दाता
 वल्लभ ने भगवत् कृपा निपाटी २.
 देवी लक्ष्मी तुल्य भक्ति भक्ति
 लक्ष्मी - ५० अक्षरी भक्ति २.
 ६० अक्षरी देवी पूजा लक्ष्मी
 ६० अक्षरी देवी पूजा लक्ष्मी

५६५० १०.

કાં ખામડો રાત્રી પહેલે
 બેસ કાગળ કાપતાં મેં મહી જાની.
 જમી માહારો મહેરો જાને રહેજો ર.
 જાતકીને જાતકી જાતી રેજાની.
 તેમ જાતી નજારી જાતકી રાત્રી રાત્રી ર.
 તેજને રાત્રી જાતકી રે જાતકી જાતી.
 તેજને રાત્રી જાતકી રે જાતકી જાતી.

2000 22-

તેને જોઈ પાંખો ફેલાવીને
જો જોઈ જાણે કે મનમાં ન હોય
જા ને જાણે કે જોઈ જાણે
પંખા ફેલાવીને જોઈ જાણે
મનમાં જોઈ જોઈ જોઈ
તેને જોઈ જોઈ જોઈ
જોઈ જોઈ જોઈ જોઈ

Page 22

મેં જાણી છે કે તમે
 કોઈ પણ વસ્તુને લઈને
 નથી ચિંતા કરી શકો છો.
 આમ જ તે સમગ્ર વિશ્વની
 રચના થઈ છે. આમ જ
 આજનો દિવસ બન્યો છે.
 આમ જ આજનો રોજ
 આમ જ આજનો રોજ
 આમ જ આજનો રોજ

2000

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

વિવુન્મતિ કદે નાથજી, મ કરો શેય સમાર;	
કુશલપુરે જાણા તણે, એ હોયે દિલમે પ્યાર.	૩.
તો બોલી નિર્ભયપણે, કુંવર કદે છે પ્યાર;	
પણ પ્રેમજી દોષે સર્જી, તો જાણું જ્યાર.	૪.
શ્રેષ્ઠ નિમુણી બેચાર સુતા, મેળવી સગલી નાર;	
નિજ નયરે જાણા તણે, કીધા શ્રેષ્ઠ નિમાર.	૫.
કવર જાઈ રૂપને કદે, જાણું જ્યારે નિજ દેશ;	
તપ કદે કેમ સાખીયે, પરજામત સવિશેષ.	૬.
કાળ પ મી.	

(શી. જય પરમાનંદ તપ કરી—એ દેશ.)

કુંવર નાજનાથ કમી પુર જાહર, દેવેસ તાંબૂ રોડ;	
હવ મય તમે પામકે રસ નાથે, પગુ જ્યાર વર મીડે રે,	પ્રાણી.
પ્રાણી કુલ તાળી માલે નાથ, કુલ પરમાત્મા વિશેષ રે.	એ આંકળી ૧.
કોયલનથ મી વોગાવે, મળેલાં નાજનાથ મનુ સાથે;	
કની દાન રીધે જાડુ નાથે, હવ મય મુખદ ચલાવે રે,	પ્રાણી. ૨.
રુદ્રાચર જુહાર નિસાળી રીધે જાડુ કમલ કોડી;	
નવ કેરી મનમ જાલે રોડે જાળીયા નથી કડ જોડી રે.	પ્રાણી. ૩.
જાડુજાળે રાજાચર નાથે, રાજ વિનાય વિસાળ;	
નવ રાજાચર નાથ, જાડાં જાડાં રાજાચર રે.	પ્રાણી. ૪.
રવ વિનાય રાજે રોડે, રાજાચર નર નાગી,	
જાડુ રોડે નાગી જાડુ રોડે, જાડુ રોડે જાડુ રોડે રે.	પ્રાણી. ૫.
જાડુ રોડે રાજાચર જાડુ રોડે, રાજાચર રોડે રોડે રે.	
વિજાનથી રાજાચર રોડે, રાજાચર રોડે રોડે રે.	પ્રાણી. ૬.
રોડે રોડે રાજાચર રોડે, રાજાચર રોડે રોડે રે.	
નવ રોડે રાજાચર રોડે, રાજાચર રોડે રોડે રે.	પ્રાણી. ૭.
રોડે રોડે રાજાચર રોડે, રાજાચર રોડે રોડે રે.	
રોડે રોડે રાજાચર રોડે, રાજાચર રોડે રોડે રે.	પ્રાણી. ૮.

- ક્રમ નિમ્નણી અરિમણુ તે રાજ, મનુષ્ય અવી તામ;
પુર સજ્જારી નિજ ધર તેડી અપુરું રેદેવા ધામ રે. પ્રાણી ૯.
- સ્વધિમાનની રચના દેખી, રાજ દર્પે જલુ પાવે;
ધર્મિજ મરિરે દુઃખે તત્તજલુ, નૌતમ સજ્જ કસાવે રે. પ્રાણી ૧૦.
- દેશના વસતસેના ધર જાવે, તે પલુ મનુષ્ય આવે;
નિજ બેડીને ઘણ બજાવે, કુંવરને બેગા મિલેવે રે. પ્રાણી ૧૧.
- મિદમણી અંદરોરી, તેણી પરં દર્પે કસણી;
સ્નાન કરી સજ્જાર ધરીને, અગ્રેઅગ્રે જણી રે. પ્રાણી ૧૨.
- વમંતવિજયા પુત્રી મળી મળે, સજ્જમણુ બુધાગ
તેણે નિજ રાજ્યને જાણવે મળે, કુંવરને દીધે દેવમળારે. પ્રાણી ૧૩.
- પ્રથમ મળી પાણી ને જાણમતિ, બનવશુ મીઠી બેડી;
બેડુ કુલ કન્યાતના દેખારી, જેમ ધર્મ મુખ પેડી રે. પ્રાણી ૧૪.
- તેહને તેડવા કારણ પેડે, માલ વજારણુ મારે;
જલ કહે સર્વ મણં પલુ જુમવે, ક્યાં કને નામ અમારં રે. પ્રાણી ૧૫.
- ક્રમશઃ મામુએ અગર રેડ, નિજ પુત્રને વેળાવે;
બેડી મુખામને નિજ ધર આવે, વિમળા અગ્રિ કસાવે રે. પ્રાણી ૧૬.
- કોઈ દીપે રાજ્યની લીલા, નર અગ્રિરે કસાવે;
ગ્રેમીન વિદ્યાએ માખા, રેડા અગર વસાવે રે. પ્રાણી ૧૭.
- પ્રથમ અગ્રિરે કરી પટણી, બીજા વિમળા સણી;
વિદુઅતિ ને વિદુતના રેડ, અગ્રિરે કસાવે રે. પ્રાણી ૧૮.
- વિમળમીનાના માત પિતાદિ, આવી વિદ્યાં સર્વ મળ્યાં;
બેડી બેડી દીધે જલુ નપદ, કુંવર રાજ્યને વળીયાં રે. પ્રાણી ૧૯.
- આ અગ્રેઅગ્રે કોઈ અટમની, અગ્રિરે વસાવે કાળે;
અગ્રેઅગ્રી રા.મી. વાંજી મુખ અગ્રિ સાધે રે. પ્રાણી ૨૦.
- હોં પડે પાંચમી કાને, કુંવર વસા નિજ જાણ
શી મુજીર રા.મી. સોજાના, ધર જામે વિતરણ રે. પ્રાણી ૨૧.

રોહતા

એ તિન અગ્રેઅગ્રે મળે, વમંતવિજયા બેડ
રે આ નિતિ રેડારે, રા.મી. વિતરણ રે. ૨

- જ્ય મેં તુમનેં જોગ્યા, રતિ સમેયનેં જાગ; ૨.
 માંજળી ધ્વજમલનેં મને, પ્રગટી અંતર જાગ.
 મિતી કો નારી પ્રેમે, તુમને સિમય દે. ૩.
 હું જાઓ વેતાતરે, જીવે નદી મંત.
 જીમ કરી ચિતે મુન મરણ, કરે મહ મુક્ત ૪.
 તુમ નારી જાગિલાખીએ, મિથાપર નતિ મંદ. ૫.
 જ્ય જી ફરને નાચ્યા, કરો જોઈ ઉપાય,
 મલતી પર ઇસ્તે જુદિ, સિદ્ધ પૂજ્ય રાય. ૬.
 ઈન્દ્રજીત જી જગત્પતિ, પૂરે જનજી કરેલ;
 જો નમ જગ પદ પદ્મી, તે અનુમારે અલંક. ૭.
 જી જીવતા ધ્વજમલે, દીપિ જગ પ્રદાગ;
 જગ જાગ કરી નાખાવે, મલતી ૧૫ મલાર. ૮.
 જગ જગ નાચ કરી મલે, વિષ્ણુનવિને પામ
 જગ જગ નાચ મને, નિતિદિન રેદેન ગદામ. ૯.
 જગ દિન નદિર ઉપવને, જગ અગોકને પામ
 જગ દિન નદિર ઉપવને, જગ અગોકને પામ ૧૦.
 જગ જગ જગત્પતિ, નાંજળી જગત્પતિ;
 મને જગ નદી ૧૧ જગ જગ નદિર. ૧૨

જગત્પતિ.

(જગ જગત્પતિ જગત્પતિ જગત્પતિ જગત્પતિ)

- જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૧.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૨.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૩.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૪.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૫.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૬.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૭.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૮.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૯.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૧૦.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૧૧.
 જગ જગત્પતિ, જગત્પતિ જગત્પતિ, ૧૨.

આવી ઉભી પુનઃ જાણી, અતિઃ જોતાં રંધ લાગેા યોગ.	અપઃકરં ૪.
વિનય કરી ક્રેમ જોલવી, મન મોહન છઃ	
કુમ વાત સુજો અપ્રધાન, મનડું મોહું રે મનમોહન છઃ	મનડું ૫.
વેતાન્યે દક્ષિણ દિશી, મનઃ છે નવર અશોક તે નામ.	મનડું ૬.
વિદ્યધર નરરાજ્યે, મનઃ તે નામે છે મદસેન;	મનડું ૭.
મંદપ્રમા રાણી સતી, મનઃ એક સુખીયાં પ્રેમ રસીલુ.	મનડું ૮.
કેધરચાલિય તેહને, મનઃ છે પુષ પલ્લે અવિનીત;	મનડું ૯.
મેધમાળા નામે સુતા, મનઃ હું નુખી કુગવટ રીત.	મનડું ૧૦.
અન્ય દિને ખાતા પિતા, મનઃ કરે એક અંતર વાત;	મનડું ૧૧.
પુત્ર કુશલજી ઉડિયો, મનઃ કરે રાધેા એક દિન ધત.	મનડું ૧૨.
છે પરાસ લેવરી, મનઃ નામે એહનો વિધાન;	મનડું ૧૩.
અતિ જો રાજા થયો, મનઃ તો કરી સર્વ વિનાશ.	મનડું ૧૪.
ધૂમ અમિથી ઉડિયો, મનઃ વાદન ધન પદવી પાવ;	મનડું ૧૫.
અવનન વનકને નાસવે, મનઃ મારતો વન વરસાથ.	મનડું ૧૬.
તેમ દુર્ગમ જગ દેવધી, મનઃ ભડે સ્ત્રી રાજ્ય વિરોધ;	મનડું ૧૭.
કાવે પિતા બાંધવ પ્રેત, મનઃ કરે તર્જન ધત સ્ત્રી.	મનડું ૧૮.
સ્ત્રીવલ પશુ રાજ નદી, મનઃ હું નદી દીપું એહને રાજ્ય;	મનડું ૧૯.
કેલક નરસતિ આગ્રેય, મનઃ મોખવશે આ સામાન્ય.	મનડું ૨૦.
રાણી કહે સુજો નાથ છ, મનઃ કરો ખારી કાંઈ ઉપાય;	મનડું ૨૧.
અદિતી અયુધીકેદિયે, મનઃ રહે અવિત તે સુખ થાય.	મનડું ૨૨.
કહે નૃપ રાણી સાંભળે, મનઃ સુત દિંદિ રામે દેહ;	મનડું ૨૩.
વિદ્યાજ્ઞાની પુત્રીએ, મનઃ સૌ વત્તર આપે તેહ.	મનડું ૨૪.
રાણે વિદ્યા પ્રગટ કરી, મનઃ પૂછતાં જોયી ક્રેમ;	મનડું ૨૫.
સુત સામે જમની થયો, મનઃ સૌ ક્રે ઉપર ગુઝ પ્રેમ.	મનડું ૨૬.
પુત્રી ને મેધમાલિયા, મનઃ થાશે તથ ને અસ્તાર;	મનડું ૨૭.
મેધરથને વનને ધરે, મનઃ તે મેકવશે નિત્યાર.	મનડું ૨૮.
ગુઝ પોં અન્ય રાજ થયો, મનઃ તેહથી વધશે ગુઝ સાર;	મનડું ૨૯.
સેત ન દીએ સુખ અવતાં, મનઃ તે પુત્ર નદી અદિરાગ.	મનડું ૩૦.

એમ કહી દેવી અદલા થઈ, મનં કહી રાવે રાણીને વાત;	મનકું
સુઝ માતા સુણી કુઝ ધરે, મનં ગયું રાજ્ય ને પુત્રવિધાત.	મનકું ૧૮.
સુઝ ઉપર રાજે કરી, મનં વન ગિરિ પુર રમણિક ડાવ;	મનકું
તિહાં વાઝ એસે નિશિદિને, મનં ફલ મુઝને નિવ કહી જાવ.	મનકું ૧૯.
મુઝથી રહે નહીં વેગજો, મનં એકથી કું પણ પડી એક;	મનકું
ભાઈ એદેનને એદવો, મનં વરને તે રામ વિવેક.	મનકું ૨૦.
આજ થઈ ત્રીજે દને, મનં નીકળિયો પૂછી એમ;	મનકું
કુશામપુરે અમે જાણ્યું, મનં તિહાં છે એક ગણુડું પ્રેમ.	મનકું ૨૧.
દક્ષિણ ભગે ધર નાવીયા, મનં કું આવી નેહ બરાવ;	મનકું
તવ મેં છદાં એમ માંભાગ્યું, મનં નૃપ ધર્મિયો ખરે દણાવ.	મનકું ૨૨.
રોપભરી આ વન ફરે, મનં ગુપ્ત દર્શન દીકું આજ;	મનકું
રોપ ગયો રાગી થઈ, મનં કબી સન્મુખ ધરી સાજ.	મનકું ૨૩.
અસારજી શરજી દવે ગુમે, મનં સુદિ વચને ગાયો દાથ;	મનકું
એમ કહીને અરજો નખી, મનં મન મમતો પામી નાથ.	મનકું ૨૪.
માંધવ વિવાહે પંચણીયા, મનં ધર લાવે કુંવર બાવી બાત;	મનકું
બત્રીસા પ્રેમદા પ્રેમશું, મનં સુખ વિષમંતા દિન રાત.	મનકું ૨૫.
છટું ખડું એ થઈ, મનં સંપૂર્ણ છડી દાગ;	મનકું
શી શુભવીર વચ્ચ સુણી, મનં કરો મત પચ્ચખાણુ વિસાગ.	મનકું ૨૬.

દોહરકા

સુખ ભોગવતાં સ્વર્ગનાં, વીત્યો કેટલી કાળ;	૧
વિમળસિનાયે જનનિયો, ભૂમેવધિ મમ જાળ.	
જન્મોત્થવ જનુસી કિયો, દશ દિન નાટકસાગ;	૨.
દાન અપુલ દેતા વગી, ધર ધર તોરજી માળ.	
મગલ વર્ષ સંતોષીને, દિન દાદશ જગ દૂંત;	
પદનાથ પ્રેમે કરી, તેદનું નામ દિપંત.	૩.
આઠ વરસતો જળ દૂધો, દેખી શુદ્ધ નિસાગ;	
માત પિતા દરજે કરી, તવ દિવિયો નિસાગ.	૪.
ઉચ્ચ ગુર મોદેરે બવો, સુકળા સાચ અનોક;	
જોવન વય પરજાવીયો, પ્રવટવો જામ વિવેક.	૫.

ସମ୍ମାନିତ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ

ਦੁਆਰੀ ੬ ੧ ਅੰਗ ਮਾਤ੍ਰ, ਦੂਜੀ ਅੰਗ ਮਾਤ੍ਰ ੧੦

1

မင်းတရားကလေးတို့၏ အမည်ကို မိမိတို့၏ အမည်နှင့် မတူဘဲ

नि.नरमन एन एट्.मि. मी. एन.वे. एन.ए. ३

55

ମାତ୍ର ୧ ଟଙ୍କା

(1994 年 10 月 1 日)

५६५ विनय विहारी, काशी-१०, १९३३

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

4. 2. 1.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 10

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

1. Highly effective recovery of the system

महाराष्ट्र शासन, विज्ञान व संशोधन विभाग

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

[illegible]

001 2.78 95.0 6.14 0.72 40.2

44 44 0014 012 1030 5-42 7-10-2

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

1960

1944

18 m/s, 4' 5" to 10 m/s, 10' 5" to 15 m/s,

1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693 2694 2695 2696 2697 2698 2699 2700 2701 2702 2703 2704 2705 2706 2707 2708 2709 2710 2711 2712 2713 2714 2715 2716 2717 2718 2719 2720 2721 2722 2723 2724 2725 2726 2727 2728 2729 2730 2731 2732 2733 2734 2735 2736 2737 2738 2739 2740 2741 2742 2743 2744 2745 2746 2747 2748 2749 2750 2751 2752 2753 2754 2755 2756 2757 2758 2759 2760 2761 2762 2763 2764 2765 2766

[illegible]

100% 100% 100% 100% 100%

And the record is all right.

1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352 2353 2354 2355 2356 2357 2358 2359 2360 2361 2362 2363 2364 2365 2366 2367 2368 2369 2370 2371 2372 2373 2374 2375 2376 2377 2378 2379 2380 2381 2382 2383 2384 2385 2386 2387 2388 2389 2390 2391 2392 2393 2394 2395 2396 2397 2398 2399 2400 2401 2402 2403 2404 2405 2406 2407 2408 2409 2410 2411 2412 2413 2414 2415 2416 2417 2418 2419 2420 2421 2422 2423 2424 2425 2426 2427 2428 2429 2430 2431 2432 2433 2434 2435 2436 2437 2438 2439 2440 2441 2442 2443 2444 2445 2446 2447 2448 2449 2450 2451 2452 2453 2454 2455 2456 2457 2458 2459 2460 2461 2462 2463 2464 2465 2466 2467 2468 2469 2470 2471 2472 2473 2474 2475 2476 2477 2478 2479 2480 2481 2482 2483 2484 2485 2486 2487 2488 2489 2490 2491 2492 2493 2494 2495 2496 2497 2498 2499 2500 2501 2502 2503 2504 2505 2506 2507 2508 2509 2510 2511 2512 2513 2514 2515 2516 2517 2518 2519 2520 2521 2522 2523 2524 2525 2526 2527 2528 2529 2530 2531 2532 2533 2534 2535 2536 2537 2538 2539 2540 2541 2542 2543 2544 2545 2546 2547 2548 2549 2550 2551 2552 2553 2554 2555 2556 2557 2558 2559 2560 2561 2562 2563 2564 2565 2566 2567 2568 2569 2570 2571 2572 2573 2574 2575 2576 2577 2578 2579 2580 2581 2582 2583 2584 2585 2586 2587 2588 2589 2590 2591 2592 2593 2594 2595 2596 2597 2598 2599 2600 2601 2602 2603 2604 2605 2606 2607 2608 2609 2610 2611 2612 2613 2614 2615 2616 2617 2618 2619 2620 2621 2622 2623 2624 2625 2626 2627 2628 2629 2630 2631 2632 2633 2634 2635 2636 2637 2638 2639 2640 2641 2642 2643 2644 2645 2646 2647 2648 2649 2650 2651 2652 2653 2654 2655 2656 2657 2658 2659 2660 2661 2662 2663 2664 2665 2666 2667 2668 2669 2670 2671 2672 2673 2674 2675 2676 2677 2678 2679 2680 2681 2682 2683 2684 2685 2686 2687 2688 2689 2690 2691 2692 2693

હમમય આઠ જોગી જટાગા, કેઇ બોલે મંત્રમાળા મનુજાં ૧૦.
 ઇન્દ્રાદિક નરની રોગી, જારી આસે ગલાલની જોગી;
 વેશ્યા વર નાટક થાને, મડનાળી તણા ગુણ માને મનુજાં ૧૧.
 જેમ મય ઉપાઈ કદાવે, તેમ જિનપરે મુનિને થાવે;
 ગુણવંત સુરિ કેવળાયા, જનુચત મીતારથ તથા મનુજાં ૧૨.
 ત્રોજેને માદામહર્ષા થાવે, સાર કમળી કુશાગ્રા થરાવે;
 નહીં જનુચનને કોઇ નોયે, એમ સ્તનશેખર મરિ બોલે. મનુજાં ૧૩.
 નીતારથ નરિ મમલ, અંત ત્રીજે સદે જનુ માન;
 નીતારથ જરામ કદાવે, પરમતવાદીને હંદાવે. મનુજાં ૧૪.
 જનુચત તનું શેષ્ય વહંતા, જનુમતાં વચ્ચે થરંતા;
 મલિનાં મુકમલ પરિકાર, કહે પ્રવચનમાર ઉદાર. મનુજાં ૧૫.
 કહે કોઇ તપની કેઇ, માદામેયું કરવું જાયેરં;
 તે નિર્ભા મન નરિકર્યા, વિદ્યાને નથી કાંઈ જર્યા. મનુજાં ૧૬.
 તપની અજાની રોગે, જગ્યા મર્ષને બોલે;
 ગુરુગુરુવાં મે સાચા, એમ હર્ષદામ મળિ જાય. મનુજાં ૧૭.
 નીતારથ નિઆ આર, નરિ જાંખો ત્રીજે પિદાર;
 તે કમળાં નીતાર્યે આજે, આવક કમ્તા જનુ દાને. મનુજાં ૧૮.
 મહામૈ પુનઃ સંચર્યા, વૈભાસમિદિ કેતરિમ;
 જડ જડ નાની દશે, મુજવીરે વિવર્યા નિદાશે. મનુજાં ૧૯.

રોહુરોહ

વૃષ્ટિ ધનિમય તતરી, કુરુષી કમ્પ પ્રજાન;
 અનિમય નરજા અચરી, કર થરી શીશન રામ. ૧.
 રેન જનુ પ્રદિજા, કેદ થરી જનુનથ;
 કર જોડી સુવળા કરી, બેઠાં મિન અનુઃન. ૨.
 બં. મજાની પંખદા, મુમ-મુમ સુસ્તિન;
 રાની જરીસ જનુ તિરં, દરબે રૂઝિન મિન. ૩.
 જનુ વડે થને તે, નર ધનિમય કુનર. ૪.
 રૂઝ જનુ રેહને રેહન, દીધે પુકર જનુનર. ૫.

કાળ ૮ મી.

જાન્યારી ૧૯૦૬

(દલિયાવ પુર વર જીવું—એ દેશ)

જેન દલિયાવ

સેતન ચતુરી સેતના, તમે સેતે મિત્ર મનર રે; હીજાનર, [સાચુજાન
 મોહની મહિરા ધ્યામાં, નદિ સોઝાવર મુખજાન રે. ૧.
 નદિ સોઝાવર મુખ સાર, કોરો રચિ તતની, ગુણવંત રે;
 ગુણવંત પ્રમંત્ર બાવંત, સમય વેદી કહે, અસ્થિત રે. એ આંશી
 વિનિમિત્રિ કુમલના ન્યાયથી, કામદાસીને દર્શાવ રે;
 નરભવ કુર્ચમ પામીયે, નાચ જુડું રેતનદીપ જાંત રે. નાચ ૦ કોરો ૨.
 રેત અનારજ તમે ધણુ, નિદાં ધર્મજાન નહીં દોષ રે;
 મણુજ કયો ક્યોને મયો, સ્થો નરભવ જામો સોષ રે. સ્થો ૦ કોરો ૩.
 અનારજ દેશે જામ કુમી, જણુ આજે અનારજ દોષ રે;
 જામ અનારજ વણિત્ર કિયા, કુજ જાત વેત જામ જોષ રે. કુજ ૦ કોરો ૪.
 કાંઈક પુણવ જામે દરી, કહે જામ કુજ કુર્ચમ રે;
 અન્યાય રોમે કયો, કુજ જામે જણુ દો અન્યાય રે. કુજ ૦ કોરો ૫.
 રૂતજ પુણે પામીયે, કુજ જામુ નિત્યજ દોષ રે;
 પામે ધર્મજ પરજાં જાની, આજીવિત્ર મુખ જોષ રે. જાની ૦ કોરો ૬.
 તે જણુ જામે દરો, જામુજાન જામે સંજોષ રે;
 જામ નમર પુર જોષવાં, નદિ પ્રધો મુનિજો જોષ રે. નદિ ૦ કોરો ૭.
 જામ હિવજાં મુજ મન્યા, અડઅંચે એ પુર જામે રે;
 સાંજાવું નિદાંત્રાં, તે કુર્ચમ જામે મય રે. તે ૦ કોરો ૮.
 અન્યાય મોહ પ્રમાદને, તજા ધર્મ સુલે કિંક મિત્ર રે;
 જામ જામન રમજાન, જો સુખજિત કલજ નિત રે. જો ૦ કોરો ૯.
 મનમવેશકિ સુલે, જામીયો સ્ત્રીયો મુજ ધર્મ રે;
 તત્તરચિ કહ સાંજો, દોષ કોરો ધર્મજો ધર્મ રે. દોષ ૦ કોરો ૧૦.
 મય રેતનરિત દરી, નિદાં મય નિત અનુજાર રે;
 મરજ કલજ કલજ કોરો, મજ કોરો કલજાવ જર રે. મજ ૦ કોરો ૧૧.
 જામ તત્તર અનિત વર, એ જામ જામે પ્રાર રે;
 કુ તિ મયે પાલોઈ મયો, જામે જોષ દર; એ મય રે. જામે ૦ કોરો ૧૨.

નાનિષ જાની કાવની, તજો દિ'મા મન વચ કાવ રે;
 ડુન કારિત અનુષાઠના, ક્ષિમ બેઠ ક્ષિકારી થાય રે. એનં કરોં ૧૩.
 કાવનિષે તમ વર્જતા, અરિહંતાદિક કરી માખ રે;
 બોનું મળાચક છડતા, ભરમનખાદિક ભય દાખ્ય રે. ભયં કરોં ૧૪.
 માય અમન્ય ને મિષતા, એ દશવિધ તિયજ્યા તોશ રે;
 ખાર મદ અવદાસના, મળી નવે એ બેતાગોશ રે. મળોં કરોં ૧૫.
 દમથી ખટ નય આસરી, જગી બેગથી સોગાત્રોમ રે,
 ડિન નરિ કાદ કાગથી, ભાવથી રાગ રો'ન નજોમ રે. ભાવથીં કરોં ૧૬.
 જામી જીવ ગર વિનયથી, અદન અનુરિંધ દોષ રે;
 દમ્યારિહથી આગળા, માગ મંદ એળી પરે' વેષ રે. મિાગં કરોં ૧૭.
 કાગનિનં મન વચ તાવુ, એકમા નુઆગોશ મંદ રે;
 અવધન વગ મુનિવગ, જે દાગે ભરમય બેઠ રે. જેં કરોં ૧૮.
 દદ બેદાનક રંકિએ, નર વાઃ મદ અદાર રે;
 દમ્યારિહથી આગળા, ચિત્ત ખરતા તે અખમાર રે. ચિત્તં કરોં ૧૯.
 નર્સિવં પંરમદ છડ્યા, પમ નંડ્યા અવખા મરત રે;
 કાગ અનુ છડં મુજે, સાતનં થાવ કાગ વર્જત રે. સાતમિં કરોં ૨૦.
 નવે ડાહજી નિર્નિનાર, બોમ રમજી અભિ મમમૂર રે;
 પદન પવન પંખી સમા, મુનિ જાન અનુરોતન કાર રે. મુનિં કરોં ૨૧.
 દેમ નિર્નિપર પુષ્પી, દિ'મજા કો પદ્યખખાજી રે;
 પાન નદકા જુલા, પદ્યખખે પુષ્પી નજ વજી રે. પદ્યં કરોં ૨૨.
 રંજિ અવગદાજી, ક્ષેપિ પદ્મસ નીચ રે
 ખખખ પ્રમાજે પૂજી, પદ્મજી નર્સિજી નીચ રે. પદ્મિદં કરોં ૨૩.
 મિતિ પંનત્રે મન કો, એમ દેમંત્ર નિયન વિચાર રે,
 કનંદન પમર દુજે, અવે કડ પંદિયાર રે. અવેં કરોં ૨૪.
 નરેન નવેક કિય કો, દસન નજ નંજેક વચ રે,
 નવ અવે રેન પંડિત, કાં કો ને કંડ અવ રે. કંડં કરોં ૨૫.
 કાવ અનંતી એ.ર.એ, દેવદ કન્યા રુચ વિન રે,
 અનંત મુનિ પં તેજી, પંદિયાર. નવ મુનિ કિય રે. પંદિયારં કરોં ૨૬.

પંચ પંચ સપત્તે મને, જાણી તજના અનિવાર રે;
 રૂપ બેસી મારમ કરે, તેમ મે મન મુકિત વિચાર રે. તેમ ૦ કરો ૨૭.
 એકવીસ રૂપ ગુણ ઉત્તર, વર્ગ પશુવીસમ ગુણ સાર રે;
 બારગી સત્તર જે ધરે, તે પામે ભવનો પાર રે. તે ૦ કરો ૨૮.
 દાન શીષમ તપ ભાવના, નિહાં દાન ગૃહાને વિશેષ રે;
 તે પશુ બાવે' રૂગ રીએ, અમૃતાનુકૂળ અરોગ રે. અમૃતા ૦ કરો ૨૯.
 દાન દીપતાં સરુને, વરભક્તિ વિશેષે નાર રે;
 માંચ ઠોડી સીતલ તણી, સુરરહિ કરે તસ દાર રે. સુર ૦ કરો ૩૦.
 નિષા અનિવેરિમણી, દેખી તેડે મુનિ મેઠ રે;
 ખીર ખાંડ પડિપાતળી, સજુ સજુ જુએ ગેરુ' તેડ રે. સજુ ૦ કરો ૩૧.
 પૂછતાં મુનિને કહે, જે દીડી વાન અરોગ રે;
 આઠાર સરસ દુમનેં સિધુ, કેમ રહિ નહીં ભવમેઘ રે. કેમ ૦ કરો ૩૨.
 તે કહે આ સરિખા મુનિ, દુમ સરખી ઘાગ નાર રે;
 જહિ ન થાએ દયા તણી, વિષ્ણુમકિત હરખમાં પાર રે. વિષ્ણુ ૦ કરો ૩૩.
 બાવે' દીપતા ગારગા, ભણે' કેવળ ચરેનમાગ રે;
 જિનગુરુ વિનયને તપ કિયા, રૂગ વીર ઉગ્રસ વિચાર રે. રૂગ ૦ કરો ૩૪.
 કયો અંત ઠોડોઠો સામરે, જળ મંડીમેદ કરત રે;
 રાત પ્રિયા તવ રૂગ દીપે, પ્રહિધાન દિશા તિસત રે. પ્રહિ ૦ કરો ૩૫.
 તસ કારણ કુનઘાન છે, તે તો જલુકુન ગુરુ અવત રે;
 વિનયે' ગુરુસેવા કરે, વિનયને ગુણસુખેત રે. વિનયી ૦ કરો ૩૬.
 નાહી ઘાલ નિર્મળ દાસ, જેમ રેખે આરીસે રૂપ રે.
 આવ રીમ ગુરુ દયને, પ્રગટે નિજ આનમ રૂપ રે. પ્રગટે ૦ કરો ૩૭.
 રાતદશા શાંતી દુવે, રાતગી સ્થિતિ કર્મની નઃય રે;
 કેવળી પશુ અતે કહે, રાતવિષયે' સિવ વાસ રે. રાત ૦ કરો ૩૮.
 રવિ રહિ મજી દીપક સમે, રાત તે વિષુ પ્રિયા અંધ રે;
 ઉમરિદારી તપ તપે, તે જાણે જુદો ધમ રે. તે ૦ કરો ૩૯.
 પ્રમુદર દીસિત ઉ ધણ, પશુ રાતી અખો પરીવાર રે;
 રૂપ પપળા કોણે' રમ્યાં, તે ચલુની સ્વદ દહનર રે. તે ૦ કરો ૪૦.
 જગનાદ રાતી જુએ, જેણે ચાખ્યો સિવ અવત રે;

નવવિધ જીવની કાવળી, તજે 'હિં'મા મન વેચ કાચ રે;
 ફૂત કારિત અનુમોદના, એમ બેદ એકારી ચાચ રે. એમં કરોં ૧૩.
 કાલત્રિકે તસ વર્જતા, અતિહંતાદિક કરી સાખ રે;
 બીજું મૃત્યાવાદ છંડતા, અવમમજુદિક બચ દાખ્ય રે. બચં કરોં ૧૪.
 સાચ અસત્ય ને મિથતા, એ દશવિધ તિજુણા ત્રીશ રે;
 બાર બેદ બ્યવદાસ્તા, મળી મર્ચ એ બેંતાગીશં રે. મગોં કરોં ૧૫.
 દ્રવ્યથી ખદ દ્રવ્ય આસરી, વળી એવથી સોગાસોમ રે;
 દિન રાત્રિ કહિ કાળથી, ભાવથી રાગ રોષ સંજોમ રે. ભાવથીં કરોં ૧૬.
 સ્વામી જીવ ગર નિનચડી, અદત અનુવિધ હોય રે;
 દ્રવ્યાર્થકથી ચોરજીવા, સોળ બેદ એણી પરેં ભેવ રે. સોળં કરોં ૧૭.
 કાળત્રિકેં મન વચ તણું, એકસો મુઆગીશ બેદ રે;
 અખજ વર્જેં મુનિવરા, જે દાગે અવમય બેદ રે. જેં કરોં ૧૮.
 દેહ ઔદારિક વેકિએં, નવ વાડે બેદ અદાર રે;
 દ્રવ્યાર્થકથી ચોરજીવા, મિત ધરતા તે અધુમાર રે. મિતં કરોં ૧૯.
 નવવિધે પરિમદ છંડતા, પગ મેંડતાં બચણા ધરંત રે;
 કાળ બહુ છટેં રુણેં, સાતમેં ચોવ કાળ વસંત રે. સાતમેં કરોં ૨૦.
 સર્પ ઝાલજી મિરિસામર, બ્યોમ તરમજી અસિ મગસર રે;
 પદ્મ પવન ધરણી સમા, મુનિ ભાંખે અનુજોમ દાર રે. મુનિં કરોં ૨૧.
 દેશ વિરતિધર ચૂલથી, હિસોનાં કરે પચ્ચખખાણુ રે;
 પાંચ મોટકાં જૂડનાં, પચ્ચખખે ચૂમથી તત જાણુ રે. પચ્ચં કરોં ૨૨.
 ત્રીજે અદત્તાદાનનું, ચોથે પરદાર નીમ રે;
 છંદા પ્રમાણે પૂજથી, પરિમદ નવવિધની સીમ રે. પરિમદં કરોં ૨૩.
 દિશિ પરિમાણે મમન કરે, બોમ ઉવગોમ નિધમ વિચાર રે;
 કર્મોદાન પમર તજે, અનર્થ દંડ પરિહાર રે. અનર્થં કરોં ૨૪.
 નવમે સામાયિક નિત્ય કરે, દશમે તત સંજોષ ચાચ રે;
 મંત્ર બજેં જોમ વીંછીજી, કાંઈ જેર તે ડકે જાચ રે. કાંઈં કરોં ૨૫.
 બંગા અસીતી ઝોળખી, પોસદ કરતા શુભ ચિત રે;
 બારમે મુનિ ધર તેડીને, પડિજાની ઝામે મુદી નિત્ય રે. પડિજાં કરોં ૨૬.

- ૧ સપતે' મતે, જાણી તમવા અનિચાર રે;
મારખ કરે, તેમ એ મન મુનિન વિચાર રે. તેમ. કરો. ૨૭.
- ૨ અંજુ ઉત્તર, વર્ગિ પશુપતિમ ગુણુ સાર રે;
તત્તર ને ધરે, તે પામે જાવનો પાર રે. તે. કરો. ૨૮.
- ૩ તપ જાવના, નિહાં દાન શુદ્ધને વિશેષ રે;
જાવે' ફળ દીપ્તિ, અમૃતાનુજાન અરેષ રે. અમૃતા. કરો. ૨૯.
- ૪ મંતાં સાધુને, વરભક્તિ વિધિયે' નાર રે;
શી મોવન તણી, મુરશિ કરે તણ દાર રે. મુર. કરો. ૩૦.
- ૫ પ્રાનિવેશિમળી, દેખી તેડે મુનિ ગેહ રે;
પ્રાં પદિમામળી, સજુ સજુ જુએ ગીચું લેહ રે. સજુ. કરો. ૩૧.
- ૬ મુનિને' કરે, ને દીડી વાન અરીષ રે;
સરસ મુખને' સિધુ', કેમ જણિ નહીં જાવમેશ રે. કેમ. કરો. ૩૨.
- ૭ આ સરિઆ મુનિ, મુજ સરખી દાવા નાર રે;
૧ થાએ દપદ તણી, વિલુભાગિન હરખમાં ધાર રે. વિલુ. કરો. ૩૩.
- ૮ રીપંતા બાણા, સધું કેવળ ચંદનનાગ રે;
૯ વિનયને તપ કિયા, ફળ વીર્ય ઉજાસ વિશાગ રે. ફળ. કરો. ૩૪.
- ૧૦ અંત ઠોમ્મોડી સામરે', જળ મંદીમેદ કરંત રે,
કિયા તવ ફળ દીપે, પ્રજિધાન દિવા વિકસંત રે. પ્રજિ. કરો. ૩૫.
- ૧૧ કારણુ મુનતાન છે, તે તો નકુમ્મન ગુઝ આપત રે;
૧૨ એ' ગ્રાસિવા કરે, વિનયોને ગુણસંપત રે. વિનયો. કરો. ૩૬.
- ૧૩ ૧ ઘાટ' નિર્મળ દપ, જેમ દેખે આરીસી રૂપ રે;
૧૪ રીપંત શર દર્શને', પ્રગટે નિજ આનમ રૂપ રે. પ્રગટે. કરો. ૩૭.
- ૧૫ તથા મુરથી દુવે, જામથી સિયનિ કર્મની નાચ રે;
૧૬ ગી પશુ અતે લહે, જામવિષયે.ને' દિવ વસ રે. જામ. કરો. ૩૮.
- ૧૭ ૧ કોટિ મહિ રીપક સમે, જાન તે વિલુકિલિયા અંધ રે;
૧૮ પ્રિદારી તપ તપે, તે જાહેા જુડો ધધ રે. તે. કરો. ૩૯.
- ૧૯ મુકર દીક્ષિત છે ધણા, પશુ જાની ગણેા પરિવાર રે;
૨૦ ૧ પશુ તેણે' રૂપાં, તે ગણી અકંદ દગર રે. તે. કરો. ૪૦.
- ૨૧ જાનકે જાની જુએ, જેણે ચાખેા સિવ આરવદ રે;

જાન બેહેરમાં જે રમે, શિવરમણી કરે તસ યાદ ૨. ૧૦ દેશો ૪૧.
 જે ખડે આહમી, હાજ પૂર્ણ થઈ એ ખાસ ૨.
 ગુમતીર વચન મુખી, લહો જયકમળ ધર વાચ ૨. લટો ૪૨.

દોહરા.

એણી પડે તેઈ દેશના, જનમ રજા મુનિગવ;
 નવ ધર્મસ તે વીનવે, વિનયે પ્રજામી પ.ન. ૧.
 જમવન કહો કોણ કર્મથી, માનપિતાદિ વિભેત;
 ન મપવે નુક કેમ થયો, વળી પામ્યા મુખ બેગ. ૨.
 નમ કામ કર્મક મળી, રાજ્ય ચક્રુ થીકાર;
 મન બુદ્ધ કવચ, એમ મુખ દુઃખ પ્રકાર. ૩.

હાજ ૬ મી.

(છરે દેશન. મુખી ૧: હાજરો—એ દેશી.)

૧. એ કહે સામા રાજવી, છરે પૂર્વ બવનખી વાન;
 ૨. એ નરવી નાજી બરે, છરે અનુભવિયાં અવદાન. ૧.
 ૩. એ નાજી આનમા, છરે ન લહે પુણ્ય ને પાપ;
 ૪. એ નાજી બવોદધિ, છરે દુખો લહે સંતાપ. ૨.
 ૫. એ કહે સામા રાજવી, એ આક્રમી.
 ૬. એ નાજી બવન દુગ, છરે બરઅય સોહેર મહાર;
 ૭. એ નાજી બવન નાજી, છરે ધામખીનો બરનાર. ૩.
 ૮. એ નાજી બવન નાજી, છરે નારી સુનંદા તાસ;
 ૯. એ નાજી બવન નાજી, છરે ધર મિધાન નિવાસ. ૪.
 ૧૦. એ નાજી બવન નાજી, છરે મુકપો બખુવા લેદ;
 ૧૧. એ નાજી બવન નાજી, છરે બદક સરગ સનેદ. ૫.
 ૧૨. એ નાજી બવન નાજી, છરે આન્યા પ્રામીન મિત;
 ૧૩. એ નાજી બવન નાજી, છરે મોજન કરત નિયમ. ૬.
 ૧૪. એ નાજી બવન નાજી, છરે જઈ ચૌનિકને મેદ;
 ૧૫. એ નાજી બવન નાજી, છરે સુંદર મસ સનેદ. ૭.
 ૧૬. એ નાજી બવન નાજી, છરે સાથે લીલા હામ;
 ૧૭. એ નાજી બવન નાજી, છરે ન મધુ બીજે હામ. ૮.

- વાપો સુનદે નવિ રહ્યો, છડે ત્યા માઠીને ધામ;
 પાંચ મીન લીધો છવતો, છડે આપો પરાયા દામ છડે ૦ ૮.
 નરીય સિનારે મગવતો, છડે મરણ મુનદને રેડ;
 રેડ સોય કરી આગળ, છડે ધર ભાળે એ સોઈ છડે ૦ ૧૦.
 અનિયમ હદી સોયો મરો, છડે તડકડાં તે રેખ
 કુલેરો જતો વેદવરાણીયાં, છડે કાળા સુનદે નિરોડ છડે ૦ ૧૧.
 પૂઠે પશી અનિયમ મરો, છડે તે કદે જગ મેદવાન;
 યેરભરો ધર આઠીને, છડે રીંદને હદી સવિ વાન છડે ૦ ૧૨.
 રીંદ પૂઠના સુન કદે, છડે કુપ પાળ્યા જગ મરો
 રીંદ ભરો કોલી કદે, છડે તેને દામ કુમ વખ છડે ૦ ૧૩.
 રીંદ વાપો સુનને પળ નવિ રહ્યો, છડે મિલની સિરંગ;
 રીંદ રીંદ રીંદો આ રીંદો, છડે મરણ ભરો તનનાન છડે ૦ ૧૪.
 રીંદ મરણ ભાવે તે મરી, છડે વિષમવચ્ચરિ મરી;
 છડે વિષમ કોરા પાંડો, છડે મરણ મરણ ભરો છડે ૦ ૧૫.
 છડે તલ વનમાસા વરણ, છડે રીંદની રીંદ અનિયમ;
 છડે તાલ સરણ તલ સુન મરો, છડે રેડ સુનભરો છડે ૦ ૧૬.
 છડે રીંદના રીંદ ભરો, છડે મરણ મરો તલ તાલ
 છડે પાંડો પાંડો રીંદો, છડે મરી તલના સધાન છડે ૦ ૧૭.
 છડે રીંદ તલ રીંદ મરી મરો, છડે પાંડો તલ રીંદ
 છડે મરણની મરણ તલ, છડે રીંદના રીંદ મરણ છડે ૦ ૧૮.
 છડે રીંદ તલ રીંદ રીંદ રીંદ, છડે રીંદ રીંદ તલ રીંદ
 છડે રીંદ રીંદ રીંદ રીંદ તલ, છડે રીંદ રીંદ તલ રીંદ છડે ૦ ૧૯.
 છડે રીંદ રીંદ રીંદ રીંદ તલ, છડે રીંદ રીંદ તલ રીંદ છડે ૦ ૨૦.
 છડે રીંદ રીંદ રીંદ રીંદ તલ, છડે રીંદ રીંદ તલ રીંદ છડે ૦ ૨૧.
 છડે રીંદ રીંદ રીંદ રીંદ તલ, છડે રીંદ રીંદ તલ રીંદ છડે ૦ ૨૨.
 છડે રીંદ રીંદ રીંદ રીંદ તલ, છડે રીંદ રીંદ તલ રીંદ છડે ૦ ૨૩.

અને વાઙ સહિત તે નિકળ્યો, અને ગામ વને રચા રાન. અને ૨૩.
 અને તિહાં મુનિ વચન તે સાંભળ્યું, અને પરદુઃખે ન રહે ધર્મ;
 અને ભૂંડી માત્ર તરકરે લાખે, અને મુઝ સિર દુઃખે પાપ કર્મ. અને ૨૪.
 અને તેણે ગામ ઘાત તે નહીં કડું, અને ન રહું ચોરને ઝાર;
 અને ચિતિ ચોર ઘાટી તણ, અને ઇંડી નિજ હથિયાર. અને ૨૫.
 અને મુનિવાસિત નગરે ગયો, અને લોભ મનસર પરિવાર;
 અને જીવ ઉપર કરણા ધરે, અને કરે આતમ ઉદ્ધાર. અને ૨૬.
 અને ભદ્રકલાયે તે મરી, અને તું ધર્મિય અવતાર;
 અને જીવદયા ધર્મે કરી, અને પામ્યો જાદિ ઉદ્ધાર. અને ૨૭.
 અને પિતૃવિયોગચ્છેનચડી, અને ગુરુવચને તપ કીધ;
 અને મંત્રી રમણી નૃપ સપદા, અને તપથી અઠ મહાસિક્ક. અને ૨૮.
 અને એમ સુણી ધર્મિય પામીયો, અને જાતિરમરણ નાણ;
 અને કરે જોડી જોયો યજ્ઞ, અને કહે સર્વિ વાન પ્રમાણ. અને ૨૯.
 અને જઈ ખડે એ કહી, અને નવમી સુંદર ઢાળ;
 અને શ્રીશુભવીર મુનીસરે, અને દિયો ઉપદેશ રસાળ. અને ૩૦.

કોહરો.

સર્વજીવી એમ ધર્મિય કહે, સુખ દુખ કર્મ વિચાર;
 અહો અહો જનનાટકે, નામ્યો જીવે સંસાર. ૧.
 જનદાવાનગ જાગમાં, દાયો વાર અનંત;
 તિહાં તુમે શીતળ છાંયડી, મળીયા મુઝ જગવંત. ૨.
 જલજળધિમાં ઝંઘાઝ સુમ, દીયો સંજમ મહારાજ;
 મદલ્ય આસેવન શીખથી, સિંચે વૃંજિત કાજ. ૩.
 રાજ્યભાર સુતને કવી, જરોમતિ વિમળા સાય;
 ધર્મિય સંજમથી વરે, ધર્મશિખિ ગુરુ દાય. ૪.

ઢાળ ૧૦ મી.

(૨લીયો રે આવાસ દુવાર—એ દેશી.)

વંદીને વળીયો સર્વિ પરિવાર, નિહુ જણ ગુરુની સાથે વિચરતાં છ;
 ગુરુતનાધિક તિલક વિશેષ, રેહેન સમાધિ તત્ત્વ વિચારનાં છ. ૧.

- ૨૨૬ શત્રુતાને પદાશ્રય, પાંચ હરિયો તિલકો નિમ્ને છઃ
સોમને નિમ્ને નામ નિમ્ન, કર્ણનિમ્ન પાંચ ગુણે રહે છઃ ૨.
- સંજય જ્યેષ્ઠે રસિન વિત, કાલ નિમ્ન પશ્ચિમજી કરે છઃ
અનુદાન મન વચ શાસ્ત્રે રીધ, પરિહર ઉપસમ્યગીચિત નરિ કરે છઃ ૩.
- ચાલુ શાલુ રોમ ચિતરી સાર, દાન્ય અભ્યાસ કરે ઉચ્ચ કરે છઃ
નવશાપી કરે ઉચ્ચ નિદાર, રોમ બેનતીય અદ્યક્ષના પરિહરે છઃ ૪.
- વેલુ મુર વેલુચ્ચ દેન, હરીયા અભિષ વળી પ્રજાને જાણે છઃ
સંજય વિલિય દાન નિમ્ન, અપાર કરે છે મુનિ ખર શાસ્ત્રે છઃ ૫.
- ગૈરપદિન ઉપસમને શાળ, અપારાતન મારેદય ચાલે છઃ
અપાર અનુદાન તથા દેન, અદ્યક્ષ નરે છે મુનિ ખર શાસ્ત્રે છઃ ૬.
- અવસન માતા અદ્ય દદાવ, પચેસમિચે મળી વળુ મુનિ શાસ્ત્રા છઃ
અદ્ય પિતૃહરિ રીધ ચક્રવાત, કામચરી આભારી પાત્રના છઃ ૭.
- અનુદાન અપાર પશ્ચિમ, હરીયાચિત સુચે ને દદા છઃ
સતર અસતર વિલિય વળુ વીર, વીર અસતરની રીધ કરે દદા છઃ ૮.
- સંન પ્રસન તથા ઉપદાન, સર્વ સંનાપે ચર્ચન મુનિચા છઃ
અપાર અનુદાન ને ડિલ પ્રથ, નેદને સેવિયોરજી મુનિચા છઃ ૯.
- દાન્ય પેર નિમ્ન નર, દાન્ય પેર અદ્યક્ષન મુનિ ચરે છઃ
નિમ્નઅનના તેજ અદ્યક્ષ, અદ્યક્ષ વિદ્યારી પત્રપરે છઃ ૧૦.
- દાન્યઅન પેર દાન્ય છે મુન, પંચજાન્ય પેર નિમ્ન સેવક છઃ
પ્રથ પેર મુનિદેવ સાધ, અદ્ય વિલિય પેર કિંક જાનના છઃ ૧૧.
- પ.પી પેર પરીર નિમ્ન, કાલકે પરી પેર અપારાતન છઃ
અપારે રથ અરિ પ્રાંત ૨૨, હાલની પેર જન પ્રાંતિ છઃ ૧૨.
- સિદ્ધ જનુ પરિહર જનુ અનુદાન, રીધે ઉપસમે નરિ રીધે છઃ
સાચ પેર અનુદાન સ્વચ્છ, અદ્યે અસ્તરમ દાન્યે છઃ ૧૩.
- દાન્યપેર રીધ વિલિય તેજ, અન્ય અન્ય જનુ રીધે અપારે છઃ
અનુદાન પેર સર્વ અસ દદાવ, તેજ દુન દદાવ અનુદાન ને અદ્યક્ષે છઃ ૧૪.
- નરે પ્રાંતિય મુનિને રીધે, અનુદાન ને તે રીધે અદ્યક્ષે છઃ
અનુદાન વિલિય અનુદાન, મેરવી રીધ નર અનુદાન રીધે છઃ ૧૫.
- દાન્ય પેર અનુદાન રીધ, અનુદાન અનુદાન અનુદાન છે છઃ

સમ તુલ્ય મજ્જિકંચન ને પાતાળ, સુખ દુઃખ દંઢ પરતોક ન પ્યાર છે ૭. ૧૬.
 બન્યકમળ પડિઓદણુ સુર, કર્મસુત્ર નિર્ધાતન ઊગિયા ૭;
 એણી પરે સંજ્ઞાન વન ચિરકાળ, પાળતાં નિતુ જણુ સિવ ઉત્કંઠિયા ૭. ૧૭.
 એક માસ કેરું અણુસણુ કાપ, ધર્મ સુધાને આપુ પૂરણ કરી ૭;
 અમ્યુન રવરે ધમ્મિત્ત જાણ, ઇંદ્રસામાનિક સુરસપદ વરી ૭. ૧૮.
 જરીમનિ વિમળા નિહાં સુર યાજ, જાલીસ સાગર આપુ પૂરણ કરી ૭;
 મહાવિરહે રાજવી કુળ પુણ્ય સંજ્ઞેને નિતુ જણુ અવનરી ૭. ૧૯.
 ભોગની સુખ સસાર વિભાસ, ચારિત્ર ભેદ તપ કરશે મુદા ૭;
 કેવળ પાખી કરશે વિહાર, અવિચળ મુખ વરશે સિવ સપેદા ૭. ૨૦.
 છત્રે ખડે દશમી એ દાળ, ચરણ કરણ શુભ રસિક કંઈપ્રાપસી ૭;
 શ્રીશુભવીર વિવેકીને ચિત્ત, ખટરસ ભોજન સીર તપોપાસસી ૭. ૨૧.

દોહરો.

એ ધમ્મિત્ત નૃપતી કથા, પૂરણ યજ્ઞ સુપ્રમાણ; ૧.
 સાંજળી ઉર્ણસિન જાવણું, કરુણો વત પચ્ચપ્પમાણ.
 એમ નિસુણી પ્રભુદેશના, ઉડે એણીક રાવ;
 ત્રિસલાનંદન વંદીને, હરખે નિજ ખર જાણ. ૨.
 કુમતતિભિરને દાગતા, વહાંમાન જિન જાણ;
 બવિક કમળ વિકસાવતા, વિચરે મહિપત્ત કાણ. ૩.

કવિશી.

(તૂડો તૂડો રે—એ દેરી.)

ગાયો ગાયો રે મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો;
 ભોજાનોક પ્રકાસક સાહિબ, જગનો નાત કહાયો;
 રાજ્યગૃહીપુર શુભસિત્ત યેલે, ધમ્મિત્તચરિત્ર સજ્જાયો રે.
 મહાવીર જિનેશ્વર ગાયો. એ આંકણી. ૧.
 અનલિલાપ્ય અલિલાપ્ય અનંતા, જામ અનંત ઉચ્ચરાયો;
 સાંજળી સોહમસ્વામી ગણધર, તે સતિ સુત્રે રચાયો રે. મહાવીર ૨.
 સૂત્રપરેપર આણું આણું, પંચાંગી સમુદાયો;
 આચારજ વાચક વર પડિત, શાસ્ત્ર ધણું વિરચાયો રે. મહાવીર ૩.

- ૧જી દત્તજી વરદી કુમિલિં, વસનિ ચામ મમાયોઃ
તેમ કુનિ પાઠ પાન રમ્પે પદરણ, નહુ રમ્પ આપ દસપો દે. મહાતીર. ૪.
જેમ જેણે સંતપ્તુ તેમ તેણે રમિયુ, સંકિન દાઝ લદાપોઃ
ભરમર બીણે સર્વ પ્રમાણિક, નહુ મુન વણે દસપો દે. મહાતીર. ૫.
પૂરવધર અવધિ મન ડેવગી, કળીજીવમાં તલ દાણી;
દાઝ ધણું સંકિન અનિ દોડી, નહુકુન વચન પ્રમાણી દે. મહાતીર. ૬.
વધોરદિડી રમ્પે અનિ મેદોડી, નિદાં એ અનિ દહાપોઃ
પૂરવ સરિતર પડિન બીજે, ધર્મિમથ અનિ રમ્પો દે. મહાતીર. ૭.
૧જી એક વાન મને નહી જોયાં, મિનન મિનન રમ્પનાપોઃ
મુન નવ પથ સરિ જોઈ, સંકર રમ્પ નળાપો દે. મહાતીર. ૮.
હુકુન કુનિદિન નવજે જોરો, તલ મમ સારો દાપોઃ
થે ન કુદગ કુદગ અનિ જોરો, મજ્જેક મથ ન પાપો દે. મહાતીર. ૯.
..મ કિરિ મુન પુન કરીને, અગિન્યુ શીન મદાપોઃ
૧જી નર દો કષિયુગ સજે, શીયારોનરિ જોરો દે. મહાતીર. ૧૦.
પડિન રમ્પા નાલી સદેજે, અદાન મર્વ ભરાપોઃ
કુરો કારણે નદે કુદાગી, જાણે ન મર્વ ભરાપો દે. મહાતીર. ૧૧.
પડિત આમે દોળા રાજે, કુણ્ણે દાઝ સરાપોઃ
નિતારી વડાખા પુણ્ણી, પદવ દીનગ જાપો દે. મહાતીર. ૧૨.

પ્રશસ્તિ:

- ૧૫૨૨૭ કાલન કાપનાપમ, વિજય દેવ સુરિયા છઃ
નામ દોડાવિત જોડગું અણુ. કુણ્ણી જાન રહે રાખા છઃ
વિજયસિદ્ધ સુરી તલ પદધર, કુમનિ મનજેનસિદ્ધો છઃ
તલ દિમ સુરપાનિ લાણ, લક્ષ્મણસિદ્ધિ દેડો છઃ
સમ સુરિધ દેડનિદેડી, મજિયા નિદાં સારો છઃ
નિરિધ મદેન્સવ દરના દેખી, નિજ સુરિપાને દેને છઃ
પ્રાણે દિવિલપણ નહુ દેખી, ચિત વેણમે વસી છઃ
સુરિવ આમે નિનવ નિરામે, મનની વાન પ્રાણી છઃ
સુરી પદનિ નરિ દેરી સ્વામી, કાર્યુ દિવિયા ઉદ્ધાર છઃ
કહે સુરી આ વાણી છે ગુમ દિર, ગુમ વસ સદુ અણુમાર છઃ

वाट वाट निरागिन नष्ट, विष्ट नदी सवेरती छ
 रन भेटेवमे सदेव करी, सन्ध्या सुभट परितरती छ
 गिन्यारी श्रीन राम नन दाम, भवेति भग्य वारी छ
 भर तारी दारी सवि पला, त्याग पा अनुभारी छ
 मुभभर दिन सुदरी वरभागा निमग्न हो वारी छ.

शनि भीमचक्रागच्छीय संविद्र मुद्र पंडित श्री १०८ पंडित
 भीमभविमय गणिद्विप्य पंडित श्रीचौरविमयगणिभिराचिने
 भीमर्म्मानुचरिमे माहृनदबंधे पट्टः स्वदः समामुन्स-
 मानो च घग्निनुमार रासोपचपि परिपूर्णः

श्री अंशोपरनो रास.

नितविश्विनि वृत्त.

१. अरु विरु कोरु निरासाय, वनि वरा भरयेः १५५६ नटाय ;
 अमिव विष विद्विज क. १५५६, कपार अनुभयमि विनेषाय.
२. १५५६ भवमि वराये नष्ट, सुन भेटेवमे पारवनेः १५५६,
 अमिव अनुभयमि कपारय, सुनिन सुमोव नटाय.
३. कपारि मे कपारि विषयमि, वरा वदनुदने सन्ध्या
 वदन क. १५५६ विरु भव, अमिवविन व. १५५६.
४. विरिनुद. १५५६ कपारय, विरु वद कोरु निरासाय.
 वरा अनुभयमि कपारय, विषयमि भेटेव देवरे.

अंश १ ले.

रास.

१. श्री कपार १५५६, नटा विरु १५५६
 विरिनुद १५५६, नटा १५५६ वरा

એમ કહી સ્વર્ગ સધાગ્ય સુરિવર, સંધને વાન મુણીની છ;
 સત્યવિજય પુન્યાસની આણુ, મુનિગણમાં વરનારી છ. ૩.
 સંધની સાથે તેણે નિજ દાથે, વિજયપ્રભુસુરિ યાપી છ;
 મગ્ધનિગ્ધાએ ઉગ્ર વિદ્યારી, સવેનતા ગુણ બાપી છ;
 રંગિન ચેત્ર લહી જગ વદે, ચેત્ય ધમ્મચો લક્ષી છ;
 સુરિ પાઠક રહે સન્ધુખ ઉભા, વાયક જસ તસ પક્ષી છ. ૪.
 મુનિ સવેગી ગૃહી નિર્વેદી, ત્રીજો સવેગ ધાખી છ;
 શિવ મારગ એ તણે કહીએ, ઇહાં સિદ્ધાંત છે સાખી છ;
 ખાજાં મુદ્ગની સૂરી જેમ વદે, આર્યમહાનિરિ દેખી છ;
 દો નિન પાટ રહી મરગદા, પણ કલિભુમના વિશેખી છ. ૫.
 દુધિસગસાસી જનનાપાસી, નૃપ મંત્રી પણ બળીયા છ;
 સત્યવિજય ગુરુ સિધ્ધ બહુચૂન, કપૂરવિજય મતિ બળીયા છ;
 તાસ સિધ્ધ શ્રીખિમાવિજય બુધ, વિગા સકિત વિસાળી છ;
 જસ પસાયે જગનમે આવો, કપૂરચંદ બહુસાળી છ. ૬.
 તાસ સિધ્ધ શ્રીગુજસવિજય બુધ, તાસ સિધ્ધ ગુણવંતા છ;
 મી ગુપ્તવિજય વિજય જસ નામે, જે મહીમહિ મદંતા છ;
 વડિન પીરવિજય તસ તિથે, રચના રચી સુરસાગ છ;
 યશ્વિમત અરિન ઈતરનન વીખચી, મેદેલી કરી હ્રમમાગ છ. ૭.
 વિજયદેવેંદ સુરીસર રાજને, ડાવી બાલીકંઠ પ્રસિદ્ધિ છ;
 ભજનમરમાં રડીય ચોમાગુ, રાસની રચના કીધી છ;
 સંવત(૧૮૬૧)અદારશે જન્મું વરમી, આવણુ ઉજળી તીર્થે છ;
 આ બવમાં પચ્ચખખણુ તાલ્યું ફગ, વરણુની ન્યું મન રીમે છ. ૮.
 તણુ દગ્ગર ને વડચન ઉપર, રસોડની સખ્યા ધારો છ;
 દસ પરીક્ષક નર જે મુજુગે, તો અમ સફળ અમારો છ;
 જે બાવે એ બહુગે મહુગે, અણુ ધરી સાંભળશે છ;
 યદ્દામાસન તરવરમણુ રસ, સિંચેન તન ફગશે છ. ૯.
 દેદ નિરામય રનેદી મુખામય, અસન મુખામય કરશે છ;
 મંદરીએ પત્ર પત્ર જગકંતી, ચપગા કમગા ફરશે છ;
 પુત્ર પંડિત કલન તિમિત, નેત્રાવદે વિચારશે છ;

राष्ट्र विराजित नकुल, सिद्धि नदी सम्यगी ८. १०.

महेष्टमं महेष्ट हरि, सन्तान सुमः परिवारी ८;

१३ श्रीन सान नन साना, भवितु भागा वारी ८;

नरगे दारी सवि पानक, स्वान न व ननुसारी ८;

१२ दिन सुंदरी वरभागा विभागा ३८ वारी ८. ११.

प्रीतप्रागच्छीय संविज्ञ मुञ्च पंडित श्री १०८ पंडित

शुभविजय गणेशिष्य पंडित श्रीवीरविजयगणेशिष्यरचिते

श्रीधर्म्मालनूपचरित्रे मातृनप्रबंधे पाठः स्वः समाप्तस्त-

माता च धर्मिणकुमार रासोपमापि परिपूर्णः

श्री चंद्रशेखरनो रास.

नृतविजयित वृत्त.

१. विजय शरीर विजयम्, नलि नरा मरुतल्ल नालम्;

मज विजय विजयन कालम्, नलि नरा मरुतल्ल नालम्. १.

२. भवतिभं रमन्ते ननु, सुन महेष्टमि पारवतोभयम्;

नलि नरा मरुतल्ल नालम्, सुन महेष्टमि पारवतोभयम्. २.

३. नि मे नलि विजयितम्, हार पदमुपनि सस्ति;

नलि नरा मरुतल्ल नालम्, हार पदमुपनि सस्ति. ३.

विजयितामिनस्य सस्ति, विजय नर सहे विजयितम्;

नलि नरा मरुतल्ल नालम्, विजयितामिनस्य सस्ति. ४.

अंठ १ लो.

शेखर.

श्री सज्जित पदम्, नलि नरा मरुतल्ल नालम्

विजयितामिनस्य सस्ति, नलि नरा मरुतल्ल नालम्. १.

- હાં આ દક્ષણ કરત મનોહર, કાલી દેવનું કામ; સહુજાં
 સહુ અગ્નિ થો નીતિ વચે વચી, વણાતીપુરિ નામ; સહુજાં વીર ૧.
 રત્ના વેદેદરી વસેં ધણ, સિંધપીને નદિ પાર; સહુજાં
 મોડી વિવેકી વરના, સુખીય વરજી અદાર; સહુજાં વીર ૭.
 ર્ષ વીમાન ભુ મંદીમાં લીધે, દેવે રીઝાવી રે નારી; સહુજાં
 રોઆ ભોળિ ભોળે સજી, અવજાન અવનાર; સહુજાં વીર ૮.
 રજાવી વેપાર કરે જાડુ, વાલિભવ અગ્રણ્ય કોડિ; સહુજાં
 દરિદ્રી મનિમર કરે, લાજ સહે લખ કોડિ; સહુજાં વીર ૯.
 સ્થા વિનવની વસતી ધણી, સુર મારિ વિવામ; સહુજાં
 અધરે રથ હાંડી દુષ્ણ, નિભ મારિ સુર ધામ; સહુજાં વીર ૧૦.
 ક જાડુ વિદ્યા અભ્યાસનાં, વાનિ વસતિના રે નામ; સહુજાં
 આ ખેતી કડું એ નખતી, તજ પડવા નહિ કામ; સહુજાં વીર ૧૧.
 સો દેવ ની મેચ વહે, માને સુરનાર સર્વ; સહુજાં
 હાં મુનિવર જાડુ મુનિ અથા, માનું પુણ્યની પર્વ; સહુજાં વીર ૧૨.
 દસેન નામે રાજ રાજનો, દુષ મેચ સેન સામાન્ય; સહુજાં
 ર પીગુન સહુનિમરે રી, ન્યાયે પાને રે રાજ્ય; સહુજાં વીર ૧૩.
 નવની નામે પદગણી છે, સિવજ સતીમાં રે ખ્યાલ; સહુજાં
 એ રનિપતિ પ્રેમરમે ભરી, બીજી રણી રે સાત; સહુજાં વીર ૧૪.
 એક દિન પદગણી રણી સમે, સુખને પુનિમને મંદ; સહુજાં
 ખી જામી કુલુ જિભ અગ્ની, પ્રેમિકા પ્રેમિકામદ; સહુજાં વીર ૧૫.
 મં કરંતી રજને નીરવહે, સખ વજ્ર નિશમેદ; સહુજાં
 મનિમરે સુર ધર પદગણી, પુણ્તી સુરેવ; સહુજાં વીર ૧૬.
 દુષ અમાર પદ્મ વજ્રગણી, વનગજ કીમયે રમંત; સહુજાં
 રતમ મરમે માખને ઉપજે, દોહોડા રાજ પુરંત; સહુજાં વીર ૧૭.
 નખમ માન લાકડા ડીર જામે, મરમાં ચેરીને ખાવ; સહુજાં
 રતના કાકે રાતી રહે, પત્થર રેવાને ભર; સહુજાં વીર ૧૮.
 ર મારાંતર પુત જાનમ કણે, ધર ધર યોજાવ કણ; સહુજાં
 યદ્યોજા અગ્નિધન સગ્ગળ જુઆ, સુખ પ્રમાણે રાજ; સહુજાં વીર ૧૯.
 નેમ ચિરિ દોરમાં સુખમર વધે, નિરત્ય રેસરી જાગ; સહુજાં

માથ મનોરથ સાથે મુન થયો, આઠ વરસ સુકુમાર. સહુણાં વીર
ચંદ્રશેખરના રાસ રસાળની, પેહેલી દગકની દાગ; સહુણાં
શ્રી શુભવીર રસિક શ્રીના ઘરે, હોળ્યો મંત્રાગ માગ. સહુણાં વીર

દોહરા.

નિશે અવસર માના પિના, ચિતે ચિત મજાર;
રાજ્યપદે એ યોગ્ય છે, લક્ષણવંત કુમાર.
વિદ્યા વિશ્વ શોભે નદિ, યત્નવિના ભદ્ર ભનિ;
પથ વીણ ગો નદિ જગ વિના, ચંદ્ર વિના જિમ રાનિ.
એક નગર એક રાજવી, મુરખમાં સિરદાર;
રાજ ચલાવે મંત્રવી, જૂપ કચેરી મજાર
એક દિન રાજકચેરીયે, આપું આસન ભરાસ;
ટોણુ નૃપનું નાયનું, મારે ગીન રસાળ.
દાસી દલુરી રાખની, એમે જૂપનિ પાસ;
જૂલ ચૂક જાણાવની, કાને ધરી શુભવાસ.
ગરમ કરિ પૂછ્યા, જૂપને નનંકિ જામ;
દાસી વપળે નૃપ કહે, રાજવણું તે નામ;
રામ અસાધિ પૂછ્યા, નનંકી નૃપને જામ;
દામિ કથિન રામ કહે, પચમ રાગ તે તામ.
કામવસે દામી મધ, મંદિરમાં સદિ સામ;
નૃપ કહે નનંકી પૂછતાં, એ સદિ જામ રામ.
દામી આવી ઉનાવગી, કહે એ ગોડી રામ;
કમ તું રામ સમા વચે, જોયે મૂખ પ્રાદ.

ભાષા.

દે દાસી !

એક રામ તો ગોડી, પણ જો તુમ ના પાન દોડી;
જંદા વીસનસક ચડને, પણ નોંદિ પીછે વગને.

પુનઃ દોહરા.

દમ મુણિ સર્વ સમા દમી, એ મુરખની રીત;

પ્રાપ મનેરથ સાથે સુત ભણે, આડ વરસ સુકુમાર. સંતુષ્ટાં વીરં ૨૦.
 યઃ મેખરના રાસ રમાગતી, પેદેલી કળકળી કાળ; સંતુષ્ટાં
 બી રુખવીર રમિક ક્રિતા ભરે, હોભ્યો મંજળ માળ. સંતુષ્ટાં વીરં ૨૧.

દોહરા.

- નિજે અવર માના પિતા, યિને મિત્ર મજાર;
 રાજ્યપદે ક્ષે પોત્ર છે, સદાજીવન કુમાર. ૧.
 દિશા દિખી શીમે નહિ, સત્સતિના ભટ જનિ;
 તપાણે નહિ જગ પિતા, મંદે પિતા મિત્ર રાનિ. ૨
 મનક નગર કિંક રાજાની, મુખપર્મા સિરદાર;
 રજા ચલાવે મનલી, જુષ કચેરી મજાર. ૩.
 કિંક દિન રાજકોમેળે, આ'યુ' આમન અગય;
 રાજી જુષનુ નામનુ, ગાને મીન રમાળ. ૪.
 રાની કળકળી રાજાની, બગે જુષનિ પાસ;
 રજા જુષ મનરાજાની, રાને ધરી મુખપામ. ૫.
 રજા રાજા પુત્રના, જુષને નર્તકિ જનમ;
 રાની જુષને જુષ કરે, રાજન'દુ' ને નામ; ૬.
 રજા અસહિ પુત્રના, નર્તકી જુષને જનમ;
 રાજી કલિન રજા કરે, રજા રાજ તે નામ ૭.
 રજા રજા રાજા નર્ત, મંદિરમાં સદિ પામ;
 રજા રજા રજા પુત્રના, કિં મદિ હરમ રામ. ૮.
 રજા રજા રજા રજા, કરે કિં નેત્રી રજા;
 રજા રજા રજા રજા, રજા રજા રજા રજા. ૯

કાવ્યાં.

કાવ્યાં.

કેવલ રજા રજા રજા, રજા રજા રજા રજા.
 રજા રજા રજા રજા, રજા રજા રજા રજા.

પુનઃ દોહરા.

રજા રજા રજા રજા, રજા રજા રજા રજા;

તિણુ સમે ઝવ મળ્યા સહુ, પાઠ દેવે રે પદ્મિત ધરી પ્રેમ કે. સુગુણ ૧૦.
 સત્સંગના ડહા આનગી, દિન કેતે રે દોષ સિખ્યાં સાર કે;
 એક દિન સદિ વચણે કહ્યો, નિજ માયને રે વિવાહ વિચાર કે. સુગુણ ૧૧.
 શેઠ જણાવ્યુ રાખને, નૃપ માલી રે સિયે લગન નિવાર કે;
 જોડવ ડગી પરણાવિયાં, ગુણસુંદરિ રે સહ રાજકુમાર કે. સુગુણ ૧૨.
 નપદત વાતાં બુવન વસેં, સુખ સ્વર્ગનું રે વિલસે નૃપ પુત્ર કે;
 નામે કપાલિક એકદા, એક આખ્યો રે યોગી અબધૂન કે. સુગુણ ૧૩.
 આસિસ દેહ વિનય કરી, એકાંતે રે કરી કુમરને સાન કે;
 વાન કહે કપડે નખી, જેમ ચિત કરે નમે ચાર કમાન કે. સુગુણ ૧૪.
 વિદ્યા વિશ્વ વસી કરી, સાધતાં રે મયાં વરસ તે સાત કે;
 હિતર સાધકતર વિના, જૂન વ્યંતર રે જદ્ર કરત વિધાત કે. સુગુણ ૧૫.
 તેને પણ મેં અવગળી, મૂઝ સેવન રે એ સધગું કીધ કે;
 કુમ અતુરદાસિ રાત્રીયેં, સમસાને રે કરવી છે સીદ કે. સુગુણ ૧૬.
 નિજે તુમને કશં વિનવી, આ પ્રાર્થના રે કરવી નહીં ભંગ કે;
 હિતર સાધક એ હવો, થાપ વિદ્યા રે સિદ્ધિ તુમ સંગ કે. સુગુણ ૧૭.
 ચંદ્રશેખરના રાસની, એ જીજી રે કદિ સુંદર લાગ કે;
 શી સુમલીર કહે હજ્યો, નીત જોતા રે ધર મગજ માગ કે. સુગુણ ૧૮.

ટોહરા.

સાખાળી નૃપ સુત ચિતવેં, કરવું એહનું રાજ;	
આગે પણ ઉપચારમેં દેવ દેદ ધનરાજ.	૧.
નિરયજી પરયજી નવી લીયેં, સ્વારથ રસિયા જેઠ;	
આસા ભંગકે જૂનલે, બારજૂન નર તેઠ.	૨.
પ્રીત કરી પાગે સદા, પરદુઃખ કૃષિઆ અન;	
વિરલા પરકારજ કરા, કૃતગુણ જનજીવ ધન્ય.	૩.
યોગીજીને કુઅર કહેં, એ કરગ્યું તુમ કામ;	
હિતર સાધક મુજ થકેં, કુણુ લેવે તુઝ નામ.	૪.
નવ દિન અંતર ચડેમેં, આવીશું તુમ મેદ;	
સંજગિનેં યોગી મયો, રહે વનાંતર તેદ.	૫.

લાગે ૩૭.

(૩૮૮ થી ૪૧૧ પુષ્પો રે છે;—ચે રેછી.)

૧. શી મુન તિજે ખરસરે રે સો, કુમરને પુછે વાન રે; ચતુર નર
૨. શી કુન નિર્ધિ નર રે સો, નિર્ધિમ્મું શી મિશન રે; ચતુર નર
૩. ચતુર નેદ ન શીલુમ રે સો, શાખ બધું જાણ રે; ચતુર
૪. શીરો શુભ રે રે સો, શીરો દીગમે વસ રે; ચતુરનીચમું
૫. શી કુમર શીરો રે સો, નરિ સર્ગન બધ શીરો રે; ચતુર
૬. ઉપમાર પુછે શી રે સો, નિગ્ધ શરતુ સિદ્ધ રે; ચતુરનીચમું
૭. શર શરનાં નીચને રે સો, મંત્રી વરે થઈ સાખ રે; ચતુર
૮. તેં હોં દન પરી રે સો, દનિ શાપ પાખ રે; ચતુરનીચમું
૯. શર શરે જે વચન રિપુ રે સો, પાણવું મારશે ખો રે; ચતુર
૧૦. શ નીચ શ મંત્રી રે સો, શર ઉદાન ન બંદ રે; ચતુરનીચમું
૧૧. શર શર ને અગ્રિયો રે સો, શોથી નીચો દાષ રે; ચતુર
૧૨. શર શર કુમર શરો રે સો, શરે શે, શી શર રે; ચતુરનીચમું
૧૩. શર શર નિગ્ધમું રે સો, શરો શર શર શર રે; ચતુર
૧૪. શી શર મંત્રી રે સો, શરે શર શર શર રે; ચતુરનીચમું
૧૫. શી શર પુત્ર શી રે સો, શર શર કુમરે રે; ચતુર
૧૬. શર શર મંત્રી રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુરનીચમું
૧૭. શર શર નિગ્ધમું રે, રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુર
૧૮. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુરનીચમું
૧૯. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુર
૨૦. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુરનીચમું
૨૧. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુર
૨૨. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુર
૨૩. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુર
૨૪. શર શર શર શર શર રે સો, શર શર શર શર રે; ચતુરનીચમું

ધુવે ચાલે.

કેડા મુખથી મને જાણે, કુણી જોન થરમ ઉપરેલ દોઃ
 જેડ અતે અણસણ અડગી, સો થરમે થયો સુરવેલ દોઃ. જિનં ૧૪.
 નાપા પણ અતે અણસણી, તે રેવળી રેડી દાખ દોઃ
 જે પુરેવ રામે રચિયા, તે રામ રિયા નરિ જાવ દોઃ. જિનં ૧૫.
 ગિદાળી એવિ નર કાચ પડિને, હરિ અણ મુનિ પદપાવ દોઃ.
 નાપે દામે નાપળી મરે, કાખે મુનિરર સુખ રાવ દોઃ. જિનં ૧૬.
 રો ઉપે મુનિ નામિ ચાપનાં, શિરિ વન તડ મોખા તિ દોઃ. જિનં ૧૭.
 કેડા અણ પળ રેખી રંગી, થરે દરેક ઉપરિયા દોઃ દોઃ. જિનં ૧૮.
 એલિયિ કહિ પેડા મોરે, રોખ મોરેવા નરે દોઃ. જિનં ૧૯.
 રિધિ જોમે જિન વરન કરી, કુણુ ચાનાં સદે અણુદે દોઃ. જિનં ૨૦.
 એડગીખર રાવના રાખી, કહિ કેડી દાગ રસાગ દોઃ.
 મુખાળી વચન કુણનાં ચાં, નિગ કહિયે મચગ મ.વ દો ઝાહરો. જિનં ૨૧.

જિન વડી વનમે ચોડા, સમગ રેખી રિયાગઃ
 મુખ રામિ જાગરગ ખડને, બેડા સરવર પાગ. ૧.
 કાગળા ગરગા કાલે, અડી દો વર નર. ૨.
 જાગ કાગી બેડેડા હર પરી, કાગી કપેલ અપર. ૩.
 કેડા કહે કું આચગ કુણુ, કું મુજ પુરે ચાલ. ૪.
 કોડ કહે કું આચગ કુણુ, કું મુજ પુરે ચાલ. ૫.
 કાગર કહે કુણુ જાનિ ડો, દો કાણુ કુણી કપેલઃ ૬.
 કેડા કહે નર સાંભળે, મોડાગી વાગ લેવેજ ૭.
 મોડાગાળી જાનિ કું, કુણુમજાગે મુજ નામ. ૮.
 મુજ પાંચ રિયાને કાપે, રાજદાસ જડુ મામ. ૯.
 રામચ લાડી નાચ પુણે, નામ રિમું રિયાગઃ ૧૦.
 સા રહે મુજ કરાગાનું, રાગિખર અરિધજ ૧૧.
 મરેડ રેડે કેડા કોડને, મરેડ પલે જાવઃ ૧૨.
 જાગરિ મરિ મુજવા રંગી, પાણે નિજ થર અણ ૧૩.

તે કહે શિદ્ધા દેવી, પુછ એક અને રી;	
કુચી પે વિદ્યા સાથ, જાણિય કરી અમને રી.	૧૧.
પણ નર રાખની બીન, મોહોડી માથા સટે રી;	.
જાણે જો બૂપાગ, મોહ્યે જામને ધરે રી.	૧૨.
તે નિમુણી નૃપ નંદ, કહે સુખ મહે રમે રી;	
જામ મુજ પ્રમટે રાજ્ય, તવ ગું જાણુ સમો રી.	૧૩.
નૃપ સુન પાદવી જાણુ, વિદ્યા તાસ દિએ ગી;	
વિનય નખી કરજોડ, સંગિપાંગ લીએ ગી.	૧૪.
નૃપ કહે રેહેજો મિત્ર, મિત્રાળગ કરી રી;	
આ મુજ વચન પ્રમાણુ, દેશુ પ્રધાન વરી ગી.	૧૫.
જાણું અમે પરદેસ, એમ કદિ પથે થયો ગી;	
પ્રેમ મુખના દસ રેડે, રસપર મેડે મયો ગી.	૧૬.
મુખના દવે તસ ધાગ, રનિમુદિ તે લીધે રી;	
કુવરને તવ નુર દેવ, જાદુ સનમાન દિએ ગી.	૧૭.
દરવેગિ નાંદ કુલ, પુરિએ વાન આદે ગી;	
પિર મુખેથી જામ, મધુરી વાણી વરે રી.	૧૮.
કિમ રાસ રસાગ, પાંચથી દાગ લાળી રી;	
દાગા જાન ગુજ વીર, મેખની ચાક પાળી રી.	૧૯.

કોલકે.

કહો કુખ દેશની આવીઆ, મુજ મદિર મહાગજ;	
પ્રથમ પૂરવ જાવ કર્વા, પુન્ય અમર્યા અજ.	૧.
નુરદેશ કહે તે કહે, જે અમ સરતું રામ;	
વાગું કુખર જાણે રરખું, કામી જણામી રામ.	૨.
પર વિતાલ દગા મુણી, આપો છું ગુમ પાસ;	
અમિ જામો આવી કહે, પાળી નાંજન નિવાસ.	૩.
અમ સુણિ કાટ નુરજ ધરી, ઉપર કુખર ચાલ;	
કુણિ નિવું અમ ના મળી, રેષ દિવ દિવસ.	૪.
દેશ રી એક માસમાં, પાંચ પડે આકાસ.	

પ્રભુ દિશાએ હો કે મુરજ સંધાને;
પૂરવ દિશાએ હો કે વનમાં મુંદર,
કામદેવનું હો કે જગદે મંદિર.
ખિન્ન ધરીનેહો કે એ કુલુ જાતે,
નિદાં જાણ બેઠાહો કે કુમર તે રાને;
રાજ એ છાં હો કે લીલ વિલામી,
શ્રી મુખારિ હો કે તેહ પ્રધાસી.

મારાં
મારાં
મારાં ૨૦.
મારાં
મારાં
મારાં
મારાં ૨૧.

દોહરો.

વશાસપ ઉપર ચડ્યો, અપર દેખી ક્યેક;
શયન થોડા સમ જૂલથી. મુરિન દેખાં આનિરેક. ૧.
દોલ કમાડ જાડી ફરી, જુગજ સાંકજ સાજ;
વસ શરણુ સુને થો, ચિતે મિતનું કાજ. ૨.
સાચ વચન વ્યંતર નહ્યું, મિત્ર મયા દોલ રાંક;
કર્મ જાનિ સમાનિએ, અપર ન બીજો વાંક. ૩.
પણ ઉત્તમ નર મહેદે, ડરિ ન હરે તે દુર;
પૂનર્પિ મેળો બંને મેળે, તો દોષે સુખ જરપૂર. ૪.
દોખાસર કુદિસા ફની, અમ કસંક ધરાવ;
અસ્ત સમય સહી મિત્રો. નિજ મુખ ઉજ્જગ ઘાવ. ૫.
ચદ ક્યેસો પણુ પ્રેમથી, સિવ પરિષો નિજ સિસ;
નામ ન કંઈથી પરીદે, કોઈ દીન ન હરે રીસ. ૬.
ક્યમ ચિંતવનાં કવને, રાત ગઈ થડિ ખાર;
મંદિર ખાદિર જે બન્ધો, તે સુકુલે અધિાર. ૭.

હાજી ૭ મી.

(હું તો બાદી છું તમારા રૂપને દેહાન્ને દેશી.)

માન્ય દેહાન્ને ઉપની દે સો, ચોરન વધ સમ રૂપની દે સો;
આંખાં વિદ્યાપર તણી દે સો, બોલોને જાણી રૂપની મણી દે સો.
માસ પ્રેમે ક્યેકના દે સો, માનું ચાસાં દગીની સુના દે સો;
જી રૂપ નદી મજાની દે સો, જાત્રે સમેથી રીઝતી દે સો.

૧.

૨.

- વન દેવતાએ નુનરી રે લો, ટાળી આકાશથી ઉનરી રે લો;
ચાર દેવ ચોરી ગયા રે લો, અથા મુરખ મનિએ થયા રે લો. ૩.
- જરસાએ કર કંપે સડી રે લો, સૃષ્ટિ નિજે સગળી નડી રે લો;
અપવાદ હરણ મેડી ચડી રે લો, ચોસઃ એકતે ધડી રે લો. ૪.
- રભા સગી મદુ તાહરી રે લો, ચિંતાએ નિદા મધ પરી રે લો;
રૂપ રતિ પ્રીતિકા હરે રે લો, અંગ વિના અમર થઇ હરે રે લો. ૫.
- દેવ દુષ્પ જુવજુ ધરી રે લો, રંગ મડપ આતી હરી રે લો;
અંપક માગા છે વડી રે લો, નાટક કુકમ કરે ખડી રે લો. ૬.
- સગીન બદ્ધ કરી સુંદરી રે લો, વીજા મુદગ તામ અશરી રે લો;
વાર્ણિત વાળે બાહુ પરે રે લો, જુએ કુમર સ્ત્રી હિપરે રે લો. ૭.
- રાગ સારંગ રસ રીતશું રે લો, રીજ્યો કુમર નિજ વિતરણું રે લો;
નૃપ વીસર્ગિ સવે રમી રે લો, જલને જાલ ચરણે નમી રે લો. ૮.
- દ્વાપ જોડે કાંઠા માનિયો રે લો, સુદા વર અમને દિએ રે લો;
મડપમા આવી રહે રે લો, અંપક માગા તવ કહે રે લો. ૯.
- વન્ધ જુવજુ અદિઆ મતીએ રે લો, સરેવર જલ જગ જલિએ રે લો;
એમ સર્વ એકે મતે થઇ રે લો, સ્નાન કરજુ સગળી મધ રે લો. ૧૦.
- ચદ્રોખર મય ઉનરી રે લો, વન્ધ આજુજુ વંધ કરી રે લો;
મદિર માંદિ ધિર થઇ રે લો, રેહ કમાડ નુતો જલ રે લો. ૧૧.
- નાદિને જલ ક્રીડા કરી રે લો, આવી મડપ સદુ સુંદરી રે લો;
ચેત જુવજુ નવિ દેખને રે લો, હાર જડયા અવયોદિને રે લો. ૧૨.
- અનુરા કહે ચિત શું લખિ રે લો, રેડે પુરુષ અમને કમી રે લો;
પણ એ ચિતારિક લામરોયે રે લો, નહિ તો મરજુ મૌન પામરો રે લો. ૧૩.
- નૃપ સુત ઉતર ના દિએ રે લો, તામ સકળ કહે આધિયે રે લો;
પાદપશું લટગાવે રે લો, જલદી જલે જલપાતીયે રે લો. ૧૪.
- કેની કહે શીઆળીયે રે લો, કાજ અગ્નિ કરિ જાળીયે રે લો;
સંભળી નૃપ સુત ના બીહે રે લો, અંપક માગા તવ કહે રે લો. ૧૫.
- ઉનમ પરધન ના લિએ રે લો, નિય લિએ તો હરિ ના દિએ રે લો;
કેડને અમે નવિ ભાગ્યાં રે લો, લેઈ ઉતમ તમે જાગ્યાં રે લો. ૧૬.

- જાગ્યા વચન નવમાં સુણિ રે સો, મનમાં નરી આજો મદામુણી રે સો; ૧૭.
કુંઆર દયા ધરી ઉચરે રે સો, ચને જડે તો કાંઈ ના સરે રે સો.
રોડે લેઈ નાડો દરો રે સો, અમને કયાથી કહો શું થશે રે સો.
સા બહે સિદ્ધ નજર કંઈ રે સો, રીઆગ આઝાં ન ઉતરે રે સો. ૧૮.
ગાંધ કિઆ કદિએ બહુ રે સો, રાત થોડી નેં વેસ છે બહુ રે સો,
નેં રે મુખે માયો તમે રે સો, તે વર મીજ આપું અમે રે સો. ૧૯.
કુમર કમાઈ ઉપાડને રે સો, નિજ અપરાધ અમારિને રે સો.
તાસ મીજ તેહને દિયે રે સો, કાંઈ ન મુખ માથી કિમિ રે સો. ૨૦.
ભાગ્યદાની લગણુ બપોં રે સો, ખેચરી ચિતમાં ઉતર્યાં રે સો.
થિતે છાવ વખુ મદિ રે સો, રાખનો નંદન એ સદિ રે સો. ૨૧.
ખામ રતન મણી કચૂઆ રે સો, દેઈ કહે મરીમા જુવો રે સો.
ખામે અગવ પારી થશે રે સો, ચલી સમા જાન માયે રે સો. ૨૨.
પદરત્ની દિયો કચૂઆ રે સો, રંભા રપની રાખ જુવો રે સો.
અમ ગુમ મિગા અવસરે રે સો, કાલી વાન ઝાલી સરે રે સો. ૨૩.
એમ કદી સદુ નિજ માનમાં રે સો, બેગા ચલી પેમાનમાં રે સો.
મા મુખ પાર કહે સાનગી રે સો, દાગ રસિક જનનેં મળી રે સો. ૨૪

દોહરો.

- રોંઉદયે કુંઆર ચાપો, સમરતો નવસાર.
મુલ નવર એક દોખયો, તેજ અઢિતિ માનર. ૧.
રૂંની તસ નવ વાડિયો, નહિ માજુમ સંચાર.
કેમીએ કરી ક્રોડયો, સુદર પુર પ્રસાર. ૨.
દરજુ કરિ અરિહંતનું, પિંડા નવર મચાર;
કંદેલ અનોપમ મતમે, મુલ પડ્યા બેગાર. ૩.
દાટની એલિ ઉપાડિયો, નર દિરિનું નહિ નામ;
ધાન્ય વિરર પન બાજનેં, બહિલ નિદાને રામ. ૪.
નર નર કરન વિચારણા, કિમ સનું પુર એદ;
રાજ પથે જનાં થઈ દોડું જુવતી એદ. ૫.
પિંજ ધરિ ઉપર ચાપો, પોદોબો સપમે માગ;

દેખે વિત નિમિત્તતા, સુંદર ભુમિ વિલાસ.	૧.
કનક ધટિલ એક દોલિયો, સૂર સજ્જાથી અનુપ;	
તસ ઉપર મંજારિકા, દીડી શામ રવરૂપ.	૭.
ઘોળીમિ દોષ ડાળી, અંગન રક્ત ને સ્વેન;	
રક્તગિન નયનાં લહી, સ્વેનાંગન કરે નેન.	૮.
તવ રંગા સમ કન્ધકા, થઇ બેઠી ધરી સાજ;	
નમ વદન આસન દિશ્યે, કદે ગેમો માદારાજ.	૯.
તપ સુન બેની પૂછતો, એક કિરો ઉતપાન;	
તવ વગની સા એમ બાળે, નિસુણો મુજ અવધાન.	૧૦.

કાવ્ય ૮ થી.

(દેખો મતિ દેવની રે એ રહી.)

નગર કનકપુર એક છે રે, ગણ જિનારી નામ;	
જયમાળા ગાળી મળી રે, મયગીમ વિજા મામ.	૧.
કન્ધ નાન માની રે, નુખ દુખ કમ્મે કરંત.	૩૨મ.
એક અનજ એક અમજન રે, રતિસુંદરી નામ તાસ;	
સ્ય કળા રતી ફેલે ભુમિ રે, આ ઘેરી નુમ પામ.	૩૨મ. ૨.
એક દિન તાપસ તપ કરે રે, મામ મામ ઉપવામ;	
આરી વગે વન અમા રે ભક્ષિત કર વન નામ.	૩૨મ. ૩.
મહિપતિએ મહા નુમિતિ, તાપમ વદન જન,	
અન ધન કપ પામ્ય રે, કરતુ ગદિ પરમાન.	૩૨મ. ૪.
એમ કદ નુપ મઠ આરવો રે, સરજ મન્દાઈ કાંધ.	
તાપમ નેરી આગરે રે, આમન બેમજુ રાંધ.	૩૨મ. ૫.
નાન દુકમ પતિ પેખતુ રે, કું મઠ તાપમ પામ;	
દેવી અન્ધો વિન કામથી રે, કરમે રેરે વિમામ.	૩૨મ. ૬.
આ કુમરી અપિંચને રે, મકળ દેરે અવનગ;	
આ જવ દેવે મમાવના રે, તવનીને વિભાગ.	૩૦મ. ૭.
અન મઠ કલિ તાપમા રે, નાન અતિ ઉર જાળ;	
કવ મંદુકા સાંકળાં રે, નિમ દિન મેળુન થવન.	૩૦મ. ૮.

બેળન કરી નિરસ જોયે, રાખે ક્યું બહુ માન;	
સાચું પક્ષ તમે જો વિષે, અમને કન્યા દાન.	કરમ. ૬.
સાંભળી નૃપ રોયે કહે, રેર અધમ પાપિટ;	
દેઠ વીરજન તપ કરી, જ્યાં દિલ્લમન ફૂટ.	કરમ. ૧૦.
એમ નીમકીને કાઢાડિયો, મનવન આરત વિરોધ.	
અર્થ પાસ ચીવર લવી, માણસ ચોકરી વેઠ.	કરમ. ૧૧.
ગુમરીને મદિર મયો, હાલ સેષ કરિ રૂઝ;	
દામીયે કોગખી કાઢાડીયો, મુખપર નાંખી ધુગ.	કરમ. ૧૨.
દોષે નિરસ જાણ્યો નહિ, હાંડી નારી વેઠ;	
ખાન પાન તપ હીને, ધરતો ચિત્ત કોસ.	કરમ. ૧૩.
રાખે ચાકો મુજ મદિરે, પંચે ચંડે જિમ નહ;	
સુમત પોહરીયે અર્ધિયો, જાણ્યો બધેની યાં.	કરમ. ૧૪.
નિર્ધાર નવિ રોયે વાપસા, નિરસ ન રોયે મુજ;	
અદનિષ કામી આપેદો, કોહોડી કામની ચૂક.	કરમ. ૧૫.
રાખ હજુરે આપડિયો, સુખે સુખી વાન;	
નૃપ વૃક્ષે ધરો સુખીયે, એણે પેરે પામ્યો દાન.	કરમ. ૧૬.
નિમ જાનિ રાસસ ધરો, જોયે વિષયે તેહ;	
ખિલુ ખિલુ હજી જોતો રેર, મુખપર લાગ્યો નેહ.	કરમ. ૧૭.
એણે અવસર આઠાડી, નિષાધર મુજ રાખ.	
ઉતરીયા ચેલ સર્ગધરે, જુવની વંદન જાળ.	કરમ. ૧૮.
ધર્મ સુખી નૃપ પૂજ્યે, મુજ પુત્રી કારતર.	
કુલ દોરો કહો નાચક, તાની વરે તેણે વાર.	કરમ. ૧૯.
કાચીપનિ મહસેન સુરે, અંદરીજર મુખવંત;	
વિખડે લોખા તે રોયે, મુજ પુત્રીયો કંઠ.	કરમ. ૨૦.
પક્ષ સુખી તાપસ તે મરી, રાસ જાનર દાન;	
દિન નિજે ગુમ નધરિયે, સરને કંઠે ધાન.	કરમ. ૨૧.
કાણ નમરવી ઉતરી, ગુમને જણાવી વાન;	
ધર્મ લાભ મદિ મુજિયા, રાખે વિષે ઉતાર.	કરમ. ૨૨.

સા કદે કુમ્ભાંતર રહે, અવસર નર જગતંત
મંતરી હરિ કુમ્ભમાં, કદે અંતરગત તેલુઃ
મલુ નાપી મલુ નાપીયુ, ભલે સુત સરિદ. ૧.

કાગ ૬ મી.

(૫૫૫ શ્લોકો લેઈ લેવામાં આવી)

કલે અવસર રાક્ષસ નિદા, આરિ પરિ જદુ પારરે;
અવગંતમે કુમરી હરી, પુછતો તેજિવાર રે. ૧.
પુષ્પે જલ કમળા પદે, નર સુખ હીલા પાવે રે;
કુટમનિનું ચિત્તનુ, હરિવ સકળ ન દાવે રે. પુષ્પે. ૨.
માલસ મધે કામી રક્ષાં, સા જલે જિદ તમામ્બે રે;
દુઃખાલસ મધે માદરી, દરદે કાંઈ વિમામ્બે રે. પુષ્પે. ૩.
મધે મલમ્બ ન ખમી રીયા, તેા મુજમ્બુ રીયા રાગ રે;
ગેત્ત દિન રમી તેા ભમ્બા, માદાને રમાડવે નાગ રે. પુષ્પે. ૪.
મીન કમી પામનની, કિંક અગ્ન કિંક વાપ રે;
મીન પાલે જે દુર્લભ, તે નિદિદિન મન વાપ રે. પુષ્પે. ૫.
નિલુખી પથાર તે રાખેપો, કદે જાલુ નર રાખી રે;
તેા પ્રથમજ ભાલુ રે, રાગ દસા રત ભાખી રે. પુષ્પે. ૬.
કુમર તથા ઉડી કદે, ગા રંગા ફૂલ ભરે રે;
લિલચાલા પાનરી, મુજ અસ્થિધરા નિયે રે. પુષ્પે. ૭.
નદપારી નિર્મળ કરં, લોકની ભાલુ કામે રે,
પાર્ષ્વે દલુગાં વારં, પુષ્પ હિલ જદુ ભરે રે. પુષ્પે. ૮.
રાક્ષસ સુમ્બી કોઈ અલો, તાલુકુ રૂપ જાણે રે;
બેચરી દન માનગમ્બુ, દાસ રવી નૃપ પાવે રે. પુષ્પે. ૯.
મુજતા રેલ રેખાને, રાગનુંદરિ જલ પાવે રે;
કુમરે કુમર વિભેચના, તે જદુચરી કરે આવે રે. પુષ્પે. ૧૦.
રેલી કરે રાક્ષસ હલ્લે, તે રાગનુંદર પાવે રે;
રેવ મેલીરી છાંપે, નર કિમ જે સુર પાવે રે. પુષ્પે. ૧૧.
રે. રાગ નદે જલ રેલ, તન પાંડિત મન રેલે રે;

ખંડ ૨ બે.

કોહરા.

જ્ય જ્ય તું જગદીશ્વરી, જગદેભા જગત્તત્ત;	
અદિતિયા મુખકેન્દ્રાભિની, તિલુખા માત્ર ભદ્રા.	૧.
તું વિપતિ તિપુરા તથા, તું ત્રિશમ્ભ દેવ,	
દામિ સારે ખેલતી, નસત્ય રૂપ ધરેવ.	૨
ને ત્રિલેખનમાં તિલુખરે, તે સર્વિ ગુપ્ત આકર.	
નિશ અનિશ તથા જગી, નિશાનિશ ત્રિચાર.	૩
અનિશ આરંભ દામિ તું, તિલુખરે સિંહ જાત.	
તે સારસિ નમિને નમું મુખ મુર પ્રાણ પ્રજાત.	૪.
પ્રથમ ખંડ અખંડ રસ, પુરુષ કુળો હૃદયમાલ,	
બીજો ખંડ રત્ન હરે, સુલભે સુદા સુભલ.	૫.
ચોથા અલ્પતી આશરે, વજ્રા વચન પ્રમાણ.	
સાતી જગ દુષ્ટિ મુખે, મુખાનગ જાણજ.	૬.
હજુ હરે દેવ જગ, પણ સાક્ષર સદાસ;	
જલ્પ સત્તા ક્રોધા ભક્તિ, નેત્રી સ્વપ્ન પ્રજાલ.	૭.
તે પ્રેરે વિન સખ શરિ, સુલભે ક્રોધા લોભ;	
સા હરે તે રીઝમે, નિશ રતિ ઉપરે રીઝ.	૮.
ક્રોધ ત્રિવેણી બેઠું જાણ, જગ ક્રોધ સરેલ.	
દુરંધર રહે મરી નીરાલ, સાથે સુખદ મુદ્ધ લેલ.	૯
પુર પવિત્ર ભક્તિભાસિ, તા તાર કૈવલ્ય વિરેલ.	
ક્રોધ તાર તરે તે ઉત્તર, રાગા તથા દેવ.	૧૦.
રતિમુગ્ધી રત્નુ, મનુદ્ધ જાણ મિત્રેલી ભક્ત.	
જગ ક્રોધ મુદ્ધ વિષ હરે, નિશ પવિત્ર ઉત્તર.	૧૧.

કાવ્ય ૧ લી.

(મુખે અવન ચરિ કુલવતી રેન્ને રહી)

સારે રાગેન રતિમુગ્ધરિ, ક્રોધ હરે સદાસ દે;
રેલ નેત્રી ભંદ્ર કૈવલ્યે રે, નિશ રત્ન? મન સજ રે.

- રાગે રમિત રનિસુંદરી રે. (એ આંકણી.) ૧.
- તે હવે કોલાહલ થયો રે, સુમત દિગોદિગ ધાપ રે;
બાણ જનન મલનાં ઝખે રે, દાર અવાજ યાપ રે. રાગે ૨.
- સાખા મૃગહી કલુ કડે રે, દેવની ચિત્તો હલાપ રે;
નઇતદ આવી પૂછનાં રે, કુમરને ભટ ઉચરાપ રે. રાગે ૩.
- સાદિખ જાગ ફીડવગે રે, જ્ઞેનાં ભટ પરીવાર રે;
કમ્બુક કપિ એક વેદ ગયો રે, પુઠે પડ્યા અસવાર રે. રાગે ૪.
- તે પશુ પાગ આવિઆ રે, દીઠા કપિ નહિ કોપ રે;
વાત મુણી વળખી ઘઇ રે, રાણી તિહાં ધણુ રોપ રે. રાગે ૫.
- કુમર પ્રિયાને એમ કહે રે, જાઓ તમે સવિ ગેહ રે;
કમ્બુક સાને માસમાં રે, આવશું લેઈ તેહ રે. રાગે ૬.
- એમ કહિ કુમર સધાવિઆ રે, ચંદ્ર નાહિ સર જ્યે રે;
શંકે સકુન પખિ નજા રે, તે પશુ સુંદર હોય રે. રાગે ૭.
- સિંહજ્યુ માગ માદાસનો રે, ચળો એક ગિરિ સુંગ રે;
જાડુ વિધ કોતક દેખતો રે, વનદગ જળ સર સંજ રે. રાગે ૮.
- વૃક્ષ અશોક ધટા તમે રે, દીઠા સાધક એક રે;
માનપમે ઉભો રથો રે, કુમર ધરિય વિવેક રે. રાગે ૯.
- જાપ પૂઠે કરિ તે વદે રે, જાને પધારાં આજ રે;
આનુનિય ગુણવત છો રે, સદાચુથી નર રાજ રે. રાગે ૧૦.
- કુમર ભણે મુજને કહો રે, જે અમ સરખું કાજ રે;
આગે ઉતમ ઉપગારમે રે, દીધાં દેહ ધન રાજ રે. રાગે ૧૧.
- તે કહે નુ વિષા ધઈ રે, દિને કામિન ગુર રાપ રે;
મંત્ર સાધન વિધિએ કઈ રે, કોઇ સુર કરે અંતરાપ રે. રાગે ૧૨.
- ઉત્તર સાધક નર વિના રે, મન રહે નહી કામ રે;
તીરે કઈ તુમ વિનનિ રે, અવધારો ગુણ ધામ રે. રાગે ૧૩.
- કુમર કહે સાર્યા સુખે રે, ચિત કરી ધિર ધોમ રે;
ઉત્તર સાધક મુજ યજા રે, કૃષ્ણ કરે તુજ જોમ. રે. રાગે ૧૪.
- કુમર પ્રજા પૂજે કરી રે, વિષા ઘઇ તસ સિદ્ધ રે;

- પુત્ર જે મળે છે, તે દોરે નર નીચે છે. ૨૫૦ ૧૭
 પાત્રે મળેલિયે છે, ૨૧ પાત્રેલિયે છે.
 ૧૨ જેને લેવે છે, કુચને લેવા મળે છે. ૨૫૦ ૧૮
 મળે, રિતે લેવે છે, બેલ મળે, નિષ લેવે છે.
 લેખને લેખે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૧૯
 લેવે, ૨૫૦ લેખે છે, મળે લેખે છે. ૨૫૦ ૨૦
 લેવે, નિષ મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૧
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૨
 લેવે, ૨૫૦ લેખે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૩
 મળે, ૨૫૦ લેખે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૪
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૫
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૬
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૭
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૮
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૨૯
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૦
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૧
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૨
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૩
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૪
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૫
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૬
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૭
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૮
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૩૯
 જે લેવે મળે છે, ૨૫૦ લેખે છે. ૨૫૦ ૪૦

કાવ્ય ૨ છ.

(સોના રૂપાં સોજો સેવાં બેઠા બાછ-મે રેહી)

જેમજી કહે સજી રાજની, સંસાર અટારે:	
ચોઢે મુંજ્યા મળતી, ગુણ વાણી ન પાડે.	મોઢે ૧.
મુરખાણી વેગા, સો નુમરા કલાવે:	
નવ જાન સાધન પર્થનાં, રંગ તે નવ પાવે.	તજ ૨.
સૌતર નામે રેસ હે, સુમત્યપુરિ વણિ:	
ચિત્સેન રાજ બળિ, દુર કોસ હે બ્યારી.	ચિત્સેન ૩.
નિનુ રાણી આઠ હે, જમ્મામી અગધરી:	
ચિત્ત કુલગ એક પુત્ર હે, રોજ બેરી સવેરી.	ચિત્ત ૪.
નવ સાધે લીલા કહે, તે સત્તજ રાણી:	
રામે માનિ સો રાણીયો, દુષ્ટ કહે વાણી.	સવે ૫.
સજી રાણી નિજ મંદિરે, રહેતી ભરણી:	
માન રિદુણી સોકમે, નરી નિર વિરોધે.	માન ૬.
સત્તજ મુખ નિવર્ણિ, રોમી ને સમેતી:	
પરાતા સવિ ચેતિયા, રિસી ને વિરોધી.	પરા ૭.
એ એમ નિજ ના સહે, મે નિ કુ રહેને:	
દમ દુખ સમ સિદ્ધિયે, રોજ નવનાં રોને.	દમ ૮.
જાગ રોર પેઠ પ્રદુણા, નવ પૂરન વેસા:	
પર પીઠ ના જાણને, હોન જાન કિચેસા.	પરા ૯.
ના નિજ રવ. પીન નાંધિયો, પા સમના સોઢે:	
પુરજોદાઠ કર્ન હાંડે, કાઠ કુભજ બેઢે.	પુરજો ૧૦.
રોષિઠ રિવને ન કોખને, વત્તસ નિહિ વેગા.	
નિહિ દિન કામી અંધ હે, કહે નિયમિ મેગા.	નિહિ ૧૧.
એક દિન મળતી મળી, નવ મીન રમગા:	
દારમાર વાટસા કહે, વર્ગ નવનસા આગ.	દાર ૧૨.
રોમી રાજ મેદિયો, રૂપ કાં નિવળી:	
જામ હાથ નિવળ નહિ, વર્ગ નજે કાળી.	જામ ૧૩.

પંકા શંકા તન ધરી, બણે લોક દુરુરી;	
સોગંધિક ગુણ દેખરે, લિખે નર કસુરી.	સોગંધિક ૧૪.
નિસિ માનંગી બોમલી, નૃપ નિય નિદાતા;	
દિલ વેગે બેઢિયો, મટિ મોહકી ઝાગા.	દિલ ૧૫.
ઝૈન મુનિ વનમાં સુણી, મધ સખિયાં સાથે;	
મેચી વણ્ય મુધાગમે, કરિ સિનગ નાથે.	મેચી ૧૬.
દિશા ફુલ રૈનકા, હમ નરી પગાપ;	
સસાર બરા છોરે, મેને થોજ ધરાય.	સસાર ૧૭.
સમકિન મુલ નવ પચ્ય એ, મેરે દિલમેં છપાય;	
જૈન રાત નપ પ્યાનરી, છોડી નાણુ ઘેપાય.	જૈન ૧૮.
થોનીપને વનવાસમેં, પાંચ વરં તે બનાં;	
અગ મુલકો તુમ રાજની, પ્રીયા કંચુક બારાં.	અગ ૧૯.
એક દિન રાજ કચેરીમેં, પરદેશી આપા;	
બુપ બણે અચરીજ કહો, કોઇ મામે દેખાયા.	બુપ ૨૦.
મો કહે કનકપુરી કળી, છનારિ કદાવે;	
તસ બેટી રનિસુંદરી, રૂપ રંભા આવે.	તસ ૨૧.
દેવે દિશ્યા એક કચુઆ, કહું શોભા કેનિ;	
મહમંડળ મગને રકી, જોગે તમ બોલી.	મહ ૨૨.
રાપ સુણી સુર મિતકું, બગિચાને બોલાયા;	
કંચુક હરણુકી બાલસેં, ઈનકું સમગ્લવા.	કંચુક ૨૩.
ગુર કપિ રૂપ અનલકે, નહ તરૂપર ગાજ;	
હરિ કંચુક દેહ મવા, કીધ રાપકું રાટ.	હરિ ૨૪.
કંચુક દેખી બ્રુપનિ, દિલમેં પું ઘાવે;	
કંચુકધર કાન્ના કરી, પુન્યવંત પાને.	કંચુકધર ૨૫.
મુજ બામે એ બામની, ને દેવ મિત્રાવે;	
તવ હમ અન્ન સફળ દુવે, જોડિ બુઝનિ યાવે.	તવ ૨૬.
મિત્ર દેવ બોલાયો, ફેર હામ બગાધ;	
નૃપને તીર જર પું બણે, કવા ફોગટ માયા.	નૃપને ૨૭.

રાજીવરાજી મહોદી મહે, સર્વ મીઠાન કાળે;
 ઉસમેં કેલ નાન નહી, સર્વ સુરમેન મહે. ઉસમેં ૨૮
 રાજ કહે મેર મેર કું, રાજાં રાજાં સાજા;
 દોનર દોર મો દોરમા, છુટીવા પછાજા; દેખાતે ૨૯
 તર તે સુર રાજીવરાજી, સુરિ કાળા મહે;
 નિરખારી રાજી, કું મુખ રાજે નિરામરી ૩૦
 રાજાં અજા રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં; રાજાં ૩૧
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં; રાજાં ૩૨
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં;

રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૧
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૨
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૩
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૪
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૫
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૬
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૭
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૮
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં;
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૯
 રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં, રાજાં રાજાં રાજાં રાજાં; ૧૦

મિત્ર દોનું વનરાસે, ચંદ્રોખર પાસે, પુરીખર તાડું પૂજને; દિવં
 વન સહગ જડી, નિહું એકમન બડી, નિવાળને નિધિ જાળને દિવં ૧૩.
 મેદેશ સનમ માને, આપ મિત્ર નિહાવે, ૫૮ હર સુનિ બેદાવમે; દિવં
 મિત્ર મિત્ર નિરહે તપે, નામ પ્રભુમજપે, મિત્ર જુએ એક તાવમે; દિવં ૧૪
 મિત્રનું જાન રહી, આપ આસ રહી, તે દેવ આરીન ખોલના; દિવં
 સુલોહો રાખાડી સુન, સુલુવંત અલખુન, અમ દેવ ગુપ ૫૯ દુકાના; દિવં ૧૫
 અમ દો સેરા રહું, ગુપ જનિ સને રહું, દેવ સાનિમ દર્દા અવિચ્છે; દિવં
 કમ દેશ હો નાથે, જ્યો દર્શરી સાથે, ગુપ મન તાન શીલાવિચ્છે; દિવં ૧૬.
 દિવં ૧૭ ૩૫ પડે, સતીકું નડે બડે, અન્ન પુરવ દોપેપડે; દિવં
 યોસે સતી પૂંવાયા, જો ગુમે નિહું સાચા, ૫૮મે કલો ૩૫ કુલ તલે; દિવં ૧૭.
 દમ દિવ સાંખિ બડે, ગુપ સનિ વાન કડે, નરીનર મુખ નહી દેખજો; દિવં
 નર દેવ ૫૮ જોને, કહે અમ રામિ દોને, સા સુલિ હર્ષ લહે બજો; દિવં ૧૮.
 કુંભર પ્રમદ બખે, વિષોમ પિંડ જમે, આર ચગુર નવનાં કૃ; દિવં
 મીજે ખડે કંઠડે, શીષ્ટ શિ દાળ માટે, શી શુભરીર મેળા કડે; દિવં ૧૯.

દોહરો.

કુંભર બજે સુંદરી સુલે, કુખ વેગા મ્હા દર;
 યોગ દિન આ મરિ, રેહેજો અનંદ પૂર. ૧.
 એ દેવ મિત્ર ગુપ કને, મગરી અવસર દેખ,
 ગુપ અમ મનકુપ તબી, કહેરી વાન વિરીય. ૨
 એમ કદિ નિહું જલુ વન મ્હા, મુખમર વીરી રાવ;
 ઉપમમર તે ઉડિયા, લડી નિમમર પરમાન. ૩.
 જગ આજન બરિ હિર ખરી, દેખી આગનિ નર;
 ૫૫ સરે તે અગિયા, ઘી સરોવર પાગ. ૪.
 નસ નરે એક વડ રહ છે, વિપુલ સિનગ લડી ગપ;
 રેલ કી મોળી તલુ, બેડા પાન પડાવ. ૫

દાણ ૪ થી.

(સદીવર પાણી સચેલે ચકુના રેલીરે દાંદરે ચકુના—જિ દેરો.)
 ૫૫ અગિયાર કુખ મ્હા, દેવ દેશ - જમે; દાંદરિ દેખ.

સા કહે સુરમિરી જનરા, બાધા છે અધૂરી. હાંદરિ બાધાં ૨૮.
 જે ધમ્મ પૂરી કરે રે, તે રેહેશું હજૂરી; હાંદરિ તેાં
 મિતિ નૃપ યોગી વિના, એ વાન ન પૂરી. હાંદરિ એાં ૩૦.
 નૃપ જીય યોગીને નમિ, કહે યાત્રા કરાવે; હાંદરિ કહે
 યોગી કહે ધરી દોષમે, યાત્રા કરી આવે. હાંદરિ યાત્રાં ૩૧.
 રથિ વૈમાન નરસને, કહે આ જીય જેસા; હાંદરિ કહે
 સુંદરીને નૃપ કહે કો, વૈમાને વસે. હાંદરિ વૈમાને ૩૨.
 સા બજે હું નરી એકલી, જઈ યોગી સાથે; હાંદરિ જઈં
 રતનજીયુ પુત્રી નિહું, દિયો જે સંગાથે. હાંદરિ દિયો ૩૩.
 મુજ કંચુક દેહ પગ નમી, તુમ સાથ ચત્રીજે; હાંદરિ તુમ
 તેાં મધું યાત્રા નહીં તદા, અસનાદિ તજીજે. હાંદરિ અસ ૩૪.
 કંચુક આદે દેહ નમી, નૃપ સજ્જા જાવે; હાંદરિ નૃપ
 રીતિ કહે કોઈક હમુ, નવિ સાથ ચત્રાવે. હાંદરિ નવિ ૩૫.
 કોટી મુલ દોષ હાર નૃપ, તસ દીપ્તિ કામપિ; હાંદરિ તસ
 વૈમાને સદુને કપી, નિજ કારજ સાધી. હાંદરિ નિજ ૩૬.
 નૃપ આત્મા પેદેલાં મદી, મયને એમ યોયે; હાંદરિ મયને
 રાજાઈ સુસુને સદુ, મન જુવો બાજે. હાંદરિ મન ૩૭.
 નૃપ કન્યા દોષ અપહરી, જાગ્યું પૂર બાહારે; હાંદરિ જાગ્યું
 રજુ સમામે આવજો, ક્ષત્રીવટ ચારે. હાંદરિ ક્ષત્રીવટ ૩૮.
 માતંગી કોતરાદય થવે, નૃપ મુખદગ આવે; હાંદરિ નૃપ
 અદરીખો વિદ્યા બજે, સદુને યંગાવે. હાંદરિ સદુને ૩૯.
 કનકપુરે જઈ સામરે, કન્યા દોષ કાવે; હાંદરિ કન્યા
 સમન વંદુ નિહું મિત્રને, કન્યા પરચુવે. હાંદરિ કન્યા ૪૦.
 બીજે ખડે એમિ પેરે, કહે યોગી દાજે; હાંદરિ કહે
 મી ગુમતીર કહે સુને, યોગા ઉજમાજે. હાંદરિ યોગા ૪૧.

હાહારા.

કુંભર કહે નિજ મિત્રને, જાઓ તમે નિજ દેસ;

પીનર અમારા અમ ધરે, કરનાં દોગે કસેસ.

ભાગે કુલસમિતી મોટકા છ, અકુંચ મજ વગીકાર રે;
 નજે અધિક તે ગુરુ કહ્યો છ, દીપક હરે અર્ધકાર રે. સાદસિકા ૧.
 સા કહે તુમ વચને કરી છ, યજ્ઞ પરનિજ મુજ સાર રે;
 પાકે સીધ ચાંપી લીયો છ, જલ્હિ એ ભટ આકાર રે. સાદસિકા ૭.
 વાન સુલો એક માવાળી છ, આ નમરે અમ વાસ રે;
 મુજ પતિ નૃપ મેવા કહે છ, નિહ દિન રેહેને પાસ રે. સાદસિકા ૮.
 શામ રમણને જુવાન છ, ધિરપણે કદી નવ દોષ રે;
 વાન પિંગુન મુખ સાંભળી છ, રીમે ચડ્યો નૃપ મોવ રે. સાદસિકા ૯.
 હુકમ કરી કોટવાળને છ, સુગી ધરે મુજ નાદ રે;
 અસન કરાસા નિશિ સમે છ, આવી હર્ષા ઉઠાદ રે. સાદસિકા ૧૦.
 ઉંઘી સુગી પોહોળી નહીં છ, હું અજગા જગ રોવ રે;
 મુખ દેખી ભોજન કંઈ છ, ખધે ચડાવે જોવ રે. સાદસિકા ૧૧.
 હંમેજા પુણ્ય મુજ શિવ ચડી છ, ધિર થઈ કરો કહે રાવ રે;
 ખધ ચડી નવ સા નિદા છ, કાળીએ કાળી મંથ ખાવ રે. સાદસિકા ૧૨.
 મંથ તણે ખંડ એક પડ્યો છ, કાપતા નિજ ખધે રે;
 કુંઘર તે લેહ નાસા ધરે છ, મંથ મુનક દુરમથ રે. સાદસિકા ૧૩.
 નવ કુંચુ જોઈ મિનવે છ, દે દે વનરી કોવ રે;
 જમ કરીને મુજ મારવા છ, કંઈ રચ્યો એ મોવ રે. સાદસિકા ૧૪.
 કુંઘર વરે રે વાવનાં છ, જલ્પુ તુમ ચરિત રે;
 નધરી નાના નુનવે છ, હિંસક અમુરિ અપવિત રે. સાદસિકા ૧૫.
 ખડમ મંડી જગ ધા દિએ છ, નાહિ લેઈ સરિત રે;
 નમને જનાં કુંઘરે મદિ છ, ખિચિ ચિધુ તસ ચીર રે. સાદસિકા ૧૬.
 સુર મદિર સુરો જગ છ, ચાળો ઉડી પરમાન રે;
 જરણા પરણા ઉતરી છ, મિત્રકુટિરિ જન રે. સાદસિકા ૧૭.
 નિડાં એક વનની કુંજમાં છ, દીડા જૈન આસાદ રે;
 કપવત્ર મર મુખીએ છ, દેખી લહે આનંદ રે. સાદસિકા ૧૮.
 રાંતિનાથ પ્રભુ દેખિને છ, વંધા ધરિય વિવેક રે;
 રંગ મંડપ જગ આવિઆ છ, તવ દીડા નર એક રે. સાદસિકા ૧૯.

અર પૂજાં તે કહે જી, મહિયુડ ખેડ નરેશ રે;
 સ સન દું ટાંખયુડ છું જી, ગુરુ મુખી ઉપદેશ રે. સાદસિત્ત ૨૦
 ત્યાં જ્યાં કહો આરિયો જી, એવે જ્યોત્ષ્ણો જગજી રે;
 ઘાઘરી દું જુડ પડ્યો જી, વિઘ્નાની કષ્ટ દાખ્ય રે. સાદસિત્ત ૨૧
 આ કહે ટાંખયુડને જી, વિઘ્ના વિઘ્નો મુજ પાસ રે;
 હા કીને સંપત્તિ જી, વિઘ્ના કી રેડ તાલ રે. સાદસિત્ત ૨૨.
 એ નિમન રમિ કી જી, કુખરને લગી ઉપકાર રે;
 હા વિધી જુડ રખે જી, રેડ મો વિભાર રે. સાદસિત્ત ૨૩.
 જો ખડે રાજી જી, એ કી પચેથી લગ રે;
 જો યુધાર કુખર નિહાં જી, કાંધી વિઘ્ના વિઘ્ના રે. સાદસિત્ત ૨૪.

કોહરહ.

૧. સિંહ અને જાગી પાંખવો, નિમ લગી વિઘ્ના સાર;
 મહાવલો મતમ મનો, મિત્ર પીડ કુખર.
૨. કાલ કિધ પરેશર કહે, વરીયો મિત્ર સવરહ;
 પદાન નીકર સોતરે, ઉત્તરો રેખી સુગંધ.
૩. સારવધનિ ચિંતાનુરે, એકો નાનુ મેઢ;
 પૂજાં કહે કુખરને, છે અમ ચિંત્ય મિત્ર.
૪. નિઘ્નાની પાંચ વિરિ વરે, વખત સખર અનેશ;
 ભંમ નામને પચિવરી, હુદતિ અનિરેશ.
૫. જગર નિમ આતી માખ, કહે કુલ કુરુ કાજ;
 તે ચિંતા ચિંતામાં વણી, ક્યાં કિમ કહેયો લાજ.
૬. કિહાં ભડ કુખર કહે, જુડે રસભૂત રેશ;
 દુષ કહે નિર્મલ મરે કહે, માં પગે જાગ મિત્રેશ.
૭. રેડ રેડ નિર્મલ મરે કહે, માં પગે જાગ મિત્રેશ;
 રેડ વખત ચિંતાવે, રેડ જાગી નર મેઢ.
૮. નમિ રેડ સદ મેઢને, રેડે વખત રેડ મેઢ.

રેઈ જમાન તે નિજ ધર જાવે રે, રેઈ રમ સેઈ પય સધાવે રે: ૧૪.
રામ કુંઆરની ભગિ કરના રે, હિન હિન તેહજ અપીમિ ધરના રે.
શી મુમતીર કુંઆરનું મેગા રે, કરના નર નર બેજાન બેગા રે: ૧૫.
મંડોખરનો રાસ રસાગ રે, બીજે ખડે ઊડી ઢાગ રે.
હોહરા.

એક દિન રાજકચેરીએ, કુંઆરને નૃપ પૂજાંત;
તિલા સ્તનિધિ તમે, રેઈ વિરેઈ શરંત ૧.
મુજ માનુષ મુમતીપુરે, ચિતસેન છે રાપ;
તણ કન્યા દો અપજાર, ચેતન વય જળ આપ. ૨.
એક યોગી રોષ સિંચ્યું, આતી કિયે વનવાસ;
જાણે પુર્ન યોગમળી, રાપે કીયે વિશાસ. ૩.
ચેતના તરહર અમનિ જાગ, દુઃખ દહર સીનાર,
એનાં નવિ દુવે આપણાં, મંદેક જાગું નિશાક. ૪.
વિશ્વામે તે ચેતિયા, સેઈ રમ નિમ નાર.
જામ જામ મિરે જીવતાં, ન પડિ ખગર સમાર. ૫.
એ જાણે વિશાગે, જાણે અમને તેહ;
કન્યા લેા ધર અવિરે, જાવ જાવ સરેદ. ૬.
તવ વગડા કુંઆર કહે, અપકારિ કન્યા દેવ.
વરચિંતા દાગી અમે પરજા જાવર રોષ. ૭.
રાપ જાણે રે જાણે, નદિ ગંગા અચાર.
પરજાની પરજાન જાણી, અપકાર નિષાર. ૮.
કુંઆર કહે કન્યા તજા, સદસ મને જાણાર.
જાણે રાજાની રાજાની દી, જાણે રાજા વિચાર. ૯.
જાણે મુખ માનુષ વર પ્રિય, વરના રા નસ જાવ.
મેં રાણી રાણા કહી, સુખજાણે તે રાવ. ૧૦.
રાણી હ રી.

(સુગાનીયા જેઠા પાને ચીનકા રેઈ, મંદેક મંદેક અપકાર દારે-કે રેઈ.)
પરજાની પરજાન નવિ વિચારે રે રે, અરે દેહની રેઈ રેઈ જો.

- જન્મ સિંહને રૂપમાં પાડિયો રે સો, કહોકે કરી સુદિ ઉદાર જો. વધરી ૧૫.
 જિન પારિને યા ઉડિ ચપો રે સો, જાઠ વિનુમોદરે કરે વાસ જો;
 જિન યેમવા નિહાં મેળવે કરે રે સો, પહે જાવ નૃપનિઆવાસ જો. વધરી ૧૬.
 જોરે જિન યેમવા દરિ મંદિરે રે સો, કરી નાટકે ચાને યેમ જો;
 મુજ પેકુડનાં સુખ દિગ્ગિએ રે સો, અને પેકુડે ઉપર પ્રેમ જો. વધરી ૧૭.
 દરિ પુરે રસી શુક ઉચરે રે સો, મુજ વાઝવે જો વિશ્વાસ જો;
 છતાં દેવ દેવિ સેવા કરે રે સો, તે પેકુડે દુગ કરે વાસ જો. વધરી ૧૮.
 જલે વેસવા દરિથી ન વેગળી રે સો, સિર મુગવિદરિ કહે આલ જો;
 પહે મંત્ર દીધું તે જાપો ધરે રે સો, ફડધાગા ચોરે યેક રાન જો. વધરી ૧૯.
 પછી નાય કરી નૃપ આમજે રે સો, કહો જાણ્યું અમે પેકુડ જો;
 પહે નાય કરન રાજમારજે રે સો, જિન માતાં મનેદર કહે જો. વધરી ૨૦.
 મદુ સોરે વરિ રહ્યા આવજો રે સો, તુમ ડણું પેકુડ નિવાસ જો,
 મંત્ર આપો વહે સા સદુ કરે રે સો, સુણી મંત્ર દીગિ યાક તાસ જો. વધરી ૨૧.
 આં રોહમુંડમુંડ મડમડ મોટી ચાચો મોટોટી નારમણાવનમ. પુલકુલે સ્વાહા.
 સિંહ મંત્ર ધરે મુઝવિને રે સો, કરિ વિનિષા દરી પર આપ જો.
 નમી વરિ કરી દરી પુજતાં રે સો, કહે પેકુડ ચસો દરિ રાવ જો. વધરી ૨૨.
 રા. રજી ચરી તવ બોલિયો રે સો, જિમ સાંજો જાગ્યોપાગ જો,
 રો. મુંઝ પેકુડ રજુ વેગળું રે સો, મવા વાગ ને ચાક વિશ્વાસ જો. વધરી ૨૩.
 રા. સાથે અમે કાડના કાડે રે સો, રેકે સવધને માન વિરોધ જો,
 સુજ પાંખો વિરોધ તે કરિ રે સો, તો મે તુજ મસ્તક હેય જો. વધરી ૨૪.
 રા. ઉડિ ચપો. મોટી ધરે રે સો, કરી મર્મ મવા રોમ સર્મ જો.
 પિના પુત્ર મડ નર જાવ લહિ રે સો, હણિ કર્મ મવા અપરર્મ જો. વધરી ૨૫.
 કહે ચંદ્રશેખર સુણિ બૂનિ રે સો, સુણિ વાન ન રાખદો રોષ જો,
 ખંડ નિજાની કાગ મે સાનખી રે સો, શુભર્વરમે નહીં કાંઈ દોષ જો. વધરી ૨૬.
 દોહરો.

કુંજર કયા કરી ચિંતવે, છતાં રેહેડું નહીં ભાવ;
 એ નૃપ મણુક કન્ધક, સમરે રિપુ દરનાર.
 જિમ દિલ મુન સમરણ કરે, પૂંછ હેઠ અહિ દેવ;

તેહની પૂઠે હો કે વળી એકે નિશરી;	
દેવપુત્રપો હો કે દોષ કરમાં ધરી,	
વશને યેત્તે હો કે મહ અલગત કરી.	૪.
દેખી પુત્ર હો કે કમતે આચરી,	
સખિને પૂઠે હો કે વિજે પુત્ર કરી;	
સા કહે પુણ્ય હો કે સગરાને સજરી,	
સા બાજે બીલની હો કે નહીં પુત્ર ખરી.	૫.
નિજે કોઈ ઉત્તમ હો કે નર મન સંવરી,	
પુત્ર કાંધી હો કે મિત્ર હાથે ધરી;	
ખુનગ રજમાં હો કે પત્ર કૈશી પરી,	
સખાજીકુસ હો કે કશકુ રેખ કરી.	૬.
યાન કરંતી હો કે પુત્ર પરદરિ,	
કનકને કમરી હો કે સુરખી જગ બરી;	
મિત્ર નવરાત્રી હો કે પૂજે પ્રેમ ધરી,	
કર ધરિ વીણા હો કે ગીત સુકાં વરિ.	૭.
નારે રીઝપો હો કે કુંઆર પ્રગટ થયો,	
હી કુંઆરિયો હો કે તસ આદર દીયો;	
સુરિ સાધરમિત્ર હો કે સદિ રૂપ નવી કરે,	
તવ સખ્યાણી હો કે તસ આસન ધરે.	૮.
બેસી પૂઠે હો કે દુખે કુશુળાતિ હો,	
એ સદોત્તમમાં હો કે વા વનમાં વસી;	
વશ દેવ મહ હો કે કિમ મિત્ર કિર ધરે,	
સુધિ તે નારિ હો કે કુંઆરને ઉમરે.	૯.
જગનદન દિગ હો કે આકાંઠી પુરે,	
હાનિ રાગ હો કે નિવસે તાસ ધરે;	
પ્રિયમનિ નારિ હો કે કુખમાં કાગ મમે,	
તસ મુખ આગે હો કે નંદન તોર રમે.	૧૦.
સીમ સધુ સુન હો કે જ્યારે જન્મ થયો,	

ચિતે નજરે હો કે અપ મંજર કરતા;
 સોઝ મળીને હો કે તસ નેવેદ કરે,
 તો હે રેવી હો કે છજ ન સંદરે.
 સોમ સોરને હો કે કહે મુજ જો આણી,
 સત સોભાયા હો કે તો દરમિ આણી;
 સુખ્યે પરી હો કે નિહારી મિલિ કરે,
 કહે રેવીને હો કે રાંડ જો ગુ કરે.
 પાખંડ ઇંદી હો કે છજ તે સમવર,
 આ મુજગથં હો કે નહિયો ચૂરજુ કરે;
 રેવી જીવીની હો કે રસના સંદરે,
 રેઈ સોનેયા હો કે મુરખ દર્ખ વરે.
 પામી ઉપાસ હો કે જ્યે દિન દેવ થરે,
 પથ્થર મોહોયો હો કે સેધ જ્યેમ ઉચરે;
 વૃષ્ટી કરીશું હો કે મુજ મુર્તિ તથા,
 નહિતર મુજને હો કે આપો દબ પથ.
 અપ પામિને હો કે રેવિમિ દાર દિસા,
 દવે જો મોંઘીએ હો કે જાણુ જાણુ સિપો,
 દાર સેધને હો કે જાણે દર્ખવડે,
 દાર સોનયા હો કે દારોં જૂલડે.
 ચાલ્યો નિરેવી હો કે ધન આણા બાવે,
 કે તે કાવે હો કે વખેદવિ પાવે;
 ત્રિપ્તાગ્યે હો કે ચિતે અર મયો,
 મુખને દઢાગે હો કે દહન ન કાંધ મયો.
 મુખ તરસમાં હો કે ઉખુજાતુ કાળે,
 અટવિ કમળાં હો કે સર મેઝ નીદાસી;
 જગ મળિ પીને હો કે વનજી ખાવો,
 સર્વનસના થર હો કે રેખી જ્વરતો.
 તિહાંસુ પડિમા હો કે રતની નયોનિદસી.

૧૭.

૧૮

૧૯.

૨૦.

૨૧.

૨૨.

૨૩.

- ૧૮ પીઠ મહા યુગ, જ્યુ મનવી પ્રભુ ન તિરે રે
મરજુ જ્યુ અનુજી, જ્ઞાન, સમર્થિ અંતે વરે રે ૨
- પ્રથમ નિશાચે વધ, જ્ઞાનરતી રાજ્યનિધિ રે
અરધિ નાજુ પ્રવક્તા, રત્નરત્ન નામે જ્ઞાનિધિ રે
આવિ રત્નાં નિજ દેહ, જ્ઞાન રતી સાથ તનુ કરે રે
જ્ઞાનરત્ન વંદી તેહ, કર જોડી ક્રમ ઉચરે રે ૩
- નાચે કાંચિ દુર, જ્ઞાન દાસનાં શોભાં રે
કાંચિ દેહ તિરેહ, હું રહેતે જડુ શોભાં રે
ચેહ સુરતી કાંચિ, તે ઉપચાર પ્રભુ પુષ્પ તજા રે
મ કાંચિ પુણ જ્ઞાનરત્ન, કૈવલ કાંચે શોભાં રે ૪
- જ પડિયા કરી કાંચિ, ઉપચારિ પ્રભુ કિર કરે રે
જ્ઞાનરત્ન જીજુ નામ, કોઈ મરિ તે જ્ઞાનિ કરે રે
કર્મ કરી હું નાથ, જ્ઞાનરત્ન નામ મહારં રે
દુ છે મુજ પુણ્યને નાથ, ચંદ્ર કામ ચે તાહરં રે ૫
- જ્ઞાનરત્નને જ્ઞા દેહ, જ્ઞાન જ્ઞાનિ રત્નાં જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાન પુણ્ય કરી સેવ, જ્ઞાનરત્નું જ્ઞા જ્ઞાનિ રે
રતી હું જડુમે પરિવાર, જ્ઞાનું જ્ઞાનરતી જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાં જ્ઞાનરત્ન પુણ નાથ, જ્ઞાનરત્ન દેહ જ્ઞાનરતી રે ૬
- જ્ઞાનરત્નને જડુ પરિવાર, જ્ઞાનરત્ન દેહ જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે ૭
- જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે ૮
- જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે ૯
- જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે
જ્ઞાનરત્નું જ્ઞાનરત્ન નાથ, જ્ઞાનરત્ન જ્ઞાનરતી રે ૧૦

હમુ ૧૧ તાપસ મન ધરો, વેરાને ૧૧ વાસ	૧
તર સનમુખ સા નરિ જીવે, ન દિગ્ધિ ઉત્તર ભય;	
રાજકીર તર કુચરને, ઉત્તર દેવે તામ.	૨
સુખિ ઉત્તમ અમ રચામીની, ગુમથી નહુ લગવાવ.	
મગિ સચેનિ ૫મુ પદિની, નિજે નરથી કંઠાવ	૩
પણ અચરિત્ત સુવચા કણી, રૂઝા પ્રાર્થન રચ	
તણ ઉત્તર જો નરિ મને, તેા દોષ પ્રાર્થન કમ	૪.
નિજે ગુમને માંડી કહું, મૂળ સગા અધિકાર;	
અધિના યુગ સુવચા કણી, સન્નમને નહુ પાર.	૫.

કાગ ૧૦ મી.

(કામરખનિમે બાળકાઉ ભજ ૧૨ મે. પારને કાઠે માલ રમિ વાળા—કિ ૧૨૨.)

નવી નર્મદા રણુ ગરે વિભાને રે,	
દેવાદથી નામે મહા અટથી વરો;	
કોઠ વાચે તાર દાખ પ્રદાખ વિદાખ જો,	
ને વામાં નહુલા યા માગ્ય રચો;	
તેદલા કોઠ પોટો ગુમરાખ વરો	૧.
કાલીના મેગા મગલા દેહીયા,	
મરખવા કોગા ૫મ ૫મ સીદીયા	દેવ બાળુડે
તે યા સીને સુન જાન્ધો રચો રે,	
ગુપ્તે રે ચેતન ૧૧ મેટોટો કારે,	
ઉજી રુપને કાળે જાન જાન રામે રે,	
નહુ કા મીમે નિમ તારપો રચે,	
માનગ દિન કાલ દેખિ નિહાં રચે	કાલી ૨
અદેલી દુઠ પ્રાદેને દેવે રચો રે,	
પરિચાનિને વાલ તેજે કોટ જા રચે,	
રો રો કુપે નેત્ર નિહાં રે,	
રાજકીર નમ રાર રાજકીર ધરો,	
તેજે કામચ નહુ રાજકીર રાજકીર	કાલી ૩

ગજકિં ને નુ શુક અદીર્ઘા બેઠા રે,
 રાજમુના મદનમંજરી એક છે;
 નેહને રમવા કારણ મુજને આપ્યો રે,
 તેણિએ ગીખાયો મુજ વિવેક છે;
 થોડે દિન સાત્ર મતિ અનિરેક છે. રાત્રી. ૪.
 ધાવર જંગમ વિષે વિચિત્રિતા થીખ્યો ને,
 દપ દગિ પુરવ જિ સદાણુ બયો;
 નીનિ સાત્ર બણારી કયો ઉપગાર ને,
 જેન ધરમ પામી કું બવજળ તયો;
 એક દિન દેવ જંદ તે વનમાં ઉતર્યો. રાત્રી. ૫.
 મુનિ કરગ પામ્યા તસ એત્તજ કરતા રે,
 વનપાળક રાખને વાત જણાવતો;
 કરગ પામ્યા સ્વામી તુમારા તાત ને,
 સાંજગિને રાજ વંદન જાવતો;
 મુજ સાથે પુત્રીને પણ લાવતો. રાત્રી. ૬.
 નાજ સમે આવિ નમિ વિદાધર દેવ ને,
 તજના બજવન સા કા એણિ પેરે;
 નૃપ નૃપ વિચમે ખેટને કહે સા કુણુ ને,
 તે કહે જનવાંદી સમેતસિખર ગિરે;
 વગતા ને જતાં કનુજ્ય મિતિવરે. રાત્રી. ૭.
 રેવા નદિ દક્ષણ કુજ મુમ ટોળામાં ને,
 નાગી એક દિદિ થોવન મદભરી;
 રે આગા એકાદી રણ કિમ બટકો ને,
 મંદારી બેલાવિ રણમાં ઉતરી;
 પણ અમને ન જોવા નાર કંઈ જાયરી. રાત્રી. ૮.
 બપયી પરુઆંધું નાડી જાવ ને,
 અમને રે જોતાં અદસ થઈ વગી;
 સદી વિરમય આકાસ અમ ચાલત ને,

સંદેશર આ વન દીધા કેવળીઃ
 સા શા એમ પુણ્યુ યાત્રીને મળી.
 એક સમયમાં જાણે નિઃશ્વિકે જાવ જો,
 તે વળિ સુત જાણે પડિત જાગવાઃ
 તે આમે શી વાત તજો નિત્યાર જો,
 મા આમે મુસાગ તજી શી ચાલનાઃ
 સા શા એમ પૂછી સંદેશ દાગના
 કેવળિ જાણે એટ સુજો તે વાત જો,
 ઉત્તેજીપૂરી વચ્ચાજિથ રાજિશીઃ
 વર્ષમાન સુત શીમળિ પુત્રિ તાસ જો,
 જ્યપુર રાજસુત સિંહ કુંવર તે પરશુમેઃ
 બસની જાણી જામી દેશવરો ત્રિપે.
 સિંહ ને શીમળિ પદિર્ધા જામ એક મામ જો,
 પ્રેમજર્ણા રૂપિ કર્ણ મમરિશી,
 શીમળિ જાણે જરિ ચેરામ દિદાગ જો,
 જ્ય જુવજ મુનિ પાસે દિદા શિશીઃ
 શ્રીનારથ હિ નિચરે શિશી શિ.
 મ.શમમલુને પાણે તે વાચાંત જો,
 શીમળિને મેઢે મથા મુનિ રેમની
 દુરંદી દેખિ જા મન ચિતે ક્રમ જો,
 મુત્ર જાણે રાજ્ય તજ દિદા વળિ.
 કુવરે પુત્રો પાખડે કરી
 ચિર કરતન ઉત્તરીત મન કરજની જો,
 પો તન જાણે વત્તી જા મેઢે જા.
 તજ પતિ જાણે નિતે રેમ દેખ જો,
 ર.જી દેશ વાદુ આજિવન કરી.
 જ.જી જાણે રાજ્ય ન રે પંદરી.
 રે.જી જાણે રે મુનિને જાણે પત જો.

છાત્રી ૬.

છાત્રી ૧૦.

છાત્રી ૧૧.

છાત્રી ૧૨.

છાત્રી ૧૩.

છાત્રી ૧૪.

સા દેખી નિજ બાંધવને મારિયો;
 મુસળ દેધ કપાળે કંતને માયો નો,
 સિંદે નારિ મારિ ખૂંચે ધા રિયો;
 સાધુ સમાધિ પામિ મરિ સરગે ગયો.
 સૌ ધરમે સાગર આયુ જવ હંડી નો,
 ભરખ્ય જૂપ ઘડિ તે હું દેવળી;
 સિંદ મરીને પેહેલી નરક પાડિતો નો,
 કોષ ભરી મધ નરકે નારિ વળો;
 રત્નપ્રભાવે સાગર આયુ તિલુ મળી,
 હસ વિધ વેદન હેદન બેદ ન પામે નો,
 પામે રે રિખિ હયા પાપ જ કરી;
 બીજો ખડે હસમી હાગ રસાગ નો,
 અતે કોષ કરતાં શ્રીમતિ કુખ વરી;
 મી ગુજારી વયથા જીનવ ચિત ધરી.

શાની ૧૫.

શાની ૧૬.

શાની ૧૭.

કોણરે.

જો મુનિની નિંદા કરે, હેલે બહુ બુદ્ધવંત;
 મુનિ હયા પાપે કરી, પામે મરણ અનંત.
 તિમ અતે કોષ જ કરે, અવ સમાધી દૂર,
 પરમાધામી વચ પડે, પામે કલેસ પહૂર.
 સિદકુમર હયા ધરી, શ્રીમતિ કોષ ભરાય;
 એકજ નરકવાસમાં, સાગર આપ ખપાય.
 શાની વિશ્વ કુણુ વાત જો, ગણે કરે ઉપમાર;
 અંદરીખર શુકને ભણે, કહો આગળ અધિકાર.

૧.

૨

૩

૪

હાળ ૧૧ મી.

(૭'યા મેહેન ચણુવો ગરબે માગિયા, માદારા લાલ—એ દેશી.)

દેવળી કહે રણુ ઝેગર નરકથી નીસરી, માદારા લાલ.
 સિંહકેઅર નંદિપુર જાણણુ જવ કરી; માદારા લાલ.
 તપસિ નિહાડિ અલ્યા મૂં મરણે ગયો, માદારા લાલ.

મનિ મો ઠાલ ભરો નિરખર થયો.
 ઠાલ ઠેવગી પાસે નિજ પામત કુલ્યો.
 ઠાલે ભરો થન ચિતે પ્રિયાણિ મુજ દલયો.
 દુરાચરણિ નારિ એ કિહાં જઈ ઠેજની,
 દલે તે કુલ્યો વાન થોમનિ નારી તણી.
 ઠાલે ભરતિર પુન દલયણિ નિયે મળી.
 પાવનજી રજ ભોરતિ નરકથી નીકળી.
 ભોજન મુનિ દરકનથી નરકનિર્મા મધ,
 મધપુરે નુપ મદનપુરી કન્યા દલ.
 ઠેમિ નિમિત્તે કિંદોર જળથી નિમિ,
 લેમ નાંખિ જાણતિર વન ભાગ્યકા.
 નિર્લેખ પાળિને નહિ કલ્યા એક થી.
 કિલકલ ઠામગ થયે પુનથાથી થી.
 ઠામગ જનનિ મેટુરે ભજક દે દની.
 દુષ્કન મિત્રુ ન થાય રનિ જસ ભજની.
 એક સરખાં દરણિ નિહાં તથ ભજની.
 કન્યા ૧. મે પ્રસવ કરો પેટ રોનવની.
 ભજુ જન્યા રોલ જાન મે સ્વભાગવનિ,
 મેટુરે થી સન નિયિ થી જરાવની.
 મેટુરો ભો રોલ જાન નિજે જનક રહી.
 કન્યા પુન ૧. જાણ થયો જવ ૧. નહી.
 દરખાં જનર જાનકા મેળી રમે.
 જનક જાળી રોલન ૧. મે નિમિ ભવે.
 જન કુળે જર સન નિદન દિય તમે.
 રોમી સંભરી ભવ થી રો વણસે.
 થણિ જુ કહે રો મદનથી નજની.
 તે રમે દિ રૂપ રોનમે ભજની.
 મેળી રો ભવ જાનવની રો કટોરિ.

માદારા લાલ. ૧.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૫.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૬.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૭.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૮.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૯.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૦.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૧.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૨.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૩.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૪.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૫.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૬.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૭.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૮.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૧૯.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૦.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૧.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૨.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૩.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૪.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૫.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૬.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૭.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૮.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૨૯.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૦.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૧.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૨.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૩.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૪.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૫.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૬.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૭.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૮.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૩૯.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૦.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૧.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૨.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૩.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૪.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૫.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૬.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૭.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૮.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૪૯.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ.
 માદારા લાલ. ૫૦.

રાગ રાણી સન્નન સન્નુખ આવીયાં,	માહારા લાલ.
નપનાયુ પીતરે પુત્રી નવરાત્રીયાં.	માહારા લાલ. ૨૩.
ખોળે ખેસારી માથ હૃદય બેટી મળે.	માહારા લાલ.
જનમ વિયોગના મેળા ખિલુમાં ના વળે;	માહારા લાલ.
માત સુતા જનકાદિક બહુ ધરે,	માહારા લાલ.
ત્રિસોત્રના સમગ્રવિ લાવે તસ ધરે.	માહારા લાલ. ૨૪.
દિગ્ધ બહુ માન કુઅરને નૃપ બેળા જમે,	માહારા લાલ.
ધૂપ દીપ નેવેદ સુરીને મન મમે;	માહારા લાલ.
જનમોચ્છવ કરે ધરધર તોરણ બેટણાં,	માહારા લાલ.
બંધિખાનાં ડોડી દિગ્ધ દાન જ ધણાં.	માહારા લાલ. ૨૫.
રાજકિર ભરખચ બચુરાવને જઈ કહે,	માહારા લાલ.
વાત સુધી શુક મુખથી હરખ ધણો લહે;	માહારા લાલ.
રાય સુતા લેઈ સાથ પદમપુર આવના,	માહારા લાલ.
પરમોચ્છવ કરી વરકન્યા નિદ્ર પરણાવતા.	માહારા લાલ. ૨૬.
કુઅરને હમ ગય કંચન મામ બદ્ધ દિવાં,	માહારા લાલ.
દેવિ ત્રિસોત્રના કુઅરે વિસરજન કિવાં;	માહારા લાલ.
જળ કરતાં સુરીનું ક્ષિષ્ટ ચિર તે મોકલે,	માહારા લાલ.
ત્રિસોત્રના રતિસુંદરીને આપી ચલે.	માહારા લાલ. ૨૭.
કામદેવ રતિપ્રીતિયું જિમ સુખ વરે,	માહારા લાલ.
કુઅર ભુગમ વિશાળ તિહાં લાલા કરે;	માહારા લાલ.
પૂરણ ખીન્ને ખંડ એ રાગ અમીઆરમી,	માહારા લાલ.
શ્રી શુભવીરની વાણિ અતુરને યત્ર મમી.	માહારા લાલ. ૨૮.

શોપાર્થ.

ખંડ ખંડ જિમ ધમ્મ ખંડ, ચંદ્રોખરનું ચરિત્ર અખંડ;

શ્રી શુભવિજય સુર્યા સેના, ખીન્ને ખંડ તસ રાખ્યે કરેલ. ૧.

શત્રી શ્રી તપાગચ્છાધિરાજ મદ્દારક શ્રી વિજયાસિંહ સુરે-
સતાનાય પંડિત શ્રી શુભવિજય ગણિશીષ્ય મૂર્જિય પંડિત ધીરવિજય
ગણિભિર્ધરચિતે ચંદ્રશેષર ચરિત્રે પ્રાકૃત પ્રબંધે કંચુક સહપ્રિયા-
ચાલન કન્યાહરણ વિશ્વામહન મદનમંજરી મૃગસુંદરી પાણિમહન
ચર્ણનો નામ દ્વિતીય સ્કંદઃ ॥

ખંડ ૩ જો.

દોહરા.

શુભરિજયજી મુજ ગુરુ, ગુરુગરુ સમ વિખ્યાત;	૧.
અમરતા સુખ સપને, જાનાં અમર સાન.	૨.
પીત્તે ખંડ અખડ રસ, પૂરેલું દુદો મન રમે;	૩.
પીત્તે ખંડ કંઈ હવે, સુંદર ક્રોતા સજે.	૪.
જે ક્રોતાજાન મંગળી, વસ્યા સનમુખ દાસ;	૫.
એકે ઘડી અમલ કરે, દેવ વન પસવસ.	૬.
ગુરુખ ક્રોતા આગળે, વસતાંને ઉપદેસ;	૭.
પાંડવ વચ્ચે સુધિ કરે, મયા વિન કોયસ.	૮.
નિધિ જલે મયા તમે, સમજી રવો હો કેલ;	૯.
મુજ પાડુ આરડિ મુકે, રમે ગુમ પ્રવટે લેલ.	૧૦.
પદ્મિમલે કંઈ દેવરી, કુંજલ પોમસિ કંઈ;	૧૧.
અપો પદ્મિમલા વિના, નિધુ કહે નિજ પા ભડે.	૧૨.
અથા અથે આરથી, કરેલ નધિર પુરજન;	૧૩.
મુજ આજના રસ રથ, એ નરુને ક્રોતા તાન.	૧૪.
નિલે નિલકિ પરિહરિ, મુલ્યે ક્રોતા દાસ;	૧૫.
જલુ હો તસ રીઝવું, જાણી ન જૂલે લસ.	૧૬.
ક્રોતા નિલકુટુપ કુંજરને, જલે ભાગ્ય મદતાર;	૧૭.
આથે તો વંચન રવે, પુન અથાં અજન.	૧૮.
તો કુટી મુલ્યુદરિ કહે, રહેલો નિરનિ પાસ;	૧૯.
જાનમ રિયેજ પ્રથા પડે, સાસરે કરેલ વસ.	૨૦.
ક્રોતા કિને સતિ કુંજરું, મુલ્યુદર કુંજર મથાં;	૨૧.
નાભાગર પગર થરી, જાન્યે પુર અવંત.	૨૨.
અનમંજરી વર રખા, કોઈ જલુ કુલિજન;	૨૩.
નિલે નરરી કલમર્જને, આજા રજાદાર.	૨૪.
વસ કુંજ કુમજનસમ, રિધુ રહેલ તાસ;	૨૫.

રૂપરંગી પૂર નારિયો દે, રંજન કરતો તાસ;
 મન આપે કીડા કંદે દે, ભેદ ભવ વનવાસ. સુઃ
 પ્રભ ભાષે બેસા મળી દે, વિનવવા અઠ રાખ.
 મિત્રમેન મિત્રા મિત્રો દે, દુનિયાને દુખાદા. સુઃ
 પુત્રપરે પાત્રે પ્રભ દે, સાક્રિય તુમે ધરિ નેહ;
 તુમ સુન જન દનમતથી દે, રદિયે કિલ્લિપરે નેહ. સુઃ
 સુધિ તુપ વચન મુપદસી દે, કિમિ વિચલ્યાં તેહ;
 મિત્રે નૃપકુળ કાળજે દે, મલિ કુર્કે સુન ક્યેહ. સુઃ
 રદિયન હિરવેને કરી દે, ભવ વિરેય નિધાન;
 કચનને શું કિલ્લિયે દે, નેહથી દૂરે કાળ. સુઃ
 આખો કુંઝર તુપ આખો દે, બેઠો રરિય કચુમ,
 બીડાં મણુ આવજો મુખે દે, રાખ આપે તામ. સુઃ
 મિત્રસેન વિરમણ લહે દે, કિલ્લ કિરપો ઇનપાન,
 રચિંગા મિત્રમાં બાપની દે, બલે વજરનો પાન. નય
 રાવ તૂતાંત સમો રતો દે, રાપો કરન વિનવાસ;
 ક્ષેમ મિત્રિ બીડાં મલિર, પેદોતો જનની પાસ. નય
 બીડાં મણુ તાતે દીર્ઘાં દે, શું કરણું દલે કાળ.
 મા રહે દૂરે દતો દે, તુમથી મણુ અમ લાજ. સુઃ
 ક્ષેમ રહિ અનજ મેહથી દે, સુન દિયે તસ સાન;
 સંગળ કોઇ માગ કહે દે, રેહેદો નહિ પાશ્વળ. સુઃ
 ખામ દાસ ભેદ નિકમો દે, અરણુ નમો નિજ માન.
 મિત્રને મગવા કારણે દે, સુનસાર ધર ભાન. સુઃ
 રિતો ખરે ક્યે રહી દે, દાન પ્રથમ રસ ભેદ;
 મી મુમતીર કુંઝર તણે દે, પુન્ય કિલ્લ પ્રોચ. સુઃ
 હૈકુરો.

શાન સુદાવિ મિત્રને, રહે નાચાં પરદેહ;
 બુદ્ધગથી લક્ષ્મી લલી, કરશું સકલ વિદેહ.
 મુજ અવકુલુ દેખી કરી, તાને ન રાખો કબર:

2

1

2

2

1

2

2

2

કરિ આગેલ નારિને મારી છ.	ચુરો. ૪.
કહે જોઈ જશે કિહી ખાસો છ.	ચુરો.
વગરે વસે નરિ ભગેલ છ.	ચુરો.
કંઈ ભાવે પમ રીસ છ.	ચુરો.
મજે સનમુખ નિરખે વેલ છ.	ચુરો. ૫.
ભવ ભવન તણ વણ સરો છ.	ચુરો.
ધર કોવર મેહેલી અપરો છ.	ચુરો.
રોય પટે નમન ને મોચો છ.	ચુરો.
દિવસ જુઓ ને રોચી છ.	ચુરો. ૬.
અમે કુમળ વખા કાલો છ.	ચુરો.
દિવસ દિવસ ને કુમ દિલો છ.	ચુરો.
સનમુખ આવતાં જુમ છ.	ચુરો. ૭.
કહે સુખ કહોયું રૂમ છ.	ચુરો.
કુંભ કન્ધા દિપિ રૂમ રૂમ છ.	ચુરો.
કરીયા નારી અનુગ છ.	ચુરો.
વગરે કુંજુ મો મલમલ છ.	ચુરો.
કરિ વગરે રમ વગરે છ.	ચુરો. ૮.
નિર્મળ અર્ધનિ સિદ્ધ અર્ધન છ.	ચુરો.
ધવળ મહા ગુરુ અરિધન છ.	ચુરો.
વેળા મારી યર જુમ છ.	ચુરો. ૯.
નરિન કર અરિસો અનુમ છ.	ચુરો.
જા રંડ જોન મુનિ વેલ છ.	ચુરો.
પમે જામેટો નિવેલ છ.	ચુરો.
ખરદામ જરી વામ વોલે છ.	ચુરો. ૧૦.
કોટિ વગર દિવસે છ.	ચુરો.
ખરદામે તેર વામ છ.	ચુરો.
અખરાવને દમલ દામ છ.	ચુરો.
ચીનડી કપિદસલ વામ છ.	ચુરો.

નિમનીરૂઝાસ પજુ સાચા છ.	ચતુરો ૧૧.
મુઝ દશજી રુઝા પ્રભાતે છ.	ચતુરો ૦
સંખ્યાએ કાતાં જાને છ.	ચતુરો ૦
એક છીંકા કુતર કાન છ.	ચતુરો ૦
ગામ જાતાં ન મળે પાન છ.	ચતુરો ૧૧.
મુઝ મુઝ દોષ વેસ્યા નાર છ.	ચતુરો ૦
નર નારી ને દાનિ ચાર છ.	ચતુરો ૦
વસ્ય ખાજીજી બેવા જાવે છ.	ચતુરો ૦
હરિ નિજ ધર વામ ન આવે છ.	ચતુરો ૧૨.
દોષ મિત્ર મુકુન રુઝા દેખિ છ.	ચતુરો ૦
ચાલવા પર પંથ મળેખિ છ.	ચતુરો ૦
દિન કેને અટલી પેદોલા છ.	ચતુરો ૦
મધ્યાએ નરનાગ રુઝા છ.	ચતુરો ૧૪.
દુઃ રુઝા અમ નિઝા સાને છ.	ચતુરો ૦
નિહિ રત્નસાર નિહાં જાને છ.	ચતુરો ૦
દેવગીન જાગી મન જાને છ.	ચતુરો ૦
પદ કુ અરને તેદ જાવે છ.	ચતુરો ૧૫.
કદે કુ અર રંદા મિત્ર ઇંદાં છ.	ચતુરો ૦
૨૪ ગાય જગુ અમ નિહાં છ.	ચતુરો ૦
મનિ જાગે અવ નિહિ વેગા છ.	ચતુરો ૦
આગળ નિહુ જઈએ બેગા છ.	ચતુરો ૧૬.
નહાં જાવ દાનિની જાને છ.	ચતુરો ૦
કદી કુ અર ચાલવા દે.૫ રાને છ.	ચતુરો ૦
અઃલીધર ચે.૧ આવે છ.	ચતુરો ૦
નહાં કિન્નર મુગિત માને છ.	ચતુરો ૧૭.
અઃ.૨ દેનાજી મન જ.૩ છ.	ચતુરો ૦
નર મુગી સન્નિત્ત ૬ ન.૩ છ.	ચતુરો ૦
હિંદુજી પ્રભુને નમિને છ.	ચતુરો ૦

સાધર્મિક વિનય કરિને ઇ.	ચતુરો ૧૮.
રોષ બાહ્ય દેવ વિચારે ઇ.	ચતુરો
મંડરે ક્રોધ પુનઃ જાણે ઇ.	ચતુરો
રૂપે રંભા અવગર ઇ.	ચતુરો
મોહ પાપો રાજકુમાર ઇ.	ચતુરો ૧૯.
જ્યા રેવ તે પછી રાતે ઇ.	ચતુરો
કુબર ન કાલે પ્રભાતે ઇ.	ચતુરો
જ્ઞાના નૃપિ નૃપિ રોષે ઇ.	ચતુરો
ભલે મિત્ર મિત્રું રૂપ જોવે ઇ.	ચતુરો ૨૦.
દેવો કૃષ્ણ રંભા નરિ ઇ.	ચતુરો
મહી પુનઃ જાણે રૂપ પારી ઇ.	ચતુરો
તે કાલા મુજ પસારો ઇ.	ચતુરો
નરિને અવ શત રથો ઇ.	ચતુરો ૨૧.
મિત્રજાણે મિત્રું આ બાણે ઇ.	ચતુરો
ચીત્રમાં કૃષ્ણના ન તેણે ઇ.	ચતુરો
ભરો નભાજ સેવા નાથ ઇ.	ચતુરો
મિત્રિખર પદાર્થો દાણ ઇ.	ચતુરો ૨૨.
ચંદ્રશેખર રાજ રથાત ઇ.	ચતુરો
ખંડ મિત્રે બીજા દાણ ઇ.	ચતુરો
મથે પુનઃ જાણે રથાત ઇ.	ચતુરો
મુજારિને વાણિ મેળા ઇ.	ચતુરો ૨૩.

રોહિત

૧. અવગર વનખંડમાં મહા નરિ મુજારિ;
 મથિ રથા બહારી કરી નિહુ જાણે રથ
 ૨. મથે મુજો નરિ વિનયથી મુજે વાણિ નાથ;
 ૩. કૃષ્ણ કાલા અનુચિતથી કૃષ્ણ પુનઃ જાણે રથ;
 ૪. મથે મથે કૃષ્ણ કૃષ્ણે વિષ રથ અવગર;
 ૫. મથે મથે નરિ રથે મથાત મથે મથાત.

૧.

૨.

૩.

તસ સધુ નંદન પચિમે, મુજુવંત સાગર નામ;
જૈન ધરમ રાતો સદા, સકળ કળાનું ધામ.
પતિ ચિંતાનુમામિની, કામિનિ છે તસ એક;
પતિનતા નત ધારણી, સ્વનની સુવિવેક.

૪.

૫.

હાજી કે છ.

(હારે કું તો જાળ ભરવાને મહંતી ચમુના તીર જો—એ દેશી)

હારે હવે રનનપુરે પદારથ રાજા નામ જો,
તસ પદાવતી ખેડી પેડી અણુ તણિ રે સો;
હારે ચોસક કળામય વરસની સરસતી હામ જો,
ચરણ તણિ ચમગતા મહં નયણાં ભણિ રે સો.
હારે નિજ ઉદર અસધુતા મહંકુચ દોષ ઉત્તમ જો,
રમત ખેલ વિરમી રમર કિડા મન વહી રે સો;
હારે સધુ જાગ કાજ હારે ધાજ ધરી ઉજરંજ જો,
વિનિમય યોવન વય વિદસી વરિજિસિ રે સો.
હારે એક દિવસે રાજકચેરી માંદી તેહ જો,
ધરિ સહુમાર જાનકે અકે ઊપવેશતી રે સો;
હારે નવ યોવન દેખી રાપ ધરી બહુ નેહ જો,
ચિતે મુજ પુત્રી સમ કુણ હોશે પતિ રે સો.
હારે કુળ સીસ રૂપ વય વિષા દેહ સનાય જો,
સાત અણે વર જોઈ નિજ દેહ સુતા રે સો;
હારે પરદેશી નિરધન રાગી મૂરખ સાથ જો,
મોહાર્થિ સુરને ન દીધું એ અદ્વુતા રે સો.
હારે પુત્રી અણુ રંજિત નૃપસુત રૂપ અનેક જો,
ચિતપટે મંગાવી સખિયોણું સુચે રે સો.
હારે તે કુંઅરી દેખી માને સહુ અવિવેક જો,
સિનમ્બ ધટે નરિ બેઠે જાળ લિમ નરિ રૂચે રે સો.
હારે એમ રૂપ નિમ્બહી બહુ નર કરાં તેહ જો,
પુરુષ દેવણી મહં તેહથી પદાવતી રે સો;

૧.

૨.

૩.

૪.

૫.

હારે તર રણી કુખમર રેલી નાંદી ગેહ જો,
 સત્તમ સાથે કુખ ધરતો યગે જૂવનિ રે સો.
 હારે ક્યેનપુરથી સપ્ત નમે કુતાર જો,
 નિજ નરિયું યાગઃ કારણ અપરો રે સો;
 હારે શી રૂઝિનાયની પૂજા કરિ વિસ્તાર જો,
 વંદન કરિ રાજીસરને ભાવન કરાવો રે સો.
 હારે નિલિ વેગા પદાવની કન્યા સવિ સાથ જો,
 આગળ બાટ નર વેા ધરી નારી તણા રે સો.
 હારે હર હારણ કરતા નરને અસિ હાથ જો,
 ભવ પામિ દિવિ ચરે નર નદા ધણ રે સો.
 હારે તવ લાખાર અધરી મધ્ય પદા જો,
 સા રેખી બામેયો તે ચિંતા કરે રે સો.
 હારે સુભાવ ખેચાર કન્યાથી અધિક એ દિ જો,
 વિધિએ રૂપ આપ્યું પણ કુણુ ધરે રે સો.
 હારે વધ પુરુષ દેખણી નિલે નિર્બંધ આગર જો,
 પુત્ર વિના રૂગ દિવિ નિલુ મરિર વધા રે સો;
 હારે નિલુ સાળનગરી કહો નિલુ નિલિ અપાર જો,
 રંત વિના સિ રજાનિ રીતો તથા રે સો.
 હારે પદાવનિ નિજ વર્તિને રાજ નિજ ગેહ જો,
 સાગર પણ વાણ કરિ નિજ નયરે ચરો રે સો;
 હારે નિલે જાગી કાળી પામાવનિ સમ કોહ જો,
 દાની વણુ સુલે વિવર્મેન હરખિન ચરો રે સો.
 હારે તવ મનિ મુનિને પુરો એ મુખ મિત જો,
 નિલુ દિ એ કપર રાવ રીત ધરે રે સો;
 હારે અધે મુનિ સુલેએ રૂત ભવ દિવિન જો,
 ભવ પદાવનિ રાવ રીત નરિ કાકરે રે સો.
 હારે આ કારવે ચોપણિ છે દાનિ દેહ જો,
 નિહા ચણ વન તર રૂગ રવે અવશે રે સો;

i.

૭.

૬.

૧૦.

૧૧.

૧૨.

- પુત્ર નરે પડ વળવે, નર તે કોઈ દસ કલાવે;
 મુજ નંદનને સમજાવે હો લાલ પુત્ર. ૧૭.
- મંત્ર વંત્ર ને તંત્ર જનાવે, નર દોષીપત્રું ડંડાવે;
 તસ રાજસુતા પરજાવે હો લાલ પુત્ર. ૧૮.
- વનિ રાજ અરધ તસ દેશે, જન માટે સજ્જ વસ્ત્રે;
 મન વંદિત મેળા સેતે હો લાલ પુત્ર. ૧૯.
- કોઈ પડ ડાંચે નદી બોલ, નિમ્ન પડ વળવે રોલ;
 રાજા મન પારતે રોલ હો લાલ પુત્ર. ૨૦.
- ચિત્રસેન તે પડ સુલિને, નિજ મીઠાસું વાન કરીને;
 વનિ યાત્રી વપસી સમરીને હો લાલ પુત્ર. ૨૧.
- ચિત્રકારને ધર દોષ જાવે, ક્યારે પડે રૂપ કરાવે;
 વન સરવર પંખિ મેળાવે હો લાલ પુત્ર. ૨૨.
- વડ હિપર પંખિ માગા, હંસ હંસથી જાગર માગા;
 રૂંટની લગી દીવની માગા હો લાલ પુત્ર. ૨૩.
- રૂંટી હંસી જાગની પાસે, મયો હંસ હિંસની આસે;
 પડિ સાંઘમાં ઘિણ ગાસે હો લાલ પુત્ર. ૨૪.
- હંસચાંચ બરીજગ આખો, પ્રિયભરણે મોડે મુગાંબો;
 બનિ શટિ કિખિ જાપાળો હો લાલ પુત્ર. ૨૫.
- ચિત્રપટે સર્વ આસેથી, દેખાવે સોલ વિશેષી;
 કરે વાત સજ્જ જન દેખી હો લાલ પુત્ર. ૨૬.
- કુંઘરિની સખિયો આવે, જોઈને તસ વાન સુજાવે;
 પદાવતિ કોઈ પુજાવે હો લાલ પુત્ર. ૨૭.
- દાસીને કહે કહાં લાવો, નર દોષ સુપદ દેખાવો;
 મુજને જોવા મન જાવો હો લાલ પુત્ર. ૨૮.
- સુલિને સખિયો નિદાં જાવે, જાણે રક્ષિતી ગુમને તેડાવે;
 કહે સો જાવમાં કુજ આવે હો લાલ પુત્ર. ૨૯.
- પડે દાસી જાવ નવિ ધરશે, ચિત્રસેન સુલિ મન દરશે;
 મયો કુપની પાસે ત-સો હો લાલ પુત્ર. ૩૦.

- આનો નિમ્ન જાતી જાતી, જિની કાલ પાસીસ. ૫.
 એવા પૂર્વ જન્મ હરે, કરતા નવ નવા વેલ;
 હુમ સમ આજીવ પામિને, જુડિયે ઉપદેસ. ૧.
 પૂર્વેનું મનક ન વિસરોય, તે લેખર એક વાત;
 સાંભળનાં મન કાલસે, દેલ ન કબરિ રિયાત. ૭.

કાગ પ મી.

(વાદાલોછ વાલ છે વાંકની રે—એ દેલ.)

- જુડો જુડો સસારમાં રે, સાચો જન્મમાં ન સુદાય;
 મન પરીક્ષક સાચને રે, જુડો જુડોને માલ જુડો. ૧.
 જાનકા પથે સમાચરે રે, ન કરે તે જુડોને સત્ત;
 ધૂન પાપે પેદ જ કરે રે, તસ જુડો સાચે રજે જુડો. ૨.
 વેમ્મા ઘોડ ને વાંકિયા રે, ખમણક ને વૃત્તાર.
 સ્વાર્થ પૂર્વ નિરગુણ રે, એ જુડ તણા કંધાર. જુડો. ૩.
 પુત્ર વાન મીડી ઝરે રે, પાડે પેદેડો વિધાત;
 હાલ મદિ પેસી કરી રે, જાન દેલ પછે રજે પાસ. જુડો. ૪.
 જુડોતકે હમિ નહી રે, જુડ પુત્રની વાન;
 કુલુતાં ધર્મ દુરે કરે રે, વગિ ધન દુવિનનેાં જાન જુડો. ૫.
 જાણકે યેર ને પદપિ રે, મીધી વૃષ નામ ને વીડ;
 વેમ્મા વેલ ધુનંદિયિ રે, નવિ જાણે પરાની પીડ. જુડો. ૬.
 દુર્ગ પૂરે રતનજાર રે, નામ રીડ અતિ ધનવંત,
 અમજ્યક વિધસામિય રે, એક દિન દેલ વાન કરેત. જુડો. ૭.
 રીડ જો જુડ ધન આપણે રે, એ જાણે યેર ને રાજ;
 વગિ વિનમ્ર આડી કરે રે, એક દિવસે સમુદ્રુ જાલ જુડો. ૮.
 તે મારે એકાંતિ જાળ રે, પન ગોવવડું મર્યાદા;
 કમ વિના રામચંદને રે, વસિષ્ઠ દિવે અપમાન. જુડો. ૯.
 એમ મિતી પુત્ર વિના જાતી રે, ધર્મલેખ જા સમકાન;
 ધન માડતાં કહે પૂતને રે, કરો નજર વાલ સાવજન. જુડો. ૧૦.
 મધ્ય નિયોની વેગા મધ રે, નવિ કરેડો રીડ જોડા;

- પરધન સેવા કરતા ધણા રે, જન ધૂન ઘૂત ને ચોર. જૂડો. ૧૧.
- તવ મુન આરે દિસિ જોવતો રે, નર સુનો દીડો ધિક; જૂડો. ૧૨.
- બાલાબે પણ બાલ્યો નહીં રે, પગ ઝાલી તારથો છેક. જૂડો. ૧૩.
- પણ તે સાસ ધૂંટી રહો રે, તવ જાણ્યું મૂનક નીદાન; જૂડો. ૧૪.
- રોડ કલાથી ખડ્ડે કરી રે, કાપ્યા તસ નાક ને કાન. જૂડો. ૧૫.
- પુત્ર પિતા ધન દાટતા રે, અહીં નાણુ કરીશ વિશેષ; જૂડો. ૧૬.
- મંદિર જમને સૂતા જિહુ રે, ન રહિ યંકા સ્વતેસ. જૂડો. ૧૭.
- પાછળ ધૂતે ધન કાઢાડિયું રે, ચિંતે મવા નાક ને કાન; જૂડો. ૧૮.
- પણ જો દ્રવ્ય ધરમાં હરો રે, તો કરશે જગત જડ માન. જૂડો. ૧૯.
- કાળો કાણો ને કુળો રે, જો નર અલંકરિયો આણ; જૂડો. ૨૦.
- જન કહે બાઈ સોદામણુ રે, પગ પગ નર ગામે હાથ. જૂડો. ૨૧.
- ધન સવિ સેષ નિજ ધરગયો રે, વિલસ્યે વેશ્યાધિક સાથ; જૂડો. ૨૨.
- મેળા બેળા કરતો કરે રે, ધણા મિત્ર તે વલગ્યા હાથ. જૂડો. ૨૩.
- એક દિન રોડ ધન કાઢાડવા રે, મવા મુનશું સેવા રોક; જૂડો. ૨૪.
- ખાલી ખાડો દેખી કરિ રે, દેખ મૂકે મોઢોટી પોક. જૂડો. ૨૫.
- ભહિ મૂઝાં વળી રોષ કરી રે, આગા નિજ ગેહે રાત; જૂડો. ૨૬.
- વાહાલી નિદ્રા મર્ધ વેગળી રે, ચિંતાએ થયો પરભાત. જૂડો. ૨૭.
- જિહુ જણુ ધારી નિરજ્યુ કિયો રે, નાક કાન મવાં તે ચોર; જૂડો. ૨૮.
- એક નિસાનીએ ગાલવો રે, નવિ કર્યું અવશું જોર. જૂડો. ૨૯.
- નગરે જોતાં મધ્યોક્ષ ધરે રે, દીડો વિલસતો તેહ; જૂડો. ૩૦.
- મદિપતિ માણસે ગાલિયો રે, મળી કાપી નિસાનીગેહ. જૂડો. ૩૧.
- બુપ લણે ધન કિમ સિયું રે, હસિ બોલે રામ હજાર; જૂડો. ૩૨.
- રોડની પાસે મેં ધન લિયું રે, આપી કિંમત જરૂર. જૂડો. ૩૩.
- રામ કહે તેં શું આપિયું રે, કહે મેં દિવાં નાક ને કાન; જૂડો. ૩૪.
- તેજે પાંજર મુજને દીધે રે, કરિ દેવે હતાં તે સમાન. જૂડો. ૩૫.
- તો રોડને ધન ખણું દિયું રે, નથી બીજી કાંઈ જાણ; જૂડો. ૩૬.
- વાન સુધી નૃપ બોલિઆ રે, હુઆ ધૂન તમે દેખ લુણ. જૂડો. ૩૭.
- રોડ મવા નિજ મંદિરે રે, મયો ધૂન વેશ્યા ગેહ; જૂડો. ૩૮.

- પુને વાનસ્પતિસ્વામિનીને, પદપદસ્થુ નધરો નેદ. બહેન ૨૫.
વાન વીનેદ અચરિત્ત સર્વોં રે, ચંદ્રોખર રાસ રસાગ;
વિરો ખરે એ પાંચમી રે, મુખવરિ વખાણો દગ. બહેન ૨૬.
દોહરો.

- ડુંખરી કહે સખિ સમિતે, વાન કદી તેં સાર;
પણ જાણવિણુ શું કરે, મુખ મન કરો વિચાર. ૧.
પૂરત તો ફરતા પણા, પુને જાણિયા સોડ;
સજ્જન રવિરાસને વિના, મુખ ન કોઈ ચિત્ર ડોડ. ૨.
નારિ ચરિતની આગળે, પુર્ત કર્યા અપ્રમાણ;
મોહભામિ મોહિતગ વચે, વીના જણ અજણ. ૩.
તેમાં પણ દુષિયા સનિ, છુદિવની જે નાર;
કનક કસોડીયો ખસે, વાણવનાં સંસાર. ૪.
નિમ્મ જન રૂપવનિ સનિ, પૂર્તારિ સર્વોચ;
ચોનિ કલો જણ આરને, આપ વરી મુખમેય. ૫.
કહે સખીયે અમને કહો, છુદિ પ્રપચ વિચાર;
પણવનિ વગડું કહે, તેહ તણે અપિચાર. ૬.

દાળ ૬ હી.

(સખીયે સખરી કણ જનકી મોહની—એ રેણી.)

- મુણ હો સખિ સખી વાન પુરાણી મયમેં,
સનિ કુમનિ બેર વિનોત જામ કણ પયમેં; હાં હાં જામ કણ પયમેં,
મેરી જાન જામ કણ પયમેં.
કુડ કપડી જાનમેં કણ પયમેં;
વિધિ મોર વિરેધ રાજાંત મોહાંત મોહાંતે હાં હાં મોહાંત મેરી. ૧.
વિધપૂરે કણકામર નામિ કોઈ સુતા,
કણવનિ કણવણી નામ સતીનન આજુતા; હાં હાં સતી.
૨૫ અનુપ નિલગન સપૂત જાઈ,
મેળા મોર રંગા કોરવણી લોખંડે ચનિ મહાં હાં હાં હોખંડે, મેરી. ૨.
રાજપૂરે ખનવંત રોકે ધર સાચા,

જ્યવંત ડુમારકે સાથ મમે સુખ વાસરઃ હાં હાં મમે.
 એક દીન સારથવાહ મનામિધ આવતે,
 તસ ગેહ ઉતારા કીધ રહે ખટ માસ તે. હાં હાં રહે. મેરી. ૩.
 યજ્ઞાવળી રૂપવંત નથાસે' રેખતે,
 શમિ કામ નરે'દકી ચોટ ઊસેપર મોહતે; હાં હાં હસે.
 માગણુ દૂતી કે સાથ સદેવે કહાવતે,
 સા નથામે ન જોવે તાસ તથાપિ છંદાવતે. હાં હાં તથાપિ. મેરી. ૪.
 આપકે દેશ જવાડી તૈવારી જગ રહે,
 સાથ તામ કહાવે તાસ અમે તૂં કયા કહે; હાં હાં અમે.
 આજ મુકામ કરી વુજપર મરણો ડીયો,
 નહીતો અમ સાથ મસો ધન માત્ર વુજે દીયો. હાં હાં ધન. મેરી. ૫.
 દૂતીકા વખણુ સુધિ કરી સા ચિતે વસા,
 કામી નર અધ ન દેખે વાસર ને નિશા; હાં હાં વાસર.
 દવ્ય હર' મે તાસ હંચા ફેર ના કરે,
 મું ખારિ વિચારી વાત કુતિતું ઉચરે. હાં હાં કુતિ. મેરી. ૬.
 જામ ઊસે કહો એમ આલુંગી નિશા સમે,
 કુમ્પી શેઠ પ્રણી સુધિ વાત મમ્પોસ'મ્પા સમે; હાં હાં આમ્પો.
 માગણુ સાથ યજ્ઞાવળી વસ નમન મઠ,
 દૂતીને નિસરણ ગેહ હસે ભેળી ભઠ. હાં હાં હસ. મેરી. ૭.
 સાદિ ચદિ બલે શેઠું મોલ વિરમત કુષ,
 ચલનેડી સતાળીસે ઝાંઝર એક મે' શુભ મઠ; હાં હાં એક.
 આ નેજર તિન ન ચલુંગી વુમ લામ્પા જામ,
 હંક રેખી ગણુ તસ ગેહ પિછેસે કયા વુષ. હાં હાં પિછેસે. મેરી. ૮.
 વન મધ્યે એક તસકર સા રેખી કરી,
 રૂપ ફેર બાલે વિધાણો રામ દીશા ધરી; હાં હાં રામ.
 સાદિ ઉપર ચદિ હલકારિ મારગ સર,
 સો ડેહ ઝાલિ લગામ જોર મિતિ વું સુંકર. હાં હાં મીસી. મેરી. ૯.
 બોસે સતી મન વંચિત લાગ્ય દિશા રૂળી,

દિરા માણુકે મેલી બપોં વખસેં પ્રીતિ મળી; હાં હાં વખ
 યેક પૂર પરિસરે વન તર દેહ વિશામલી,
 રેષ વિસાસ ને બોલન આણુ બેઠવી. હાં હાં શરણુ મેરી. ૧૦.
 વનપાળાં તે દેખી વરે નૃપ-આરણે,
 કુચી રખતી કરી ધન કોઠી કામલે; હાં હાં મોઠી.
 લખી લાંબી સહ કબ નારી અણુતરી;
 કાલિ સહ બૂચે બોલે હસંત ખડી રતી. હાં હાં હસંત મેરી. ૧૧.
 વખડું રવનવંતેડું હ્યુ ભાં અવિયા,
 વખે કાઢેડું સેવક સાથ હમડું બોલાવિયા; હાં હાં હમડું.
 મદીર તેં કીતારી ખાખખ મીઠસે,
 મન મેલણુ બેલણુ તાડું બોલાવનમેં ચલે. હાં હાં બોલા મેરી. ૧૨.
 બોલે સડી રહો દૂર મેરી બાપી સુલે,
 કામલેકો કાલિર વાચા શરણુડું ભરણે; હાં હાં શરણુ.
 વખ મુખ દરબન સુખમર મેં વાચા સડી,
 અર્ધ રાજપુરે સોભ મહિર પુણું ખડી રતી. હાં હાં પુણું. મેરી. ૧૩.
 મારી મુખ વખ બૂચણુ પેઢેરી ભરણું,
 રતિ પૂર્ણ અભિપદ કિમિતિ હાં અણુલડું; હાં હાં પડે.
 માલ સડીન શરણુડું હાં શરણુ ખડી,
 કામલેવ શરણુ રજા તિલક કાં પામી પડી. હાં હાં કાં. મેરી. ૧૪.
 મલ સુધી નીજ કૈવલ સાથે મોઠસે,
 શરણુ મેરિ અમર દુખાલન બેઠી ચલે; હાં હાં દુખાલન.
 રાજપુતિ નમરી વન સેવા કીતરે,
 શરણુ બૂચણુ સુઝીજીની અર્ધ નિજ કાલરે. હાં હાં ચલ. મેરી. ૧૫.
 સેવક વિશ્વસ અમર નૃપને. કહેવા વળી,
 વખે કાલરવાલો કરીને તલ પર મેલકો; હાં હાં તલ.
 રાજ તલ તલ મેલે નૃપ દેખિ. કહે,
 રાજ મેળી મેરિ કા મેળી વખામોં ચલે. હાં હાં વરે મેરી. ૧૬.
 બેઠાવન લાવન મેર ન દેખી લા વરે.

દુઃખ નારી રજા લઈ ગઈ, હવે તે ભાગ્યદા હાં હાં હમ.
 સેન સમદ સેના રજા સાથે મોજમે.
 હમે રોષી દુઃખ તથા દુઃખે રજા રજામે. હાં હાં રજા. મેરી ૨૪.
 યે રો નિચારે નારી જની મુજ મદાસી.
 ભણે સેન સુને. હમુ રોષી દુઃખ નારી જની: હાં હાં દુઃખ.
 ક્રોધ હરિ હી ભવંત નિજ પર ભરતે,
 કહી નારી સુવર્ણી સાથે ૩ પ્રેમ મિત્રાવરે: હાં હાં પ્રેમ. મેરી ૨૫.
 સામી પામે પર્મ સુજિ વન પાવે.
 દેવ રોષિ દર અમુખામિ સર્વ સુધવરે: હાં હાં સર્વ.
 મીત્રે ખડે લગ એ જી સંવરી.
 મી સુભવી વિનેત વચન રસમંતરી. હાં હાં વચન. મેરી ૨૬.

દોહરા.

પદાવનિ રહે સુવર્ણી, નહિ પદપર એ પદ:	૧.
હરિવ પરીણ પાણ્યં, મન વળિત વરખન	૨.
હાસી મુખે નારાઈ સુજિ, હવે હવે સુનિદિય:	૩.
સ્વર્ણવા મુઝવ રથે હરી સામથી અદિય	૪.
ગામ નમતના ભૂવને તેડે હરિ ભદ્ર માન:	૫.
રાજસુધાને સ્વર્ણવરે, આવો સુપુત્ર સુવન	૬.
હરિ સહીત અભય સુવે, સુવપુરિ હિદમ:	૭.
મેલત તલ ભૂપતિ હરે, વલુ અજગરિ તિથન	૮.
સેન રહિશમવ અમથવે, પૂજની નારાઈ:	૯.
પંચવરણ મિત્રામણે, સર્વ. વિમાન અમંભ:	૧૦.
પતિ સિંહાસન દેવનિ, ચંદ્રમા ચેતના:	૧૧.
મુપમદા મયને મળી, હરે કુમુદની માન:	૧૨.
રોષી રજાવિ હરખિયા, મુઝવ રમના સા:	૧૩.
પદસા સા નિહાં અવિને, મેઝા સદુ પતિવર.	૧૪.

અસિ હર પરી મિત્રને કામનોરે, મિત્રસેન પદ્મને નમનોરે.	શીખા૦૧૩.
પનુ વેદ કળાએ રક્ષે રે, સુખરણે પદ્મનથ રક્ષે રે;	શીખા૦
તે દિવે સાન્ન્ય કરાવે રે, લીલાએ મદર મદાવે રે.	શીખા૦૧૪.
કુંવરી કરાવે નિજી વેળા રે, તણ કહે કહે વરમાળા રે,	શીખા૦
અગાધાને દુષ રાખા રે, સાધુને રક્ષુ કરવા લીલા રે.	શીખા૦૧૫.
રે રાંધે છું નહિ નૃપ આગ રે, તન્ન્ય કહે કહી વરમાળા રે;	શીખા૦
કણે કુંવર તમે દિવાલ રે, કું રેકરસિતીદને બાળ રે.	શીખા૦૧૬.
કન્યાની વાચના સારી રે, નથી આથી આવે નારી રે;	શીખા૦
પત્નારી તણુ અર્ધભાષી રે, પાપ પતિલ દુરર્થન કાષી રે.	શીખા૦૧૭.
મુખ હર અસિ મારા મંત્ર રે, કરે સ્વાને નિર્ધન અંત રે;	શીખા૦
કિલે લોભ અમો કષ્ટમાથ રે, સુર સાન્નથી નાથ તામ રે.	શીખા૦૧૮.
વીરસેન વધાંત પૂરિં રે, મિત્રસેન ન્યો તણ નંદ રે;	શીખા૦
અણુચિંતી અમૂન તોસે રે, નિરુદ્ધાણી મારમ ધોમ રે.	શીખા૦૧૯.
શુભિ દુષ કદુચિરમન પામે રે, નવજંત લલી મિર નામે રે;	શીખા૦
વિસ્તારી વિવાહ કીધો રે, પદ્મરથ કાલજ સીધો રે.	શીખા૦૨૦.
મજ વાજિ રક્ષકિ રાધા રે, મિત્રમન કુમારે લીધાં રે;	શીખા૦
વળી નાચકને બદુ રાખ રે, રાજ રાજાને બદુ માન રે.	શીખા૦૨૧.
વિજયે આવાસ ઘેતમે રે, રાજાર પદ્માવતિ કામે રે;	શીખા૦
પદ્મવતી વાત કાંજારે રે, રામ પૂરવને ન વિચારે રે.	શીખા૦૨૨.
ગીત ને નાદક લેતા રે, સુખભર વિલાસિન રેના રે;	શીખા૦
અંતે નિજે સાતથી કાળ રે, ગુણવીર વચન રક્ષણ રે.	શીખા૦૨૩.

શીખા૦૨૪.

- કોઈ દિન મિત્રને નમકહે, બાજાં હવે નિજ રેક;
- અચન તન્ના સુખ સુખેન્ના, સદાસને ઉપરેલ.
- માળા મન આલિલથી, પાપો કહિ વિચલ;
- યમિલ સુમરણ મોચી, બજાયાં હવે નાચ.
- નામિલ અગિયેન કરે, પગપ દુષિ અદ્ભુત;
- કુર્ષિ આસીકન કરે, નિલે બજા હવે પૂલ.

૧.

૨.

૩.

- એક યોગે વિસ્તાર લાખ, વિદુ દિગ્દેશ વસાવજી;
 નિ મિત્ર રક્ષા વડ દેડે, પામિ સિંગા છાંવજી. પુનઃ ૮.
- ૧ સુમત સુગ સખાએ, બધ દર ગદ્ય મધ્ય રાનિજી;
 નિ સુગ જાર નિગદ્યે, યોગે ભાંતર ભાનિજી. પુનઃ ૯
- ૨ ખડખ ઠર ચોડી કરતો, સાંતળતો તે વાનજી;
 દુખ-વધ યોગી દેવિ, હસે વસે તિન રાનિજી. પુનઃ ૧૦.
- ૩ શબ્દ દિવા નહી દેવે, આ નરને નીલ તાનજી;
 ૬ પુછે તે વધ કાણે કોમ, એ છે વિખમી વાનજી. પુનઃ ૧૧.
- ૪ યોગે એ સાધર્મિકે ભાણે, વાલ કડ ઉપાસજી;
 ૭ ભલા પડી મળા એકની, મારણ મધ નિરધારજી. પુનઃ ૧૨.
- ૫ સખલી નિમળા નામે, વધ્ય વધો તલ રાવજી;
 ૯ સિન નિજ સુગ રાખ સાવજી, કસી ખડખ ઉપાવજી; પુનઃ ૧૩.
- ૬ સિનને હલુગા કારણ, યીખતો નુપને રોમજી;
 ૧૦ કુંવર તણ એ યોગે, બેઠણ દેવો પ્રેમજી. પુનઃ ૧૪.
- ૭ થી ન મરે તે રાવાળે, વંશ પ્રવેગે ક્રોધજી;
 ૧૧ ભાગ પડી ઉપર, થાતી મનેરથ સિંધજી. પુનઃ ૧૫.
- ૮ ન મરે તે વિદ્યારાજ, એ ગણ આ વળી ભજજી;
 ૧૨ કોઈ શુભંશ રહેલ, કરે કપીની ભજજી. પુનઃ ૧૬.
- ૯ આગળી સબ્દ સુગ ભવ છે બૂજવેગે દેહજી;
 ૧૩ પ્રાપ્તે મકિ મનિધી, તે થાતી રાખ એકજી. પુનઃ ૧૭.
- ૧૦ ઉપચાર વાલ એ રહેલો, તે નિજ વધાર દુષ્ટજી;
 ૧૪ ગદ્ય દુર વાલ કુહીને, થાતી રહે મન કુષ્ટજી. પુનઃ ૧૮.
- ૧૧ રક્ષાને કવિ હૈવયું મર્યાદા, કરવ ભખડ પ્રભુજી;
 ૧૫ ભા નિજ પુર સંજોગી સમુપજી, આવે સબ્દભ રમુજી. પુનઃ ૧૯.
- ૧૨ થી ઉતરી લાગને નમસ્કાર, રાવે અધિષ્ઠા રાવજી;
 ૧૬ રમે રમેડે પુરુષ તે પૂજી, પુરુ દુરમે વાવજી. પુનઃ ૨૦.
- ૧૩ રે કુદિ બરે કરી દુરે, બીજે ભવે મરજી;
 ૧૭ ભવજી રેલ દેડે ભવન, હવમુખ રીધે મિત્ર વાવજી. પુનઃ ૨૧.

- પાછે પત્રે હમ દૂરે જાતે, તતખિજુ પેણ પ્રતાપછ; પુન્ય ૨૨.
 મદુરત વેળા પડ્યો દસાજો, સોઝતવો વયો માતછ.
 પાપ પ્રગટ મધ નર મુખ જામી, રાવે કીધે ઉપાવછ; પુન્ય ૨૩.
 મિતસીન છબા તે સુંદર, એકી મિત પસાવછ. પુન્ય ૨૪.
 નિજ ધર આતી તાનને નિનયે, રંગે હંખ નિરાવછ; પુન્ય ૨૫.
 નિર્મળ જાળ ખારે વખાલિક, જાપ ન મળિનો પાસછ. પુન્ય ૨૬.
 નિમગ્ન માન નખી સુખ પૂછી, કષ્ટિ નિજ ધર જાવછ; પુન્ય ૨૭.
 તે દિન નિમગ્ન નિજ ધર જાવતા, તેડે કષ્ટ વસાવછ. પુન્ય ૨૮.
 રાવ સખન કુંવરાલિક બેઠા, જાવતા પરી ઉપાવછ; પુન્ય ૨૯.
 ગ્લમાહાર દોષ મોહક લાવી, ઝના રાજે પાસછ. પુન્ય ૩૦.
 પીરમતા તાંજુ લેઈ ધાગ, મોહક જરીયા જારછ; પુન્ય ૩૧.
 મુળ સુધુ સુદ બેઠા બેઠા, પીરમતી નિશ્ચિ વારછ. પુન્ય ૩૨.
 દોષ મિત મગા દેખીને, નિજ મોહક દિશિ દોષછ; પુન્ય ૩૩.
 મિત દુર તાજ જાહાર તે ખાવે, જોડક પરિઆ સીવછ. પુન્ય ૩૪.
 ખટરસ પાક જામીને બેઠા, તાંજુ જામી ખાવછ; પુન્ય ૩૫.
 વખાજરજુ ઘડી સનમાને, નિજ મહિરિયે લપાવછ. પુન્ય ૩૬.
 પમાવતી સનમાતી જાણ, કરતી નેહ વસાવછ; પુન્ય ૩૭.
 શી દુખાઈ રીંગે ખડે, આપતી રાગ કદાવછ. પુન્ય ૩૮.

દોહરો

- જોઈ તન જાતી નુષ મિતવે, અલો મુજ જુલિ જાવ; ૧.
 રૂપ અટલ સુજે પર્ગ, કીધા મરજુ ઉપાવ.
 મિત મિત મુજ પેણવપજ, મિત મિત સત્કર્મિણા; ૨.
 આ નહ પુત્ર સનસ્યો, મિતવે મિત નિલાસ.
 અમ વેરજ સન જાવો, રંગે જોડે જુગલ; ૩.
 જમનમગાં વનમ તથા, પીર છજુક ઉપાવ.
 હવે સમવજરજુ રજુ, નખન નિરંગ નય; ૪.
 વનવજર મુખ જોડજાતી, આને નુષ જાણ; ૫.
 વડે રૂપ જમજાણ, બેઠા જોડે મિત દામ.

શીમાનુષીરવિલંબણ.—ચંદ્રોખર.

પ્રભુ વાહો અદ્વન કમ્પે, સર્વિ પામ્યા તિહરામ.
 કરી રાગ્ય કરે બહુ, મિત્રી થંવી કાચ;
 મિત્રસેન જા કાપિને, દિયે દિયા પ્રભુ હાથ.
 વિભાગ્ય વલુ કાચેમ લાંબી, મલિ કાચાર અકાર;
 મહાથુ આ સેવન દીખનાં, કનક કનક રિહાર.
 મિત્રસેન રાગ્ય કાચે, જાગે રાગ્ય મહાંત;
 જાગે કાચે મહાંતરે, સ્વચ્છાદાર કાચાંત.
 દિન કને વિને કાં, રનકાદાર કરે વિન;
 આત્મી વલુ વતી મળ, વલુ નાંદે દુષા નરિંત.
 કહે કાચેન પુનઃજ કરે, પુનઃપી પાપ પગાવ;
 દુષ દિન કને દે મિત્રકુ, દગી તા કુખ વાલ.
 તા રાગ્ય કારેવની, કાલિ કરે મિત્ર મિત્ર;
 કાચ અકાર પચાવના, કાને દિયે બધ વિન.
 વલુ મંત્રી નુષ પાસથી, ન રહે કાચ મિત્ર દુર;
 કોળન વલુ બેચા કરે, રાગ્ય ચોળી હનુર.
કાગ્ય હ મી.

(વચન વાચના રિનટી રે—મિ રેણ.)

અન્ન દીને મળ નિહા કામે રે, સ્તા નિદામિ રાગ્ય કાચ;
 મંત્રી ચોળી કારે કો રે, દીપી મચેન ઇલા કાચ.
અખતી વલિ અનિધ રે.
 કદ નખર કરી નેવના રે, દીપી પગમ કાગ્ય કાચ;
 ખડિખડ મંત્રી કરી રે, કુખ કરો સેષ કાચે કાચ. અમ
 રજી કાંધા ઉપર પગે રે, રજિયો નિંદુ કાચ દીપી કાચ;
 વડી મંત્રી કદનાં કાચ રે, નળન દેખ નુષ રાંધે કાચ. અમ
 મંત્રીને કદે શું કરે રે, મંત્રી રિત્તારે કાચ કાચે કાચ;
 ઉતર રેડ દીક કાંધા પતી રે, વપન દીને કદરે કાચ. અમ
 પપા કાચે કાચું વડે રે, કુડે રાગ્ય નરિ માને કાચ;
 કુન ઉપર કુરે કરી રે, કુર કરે કરિ અપમાને કાચ. અમ

પાવેને નરિ પાને ચડે રે, સો સો જાગક રાવે સાથ;
જન્મ લગે જો સેવા કરે રે, રાજ મિત્ર ન હોવે સાથ. અમરની૦ ૧.

ચતઃ

કાકેશૌચં દ્યુતકારેષુ સત્યં ॥ કલીબે ધૈર્ય મનુષે તત્ત્વચિતા ॥
સર્વે સ્તાંતિઃ સ્ત્રીષુ કામોપશાંતિઃ ॥ રાજા મિત્રં કેન દૃષ્ટં મૃતં વા ॥
પૂર્વં ચાસ્ય.

સનને બેસી છે સાહિબો રે, જુઠાનો જમરાય સાથ;
સાચું બોલવું મુજ થડે રે, દીકું ઝાનીતું સાથ સાથ. અમરની૦ ૭.
મંત્રી કહે સમુજ બહુવા થઈ રે, સાધકદ્વં પથર રૂપે સાથ;
રાય વડે જુઠું એ વારનારે, ખાક ખલે નહીં કુપે સાથ. અમરની૦ ૮.
સત્ય ધરી તવ મંત્રી બહુ રે, પથાવતીશ્વર આવંતા સાથ;
વડ હેઠે તુમે નિદા વરી રે, દેવી દેવ બોલંતા સાથ. અમરની૦ ૯.
આવળી કવિત સાતની રે, ચાર સજી તુમ રેરી સાથ;
જનનિ જતાં તાતરીપૂ થયો રે, વિમળાએ ચિત રેરી સાથ. અમરની૦ ૧૦.
સધળી વાત માંડી કહી રે, તેહમાં અથની વાને સાથ;
જનુ સમાજો પથર થયો, રે, કટિસમ પોગ નિપાને સાથ. અમરની૦ ૧૧.
નૃપ દેમે પશુ હાથી કહે રે, બોસે આગળ ચૂંચે સાથ;
વિખમાંડક વિજી બહુ રે; કંઠસમે પથર રૂપે સાથ. અમરની૦ ૧૨.
નોપશુ નૃપ બોલે ચોથી કહે રે, જન્મ અદિનિંદુ કહેવાળો સાથ;
પરધરની પડિમા થયો રે, દેખી જુષ મુરઝાજો સાથ. અમરની૦ ૧૩.
નહીં વળી તન રોતો મહુરે, મિત્ર તણા મુખ સંભારી સાથ;
એ વિજી રાજનેશ્વર કહે રે, વાત પુરી ન વિચારી સાથ. અમરની૦ ૧૪.
મરણ યરણ હવે માકરે રે, વચન સૂચીને પટરાખી સાથ;
મિતે દાવોજ સડગ મધુરે, સોકમે દાંસી ને દાણી સાથ. અમરની૦ ૧૫.
કરિએ જાગે જિજ્ઞાસના રે, નૃપને કહે શું વિમાસી સાથ;
તડપર તુ રત્ન કહે રે, અવગેહ નાખીને પાસો સાથ. અમરની૦ ૧૬.
કરિ ઉપવ સજ્જ કીજીએ રે, મંડવો દાનસાગા સાથ;
દેગી વિદેશી મત્રે બર્મા રે, કાનરતા જોગી જટા સાથ. અમરની૦ ૧૭.

અમરશે ૧૯ . આરશે , રે, કરશે તે ઉપચરશે સાથ;
 તતખિયુ દાનદાગા કરી રે, આવે લોક દુખરો સાથ. અમરની૦ ૧૮.
 ખાખી ચોતી ને ને કહે રે, તે તે કામ ઉપાયો સાથ;
 પશુ ઈંદ સેઠ ગુણ નવિ થયો રે, તવ નૃપ શેતેકતાયો સાથ. અમરની૦ ૧૯.
 ખેસે ન રાગ્ય કચેરીએ રે, ઝીન ને નૃત્ય ન સુધાવે સાથ,
 દેવિ દોષ ચિંતા ભરે રે, દિવસ નીસા નવિ જાવે સાથ. અમરની૦ ૨૦.
 ઈંદ દિન ચિંતે ઈ દેવની રે, ખાશ દેવ સમાવે સાથ;
 જીવ વડ દોઢ કરી વિનવિ રે, કરણ્યે કંઈએ જતાવે સાથ. અમરની૦ ૨૧.
 ઇંદ ખારિ શુભ વેગ્ય સદી રે, ચાલ્યો રાજ ઈંદાગી સાથ;
 દિન રેતે વડ પામિયો રે, રાત્રે સૂતો તે ચંદ્રી સાથ. અમરની૦ ૨૨.
 અનિ ચિંતાએ નિદ્રા નહી રે, દેવી વક્ષને લાગે સાથ;
 કુણુ કુખિયો નર ઈંદાગી રે, તવ સુર ઉત્તર દાગે સાથ. અમરની૦ ૨૩.
 મિત્ર નિયોગે ઈ કુઃખ ભયો રે, લા ભલે કામ ચિયોગી સાથ;
 સો કહે પૂર્વે આગ્યા દગા રે, પાનિ મિત્રશુ યોગી સાથ. અમરની૦ ૨૪.
 તે દીન મેં તુજને કહી રે, ઈંદને આપણી ચારે સાથ;
 મિત્રે દાગી તે આરણી રે, પશુ મેં ના કહી તે વારે સાથ. અમરની૦ ૨૫.
 તે સોપી નૃપ આમજે રે, વાત કરી નિજે તે દો સાથ;
 દેવનું વાત ન અન્યથા રે, પચરમય થઈ દેહ દો લાથ. અમરની૦ ૨૬.
 તાલ ચિયોગે સુનો ઇંદા રે, સુણિ દેરી તવ પુણે સાથ;
 જિમ પાહો નર રૂપે દુવે રે, તે પ્રનિહાર કોર્યો છે સાથ. અમરની૦ ૨૭.
 જલ કહે ને દિવ્યો સનિ રે, સુન ઉછમે કર કરસે સાથ;
 તલ મંત્રી નર રૂપે દુવે રે, સુણિ રાગ્ય મન દરરી સાથ. અમરની૦ ૨૮.
 ઉડી પ્રભાતે માર્ગે ચાલ્યો રે, પોદોતો વસંતપૂર જેતે સાથ;
 દગે સોઢ પદ્યવનિ રે, કોળી રાગને ગેહે સાથ. અમરની૦ ૨૯.
 મર્મવતી સ્ત્રી વાગ્ય સુણી રે, દિન દો આર દર્દે ભરાવે સાથ;
 ગુપ્ત વેગ્યે સુન જાગ્યો તદા રે, દિન દસ ઈન્દ્રવથાવે સાથ. અમરની૦ ૩૦.
 મર્મસેનદિતિય ચાવના રે, મર્મપદ્યો સુખ પાવે સાથ;
 સત્ત્વજન લાયકે દિન આરમે રે, દાનદાગાએ નૃપ આવે સાથ. અમરની૦ ૩૧.

નિવરણને કુરે જાણે, માંદેખર જુઝાણ	
જા જાણ કુરે લેણે, જુઝાણ જાણી જાણ	૬.
કોઈ કોઈ જાણ કુરેણે, મોઝાણ વાળે	
વાળે મોઝાણી કુરેણે, કુરેણે વાળે જાણી	૧૦.
કુરેણે જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૧૧.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૧૨.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૧૩.

હાલ ૧૦ મી.

(૪૦૦૦૦૦૦ મે ૧૦૦૦૦૦૦૦)

જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૧.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૨.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૩.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૪.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૫.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૬.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૭.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૮.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૯.
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	
જાણી જાણી જાણે, જાણી જાણી જાણ	૧૦.

કરે તે પાતા તે, જાનરી હસતર;
 રેવ ગુણ દરેરે, કુણુ વદા રાખજુદર. વિરહ ૨૭.
 તે બેસા ઉડેરે, કાળો કુદ પ્રસંગ;
 અરિય જાગે રીરે, કાંઈ જાગેજાગે. વિરહ ૨૪.
 રેવ દેવ રથ રીરે, બાગે રથેરે રેવ
 મેના મરને મરેરે, પેરોત્ત પેરુ માર. વિરહ ૨૫.
 રાણી કલ્પ કલ્પે, કોટી કુળ જાગે;
 આ જા કાળકરેરે, પુણી કાળ રી વાન. વિરહ ૨૬.
 વિદા કોળા રેરે, સુખસર રથેરે તેદ,
 ન મારન મારેરે, રમત પેરે જા તેદ. વિરહ ૨૭.
 રથા મીત કાનધેરે, રાઈ રિવ નાદકાળ,
 રાણી રેરે, જાગેરે સુખ રથાળ. વિરહ ૨૮.
 રાજા રાજેરે, રિયે જા રથાળ,
 રાણી રાજેરે, તેની રથાળ રાળ. વિરહ ૨૯.

દીર્ઘશ્લોક

રથેરે પેરેરે, પેરેરેરે જા અરિ;
 ૧. રાજા, રાજા જા તા અરિ. ૧.
 રાજા રાજેરે, રથાળ રેખા રથ
 રાજા રથેરે, રથાળ રથેરે. ૨.
 મુજને રથાળ, રથાળ રથેરે જા રથ
 ૩. રથ રથ રથ, રથ રથ રથ રથ રથ. ૩.
 તથા રથાળ, રથાળ રથેરે રથ રથ
 ૪. રથ રથ, રથ રથ રથ રથ તથા. ૪.
 તથા રથાળ, રથાળ રથેરે રથ રથ
 ૫. રથ રથ, તથા રથ રથ રથ રથ. ૫.
 રથ રથ, રથ રથ રથ રથ રથ
 ૬. રથ રથ રથ, રથ રથ રથ રથ રથ. ૬.
 રથ રથ રથ, રથ રથ રથ રથ રથ. ૭.
 રથ રથ રથ, રથ રથ રથ રથ રથ. ૮.

એ વડે સુખ સંતોડી લલિતના મેળા.	વિષમવૃં ૧૦
સુખના સહમીય છે, નાને થા મારે.	વિષમવૃં ૧૦
સીતવડું સીતમો, જાણ અંતર હારે.	વિષમવૃં ૧૧
નરિને ખાલી મહામયું, લલિતને મહામી.	વિષમવૃં ૧૧
સુખ નરિ પામે તે રાજ, વરિ રિખની ગાડી.	વિષમવૃં ૧૨
સહેર હરે મલુ છે, વિષમવૃંની જાણ.	વિષમવૃં ૧૨
પુત્ર મલુ ને સુખમયું, સુખમની ખાણ.	વિષમવૃં ૧૩
વરિ નિરિતિ નાની વડે, નરિ ખાલી વિંછા.	વિષમવૃં ૧૩
આર સુખ સેવા કરે, જલુ નિજ નજા કુળ.	વિષમવૃં ૧૪
જલુમાં કુલમ નારિવે, સુખ નરે વજાણી.	વિષમવૃં ૧૪
સુખ કુલુ દરે તમે, એ રહિત વજાણી.	વિષમવૃં ૧૫
સુખ ઉપનિ નરિયે, થા સુખ ઉપર.	વિષમવૃં ૧૫
વરિમલુ બેગી જાણે, તલુ કિમ કુલુ.	વિષમવૃં ૧૬
સુખ અલન વિધિ રાંતે, કુલુ પેને ખાણે.	વિષમવૃં ૧૬
કુલુની પેળા સુખમ છે, જલુ દર ન જાણે.	વિષમવૃં ૧૭
તે કિ ને જાણી રહે, નરિ કુલુ મેળા.	વિષમવૃં ૧૭
રેખાર કામ ન નીજા, રહે કામ વેળા.	વિષમવૃં ૧૮
રે રહે અનિ અલાર, જલુ કામ કુલુ પાણે.	વિષમવૃં ૧૮
નરિ કુલુને અંતરે, સિનુ કામ અંતરે.	વિષમવૃં ૧૯
એ નર કાલારી તલુ, રે કાલાર મેળા.	વિષમવૃં ૧૯
એ કાલારી કિમ સુખી, તલુ વડી વેળા.	વિષમવૃં ૨૦
એ કાલારી કિમ કાલારી, તલુ કુલુ કાલારી.	વિષમવૃં ૨૦
અમલારી કાલારી અંતરે, થા કાલારી વડે.	વિષમવૃં ૨૧
તલુ કાલારી વેળા, એ કાલારી અંતરે.	વિષમવૃં ૨૧
મુલુ કિમ તે કાલારી, જાણાં રહે.	વિષમવૃં ૨૨
કાલારી કાલારી કાલારી, જલુ કાલારી.	વિષમવૃં ૨૨
તલુ કાલારી કાલારી, અંતરી કાલારી.	વિષમવૃં ૨૩
કાલારી કાલારી, એ કાલારી અંતરે.	

પામી બેચેન બેચેન બૂચી, રીડિ રૂચિની પાત,	વિશ્વમવન ૮૧
વંક બળ નેવે રીડિ પુષ કુટે પુન પુટે,	વિશ્વમવન ૮૨
ના ચિત્ર કા માળા રીડિ, પડતું બળક કુટે,	વિશ્વમવન ૮૩
રૂચિ, ગરબું રેખાને, કા પથપાથ,	વિશ્વમવન ૮૪
વિષુ બપરાપી માગિયા, કરને મન બન,	વિશ્વમવન ૮૫
દાદામાર કરને મનો, વન ખડ વિચાર,	વિશ્વમવન ૮૬
ઉમી રીડિ વેચના, વગમી તર કાળ,	વિશ્વમવન ૮૭
કરીતર તારે રોખને, ચિત્ર ચિત્રે કુમા,	વિશ્વમવન ૮૮
વન રખવાળી રેખા, પા વપતર નર	વિશ્વમવન ૮૯
બપવા મેચા ઉતરી, વિચાર માળ	વિશ્વમવન ૯૦
મોંચન ગાંધિ ગધે, દેન લાલ પાચળ	વિશ્વમવન ૯૧
વા વરુણ કળ રેવન, કોટેવરમ નહી,	વિશ્વમવન ૯૨
લીલ વિત્તસે ખરી રીડિ તા દાખ કાઢે	વિશ્વમવન ૯૩
મદમ ચિત્રી પેચા ખરી, મનો તેહની રૂચી	વિશ્વમવન ૯૪
કા તલ રેખા રીડિ રીડિ, ચિત્ર રીચ વિચારી	વિશ્વમવન ૯૫
વનિ ચિત્ર રીડિ ચિત્રે, નર રૂચી રીડિ	વિશ્વમવન ૯૬
ખડુ કાંતિ ખરી ચિત્રમો, કા કાંડો કુટે	વિશ્વમવન ૯૭
કાળગુણ કાંતિ, વડેચા બાંધે, કાંતે કાંત	વિશ્વમવન ૯૮
ન કો કાળ તલ પુન્ય, કુલ રીડિ ને રીચ	વિશ્વમવન ૯૯
પુટે પુન્યા બાંધે, ને ખડુ ન વિચાર	વિશ્વમવન ૧૦૦
કાંતિ કાળ પુન્ય રીચાંતે, કાંતિ રીચ ન કાંત	વિશ્વમવન ૧૦૧
ચિત્રી રીચાંતે રીડિ, ચિત્રિ નવનર્તિ વન,	વિશ્વમવન ૧૦૨
કાંતિમાર રીડિ, કાંતિને, કાંતે તલ	વિશ્વમવન ૧૦૩
ઉત્તમ કાંતિ રીચાંતે, ખડુ ચિત્રે રીચાંત	વિશ્વમવન ૧૦૪
ચી રુચીની તલ કાંતિ, કાંતિમાર કાંત	વિશ્વમવન ૧૦૫

રેખાંત

કાંતિ કાંતે કાંતે કાંતે, કાંતે રીચાંતે બાંધે
કાંતિ નર ચિત્રી વન કાંતે, કાંતે કાંતે કાંતે ને કાંતે

- દરિનગને કહે રેઈ તાપે, દુઃખ આઠ કના અમને આપેઃ
એ ન રિયા તેડેએ રણ કરવા, સર્વે અમે રણ કરવા કરવા. સા. ૧૦.
- રણ દરિનગ કહે આમું ન મગશે, અમ પુત્રિ કમળાવર વરશેઃ
હવ મુખે સુધિ મહિનુલ આવે, સેવ શું કુદ કરી જવ પાવે. સા. ૧૧.
- દરિનગ મદી નિજ પૂર જાવે, કારાચારમે નિજ વસાવેઃ
એકે તિન વિજયાપુરને જાત, આખ્યા યી નાણિ અણુચાર. સા. ૧૨.
- રાણિ રણપતંગી વડેન જાવે, દુઃખ કરી મુખને પ્રજ કરાવેઃ
મુજ પુત્રિ આઠે જાતાર, રણ ચારી આજવંત મુખાર. સા. ૧૨.
- વગિ અમ પુનઃકેવ કીમચારી, મુજ પતિ ચતુર્થી કિમ મુખારીઃ
વગણું તલ આખે યી નાણિ, રાણિ સુવે મિન પેરજ આણી. સા. ૧૪.
- વિદ્યા વિદ્યા દુઃખ સુખ દોષ, ચડેતલ તિલ રબની જોષઃ
તે દોષ નાધવનો હણુનાર, જે નર તે દોરી જાતાર. સા. ૧૫.
- દુઃખ પતિને મુખારી તેહ, દુઃખ ચતુનો કરી છેહઃ
નિજ તલ જાણા લયે જેહ, જાણિ જાત મહાવે તેહ. સા. ૧૬.
- સાંજાનીને યેહ હરખ જરાણિ, મુની વંદી ધર આણી રાણિઃ
એક સમે અમે ચૌસા જાગ, કામદેવ ધર કિ નુવજાગ. સા. ૧૭.
- સરોવર નાહી ચેવે પેઈ, તલ જુલસ વજાણિ ન દીર્ઘઃ
શ્રમ રથેા નર કાળી જાતે, વજાણિ તેણે લીધા રાતે. સા. ૧૮.
- પાછા આખા તે અમે કીર્ષ, ખડક રતનમણી કમુખ રેઈઃ
કિધિ પતિસા સાદસિરે દેખી, પાપું અમે કહે એકવેા જવેખી. સા. ૧૯.
- અનુસારે હવું દુઃખ જ એક, ક્રેવર કહે અમે નહિં છું તેહઃ
વગણું કણે સા રણ મિન લાઈ, અપદમાગા દોષ જાઈ. સા. ૨૦.
- રહુ દાણન જળી હનમતે, વિદ્યા સાધન કરે નીમિત્તેઃ
વમુના કિનારે મેટલ જાણી, રાખી નિજ ચેહેનો હદાં લાવે. સા. ૨૧.
- જણિ જાણિ મિત્ર કરી મહિ, વિદ્યા મંગલેવ જાણે ઉજાડેઃ
સાધે વાપુ વેગ છદાં વંદ જાળે, ચડેતલ તિલ દીજમાવે. સા. ૨૨.
- તે ખડ માસી સિદ્ધ જાણી, તલ રહુને છતલ જાળેઃ
મોક્ષી મુજને જાણજ લેવા, દુઃખ શું કીમી વળા કરેવા. સા. ૨૩.

૧.
 ૨.
 ૩.
 ૪.
 ૫.
 ૬.
 ૭.
 ૮.
 ૯.
 ૧૦.
 ૧૧.
 ૧૨.
 ૧૩.
 ૧૪.

છરે ભક્તી દેવે દેવું, છરે મંદર રેન નિશાન;
 છરે માનન માને તેવે, છરે દિગ્ધિ વર્જિત તાત્રાજ. છરે પૂ. ૩૦.
 છરે ધારિત પરોથી બળા, છરે રેહરખા જગુ કાણ;
 છરે કંપર નિદાગી નિહિ વલ્લ, છરે કરના નિર્થ વખાણ. છરે પૂ. ૩૧.
 છરે શરેતર ૧૫૪ વાણી, છરે પીપા નિર્મળ નિર;
 છરે વિગે ખરે વેરમે, છરે લાગ રહે કુખરીર. છરે પૂ. ૩૨.
 રોહરહ.

૧૩ ત્રી દો મુનિરાજ, આર રહા ઉ રાજ;	૧.
લુપુ વવ વોચન તપ કરે, ઉત્તમ સુનિ ભજ.	૨.
દેખાણી યા પાલથી, જલિયા સુનિ સિદ્ધાંત;	૩.
શામ વિજયજી સુનિ, જાણમ. રાં. પ્રદાં.	૪.
મંદરોત્તર તે સાંભળી, અરિ નથન ઉત્તર.	૫.
મુનિ મુખ અમનની જા, પાણી કુણે ક્રિયા;	૬.
લુપુ વવ મુખ વેરાનું, કાણુ પ્રવરકોત્તર.	૭.
મુનિ રહે આ સુકારમા, વિજય વિજય કમાણ;	૮.
રામ નિવલ ભવ જીવણ, મિદુ સુનિમાં રાગણ.	૯.
કંપર રાગીય વગે, જાણ ૫. મે તીર.	૧૦.
જાણ જાણ સુનિયા કુણે, કરે રજાએ મુન.	૧૧.
જાણ દેવે કમનું, જાણે જાણે જાણે.	૧૨.
કાણુ કાણુ કાણુએ કાણુ, કાણુ કાણુ પ્રવર.	૧૩.
પાણી કાણુ કાણુ તેવે, રી રી રી રી.	૧૪.
શામ નિવલ રી રી, કાણુ જાણે કાણુ.	૧૫.
કાણુ જાણે રી રી, કાણુ કાણુ ન રી.	૧૬.
જાણિયા કાણુ કાણુ, કાણુ કાણુ કાણુ.	૧૭.
કાણુ કાણુ કાણુ, કાણુ કાણુ કાણુ.	૧૮.

કાવ્ય ૧૪ મી.

મન મળવા મુજ અવળ્યો—એ દેખી ।

- નદનપુર ૧૨ રાજીયો, અગિયાર મુજ પામ કે
 નિદા રનાકર જો છે, શ્રીદેવી પ્રિયા નામ કે
 રસિયા રસમ સંજીવો અનિવ તણા મુજ સાગરે,
 શત્રુપાદ અમન્યુ કયે પખ અમ નસ ઉપમાર કે રસિયા. ૨
 જો શક્તિ મુજી મન નિરો પ્રગટ્યો સુન એક કે,
 રિયા શાન્ત દાસ તણ્યો વિનયવન સનિવેક કે. રસિયા. ૩.
 આતમન નામ યયો, પાન્યો ચોવન વેસ કે.
 તણ કન્યા નદા એ સમી, જોઈ દેસ નિદેસ કે. રસિયા. ૪.
 એક દન દેસ ૧૨ થડી, રાણોતર ધર આન કે;
 અકે રહે ગેડને, કન્યા કેરી વાન કે. રસિયા. ૫.
 આ ૧ મળાપુરી, દન મેડ રસી તિર્કાઈ કે;
 ૨ મળ રાખ્યો ગેડ્યો, નિજે મુજને ધર માંકિ કે. રસિયા. ૬.
 ૩ મળ અમળ, કન્યા કુળ તણી અદ કે;
 ૪ મળ મુજને કહે, અમ પુત્રી મુજ ગેદ કે. રસિયા. ૭.
 ૫ મળ આજિવાન છે, ચોસક કળા નિર્ધાન કે;
 ૬ મળ પખા જીવની, વાચાનું જસ ધાન કે. રસિયા. ૮.
 ૭ મળ માન્યા પર નદી, વરને ચિત્ત કસેસ કે;
 ૮ મળ મનપજે કથુ, મ કરે ચિંતા શેસ કે. રસિયા. ૯.
 અમ કંઈકુ દુન એ સમી, અગિયાર નસ નામ કે;
 નજ સય નર મોકસો, જો કરવું હોય અમ કે. રસિયા. ૧૦.
 ૧૧ મળ નજ નુન મોકસો, મુજ સાથે ધરે પ્રેમ કે;
 ૧૨ મળ આદર દિધે, તે કરે નિજક તે કામ કે. રસિયા. ૧૧.
 ૧૩ મળ દુન મોકસો, તે જિનશેખર સાથ કે;
 ૧૪ મળ ચીરિયે, આન્યો કન્યા હાથ કે. રસિયા. ૧૨.
 ૧૫ મળ નિજ ધરે, આન્યા પરણી દેહ કે;
 ૧૬ મળ કળ મમે સદા, સસરા સામુને ગેદ કે. રસિયા. ૧૩.

- ભાગ્યે રાગે અન્યા, સિવા કળ સજ્જત રે;
 પતિ નિગમર પેલાને, અન્યા હાથ સિવત રે. રસિયા૦ ૧૪.
- કિલ્લવનિ ધારી મેઘ, એકલી પુર નહારે રે;
 સસરે રીડી ભાગ્યા, વગિ અંતરી ધણે વારે રે. રસિયા૦ ૧૫.
- રોડે કહે નિજ નારિને, સંભરે વડુન ચરિત રે;
 આજ અહ મધ્ય રાત્રિએ, પાપર રમવા ચિચિત રે. રસિયા૦ ૧૬.
- પુત્રે મળ્યા તલે નહીં, પુત્ર નહીં ભણે કશિ રે;
 મેં નજરે રીડી સહી, પત્નર ભોજ પચારે રે. રસિયા૦ ૧૭.
- નારિ કહે કહેરો નહીં, ગાઈ આજગ એ વાન રે;
 ધરતું જિઁ પ્રાંચાર્ય, ચારી રોડી ધાન રે. રસિયા૦ ૧૮.
- આંખુ ધન ધર જિઁ, ભોજ્ય મેયુનવત રે;
 દન માન અપમાન એ, નવ નર દક્ષ મેયવત રે. રસિયા૦ ૧૯.
- રવિ હાથે સુતને કહે, સંભરે ગુણ વધુ વાન રે;
 ભગ ભરવા મહતું કરી, આજ અહ મધ્ય રાત્રિ રે. રસિયા૦ ૨૦.
- એક પ્રદર પાપર રહી, આવી પાછી મેઘ રે;
 મેં રીડી નજરે સહી, મ ધરો એક શું મેઘ રે. રસિયા૦ ૨૧.
- પુત્ર વીનીને માનીવું, તાતવું વચન પ્રમાણ રે;
 એમ કહિ તાત ચરણે નમી, પેટોતો તે નિજ કાલ રે. રસિયા૦ ૨૨.
- મનમોહ કરિ રીડ તે, વડુને કહે ગુણ માન રે;
 રોમે પ્રદી અરણ પડી, આવી ખજાર આજ રાત્રિ રે. રસિયા૦ ૨૩.
- આજે ગુણ સાથે ચલું, તેમણે ગુણ મલ્ય રે;
 વચણુ સજ્જિ સસારાજી, આજ મિત્રન અન વાન રે. રસિયા૦ ૨૪.
- રથ ભણી રેલ નીકળ્યા, અત્ર આજ્યા ભાગ રે;
 ભગ વહેલી નહિ રોડી, રથની નિડી હીનણ રે. રસિયા૦ ૨૫.
- રીડે કહે વડુ સંભરે, મોજડી ભગ કિલ્લસેઠ રે;
 પત્ર પાત્રે નહીં હીરો, મોજડીપો જા કોષ રે. રસિયા૦ ૨૬.
- સંભરો કાલધેથી પ્રદી, મોજડી પત્ર રોષ પેટેરી રે;
 વાળી અંધ નહીં હીરો, ભગ મોજડીપુ વખેરી રે. રસિયા૦ ૨૭.

મારી કરી ધર આવીએ; વાત કહિશ પછે ત્યાંહિ રે. રાખ૦ ૨૭.
 તેં આખને સુખિયાં કર્યા રે, તું ધર સદાથી રૂપ;
 તું દુડી થઈ જો દિએ રે; તે ન દિએ વર જૂષ રે. રાખ૦ ૨૮.
 નિજ અપરાધ ખમાવિને રે, રથે બેસારી તેહ;
 કુળ દેવીપરે પૂજારી રે, સુખસર આઝા મેહ રે. રાખ૦ ૨૯.
 ચંદ્રશેખરના રાસનો રે, નિજો ખંડ રસાગ;
 શી શુભવીરની વાણીએ રે, પગરથી કહો દાગ રે. રાખ૦ ૩૦.

કોહરો.

નિજ પની સુન આમને, રોડે કહિ સવિ વાત;
 દરખાં વળિ સુખિયાં થયાં, સતિવપણે કરિ ધાત. ૧.
 અવસર પામી પૂછતા, નિરિધ સમય દિહાં ભાત;
 જગમાં પેદેરી મોજડી, નમરને ઉગડ ખ્યાત. ૨.
 આખને નમર તેં કિમ કહ્યું, બેને મન નહીં સાધ;
 સમદને કાવર કિમ કહ્યો, કિનગ હંડી ડાઘ. ૩.
 રાત્રી દહેલી કિમ કહી, નારને કિમ કહી નાર;
 આજા થકવી રાત્રી, તર તથ તમત અદાર. ૪.
 એ બિહારથી પ્રમનો, ઉતાર આપો સાર;
 પડિતને પૂછ્યા વિના, પામે ન તત્વ વિચાર. ૫.
 કિમ નિરુણિ સનિ સાસુને, સસરો કંત સજુત;
 મુગ થઈ નિવરો કરી, રહેતી દર્ખ ધરત. ૬.

કાળ ૧૬ મી.

(ખાસ પાસાજી હો દુરે ન ભઈ મઢી વેચવા રે સો-એ દેથી.)
 મોરી સામુજી હો સસરો ન સમજે સાનમાં રે સો. એ અર્પણી
 દિવર દેરાણી દિવાનિયો રે સો. પ્રમને કાં નનિ સાન; મોરી૦ સસરો
 ને કુળવંતી ખાદા સતિ રે સો. રાત્રે ન ભયે રાત. મોરી૦ ૧.
 રમણીએ રમણમાં બિહારી રે, ભવ જો સદસની સાથ; મોરી૦
 સનિને કોણુ સોયી સો રે સો, જો દિલ ધાવે દાઘ. મોરી૦ ૨.

શ્રી સુખી સિધિ રહે રે સી, નિઝ બરી મરણ નિધન;	ધારી.
તાર તને અઘન ન ઠીક્યો રે સી, યોગ દીન કવિત પાન.	ધારી. ૧૭.
દિવસની મુખ સાંભળી રે સી, હરખા સદૃ અનિરઃ;	ધારી.
તિલાનિધિ રહી વરે રે સી, રથમિતી ઠીકી ઉઠે.	ધારી. ૧૮.
આપિતા રહે મર્ણ રે સી, અભિનસન જા હાથ	ધારી.
જામે દુઃખ સનિયે વહે રે સી, માલ રિધિ નરુણ	ધારી. ૧૯.
પાંચમે મનિ મુખે રિધા રે સી, યોગો ઉ મનિ યોગ;	ધારી.
યોગ દિન રાખાયેરિધિ રે સી, પ્રથમ હરે ૮૫ ઉઠે.	ધારી. ૨૦.
ગળે ને પગથી હજો રે સી, ઠીકે રિધિ તમ દંડ;	ધારી.
ઉતાર ગાથિ ન આપિધિ રે સી, વાત વધ પરચંદ	ધારી. ૨૧.
શી પૂઠે નિજ નારિને રે સી, ઉતાર રથો ચીકાર	ધારી.
સા રહે તેહને સિન્ધિય રે સી, રતનનો અઘંકાર.	ધારી. ૨૨.
અભિનસને મુખને કહો રે સી, મુખનિ મુખે અપાર.	ધારી.
મનિમાં મુખ્ય મનિ કોઈ રે સી, મુખ્યા સદા અપિધાર	ધારી. ૨૩.
સિંદસામનને ઝીનવા રે સી, રાખ અભા ભગ મેલ;	ધારી.
મુખ્ય સમીર સાધે સિધિ રે સી, શી પ્રિયાને વેળ.	ધારી. ૨૪.
ધીરથી પાર ઘાં ઠગું રહે રે સી, મુખને અલ મળ્યાર	ધારી.
રિધા મુખથી નહીં નિહું રે સી, પિત્ર ન રહે નિરખાર.	ધારી. ૨૫.
મા રહે ઠીક ન યોગિધિ રે સી, રાખ દુઃખ અઘનિધ;	ધારી.
દુ' રે સનિ સનિધિ હિરે રે સી, અભુજને વિધાવિધ.	ધારી. ૨૬.
ઈ સમર્થ નહીં રહ્ય રે સી, મુખ કિત્તે હરે વિજયાર;	ધારી.
મુખને પ્રિય ને ના હુવે રે સી, ને રેઈ મુખથી માળ.	ધારી. ૨૭.
હરખામે દુઃખ માળા તજારે સી, તર અભુજને પદી મુઠ;	ધારી.
કો માળા પગીનીકરો રે સી, સેવકો પેદેને નિહર.	ધારી. ૨૮.
અઠ રિધે કહી મેળામી રે સી, હજ રહ્યા મુ' રીડ	ધારી.
શી મુખથી સનિધિ રે સી, સનિધિ મુ' હરે નિવ	ધારી. ૨૯.

૧૦૬૨૭

કેવલ ૧૧૭ કુખ્યાદી અનિલ નનો કહેવ

- મંત્રિ મળે માળા ભરી, પૂરે જુવનિ તામ. ૧-
 રૂમમાંગ નિત નાનલી, કંડ કોલે મે કાજ:
 રીઝા મળે શી વાન જ કોલે, આલે મુજને સાજ. ૨-
 જુવ જળે મુજ અંતરે, રાખગે ન થરે તુજ;
 પ્રિત પદતર ભાં કુલે, તાંદા નરિ કદિશિ મુજ. ૩-
 અશ્વિનમેન વગતું કંડ, મુજ સનિ નારી પ્રભાવ:
 રૂમમાંગ રસા રહે, સરસ સદા સરભાવ. ૪-
 સાંભળી રાજ મિંતરે, આ રીઝા અદ્યુત વાન;
 પ્રિત મુજને મોખા નહી, તો કિમ સનિની ખવાન. ૫-
 કીમ પરિણા તેકની, કમળું પડે તે વાન;
 સોમે જગત વગી કુલે, તો પ્રેમરા મુજ માન. ૬-
 નિંતરિ શિમ શિમ મંજરી, તામે અગીય કુમાર;
 સિવતરનિશ કિમાગને, મલ કરી શિમ વાર. ૭-
 આ મે શિમ કદિ મોલયો, રેલ કનક શિમ ભણ:
 તે પીરોલે જનિ વામમિષ, મુખ રમેલો મદિ સદા. ૮-

કાગ ૧૭ મી.

(૬૭ કાગ મેલો તેરી નાનિવાં રે, અંછો અવડે મમલ-મી રેલી)

- ઉભાલે તેમે મેનનો રે, ખીજખીજ રેલ વાર;
 કાનિનં ઉભે નજરાં કરે, તે અગેલે વમાર.
 વિમરિત રિણી મેલને. ૧-
 નરેલ નીરં કલિકું રે, રેલ કોમળ મિલ;
 કાનિ ન મેલી પ્રેમને, રેલ નજરે ન મેલે. વિનં ૨-
 નિરે કાનિ મિંદ રેમત રે, મેલુ મદન કિલ.
 નમ અગેલે ખજ રેલને, કદિ વળા રે રેલ. વિનં ૩-
 મે નિ નમ ઉભે કાં રે, ભને કામેલે રેમ.
 નરેલ નમ રેલને, ખં રેલ રે રેમ. વિનં ૪-
 મદનું રૂમે રેલને રે, નરેલ નમ રે.
 નમ રે રૂમે રેલને, ક. અગેલે વરેલ. વિનં ૫-

જોખનિ વાધાનરે કે, જલુ કામે નિધિયઃ	પિચ. ૧
જની યેનન વધનિ કુળી, પિચે કયા કુળ કોણ	પિચ. ૨
અરિ અધીક દુષ ઠાપરે કે, રામ ધરના રે બાલઃ	પિચ. ૩
જનસાર નેજા ન જુવજી, કોયે કોય પિલાસ	પિચ. ૪
સા કાજે કુળવનિ નાગિરે કે, નવી ધરનારે જાલ,	પિચ. ૫
જામ નધાપિ ધન એ રિધિ તલ કલિધિ જીતિય	પિચ. ૬
કુનિ આતીકરે જા કહે કે, ધિને કાજે ધનપર,	પિચ. ૭
જામ નાવન કન્યાવિરે, રેવ ટોલ કન્યા	પિચ. ૮
જામ રિયા કોમ કુનિકા કે, રેવ ધારી કાર્તિક	પિચ. ૯
કા કહે વચસ વાલરે, નિધિ આકા પુનિ	પિચ. ૧૦
ધારી અવર યોગિ રિધી કે, કુળ સન્ધા નિધા	પિચ. ૧૧
કિલગવની ઈન પદમિ નિધિ કનક વિજય	પિચ. ૧૨
તાલુક રેવ કલયેકિયો કે, વડો કુલ કલાર	પિચ. ૧૩
ખાનવાન એકે જિને, રહે કાજે તે આ	પિચ. ૧૪
કોયે જિને રુપ વિનયે કે, કલુલ આન્ધા અપી,	પિચ. ૧૫
નિધિ આ ધીરમિ જા રહે, આ ધમિયે રે કીર	પિચ. ૧૬
જામ રેવ રિધિયે કે, રેવ કાજી રુપ	પિચ. ૧૭
કોયે જા. કહે કુલરે રહે જામ કલુલ	પિચ. ૧૮
કુલરિ કોલન આ રાજે કે, રિધિ કલુલ કિલુલ	પિચ. ૧૯
જામ રિધિ રાજા આન્ધા, જલુ કલુલ ન કલુલ	પિચ. ૨૦
કુલે રાજા રુપ કહે કે, કલુલ કહે કલુલ,	પિચ. ૨૧
જા. કહે કલુલ જા. કહે રહે રહે કલુલ	પિચ. ૨૨
કલુલ અવર: રુપ કુલરે કે, કલુલર: કલુલ	પિચ. ૨૩
કલુલ કિલુલ: રિધિ રાજે, કલુલ કલુલ	પિચ. ૨૪
કલુલ રુપ: રિધિ રાજે કે, રહે કલુલરે રહે	પિચ. ૨૫
કલુલ અવર: રા. રાજે, કલુલ કિલુલ	પિચ. ૨૬
કલુલ કલુલ: રુપ કે, રહે રહે રહે	પિચ. ૨૭
કલુલ: કલુલ કલુલ: જલુ રહે રહે	પિચ. ૨૮

- આર બળે યોગમસ્તુતે.રે, રાજ વર્ગ સર્વજન :
 રસવનિ ધરમેષિ લાભ કર, સર્વિ બાળે હર્ષણ. :પિત્ર ૨૦.
- મોજન મન મમતા કરિ રે, તૃપ બેઠા સમિતિ:
 મંત્રિ નળે ધર દેવતા, બલ્ય મોજન દિવંત. :પિત્ર ૨૧.
- વચ્ચ અલંકાર રસજન રે, લિપા ને લખ આર;
 દેહ નિસરણે જુવનું, તવ પુછે નિચાર. :પિત્ર ૨૨.
- સા બળે અમ ધરમાં રહે.રે, વક્ષ દેવ તે આર;
 અસન વસન માયાં દિગ્ધે, કરે પૂજા ઉદાર. :પિત્ર ૨૩.
- લક્ષ પસામ સંતિતું ક્રિયો રે, મલ્લિ ભેદેન સમાન;
 રામ બળે હમ દિગ્ધે, આર વક્ષનું ઘન: :પિત્ર ૨૪.
- બોલે સર્વિ તુમ આધિને રે; અમ જિવીત પ્રાણ,
 વક્ષ તપ્તી થી વારતા, કરે બેઠ નિદાણ. :પિત્ર ૨૫.
- જૂવ મધ્યે નિજ મદિરે રે, હુઆ જામ પ્રચાત;
 આરે નિકાલ્યા કુપ્તે, જળ સ્નાન કરાવ. :પિત્ર ૨૬.
- મદન કેમર મોંધને રે, પુલ્ક પૂલ વિશેષ;
 વક્ષ કરક અપીધે, રસ મધ્યે નિવેશ. :પિત્ર ૨૭.
- વાજિત નીત મહોચ્છવે રે, રાજદારે અલંત;
 સનમુખ આધે બુપતિ, નિજ ધરમે વાપંત. :પિત્ર ૨૮.
- તૃપ કરે રસવનિ ના કરો રે, બોલ્ય દેવેશ વક્ષ;
 વગા.એ દુષ્ઠ માગને, દિયો ખદરસ લક્ષ. :પિત્ર ૨૯.
- બોલન તે અવમસ્તુતે રે, કષ્ટ દિવા ન ધાન;
 મોજન રેગા વર્દ મધ, હુઆ જુખે દેરાન. :પિત્ર ૩૦.
- બોલી કરકમ દેખિયા રે, મુખ શાહી કુશંક;
 તૃપ વડે એ સર્વ રાક્ષસા નહીં વક્ષનું અન્ન. :પિત્ર ૩૧.
- તે બળે વક્ષ અમે નહીં રે, અમે તુમચા દિવંત;
 કિવગવતીએ જનપ્રાણ, રાજા રિજા ધન. :પિત્ર ૩૨.
- કપલિને તૃપ તેડિને રે, કરે જાન પ્રચંસ;
 આગર કરિ ધર મોકસી, બહે ધર્મ નરેશ. :પિત્ર ૩૩.

દેવનાણી મુનિ નિર્લા આનિઆ રે, જામ પદે નરેશ;
 મેા પશુ મરિ લાગા કરે, સુખિ ગાર ઉપરેશ. ધ્રુવ ૩૪.
 સ્ત્રી જાની દિશા સદી રે, મરિ જામ સર્ગ;
 નરસર વૃષ્ટી રાજની, સમ લહે અવરર્ગ. ધ્રુવ ૩૫.
 વેરામ રમે રંગીઆ રે, સિમિ સંકેમ આર;
 જાદુગુન દુષ્ટ કારિ રહી, અધી સો અવગાર. ધ્રુવ ૩૬.
 કુવર સુગી મુનિને સતી રે; કરે કામિ ઉદાર;
 સંસારે સંનિ સારની, લહે પુન-વ રિકાર. ધ્રુવ ૩૭.
 પૂરણ ત્રીજા ખંડની રે, કરી સમરમિ દાસ;
 વીર કહે મેલા કરે, દબ્યે મંગલ યાગ. ધ્રુવ ૩૮.

ધોધાધ.

ખંડ અખંડ મંડુલા કરી, ચીતે ખંડ પુરજીવ કરી;

મી મુખનિજ ગાર મુખારી, સાર રાખ મુખારસ કરી. ૧.

હયાચાર્ય શ્રી સિદ્ધસુરિ સંતાનીય સંવેગી શિરદરન પંદીત શ્રી
 દુમાર્ચક ગણીશિષ્ય મુનિષ્ય વૈંધ વીરવિજયગણિભિર્વિરચિતે
 ચંદ્રશેખર ચરિત્રે ગ્રાહ્ય પ્રબંધે રિત્રસેન પદ્યાયતિ ક્ષણ કથન
 મૃગસુંદરીહરણે લેટમારણ કિર્તીય લેટપાતેન ચેદ્રદાસ્યસદ્ગુણપત્ર
 ચંદ્રાચલિ મુસાલ લેટાંગજા અનુવર્ણી વાર્તા ધ્રુવ ૧૧૧ લેટમુનાપા-
 ભીમહન રાખ્યત ક્ષિનવાશાકરણ રુદ્રસંવિધામદ્ય સમેત દ્વીચતુ-
 મુનિ ચરિત્રે શિષ્યલયતી રવચર્ણનોનામ સુતીયવંદઃ ॥

અંક ૪ થો.

રોહિતા.

સરસ વચન રસ વરણી, મુખ તમિગ રસાગ;
 નવન મુખલ લલચયા કમલ, કરે મુખતામાગ. ૧.
 રાદિચિત્ત અત્યાસાધ્યે, કદિ તટ કમિંધરાલ.
 દેહાગ્રામ કહેલુ પૂજ્ય, તિલક ગુરુ પાલ. ૨.

પુસ્તક વીજા પારણી, પરજમિ સરસનિ માવ;	
શી યુત્તરિજ્ય સુપર તજા, પ્રેમે પ્રજાની પાવ.	૩.
ત્રીજે ખંડ અખંડ રસ, પુરજુ થયો સુપ્રમાણ;	
ચોથો ખંડ કડું હોય, સખાન યોના નજી	૪.
ભજજ યોના આગળે, તજા સરજ પ્રવાસ;	
પુર્ણ સખામિ કવિ કળા, કુસુમ કુટુંબી માસ.	૫
શુભક કરમી રોપરી, પડી સુજી સખ અમાસ;	
નિદામિ કારી કાકરી, કર સર્વસિ હાડ હાડ.	૬.
કુચે તે સુમે મહી, ચુચે નહીં રસ મુંડ;	
જાકર કાખને પરિકરી, કટક રાતો ઉટ.	૭.
વિકસિત નમન વાન કરી, પડિત યજુ પરખત;	
જાગા રૂપી નિદા તજ, યોના વિલપ કરત.	૮.
તે માટે જાજ થજ સુખો, આગમ ચાલ રસાળ;	
મુનિ તમિ વડગે નવ નજ, કુકર હાજુ નિદામ.	૯.
વાર ઉડત વામના જવ, મમને યિમિ રિમાન;	
મિનવર યેવ નિદામ, ઉડતો રજુ ઉવાન.	૧૦.
વિમલ મિનેકર વડેને, કુપર નિશિયા નાકાર;	
પાંચે પથ જ્વલાસમ, હિંદુ યેક અખાસ.	૧૧.
કાચિલ્લ અખાસ હિંદુ ન્યા વડે ન્યા ભામ.	
જમડુ નામ યેકના, અપાં અખુમે નામ.	૧૨.
તે કાંઈ નહિ પારિને, ક.ઉત્તમ હમ યેકના.	
અતલ વજા રવેદર્શી, તવ ત વૃદ ૧૦૧	૧૩

હાજી ૧ સી.

(મધુર કુ કવિ: જાકર, કુટુંબ નાકાવના-નિ રેલી)

જવે જવ રેગા જાજમ મેગા હોમ જવા,
 હોં અખંડ કુ અખાસ રેમ હોં કી કી કાદ
 મુનિજાને મુનકે નિનરે અમિ જાજમ કિનો,
 હોં અખ તે અખુ કીમ પૂરે કીમી થો.
 મધુર કુ કવિ: રસ ઉટ જમડુ ૫૨.

સાગરને સુણી ઉપરેલ નિધાને નરી ગરે. જી આંખણી ૧.
 નિભ વણિની નરી નણિ ઉપર મન્દર ભરી,
 ઉભેમ સહી તે નંદ વેગાવે સરોવરી,
 રૂપે રૂપે ચેતારી રસર રેડે ધરી,
 ભણી વાન સહી મૂળ ધન રાત્રી સંઘરી ૨.

સતઃ
 મહુનું ચાહું ને રે.ગની રે.ગી.
 મુંજડી મણ ને વાઙી રોરી:
 આજિને ચિંતનું તે આજિને મહુનું,
 સાક્ષા સાટે મુગનું મહુનું.

પૂર્વ ચાલે.
 પાદે મુગણી સસારિતે રી ચેનન,
 પાંચે વિવધારણ લીન નામની વેનન,
 રોવન મદ મન્દર ભરી. જાને મેં લખ્યો,
 ધરવાસ રૂપી વનવાસ સમુ વવધેં જાન્યો.
 ચંદ્રોજયર પુછે સ્વામિ કૃષ્ણ જી ભૂપતિ,
 મયો શિખ છમ નિમિત્ત કિંઈ ચરણ મદ્યની:
 તથા જોડે મુનિવર કિંઈ રૂપે જિજ્ઞાસુ,
 મહીલાયું મુગણી મહ વાન રૂંડી જી
 જપપુર નયરે જપરણ રાજ તરંગ વસે,
 રૂંડ મનિ વસે છે તાસ મનિરૂપ જીવસે:
 તથા પુનિ અનિ રૂપવંતી કલુષરમંજરી,
 માતતાતને બદલ રૂંડે રાજમહે ભરી
 જપ પામિ જપનિ સિવાનિ જી પર જિજ્ઞાસુ,
 છે રૂમારી જ્ય નર પથે જાતાં વેધની:
 મરાટને મરિયાં પીધ ને રૂંડે રૂંડીયો,
 સીધી રૂંડા ન રૂંડે રૂંડે વંતી જૂન વંતરિયો,
 અસનિ જુએ પુઠે ને રૂંડે લવાન ચાલ્યો,

મધ. ૩.

મધ. ૪.

મધ. ૫.

મધ. ૬.

સુખ માને પાનંભવ નારિ મગિ મુખ નેહરુઃ
 રજવાડિ મયો નુપ દેખે દાઢ્યુ જેલતી,
 સો તનખિજી નિજ ધર જાણે જોલતી.
 નુપ સંકેષિ ધર જનન તથાવિધ દેખતાં,
 મન દરખ્યો વર્તી રિન ક્યેક નારક નાચનાં;
 નિહાં પશુ સી પરનાર સજે બૂપતિ જોવનાં,
 દગિન ધર દેખે તાથ સખ્યાણિ ઉપનાં
 નુપ સદા દાગજી પ્રેમે વડે અમિત સરી;
 ક્યેકતાં નરિ મુખ રહેવાય ઉમે જન જાણી ધરિ
 પંદુરક કદો નરપરે નુપ કાનું મરુડી,
 ક્યેક રિવસે દખતિ જનન વન કોમ કાણી.
 નિહિ વેલડી મડપ સુનાં સો સરપે ડરી,
 કોપા ઉપચાર અનેક મુજો નરિ ખરી;
 જનના મયે સા સદ કાટ બાલજી બૂપતિ કરે,
 જતો જાવા જેયર ક્યેક દેખી ઉતરે.
 કસ્યાણિ નિવધી બૂપને તસ જન જાણીયો,
 મંત્રજાળથી કારિ સા સખ છડૂ ચિત દરખિયો;
 સારાર કરી જેયરને વિસજો નમિ કરી,
 ખિડ સુનાં નિહિ વન મહિ નુપ નિહાં પરી.
 નિહાં આગ્યો પાનંભવ રેખિ સા ક્યેમ તિનવે,
 નુપ ઉપતાં સુખ હેત મયો દેહ પુર નવે;
 સો બલે સુખ એણિ નારિ નરેહર ક્યેવતાં,
 નરિ રોહિ રુઝિજી પારેક ક્યેક કાઠતાં.
 દલિ સા કરે ધરિ તરવાર બૂપજને માટી,
 તવ સેત પાણિ રોહિ ઉચ્છાં બૂપતિ;
 ચિત ચિતે પાનંભવ પાપકર્મ પ્રેમે વસે;
 કારિ પદારાણી હલે તાલ માદારી કિમ કયો.
 વેરાન લીલી બેઠ હોર 'અમે' રતપર વપડે

મધ. ૧૪.

મધ. ૧૫.

મધ. ૧૬.

મધ. ૧૭.

મધ. ૧૮.

મધ. ૧૯.

મધ. ૨૦.

તે મારે મુખ પુનિષ્ઠ, કાપિ. પ્રિયતા ક્યમ;
 પ્રમોદર દિષ્ટિ તણ વરે, બીજે વરવા નેમ.
 તે પરજાન્ના તિલુ પિડે, જો કું સંજમ ભાર;
 તેા સંસારે હેવણા કરતા અધમ જમાર.
 દયા કરિ મુજને કહો, કુંલ દોસે તણ કંત;
 મુનિ કહે ક્યે બોલ મણી, ચંદ્રચેખર મનિવંત.
 આપું સૈન્ય નિલે સમે, પવથાને અનુષાર;
 હી ગળ કુંવરને, નિનવે કરિષુ છુદાર.
 દયા કરિ મુખ પર ચણે, મ કરો વાચના ભય;
 કુંવર વિષે પ્રાપ્તે, બેટ હતા ને સચ. ૧૦.

કાળ ૨ છ.

(સામ્રાજ્ય રે કું સજ્જી મોટી રાત્રિ દિલ રમિ આવિલ રે—મ રેણી.)

નિશ પરિવાર નિદામ કરીને, પુણ્ય કુંવર સંધાવેલ રે;
 સ્વિકિ કુમારન સૈન્યકું અસળા, ભવપુર તરે આવે. ૧.
 જનજનવંતાણ રે, પુનવણા રણ જોલ ક્યે આંધણી.
 રાજદારે ઉતારો કરતાં, ક્યે દિન રાજ સજ્જણ રે;
 મનિ સેનાપતિ રેડ પ્રમુખ સદિ, સજ્જન બેગાં ચારે. ૨.
 રાજ રાણી તખત નિભાળે, ગાળ નર મીન ચારેલ રે;
 સિંહ સજ્જાર સજ્જ મનિ પ્રીતિ, સખિયો સંપુન આવે. ૩.
 ભેરી રાત્રિ દાસ્ય વિદ્યાર, સજ્જી સમા પ્રાણી રે;
 પદપથેલી તે નિશચ, આજા ઉલટ અણી. ૪.
 ક્યાંક પ્રાણે ને પુણ્ય, ઉતરે કા નરિ ચારેલ રે;
 કો વાણે પરમન દે મોરોલ તણ કો કુંલ કહે. ૫.
 તેજ જગમગ જણુ કરીએ, કુંવર સજ્જાર મોરોલ રે;
 તે રખા રેજ ક્યાં અરે કામ, અન્યો પોલ. ૬.
 કુંવરને પુરે તરે દસરે, કૈને અંતર પાણી રે;
 કાણે જાણુ દાસ્ય જાણે, કરે મોરોલ. ૭.
 જમન નામ પ્રેમ જાણે, પુન વિદ્યાર નાણી રે.

- ખિપ્ર ચડી સેષ પાત્ર બેરેલી, આતી તક સમારી. જન. ૮.
- પંદર પ્રશ ક્યો તવ પતિએ, ખીચડી કિમ જદુ સંધીછરે; જન. ૯.
- આજ મધુરિ આ તકે થોડી, તુજ તનુ આજ સમાવી. જન. ૧૦.
- સમગ્રવનિ પાડોશ્યુ ધર છે, મદિયી સગમાં જાતાછ રે; જન. ૧૦.
- કોઠાઠા શાકે કિમ આખાં, આજ તમે તમિલાંતાં જન. ૧૧.
- આ કિમ કુનરિ પેટ દેખાવે, વેણી સછ કહો કંતાછ રે; જન. ૧૧.
- સગગારે દાન દિએ છે, પંચ ચત્રવરયું શ્રાંતા. જન. ૧૧.
- પાણી પ્રચુર હાં કિમ આવે છે, કુંડળ ન ધર્મો કાનેછ રે; જન. ૧૨.
- પમે નાપિતનું ધર દીકું. કિયાં આ ફળ જદુ માને. જન. ૧૨.
- પુર બાહિર બહરીનું ટોળું, કહો ગણિ સખ્યા કેતીછ રે; જન. ૧૨.
- એ પદરને કિમકહે ઉતાર; પાકીં નેથી સા કહેની. જન. ૧૨.
- બમુના કથિન પદ અરથ જ કરવા, બમુના તરી ઉતરવુંછ રે; જન. ૧૪.
- કુવર કહે સુજે રાજકુમારી, પદ ઉતાર ચિત ધરવું. જન. ૧૪.
- કણુમાયુ કવ્વાની પાલી, ન જડી ધરમાં ખોળીછ રે; જન. ૧૪.
- ખિપ્ર ચડીકામાં ન નિહુણી, નિજે રથાળી બોદળી. જન. ૧૪.
- કર કણુ બાવળની પાલી, વિષુ મીડી થી જાસછ રે; જન. ૧૫.
- પાતી નથી આજ નાચવ્યુર્યની, નિજે મુજ તન સુખ વાસ. જન. ૧૫.
- ધરે નવિ પાકીનામે પાડોશ્યુ, મદિયિ સગમાં પાળીછ રે; જન. ૧૭.
- તનયિ હરણા પાગિ છુરિ વિણ, શાક કરે રથે મેળી. જન. ૧૭.
- પાતી તુને તસ બદાશ્યુ પાકી, તે વિષુ પેટ દેખાવેછ રે; જન. ૧૮.
- પાલી નામ ખટપડી નયિ મસ્તકે, વેણિ સગિત નિન બાવે. જન. ૧૮.
- દાનશાળાએ દાનની પાલી, આજ નથી નવિ દેતાછ રે; જન. ૧૯.
- ગાડિ મગિ બેસી આતી પગપાળી નયિ નિજે શ્રાંતા. જન. ૧૯.
- પાળી નયિ સરોવર તિજે શટયું, વર્ષાજળ હાં આખ્યાંછરે; જન. ૨૦.
- કણુંસનિકા પાળી નયિ તેજે કુંડળ દો ન ધરાખાં. જન. ૨૦.
- પાળી કહેતાં ચિન્હ લગ્યા વિષુ, નાપિત ધર નવિ દિાછ રે; જન. ૨૧.
- પાળી તે ઉતંગ નયિ નિજે કિહાં રાખું ફળ મીઠાં. જન. ૨૧.
- પાળી કહે ઐશી કહિજે, તે નહીં શાન્તમાજેછ રે;

47:

लोभा मच्छारणोगभुम्बकपरो नीचप्रसंगी सदा
 लौटान्नेपकवद्गुरोराविनयी द्वेयी गुरुणामपि;
 भूनासत्य प्रजन्व लपटसलस्नेयी कुमार्गद्वयी,
 तर्पायप्रक मद्रसाधनविधिासिद्धतिनो कार्हेषित

પૂર્વ થાણી.

[illegible]

કનિકા અને સીકણ રાખજી, પૂરવ ભરને પાપ હોઃ ૩૨.
 ર તજી રવેન્નાએ નીકળ્યો રાખજી, અને મળ્યો સંતાપ હો. ૨૪.
 સંજા ભમે ચોરી કરે રાખજી, ધૂની હરે પરિત હોઃ ૩૨.
 ર કરી રાખી બીલડી રાખજી, તસ થર ભરતો નિમ્ન હો. ૨૫.
 ર સોપી મદા પાપિયો રાખજી, પાંડવ એમ ઉપરાપ હોઃ ૩૨.
 ર વચને મં ઓપધી રાખજી, રીધી જલુ ન ફગાવ હો. ૨૬.
 રોથે ખડે દાળ એ રાખજી, ચોથી ચપુરને સિખ હોઃ ૩૨.
 રુખ ગુર વચનથી વેચ્યા રાખજી, ધરધરથી માને બીખ હો. ૨૭.

હોહુરો.

ગુર દેવી બનિ સેબીચો. ખેર મિથ્યા મુનિ વેચઃ ૧.
 ગુર બેચોખ કરી તલ્લો, ચોખ નહિ ઉપરેચ. ૨.
 કરે દોખા પન દરી, સગરી ધર સંતાપઃ ૩.
 કરી સા પૂરણ પને, દેવે જીહને માન. ૪.
 જમ બનિસેએ જંગલ, પડિયો જસપિ ચળરઃ ૫.
 ધરમ વિજયો કુર્મતિ, પામ્યો મડ અવતાર. ૬.
 રાખકુંવાર કહે તે કહે, કલ્પ એ કુરચનિ રીઃ ૭.
 દેવ વરે કહેા મૂલથી, કલ્પ દર્શન ન રીઃ ૮.
 દાળ પ મી.

(બિલે જાવજા તિહા યં નર્મ ૨—ને રહ્ય.)

રેઠણપુર નરે વસે ૨, મજાત એક રીઃ ૨,
 ચપુર નર, જગીસ ડોડ સીચન ખલ્લી હો. લાઃ ૧.
 તોલે વણિજ કરે જકુ ૨, કરે પતલ વેડ ૨,
 ચપુર નર, ખાસે ન રાખને ખાપણી હો. લાઃ ૨.
 નંદન ચાર ૩ તેહને ૨, તાસ વધુ ૩ ચાર ૨,
 ચપુર નર, રીઃ રૂપણ બનિસે ખલ્લી હો. લાઃ ૩.
 રાત રિવસ નિહા નહિ ૨, દોખ તલ્લો નદી પાર ૨,
 ચપુર નર, ધરમની વાન ન ચિત રહે હો. લાઃ ૪.
 નેન મુનિ ધર નહિ કલ ૨, દાન માન સનમાન ૨.

- ચુર નર, કાલ સમુદે ન નાંખી હો લાલ;
 દુમ આજુલ કાલે દે, કું અહીં છું આજ દે,
 ચુર નર, બહુ કનો ઠોટર બહુ હો લાલ. ૨૪.
 મારે વિમલિ વિતમ્બ દે, દીપ્તિ આપણે ખેલ દે,
 ચુર નર, છેડો સાપ ન છોડિયે હો લાલ;
 ૧૦ સમારક મસ્તકે દે, નાપે દીપ્ત તેલ દે,
 ચુર નર, નવિન જુલુ આઠા કિંકો હો લાલ. ૨૫.
 રાણે કુટુંબ નવિ પડે દે, ખારે જામે ખસ જામ દે,
 ચુર નર, ચિત્તિ જગપિ નોજી થર મહ હો લાલ;
 કુમેલત અર્પિ મેલથી દે, મરણ સમુદે થાવ દે,
 ચુર નર, નિમ પરિમજ્જની મતિ હો લાલ. ૨૬.
 દેવ વચન સુમીને નિહ દે, પેલા સાપક પાસ દે,
 ચુર નર, તાપસને સુર કિમ કંદે હો લાલ;
 ચંદ્રચેખર સુખસાધી દે, ઐતપિ સિદ્ધિ સુરિયાસ દે,
 ચુર નર, રંગરી સુર કાલિ નિચી હો લાલ. ૨૭.
 અવસરે મુખને સંકારભયો દે, કુંવરને કંદિ ખેરપાલ દે,
 ચુર નર, માર ઐતપિ આપી મયો હો લાલ;
 યોધે ખડે પાંચથી દે, યોગી લગ રમ્યા દે,
 ચુર નર, શી મુખવીર વિનેયથી હો લાલ. ૨૮.

દોહરા.

- ઐતપી આપી સુખદે અમર કુંવરને લેલ;
 તાસ પ્રભાવ કલે હરે, જાણું વિરતી લેલ. ૧.
 જન્મ માર વિષ હરે, જામ જન્મવત રાવ;
 ઐતપિ નામ વિરોધની, પામે વચ્ચિત કોમ. ૨.
 મહુ જન્મવતી જામ મંદ, તિલ નવન હેલ તામ;
 રસ કરી પાદો ખાંધ્યા, બંદી કુદિ પ્રામ. ૩.
 કુલ અજ્ઞને કિર પડે, વચ્ચિત મેલ વિવલ;
 કલ્યા કુદિ અજ્ઞને, વન તા રંગ વિવલ. ૪.

ચોપાઈ.

- નેહને પુરો દેણ આંતર, તે મારે ભરતાર મહંત; ૧.
- નામિ વખા આંતર નિવાર, માને દેવ સમો ભરતાર. ૨.
- હરિ આંતર કહે નેહને, તે હરે માટે આપણે; ૩.
- જાણે સલાહ કીર ભવ ભાસ, સસરો દિવા કત વિનાય ૪.
- સખ દોહં છુમ કાલો હરે, પીંગિ આંખ ને સાહ યોધને; ૫.
- અનિ ગ્રાસી અનિ કાલો નાર, નિચી વરગી તે ધરનાર. ૬.
- દસાં ગાસે ખાસ પડે, રામા રજે પરનાર ચડે, ૭.
- ચાલંતા ભુજા અપાર, કામલુ ગિયાદ ન કરનાર. ૮.
- પાલ તણી વિચારી આંતર, કુંડી જૂ સાધે નાંવ મળી, ૯.
- તે દો ભાગલુ જાણે સરી, અસનિ નારી સિરોમણી રી ૧૦.
- અનામિકા પમની આંતર, ભવ કનિષા પાસે મળી; ૧૧.
- તે કુંડી ને ઉત્તર રહે, કંઈ દણિને અને ન લહે. ૧૨.
- આંતરને પાસે અડી, કે કુંડી કે ઉચા ચડી; ૧૩.
- તે આંતરને કોઈ નિચર, નારી નાંવ માને ભરતાર ૧૪.
- હરિ કનિષા વિદાંતર, ઉભવ ભુમિ ન રમી વળી; ૧૫.
- ભરનિ સાધે રમી તેહ, મનમાં નાંવ આણે સરેહ ૧૬.
- અનિ ઉચિ ને નિચિ વગિ, અનિ ભાડિ ને આનિ પાનગિ; ૧૭.
- આનિ રાગી અનિ વગ નાર, તે નારી તનિચે ધરનાર ૧૮.
- જાણે જાંધા નારી મ રાખ, દિપર સ્વર ને પીંગિ આંખ. ૧૯.
- પરણી ધર સાથે જીઅંદિ, પનિ મારે દસ માસ જ માંદિ. ૨૦.
- અમે અદિાર નાકે વાંકું, જાણે રામ રાખું કું; ૨૧.
- હમિ રાખો છુમીયા ભુજી, કી વનિયા ધર વેરલુ કું. ૨૨.
- પીંગુ વળ ને દેહ જુનકું, હાપર પમ ને મુખ સાંકું; ૨૩.
- રાખ તણે ધર ભાષ દેણ, પલુ ઘસીપલું પામે સિલ ૨૪.
- દનિ દતિ લાડી મળી, કાકે સ્વર ને ઉજાળી; ૨૫.
- દાવ પને કુંડી પાંચળી, મુખાંતો રી વેદેલી ૨૬.
- દિપર જાણ અને દિલગી, નાંવ યોલી ને વેળગી ૨૭.

જો મદિવી પંચ પાત્રી, પરમાન તાપસજી દેતઃ
 રંભની અંતર પંખા કરે, દિગ્ધિ જલ કુસુમે વાસિન. યોદની ૨૪.
 જે બેસાર વર આસને, તપસી વીરસેન જુવન;
 જે પૂત્રી વાન સવે કહે, સુયુક્તે મુલ્યુલ નિધન. યોદની ૨૫.
 ધંદરીખરના રાસમાં, ખંડ ચોથો જી દાગઃ
 જી મુખવીર કહે હૃદયે મિતા ધ. મનગ માગ. યોદની ૨૬.
 દોહર.

વીરસેન કહે કુંવરને, કરમ મન અસરાગઃ
 મિનિત મિન મનોરથ, કરમ કરે નિસરાગ. ૧.
 દ્યૌ વનમાં તરૂં છીપરે, માતો કાર વિલસંતઃ
 પંચિ કપાન કપે.નિશ, નાસક હો પ્રસવંત. ૨.
 કંતને હેટુનિ કપે.નિશ, આઘો તુમ કુગ અંતઃ
 આધ્યાપ સર સંધિ અધ.સકરો હૃદયે ભમંત. ૩.
 આદેહી સાપે કી. છુટકું ધનુષધિ નાશઃ
 લાગ્યું કરારને તથા, નિહુ પાખા નીરવાશ. ૪.
 રવિ હૃદયે નિસિ નિમચે, જાગ્યું કળ વિલસંતઃ
 ભમર મનોરથ ઠોડમન, મજ કળ આદાર કરંત. ૫.
 નિમ અમ પ્રમટી વાન જન, હેટુનાં આવે લાજઃ
 પશુ સત્ત્વન પૂરે થો, હેટુનાં કરવા કાજ. ૬.

દાગ ૭ મી.

(સુંદર પાંચ વાન તમે સોજી—એ દેશી)

સુંદર રાજપુત્રીનો રાદયો, સૂર્યકાંત અગ્નિપાન દોઃ
 સુંદર રૂપ ધીરજ નજ વેલવે, દોઢે કક સમાન દોઃ ૧.
 સુંદર વાન વિવેકી અંભરો, એ અંભરો
 ત્રીસિખરો મધી તેડને, વીરસેન પ્રસન દો
 સુંદર રાખને રંનેહ અનિ ધરો, યમિને નિય યાન દો. સુંદર વાન ૨.
 મંત્રી નૃપ આજી લડી, જાગ્યું તથા વિલસંત દો
 સુંદર નિય, કાક પ્રજુધી કરી, ખરચી કન્ય અપાર દો. સુંદર વાન ૩.

જાન જાંડી સુખ રહે, ન સો ઉડી જાય દે.
 હોર જયમર્થન રહે જામાનને, રહેરયોરેય દિન જામ દે. છંદ વાન ૧.
 ગા થયે અધે કદારમું, તેડી જાએ નિશિ વાર દે.
 છંદ વીરમિન સજિ સેન્યકું, કરના થયે વિદાર દે. છંદ વાન ૨
 હોર મવા જાન જાંડી, તવ કાંઈ કાજી તેડ દા.
 છંદ નિજ કરના મેવાઝા, સમી પૂરવ નેદ દે. છંદ વાન ૩
 શમ કીડા રસ રમણ, રમણી તેડના રાજ દા.
 છંદ ખટસ કાજન તસ દિશિ, મિશાયે રહી નાથ દે. છંદ વાન ૪
 થન મુને સ્ત્રી રગિનમ્, અવર રુપ જાએ વાન દે.
 છંદ રાજ વિવિધ જાસઝામ્, રાજ જાને દિન ગા દે. નવ વાન ૫
 તસ ગાને જામાનને, તેડાજા નિશિ વાર દે.
 છંદ રૂપે કાંઈ જાવિયે, વંદનિન વારવાર દે. છંદ વાન ૬
 જયમર્થન જાસ જાડુ દિશિ, કા પજુ પ્રભુમિ થવ દે.
 નવ રહે સ્વમું રાજ રાજ, તે સુદુધ પસવ દે. છંદ વાન ૭
 હોર રાજમુખા રા, ચિતે જાઓ વિદાય દે.
 છંદ રાજ રાજા મેવાઝા, રાજાને જાને રાજ દે. છંદ વાન ૮
 જાડી તેડ રાજાની, શમ કીડા રસ રમણ દે.
 છંદ પગિરકન જાડુ રાજા મિથન કરે રાજા જાવ દે. છંદ વાન ૯
 જિહું મહાન જાવ તણ, તણ રાજા રાજા દે.
 છંદ મુખ રાજા જાડુ રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૦
 રાજા રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૧
 છંદ રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૨
 રાજા રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૩
 છંદ રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૪
 રાજા રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૫
 છંદ રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૬
 રાજા રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૭
 છંદ રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૮
 રાજા રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૧૯
 છંદ રાજા રાજા રાજા, રાજા રાજા દે. છંદ વાન ૨૦

દેવી દેવ જૂનાઈ, સાકિબી પ્રેન સમંત હોઃ
 સુંદર હોમ હવન કરતા બહુ, જ્યોતિષી મદ ચારંત હો. સુંદર વાન ૩૨.
 દેવ દેવી જલુ માનીયાં, બહુ ન થયેા ગુજ તાસ હોઃ
 સુંદર દિન કેને મનિ ધરે, સાજ સ્વસુર કુળ વાસ હો. સુંદર વાન ૩૩.
 યોથે ખંડે સાનમી, નારી ચરીતની હાગ હોઃ
 સુંદર જી સુખાવીર વચન સૂણી, હડે એ જન્મજ હો. સુંદર વાન ૩૪.

દેહહરેક

પાર ન આજ્યો રોગનો, સાસરિએ રહેલાયઃ
 રાખતી આજ્યા પાળવી, એક દામી ને હાથ. ૧.
 વહુ પિપર નરે સાસરે, સજમિયા સહવાસઃ
 એનાં દોય અજખામણાં, તો મડે ઘિરે વાસ. ૨.
 રૂપવતી ને મહાસતી, પ્રિય વચ સમ ધરાયઃ
 તસ મહા રૂઢ દસા પડી, દેખી મુજ ન સગાય. ૩.
 જાણુ પાછા નિજ ધરે, મુખ દેખાડીશ કેમઃ
 મિત્રાદિક દારી કરે, આજ્યા એમના એમ. ૪.
 એકે દિસિ સૂજે નહીં, પણ જલુ નિરધારઃ
 દેવ નયાવે નિષ્ણુ પરે, નાચતુ આ સસાર. ૫.
 સસારને કહે જાણુ, જાજ ખરી સાના ઘામઃ
 તવ કાલાંતર આવજુ, એમ કહિ પથ ચલાવ. ૬.
 દિન કેને નિજ પૂર જઈ, રૂપે મોઝો તેહઃ
 કુળ દેવાદિક માનના, પૂજા કરે સનિ નેહ. ૭.
 સકુનિક જોડી સોકને, પછી કરાવે જાવઃ
 મુખ મામુ તસ ધન દિએ, દટિ રાગને વ્યાવ. ૮.
 પતપત પૂજતો કરે, શમમડ પીડેઃ
 કુકડવેસેને નરમદિય, માને મોહન વેસ. ૯.
 મિત્ર રતિદન વણિકને, પૂછે નારી વિચારઃ
 તે બજે પદનર લખડી, નારિ ઉપર શી પ્યાર. ૧૦.
 ગુમ દેખન માંદી પડે, વગનાં દોવે સજાઃ

દિશ ચિત્તનુર રિખમચ ચરે, સઠઃ ભૂત વચગુ દશમઃ રમીશઃ.
 તેણે વચજે કાલે ઘણાડીને કયો મુદ્દા ને વન દાખ રમ/લા રમેા ૨૨.
 પદમાધિ ભર નણાડીયા, ભટ્ટા આખા નિજ મેદઃ રમીશઃ.
 દિન બીજે કા.પ.કા જેવે, સા પૂજી કુમુમે તેલ રમીશ રમેા ૨૩.
 કા બેડીને ક્રેમ ભાજી, મુજ કાને કરીને ભાજ; રસીશઃ.
 નિ નિન પુને ભલે ભામ કહે, દિજ ચિતે રસ પ્રનિખા રમીશ રમેા ૨૪.
 આમુંગા પૂડે ભાજ રમેા, દિજ ગુપચજે દેખાત, રસીશઃ.
 સા આરી કુમુમે પૂજી, તપ રસ કોડે કા વાંત, રસીશ રમેા ૨૫.
 તે પદા નિજ મુજ ભાજિ કહે, કું ગુડી કું વર માય; રસીશઃ.
 કાને સા મુજ પતિ ભાજ કોડે, મુજ ભરને કાવે ભામ, રસીશ રમેા ૨૬.
 કહે રેવી કુચી સંભલો, જનિને દેખે પુન મુદ્દઃ રમીશઃ.
 કમ કમ પુન આવે જાનુ જાનુ, નિમ નિમ લાગે તે ભાજ, રસીશ રમેા ૨૭.
 મુજિ ખરભ નિજ જાનુ પુન દિજ, ભાજન ધાંડી ધરી પ્રેમ, રસીશઃ.
 નિમ દિન પ્રતે દિજ કહે નારિને, નખને નવિ સુજે કેમ, રમીશ રમેા ૨૮.
 પોને કાં આમુંગા નિજ પૂજી, દિજ જાનુ પુનથી જાનુ સાર; રમીશઃ.
 કા દિન કહે ભાજ મવા ભમે, નવિ દેખાવે ધાખાર, રસીશ રમેા ૨૯.
 સા જાનુ રમે નિજ રમેરુ, નિજ દિન આવે ને ભાજ; રસીશઃ.
 નિજાજ નિજ જાનુ કાજી, દિજ કાં સીધે કાજ, રસીશ રમેા ૩૦.
 કહે કાં કરીને દરવે, કન ભાજુ મોખને હો; રમીશઃ.
 કાજે નારિને ક્રેમ કરમેા કરી, કાખને જાનુ કરુ ડો, રસીશ રમેા ૩૧.
 કાજી દિવસે નિજાજ કાજે, આખે ચેળીસર ક્રેમ; રસીશઃ.
 સા નિજાજ દેતા મોદી રહી, રેખી રૂપે અનિરેક, રસીશ રમેા ૩૨.
 ચેળી જાનુ કા સાખે, માને ચરી કોવે તાજ; રમીશઃ.
 પૂડે જાનુ રેખી ઘણે, દિજ ચેળી રેદેલાસ, રસીશ રમેા ૩૩.
 નિજાજ કાને નિજાજ કરી, મર્ધ રાને સા તસ જાજ; રસીશઃ.
 પ્રાર્થન કરતા ચેળી કાજે, આખી જાનુ ભાજી નિજાજ, રમીશ રમેા ૩૪.
 કા કહે કાખારે ક્રેમ ચરે, કાજે ચેળી કું પસાર; રસીશઃ.
 અમે ધાનારીથી વેજા, વરિ તપ કરિએ સસાર, રસીશ રમેા ૩૫.

શ્રીમાન્ વીરવિજયણ.—અંદ્રોખર.

દિવ ચિંતનુર ચિરમય થયો, લાકડ બૂત વગમું દરામ; રમીયા
 લોક વચલે કાટ ઉપાડીને, ચપો મુકયા તે વન કામ; રમીયા રમે
 પદમાધિ ભાર નસાડીધા, કાટણ બાળા નિજ એક; રમીયા
 તિન બીજે ચ.મૂઝા મેચે, સા પૂછ કુમુમે તેક રમીયા રમે
 કર એડીને ક્યમ માચી, મુજ કંતને કરને બાધ; રમીયા
 નિન નિન પૂજે જામ એમ કહે, દિવ ચિતે રથો પ્રવિનમ; રમીયા રમે
 ચામુંડા પૂરે જામ રથે, દિવ ગ્રમવલે દેખાંત; રમીયા
 સા આપી કુમુમે પૂજાની તથ રથ કોરે સ વાંત; રમીયા રમે
 રે પદા નિવ મુજ ભડિન કરે, જું ગુણિ જું જા માથ; રમીયા
 કલે સા મુજ પનિ બાધ કરે, મુજ ભરને કાલે લામ; રમીયા રમે
 કહે રેવી પ્રુતી સંભલો, પનિને રેકયો પુન મુક; રમીયા
 કમકમ પુન આવે જામ જામ, નિમ નિમ યાગે તે બાધ; રમીયા રમે
 એતિ પામજ નિન જામ પુન તિધિ, એજાન માંડી ધરી પ્રેમ, રમીયા
 નિમ નિન પ્રે દિવ કહે નરિને, નવને નરિ સુજે રીમ; રમીયા રમે
 થને રથે મામુંડા નિન પૂજે, દિવ જામ પુનથી જામ કાટ; રમીયા
 કા નિન કહે બાધ થવા બાધ, નરિ દેખાયે ધાનર; રમીયા રમે
 સા ભારણું રમે નિન રમણું, નિદિ દિન બાધે ને ભર, રમીયા
 નિનજા નિધિ જામ કિયા દિવ કાં લિને જામ રમીયા રમે
 કહે કહે કરીને હવે, કમ નામું ચાખને દો, રમીયા
 કલે નરિને ક્યમ કરતો, રમી મુખને જામ કરણ દો; રમીયા રમે
 કા નિધિ કિયા કરતો, બાધે પેડીકા કા; રમીયા
 કા કિયા રેનાં કાંડે રવી, રેખી રવી બાધે; રમીયા રમે
 પેડી ભાડે કા કામ, બાધે ચડી ભેડે નામ; રમીયા
 પુન નાદી રેકરી કાપે, રમી પેડી રેકરકા રમીયા રમે
 નિધિ કંતને નિધાવ કરી, કાં રમે કા નામ જામ; રમીયા
 પ્રાર્થન કરનાં પેડી કલે, બાધે જામ બાધ; નિધિ રમીયા રમે
 કા કહે કામ ક્યમ થો, કલે પેડી જું જામ રમીયા
 બાધે કામ રીધી નેમ, નિધિ જામ કાંડે રમીયા રમે

દેવે નામ જોષારિયો, મુશી ત્રિપું ત્રિખ તાલ;	ધિયં ૨૮.
સજ સજ સદૃ ચિનપું, મરિ પામ્યો ઉણાસ.	ધિયં ૨૯.
મુનિ ચરલે નમી દેવતી, ચતિ વસ્યા વન મંદિ:	ધિયં ૩૦.
રવિ હાલે સદૃ ચાપિયા, નારી મને ધરિ બાંદિ.	ધિયં ૩૧.
આર્યે મારમ આરિયા, દીકાં નિરમગ નીર;	ધિયં ૩૨.
નહ જળ વેહેના પ્રસાદથી, તર નહર મુસમીર.	ધિયં ૩૩.
બોજન વેણા રે રેખિને, સૈન્યે દેરા તે દીધ;	ધિયં ૩૪.
બોજન સામયી સદૃ કરે, દેવનિ બોજન કાપ.	ધિયં ૩૫.
રૂપાથી કહે કંતને, આપો નહ તર જંદ;	ધિયં ૩૬.
દીકાં કારણ ક્રોધલા, કરગું મેળા અનદ.	ધિયં ૩૭.
સૂઝી મંત્રી રથ ભેડીને, કારથી સાથે મોચાગ;	ધિયં ૩૮.
બીજ ભટ નહનદ રથા, લાજન ભવ સદી તાલ.	ધિયં ૩૯.
દેવનિ નરજળ એકતાં, રથ મોરિંદને હાથ;	ધિયં ૪૦.
જળ ખેલી વન કંદે, પેણા કાઈ ન સાથ.	ધિયં ૪૧.
રથ ચક્રિસિ મોપ દેરવે, દેવની એકે ક્રોધતા;	ધિયં ૪૨.
ક્રોધ પદેર જળ વદિ મેયો. ચિંતા સુખટ કરંત.	ધિયં ૪૩.
દક્ષિણ લમે નાવ નીકળ્યા, આ અદવિ ભવભાદ;	ધિયં ૪૪.
રમના મુગ્ધસે ભવાં, ખમિએ કૃતી તે વાર.	ધિયં ૪૫.
કાંકિન ચિત મુખટ યદ, મોખને કરત પોષાગ;	ધિયં ૪૬.
નિહુ જલ્ય મદિ ક્રોધ જલે, કાતર નાથો લચાર.	ધિયં ૪૭.
સુખટ લવે વન પોરીને, પાદપ નહ જળ મેય;	ધિયં ૪૮.
દેવનિ દવ રથ સારથી, દીકાં મુખટે ન કાપ.	ધિયં ૪૯.
મરિ ખડમ પડી ખૂતલે, લીધી કાંકિત ચીન;	ધિયં ૫૦.
મોપ મેવેખો ન રેખિયો, ભવ્યું નવનું ચરિત.	ધિયં ૫૧.
કરત રિકાષ સુખટ મગી, ભેટા ખસા તે મંદિ;	ધિયં ૫૨.
પણિ પચનું ન પેખિયા, સૈન્ય નિશિરજા તાંદિ.	ધિયં ૫૩.
ત્રીનામાં જન વામનું, વીર પ્રવટયો નિભાન;	ધિયં ૫૪.
સૈન્ય દોષાગુર આલ્યા, રાજપુરે સદૃ જન.	ધિયં ૫૫.

- ૧ દિન મુનુ ભેખ રહેા હો, તવ કા કાજે પરિ ઠાપ મેરે નિરિય ૨૪.
 મુનુ રવિ થાપ મુનુ ભુખિ દે, કિયવખે રી નેહ; મેરે
 કામ થઈ રે પડેા હો, પામેા તસ રૂગ કિદ મેરે નિરિય ૨૫.
 તમણી કી મુખ કાદિમો હો, તવમન મુખેા સનાથ; મેરે
 રખે ચકરી રિયે હો, તે કિય ઝાવેા હાથ મેરે નિરિય ૨૬
 અચારણી કું સાા દો, નરે ગુજ વચ રેદેનાર; મેરે
 પાસ રેવા કુનુખને હો, ગુખથું નેહ ઉપચાર. મેરે નિરિય ૨૭.
 કદ મદ મદિસ થપ હો, માપેા તને દોષ વાં; મેરે
 મુનુ રા મત્રે રેરે હો, કીધો રિરિ અવનાર. મેરે નિરિય ૨૮
 પામણુ કાગી દવે હો, અટોા વાનર મદિ; મેરે
 મે પન મેપ તાનુ હો, ભામણુ મુખ જ.દે મેરે નિરિય ૨૯.
 રે રવિ મુનુ ભેખ રહેા હો, રાજ મેલીક વુ રાજ; મેરે
 રજ વાર રિપા જડી હો, નથી અમારો વાં. મેરે નિરિય ૩૦.
 મમ કદી રથ કોડિયો હો, કાપક રિરિ ઉરે, મેરે
 રસી રાસ અરિ દોષને હો, નખે રિપાઈ રિરિ. મેરે નિરિય ૩૧
 રોરિ દિર અમિ પા રિયો હો, કું મુર્જિન બૂધાન; મેરે
 રેન પવન નિસિ હાપો હો, ભણુ ન પચની વાન. મેરે નિરિય ૩૨.
 રુપાનિ દલિ કું થપો હો, વાનરને દિરાત, મેરે
 રાજરે કિય દિન મલો હો, કુટપાસ રચનાર. મેરે નિરિય ૩૩.
 રવિ સિખારી ભવુ રગા હો, નચી મામિમામ; મેરે
 રુમ પાસી આપ્ને થો હો, પામેા નર ભા રામ. મેરે નિરિય ૩૪.
 રસમી વનમી કી કદી હો, યોથે ખડે દાગ; મેરે
 રી રુમતીર સુખી સાા હો, ન પડે ને પ્રાદ ભણુ મેરે નિરિય ૩૫.

દાહરો.

સ્ત્રીન અથ સ્ત્રી વપ કણે, ખેડ ન કરવો ઠાપ
 કાવિ પારથ આજલે, ઉવમ નિપુણ હોય.
 પશુ પું કાણુ આક્રિયે, આપ્ને નિજ ધરવાસ;
 રી નરી રાધા, કવિતરી સી અદ્ય.

૧.

૨.

- દર તિસોતી અન્ની લેચ, તીહાં મયો કુખ જારી. મનોહર ૧૦.
 પન્દ્ર અન્નસિન મોતી દેખી, પારક માયે જામ; મનોહર
 ખનિસ લશ્ચરન કુંરને, દીડા મોતીએ તામ. મનોહર ૧૧.
 મોનને ૧૨સો ૧૨ કોળે, એમ ચિંતી કહે મોતી; મનોહર
 જી અપરિવ છે સંમથાન અમિ, નરિ લેતી સુલુ બેતી. મનોહર ૧૨.
 મેસો હાં બીજા દેકે આણી, અમિ પલુ સુલુ વીર; મનોહર
 રાને જુવાનિક ઉપતર્ક, રસા કરે તે જરીર. મનોહર ૧૩.
 એન કહિ ૧૪૨૩ કાગે મતી, નસ મને જાંધી નિહાને; મનોહર
 નૃપ સુત સર્ક મયો નિનિ વેગ, મોતી ઘટમાં ધાધી. મનોહર ૧૪.
 જુલ જાડ હરિ ઘટ મેદેલી, ઉપર પથર હારે; મનોહર
 ૧૨તો કરવા દોમને કારણ. જોતી લેચ જાવે; મનોહર ૧૫.
 મામાં જોતી જોતાં પન્ન, કરે મારણુ લદે મોતી; મનોહર
 તેંદવે નમે ઉપર માયે, મંડી જાગર મોતી. મનોહર ૧૬.
 સદીશિ નિમદ કરવા કારણ. મિદુ દિસ મુમદ ૧૨વા; મનોહર
 જગિ રાજકુંવર મયો તસ રીપન, રાજા સુમદ અર્ધતા; મનોહર ૧૭.
 એલે અપર પદ્માનિ અવમા, કાટ અણી નિસિ ખડખડ; મનોહર
 નસમતી જાડી વેલડી પડર, સુતાં તસ તનુ અડકાં. મનોહર ૧૮.
 રિખને વેચ મયો તસ દુર, આનદ પૂરે ઉડિ; મનોહર
 કુંવરને જોયો પલુ નરિ દીડા, તવ જગ કરતા પડી. મનોહર ૧૯.
 જગ પદ દિર ધરે પુરમાં રિસતાં, પ્રગુર વેગ કાગી. મનોહર
 સદીશી જાડી સુમટે જાડી, જાડીખાને જાડી. મનોહર ૨૦.
 તસ પડે કર જાડી પ્રખરે, રાજ દુરે આજી. મનોહર
 કાટ કહે રાજા મંડી ઝાડી, પેલનિ પુરમાં જાડી. મનોહર ૨૧.
 આનિ સુદર વેલ જહાં નુચ, ચિતે ન મંડી દુષ્ટ; મનોહર
 નસ પદારિ નસ જોડી, જસ મંડુર પ્રજા. મનોહર ૨૨.
 જા કલે તાનદુ નદિ મંડી, નાંદે દેડતી મેદો; મનોહર
 જામ રિદે જગ કરતા કર, હર જગ્યાં જાડેલી. મનોહર ૨૩.
 દર નિદને જગ જાડી આજીર, કુખ કરે જાડી અજીર; મનોહર

દહાસમે આવત હુધ કલકી, લોકે સાચિલિ જાણી. મનોહર ૨૪.
 વળી તુમ સંઘવ બેળો ટગશે, નિલે મુજ ધીરજ કરાવો; મનોહર ૨૫.
 દુકર ધીજ કરે રવિ સાખે, અગ્નિ જુજાં મિલાવો. મનોહર ૨૫.
 રાય હુકમ જાટ પન્નમ લેવા, ફરતા પુર વન જાવે; મનોહર ૨૬.
 કાકાનાડી ન્યાયે મઠ કનેતા, તેડ જ પન્નમ લાવે. મનોહર ૨૬.
 હાદેવ સમરી સા ઘટમાં, કર ધરિ નામ નિકાળે; મનોહર ૨૭.
 પ્રભ માળા પડે કંઠે પત્તાં, ટોંગે યામ નિકાળે. મનોહર ૨૭.
 ચિત ચિત્તા સા ચંકા જરાણી, દોરો દૂર કરંતી; મનોહર ૨૮.
 નૃપસુત મગદંબો સહુ જન દેખે, અગ્ર પડકર ગી કાંતિ. મનોહર ૨૮.
 નિસમય પામી શ્રુપતિ પૂજે, એકાંતે રાય લાગી; મનોહર ૨૯.
 પાય હખાન્યા તવ તે મિહુએ, માચી વાત સુણારી. મનોહર ૨૯.
 રાય વિચારી શેઠ તેડાવી, મોકલ નિશક વધાવી; મનોહર ૩૦.
 પદ્માવતિ કરી આહા નિજ ધર, લાગ્યા નૃપ પંચુણી. મનોહર ૩૦.
 ચંદ્રશેખરને રાસ રસાળે, ચોથે ખંડ વિજાણી; મનોહર ૩૧.
 અગીઆરમી ઢાળે શુભચીરે, દેવગિ પરકારી. મનોહર ૩૧.

ધત.

સુગજ જગ વિહગમ યંધન ॥ દાશેદિવાકરયોઃ પ્રહવીડનં ।
 મતિમતાં ચ નિરીક્ષ દરિદ્રતાં ॥ વિધિરહો ચલયાનતુમે મતિઃ ॥૧॥

દોહર ૨૬.

વીરસેનને નૃ. કહે, નિસુણ્ણ સુદર્શન વાત;
 ચિનથી ચિંતા ખરિદરો, જો વંછો સુખ સાત. ૧.
 નારી સુરીયા લાવશું, જોઈ જાત શુનિયાન;
 સુખ વિલસો ધરમાં રહી, ન કદા દુઃખ ઉતપાન. ૨.
 એલે અવસર એક આવિયો નેમિત્તક સિરદાર;
 સોક દેવ અભિધાન તસ, યાન રતન ભંડાર. ૩.
 પૂરવંધર પરમાદ્યી, પડિ ગૃહી વેસ ધરંત;
 રતિ નિમિત્ત બળે કરી, નહિ શુન ધન વિશુષંત. ૪.

રત્નજ્વલામાં આલિંગે, નૃપ દિગ્ધિ આદરમાનઃ
સાગી સાગથી લે, પામે જન જન માન
જૂથિ પૂઠે તેડને, અમ મંત્રીની નરઃ
એવની સાથે રથ ચડી, ચર કાંઈ કરી ભરવાર.
કિલે દેશે જઈ તે રહી, સગા કહે તે વાતઃ
તે ગુપ્ત વિદ્યા છે ખરી, દાસી સંયમ વાન.

કાગ ૧૨ મી.

(વળાપાદ્ય જામ્યા પાડી રે—એ રથ.)

સાગી સાગ લિંગોપચારે, સુગ નમર કરી નિરધારઃ
નિષ્પ્રીતિથી જલે સાંભળે રે, કુલદા રાજાગી નાર રે. કુલદા ૧.
નષ તદ જગ ઉમી રહી રે, વન તરથી લેઈ કુલઃ
નષ જગ દેવી વધારીને રે, જલે માન હજી અનુગ રે. જલે ૨.
વસન્ધુ મુખ પીઠાચનું રે, મં ગુપ્ત સામે કુલે દરઃ
એવિંદ્યું ગુપ્ત સાનિધિ રે, મુખ વિદ્યસીધું ભરપૂર રે. મુખ ૩.
અમ કહો વંદને તણ રે, રથ એવી અભયે લેઈઃ
જનુર તીર તરકસ મદિ રે, એવિંદ્યુર ગુરુએ અલેષ રે. એવિંદ્ય ૪.
દાસ્ય દિગ્ધિ જલે આગંતા રે, પશુ તેડ જ આદરી મળારઃ
વા તરે દેડે જીતરી રે, તરે રજા કરત આદાર રે. વન ૫.
સાધ્યા પદી રજાવી રથા રે, રથ સુગી રાજાગી નારઃ
તલ વિદ્યું દિગ્ધિ એવી ભરે રે, એવિંદ્યુર લેઈ તરવાર રે. એવિંદ્ય ૬.
મખ નિહિ નિહાં મિલગી રે, પદી પાદ કરી પ્રિયપાદઃ
રથ વિદ્યું દિગ્ધિ પીટી વન્ધા રે, નાસવાનો નદિ કાંઈ ધાટ રે. નાસવાનો ૭.
એવિંદ્ય નાહો અગ્રણે રે, રથ વાળી મથા બોલ નેહઃ
રજાગી સા રેખાને રે, કરી પશ્ચિમીને એટ રે. કરી ૮.
જૂથ અભયે સદુ એવે રે, રહિ રેખા અગ્રણી તેહઃ
પરિવનિ કહે શી રજા રે, ગુમે રત્નજ્વલી પદી નેહ રે. ગુમે ૯.
પરિવનિ ધર સા રહિ રે, દિન રેતા પદી અભયઃ
અગ્ર દિન તલ ધર આલિંગે રે, નિહાવરવે એવિંદ્ય રે. નિહાવ ૧૦.

ધન:

ગુણિનિ સુલનિદાનં, દુરિયતાનાં વિનાદે;
થયન્દ્રહયહારી, મન્મથ: સામદ્રુતઃ
રણરણરૂપિ ધનન: ધનનમ: રામિનીનાં;
જયતિ જગતિ ભાર: પંકજચોપચેદ: ॥ ૧ ॥
પૂર્વં ચાસિ.

૧૩ મહેર મીન સાંભળી રે, રોનાં વિન રેખુ રે તાન- પુણી ૨૫.
લગરી નહ તરી કા મધ રે; પુણી જગાન પોણી પાડ રે.
રોની પોણીને મિત્રી મધ રે, મહે મરણ મરો કરનાર;
વિન રાખે પ્રમને થરી રે, હવે આ કાવ પું આપ રે. હવે ૨૧.
પોણી કહે સવ તે મધુ રે, પલુ કું પું પંચુગ રે;
મંત આર હો શમિતી રે, પંચુગ નરણુ મી નેહ રે. પંચુગ ૨૨.
રોનાં આપન આજિ સિધિ રે, પડે ગુજ રોની લીલનંત;
કા કહે મુજ રેખાને રે, ખરુ ન હો મન ચિંત રે. ખરુ ૨૩.
તે પડે પ્રમને હિર થરી રે, મામ નર જાનું મહારાજ;
મહેર મીને યો રીજરી રે, તણ લાજ ત્યાં મીડું રાજ રે. તણ ૨૪.
નવન વચન રૂપ રોનીને રે, પોણીએ જાણે રે હાથ;
કા મહે મુજ કાખે હરી રે, મુજ મળિયા મિલેલા નાથ રે. મુજ ૨૫.
જગ લ.વો દુખો મહો રે, અમલોથી જડન વિષય;
પ્રમણું જગ જરી લવિને રે, સિધિ હવે રાખાણી તુહરે. સિધે ૨૬.
તણ પોણી કુશલ સિધિ રે, રોન રોલણ મિત્ર સિધિ;
મર નવન મેયાં હરી રે, રોન ખાન વિધિ ઉત્તરે રે. રોન ૨૭.
પંચ વાજ ખરો મધ રે, પડે કાલો કાલન કાલ;
મહે મેઘાડી રોનીને રે, હિર હરે મેઘ જો રે. હિર ૨૮.
મામ નર જાનું મરે રે, નરણુ મરે રે મીડું;
રોનાં મરે મરે સિધિ રે, અમલોથી જાણે રે. અમલ ૨૯.
રોની મુજ પોણી જાણે રે, રોની મરે મરે મરે;
કાંવે સિધિ રોનાં કરે રે, રોનાં મરે મરે મરે રે. રોનાં ૩૦.
સિધિને રૂપ મરે મરે રે, રોનાં મરે મરે મરે.

श्रीमान् वीरविजयल. — चंद्रशेखर.

શ્રીમાન ગોરાધામજી
મનપિતારી સર્વથી અગ્રિય અધિકારી.
નારી આદેશી નર દરેણી પાસે દહેઃ
રમણને રાખે કાલ કલકલ કાલિ કલે.
તે પાનિ રાખે કાલ પાનિ વાલે નિલે.
અર રમણીયો મનો કુલ પામી પલે,
માદરે નકુ નારી નદિ જિજ્ઞાસુલે;
કલિ પદે વેશવ રમે રામ વાલિયે,
નિલે સમે જુવને આરી વોલે ધારીયે.
સિર ધરિ જાલે વોલી વોલે અધિયારે,
માન રોમી તાલ અમે દંડાં લાલિયારે;
અમ રોનાં સા આરી રોપણી મુ પદે,
નરમતા મીન રામ મંદુર કો કો
મંત્રી કો નુખને નિમિત્તિયે ને સ્ત્રી.
રોમી નમરે વાન કો આ સમુખ રહે;
અસ્તિ આશરે શરિ મુ કાલખી સરી,
શરિ રામ શરિ રામુખ નિલે કો કાલખી સરી.
રામ રહેણું પતુને કિર પરી કિષ રહે,
પતુ તલે કરનાર અવર કિષ ના રહે
સા વરે પત્ની સામે ને પાનરે તિયે.
કું રે જાલી તેલે રેવ શરીને માનીયે.
પનિવત્ત વન પત્તે ન સિયું કું કાલ
પત્તિયે કલિયે કલિયે નમુ કલિયે.
લિલિય વિશ્વલ રોમી કો મુખ નેદરી.
સાધન નરપનિને પદ નરી ન કલિયે.
અધને જાલી અવરુ નમર ન કું કું.
અધનું પદ ઉચ્ચત્ત કિષ નેડું કું.
અધન વલન અવરુ તે કલે રામી.
અધ અધન રોમી વોલે મદાતી.

તાપસી સાસતી પાત્રતી વરસક્ષણ સતી,
 મનકવની કન્યુ નામ અનિ રૂપે કરિ;
 આઠ વરસની થઈ મનિક્ષિ જિન સારથ,
 તાવે સનેહે સિખાવી કળા ચોસક મુદા,
 પદ્મકે તિથા સધાવી સોતન જટી ચાપિયા,
 નિજ પડે યુર ગ્રેવિંદ સરમ સધાનિયા;
 કુલપનિ સ્વર્ણ જટી પુકે તપસીને પાગનાં,
 પદ્મકે બેસી અડસક નિરથ વંદતા.
 યોવન વધ પામી નિજ પુત્રો દેખતાં,
 સમવર જોવા પદ્મકે બેસી મહેબતા;
 ક્ષિત્ર દિન યોગે રાજકુમારને નોંધને,
 આઝ્યા પદ્મકે બેસી સુખર રૂપ સેવને,
 દેખી ભવ લલિ તાપસ નાસે દશી દિસે,
 કંતીયે જુમી સખીને સરવને વિપસે;
 દેહ સગપ કીયો મુજ દુગર નિરજરે,
 પર્મ તપનો ભણુ આવે તો સજ કરે.
 વાંચી વિચારે પર્મભણુ કે નહિ અથ સમા,
 મંત્ર જાંત્ર અમે કિધાં પશુ નિલવખર્મા;
 સોમત સાંખ્ય બિગાવ સવે નિપૂજ વધ,
 ખણ વને રૂપ તાપસ પાસે સવે મવા
 તેહ વિજાંતે નિદાગિ કહે તિન આપમે,
 આપમે તાનિયે તે ક્ષે રૂપને અપવમે;
 અજિયે તાપસ સોને ભાગે કાર્પિયા,
 અજમ વાસર અજમ તમે પશુ અર્પિયા
 કુલપનિ રૂપ કરણ જો દલિ દુધ કરે,
 તો કરે ક્ષે ઉપચાર કાર્પિ ન નિકરે;
 ક્ષેયે ખડે દગ રક્ત્ય ક્ષે તેરમ,
 થી દુખારિ તિરેડી સખાને વિન મજ

૧૮.

૧૯.

૨૦.

૨૧.

૨૨.

૨૩.

૨૪.

શીમાનુ બીરવિજયભટ્ટ.—ચંદ્રચોખર. દોહાકાંત. ૧ મહાપ્રાસાદ ૩૬૩

પૂરે કુંવર તેહને, જાતનાં ઘુમે કિલ્લે હેત;
નામ હાથ ઘુમે કુલ્લ ઘે, સુણી સા ક્ષેપ પડેત. ૧૪.

હાગ ૧૪ મી.

(એક કબીલા નાંના કુંવર ઉલ્લેખે—એ દોહા.)

૧. રંગ રહોલા રસિયા સલ્લ કીડ પાન ને,
દેલ ચિરેલ કુલ્લ કસ્તર દિન રત્ન ને;
જલુ દિખવતે ગુલાબી જલુ' કિમ પાડુ' ને.
૨. કુંવર કહે સલ્લ હેલ હાથીની નાર ને,
કારણ કિલ્લે પડપડ નરિ જલ્લે મથાર ને;
કામ ચિરી દિધાવલ જમ જલુ' ઘણું ને.
૩. જલુ' ઘણું તે પાવન નાંવન જાતનાં ને,
મુદરપણે કારિ સુરસર ચેલ નિદાગ્ય ને;
મનુવેલ વિદાપર સાધક કિમ મારિયો ને.
૪. મારો તે મેં જલ્લે ખેડને ચેર ને,
નારિ હરિ તલ સુણિયો કિલ્લે જોર ને;
મુશ્કરનાં મયો સાધે ન તલ નારિને ને.
૫. ક્ષેપ નારીયો કા' વિદાપર સાવે ને,
કાલિ જલુ' જમ છે પલ નાર ઘોડાવે ને;
સરખલુ વિલ નરખલ હલ્લિ પાવલ કિયો ને.
૬. પાપ ન દોવે હલ્લતાને ને હલ્લિયો ને,
મુજ પડણી તે નરિયું સરખલુ મલ્લિયો ને;
પશુ પખી પશુ નારી પામલ નરી ખમે ને.
૭. નરી ખમે તે નેહને કિલ્લે જ નરી ને,
તમે જલુ' પડણી મયોજમ વિસારી ને;
તેહમાં મહ કિલ્લે તે સંભારવો નરી થરે ને.
૮. નરી થરે તે દિને થર નહિ ખેડ ને,
સતીયો જાણી નારિલ કામચાલ ને;
કિલ્લે રીસાઈ અપાવે તલ કું કારણે ને.

- વિજયી પુત્રે મળેલ સ્વકાર ભેઃ
 પુત્ર ભુભારી નારી કુમારી નરિ ડે ભે. ૧૮.
 નરિ ડે દુમ સરખા નિર્લભ ભન ભે.
 વિષ્ણુ અપરાધે દુષ્ટો થઈ સુત્રી નાન ભેઃ
 થાન ઠેરો દો સંઘર્ષી ટંગિયે અપો ભે. ૧૯.
 અપો થયા વધુના વન ખંડ મહાર ભે.
 દિગ્ધી તા સદર્શન વર નરવાર ભેઃ
 મેં બાહુનું વિદ્યાર કાલ વિહરી મરે ભે. ૨૦.
 વિહરિયો તે શરી કિમ સેવા નાયે ભે.
 મહિ રવળે બહિ ખડક અમુચ સુલભે ભેઃ
 સ્વામિ ક્રિષ્ણ રહેલો ક્રિષ્ણ નરિ ચિંતનુ ભે. ૨૧.
 ચિંતનુ ભેડું વલ્લ નાન દિગ્ધી કાલ ભે.
 કિંમ ખડકને માર વહિયા ભોઈ ભેઃ
 વંદનું મુગ કાંઈ સાધક કીર મનું ભે. ૨૨.
 મનું અમારું ન મનું તમારું કાંઈ ભે.
 વાલુ લેલ મરે મરી વરજાવ તાંઈ ભે.
 મનુ દુમ ચિત્તાં નરિ કાંઈ પરિવ્રજાભે. ૨૩.
 તાપ કિંદાવ મરે મુખ વધન્યાવ ભે.
 વિષ્ણુ અપરાધી મારી કોઈ વ.વ ભે.
 ચિંતા કળ કી તે બાહે કેવળી ભે. ૨૪.
 કેવળી તિલ સર્વ પાદચ્છ કલે ભે.
 મનુ લેલ કાલ મરે તે પાળ નરે ભે.
 અપકરેડારી થાન સુત્રો કાલ કુર્ ભે. ૨૫.
 કુર્ એ નાનું કાલ મરે કિંદિવારે ભે.
 મનુ નથી વાંઝ અમારે ચિત્ત નિદાને ભે.
 કુલ મુક કીર મારી વે ન કાનું ભે. ૨૬.
 રાખું વે નથી દુષ્ટનું ચિત્ત કામે ભે.
 કાલી કુલ સમાઈ વલ્લ વિદેભે ભે.

શ્રીમાન્વીરવિજયલ.—ચંદ્રશેખર.

વિજયી પુટે વર્તારવ કલાત્ર ભેઃ
 પુરુષ ભુખારી નારી કુમારી નરિ ડે ભે.
 નરિ ડે હુમ કરખા નિર્વિ ભવન ભે.
 નિજ ભખારિ દરવેઃ કષ્ટ કાપી નાન ભે.
 વાન કહેલે તે સંકલ્પી દર્શિવે ભણિ ભે.
 ભણે વધા વધુના વન ખંડ વહાર ભે.
 રિપી તા કલકલિ વા વરના ભે.
 મેં ભણુનું વિજયાર કેતું વિજયી વધે ભે.
 વિજયિયે તે શરી કિમ મેલ નાવે ભે.
 મણિ ભણે ભરિ ખાવ ભણુલ હુદાવે ભે.
 ભણિ ભણે રહેપી ભિલ નરિ વિજયુ ભે.
 ભિંતનું ભેડું વજુ નાવ રિપી કેતું ભે.
 કેતું ખાવને જર વરિયે ભેડું ભે.
 વંકેડું મુગ કાંચં કાચક કોરે વજુ ભે.
 વજુ ભણારું ન વજુ તલારું કાં ભે.
 વજુ વેલ વધે જરી વાજવ નાં ભે.
 જા હુમ વિજયી નરિ કાં વરિયે ભે.
 વજુ ભેડવ વધે મુગ વધારવ ભે.
 નિજ ભણારી કાં ભેડું વજુ ભે.
 વિંતુ કાચ હી તે ભણે રેવળી ભે.
 રેવળી રિપી કાં ખાવક કહે ભે.
 જા રેવ કાં વધ તે વજુ વરે ભે.
 વજુવરેવતે વાન હુદાવે ભેડું ભે.
 હુડું મેં વજુનું કાચ કહે કાંવિયાર ભે.
 જા વજી વંકે ભણે ભેડવ ભેડવે ભે.
 વજુ મુગ કાં ભેડું વેલ ન વજુ ભે.
 ર.જાં વેલ નરિ હુમકું વિજ હુદાવે ભે.
 ભેડું હુદાવે વજી વજુ ભેડવે ભે.

- કારણ વસિ મધુના નરિવ કનાર ને,
 તમે મથાંતાં તિહાં વન ખેડે મનર ને;
 વંચ જાળમાં વિદ્યા સાંધક કિમ દુરયો ને. ૬.
 કીમ દુરયો પૂડો હો જીજી વાર ને,
 પારકી વાને રસિયા સદુ સંસાર ને;
 પરનરની વાતોરે સતિયો નવિ કરે ને. ૧૦.
 નવિ કરે સતિયો પરનરનો સંમ ને,
 નજર મિલાવે મતનો યાચે જામ ને;
 લીંબની વાત કરે મુખ કડુઓ નવિ કુવે ને. ૧૧.
 હોવે દુમ અણુમમતો અમ ઉપદેશ ને,
 જાણું કંઈક સમપણ સામે વિશેષ ને;
 પમ તમ જગતા વિશુ કે નવિ પૂછે થાતું ને. ૧૨.
 થાતું પાકારે નિજ ધર જગતાં દેખી ને,
 પરધર જગતે પથે જોવે ઉવખી ને;
 સમપણ અંતર કાઢે દુમને પૂઠિએ ને. ૧૩.
 પૂછે જામે તો ઉતર તમને દેશું ને,
 પણ બોલો દુમ સમપણ શું છે એકશું ને;
 જે અંતરનો ધા સાગ્યે દુમને આતિ ને. ૧૪.
 અનિશે જન્મથી એશું રામ ધરાવ ને;
 અકમલોદરિ બાળે બે બાધિવ યાવ ને;
 માઠી જાવા કાષ્ઠ કહો કિમ વિસરે ને. ૧૫.
 વિસરે નહિ પણ પુણ્ય આતિ સ્ત્રી વેગાને,
 એકલર્થ દેશું ને જોર જોરેલાં ને;
 કુળવતિ નારિને કહેવન છે એ કારણે ને. ૧૬.
 કારણે ચાલ્યાં જામે સારી રાત ને;
 વિદ્યાચારણ મુનિ પણ રાતે જાન ને;
 ખેચરી નિજળી દરતાં કુણ વારી કહે ને. ૧૭.
 વારી કહે એક નારિને કારણ ને,

श्रीमान् पीरविजयल. — चंद्रशेखर.

વિજળી પુઠે ગર્ભસે સ્તનાર બેઃ
 પુણ સુખારી નરી પુખારી નરિ, જે બે
 નરિ એ દુઃખ સારખા નિર્લેખ બેઃ
 સિલ્લ અપારાધે હણેયે સહ કરી નાં બેઃ
 પાન શ્લેષે લે સંકલ્પથી ટલિયે અધે બે
 અધે મથા વધુના વન ખંડે યજ્ઞર બે
 ટિપી તરે સ્વર્ગનિ વર તરવાર બેઃ
 યે જલ્પુરું વિલ્પાર કેઈ વિઘ્નથી વધે બે
 નિહરિયે તે શરી કિંમ લેવા નાવે બે
 મધિ સત્તે બહિ ખાસ અમુચ સુધાવે બેઃ
 સત્તિ ક્રોધાં શ્લેષે કિંમ નરિ ચિંતાનું બે
 ચિંતાનું બેનું જય નાં દીપા દીપ બે
 સેલ ખાખને ધાર જલિયા બેઈ બેઃ
 વંદુરું મુગ શ્લેષાં સાધક કીર મુકું બે
 મુકું અધારું ન મુકું તમણું શેષ બે
 વડુ વેન મશે મરી પસાર તાંબ બેઃ
 જા દુઃખ ચિંતામાં નરિ શેષ પરિવ્રાજક બે
 દુઃખ દીપા વધે મુજ પથાપાથ બે
 સેલ અપારાધી માટી લેઈું થાપ બે
 રંગા રાગ હી તે જાણે કેવળી બે
 રાત્રી દીપા કરી પારખ થાવે બે
 કેવળ જાણે મથા તે પાખ નવે બેઃ
 શ્લેષેથી થાન હણે સ્તન શૂં બે
 એ નાનું કમ વધે કિંદિવાસ બે
 નથી વંદુ અધારે ચિત્ત નિહાળે બેઃ
 મુગ શ્લેષે મરી વેર ન રાખું બે
 વેર નથી દુઃખનું ચિત્ત સાખે બે
 કાન્ય સમી પાણુ નિશ્ચયે બે

શ્રીમાન વીરવિજયજી. — ચંદ્રશેખર.

અલગી મુખની સુંદી જોવા ધન ને,
 જળ નદી ચિત્તે ડાહ્યે તુમ ઉપધન ને;
 સર વણી સંભારી ઉપસમ ધારિયે ને.
 ધાર્યું અમે દણે નાંધવ પ્રવરણ ચોર ને,
 પાન સુઝો ભાંખેરે પડિયે ઘોર ને;
 મુઝ સહેને પીસે ખજ દણાએ સડાં ને.
 સારિરે દરખી ચોસડ જણની ટોળી ને.
 જન મુઝા સડુને પડિ મેળો મળી ને;
 દખે દિવાની ચંદણી જુની મઝ ને.
 જુની મઝ તે અપને સાગ વિરોધ ને,
 નમનવ મામ નમર દિઝા બહુ દેસ ને;
 સાતવ મેઝ બેઠાગિ બહુ વાગા કરી ને.
 જાગા કરી દો વાસે કરી મહારાજ ને,
 અમે જણ વાગા કરીને આઝાં આઝ ને;
 તુમ દરસન દેખીને મન વાંછત રુચ ને.
 ચોથે ખડે કાખી ચડેખી રાગ ને,
 કિંક કિંક મુઝા અંતર વચન રસાગ ને;
 મો દુશ્મનિ કુંવરી આરે કુંવર પડે ને.

કેદાર.

રતિમાળને કુંવર ભણે, નહિ આમ કિંક જ શમ;
 ખખર પડી કિંક અમતખી; આખા તાપસ મામ.
 વળી યુગ્મ વન મેલસમે, ત્રેકડ નવસે તપિ;
 કિંકણ પીડે કિંક તમે, નિકળી આખાં અધિ.
 કામોવ મહિ નિહિ, ચોસડ કરી જુવણગ;
 સ્તિયે નમિ વર માગતે, સુંદર ચપરમાગ.
 કનુકે ખડગદિકે સિવાં, વગતી વણુ વાંત;
 જાન્યું અમે નિજ મહિર, અવસરે મગણ સંત.
 કિંક કદિને તમે ધર વણાં, અમે મુઝા પારેડ;
 તે દિન મેળા કાપજે, તે દિન લખિન વિરોધ.

ચિત્તર નિનમે નમી તલ પાપ, મેં ચિત્ત જાતે પૂરીયો;	
ચિત્તર ચઠીનણી મુનિ યોગ, કાજી કરી ઉપરેઠીયો;	૧૪.
ચિત્તર મુનિ જાણે સાંભળ વચ્ચ, ચંદ્રીખર નૃપમુનિ જાણે;	
ચિત્તર પીંગી પાળ ચલ દેખ, દેવ અટકે સરોવર ગયો.	૧૫.
ચિત્તર નિશ્ચય ત્ય તમે નિર્દ, લેવે અચળ જાણ કરી;	
ચિત્તર જાણે દેખે તાલ, પ્રેમા સુખદ ખેટ ખેમરી.	૧૬.
ચિત્તર રાજગી વિનિ તાલ, સઘે ગયા દુરમે મરી;	
ચિત્તર પૂર્વે કરી રવા ખેટ રજીમાં મિત્રેસ કનક પરી.	૧૭.
ચિત્તર આખા કુંજર દોષ રાવ, નિર્દા યોગ્ય તે નિ યોગ્ય;	
ચિત્તર કનક હસીં જનીલ, પાણી વેનાય મિરિ ગયા.	૧૮.
ચિત્તર નડીસર વર કોષ, મેર પ્રમુખ નાનિ આચરી;	
ચિત્તર પુનરાપિ તીરથ પચે, સપત્તિખર પાપ કરી.	૧૯.
ચિત્તર જાણે જાણે રાવ, પુત્રો રાનિ પ્રાપ્તિ મુદ્દરી;	
ચિત્તર પાણીયા પરી મેલ, સારેવીયે યોગ્ય કરી.	૨૦.
ચિત્તર તાપસવિદ્યા સિદ્ધ, કરમ ઉત્તર સાધક જવા;	
ચિત્તર કીરવાળ વલ કોષ, તાપસ મામે પડે ગયા.	૨૧.
ચિત્તર કુળપતિ સુર રાવ, દેખી કાજી જાણે પરી;	
ચિત્તર ભોળી જાણે તાલ, કુળપતિને રૂપે કરી.	૨૨.
ચિત્તર રાજ રાજી સાથ, પેરાને તાપસ કર્યો.	
ચિત્તર રાજી સમર્થ તાલ, પુરી સુધા જાણે થયો.	૨૩.
ચિત્તર તે કુળપતિ નિજ રૂપ, રેણ રાવ વધે પાણી;	
ચિત્તર મિત્ર રંભા દુષ્ટ, પૂરી કહી રેણવ પડ્યો.	૨૪.
ચિત્તર કુંજરને તાપી મેલ, કીરવાળે પાણીને;	
ચિત્તર સુદર મારિ દોષ, અલન મિત્રેસ પાણી.	૨૫.
ચિત્તર કનકવતીને મેલ, મેરે રવા રજાં કરી;	
ચિત્તર મુનિ મુખ સાંભળી વાન, આરી કહી દીપ્તવતી.	૨૬.
ચિત્તર દેખી દુષ્ટ મુખ ચાલ, કુળપતિ રાજ દુરે દલ્હા;	
ચિત્તર અમિતે વરમળ કિં, મુખપત્તિ વલ દલ્હા.	૨૭.

શ્રીમાન્ વીરવિજયજી.—ચંદ્રશેખર.

૧૬૨ તિને નથી તલ પાપ, મેં સિન જાતને પૂજી
 ૧૬૨ ચંદ્રેશ્વરી મુનિ જી, કામ્યા કરી ઉપદેશીયે
 ૧૬૨ મુનિ જાણે સમિત વચ્ચે, ચંદ્રશેખર દુષ્કૃત જાણે
 ૧૬૨ પીંગી પાલ ચલ દેખ, દેવ અટકિ સરોવર મરે
 ૧૬૨ નિહા તાર તમે નિદ, સેવે અયગ્ન ડાવા કરી
 ૧૬૨ જામો દેખે તામ, ગ્રેષ્ઠા મુમદ એટ યેમરી
 ૧૬૨ કામ્યાની વિનિ તામ, સ.શે મથા દુરમે ચરી
 ૧૬૨ પૂર્વે કરી રથા એટ રજુમા પ્રેરેલ કનક પડી
 ૧૬૨ આખા કુંવર સેવ રામ, નિહાં જીજીવ તે દિન કીધ
 ૧૬૨ કન્યા છોડે છત્રીય, પાશુની વેનાત્ત શિરિ મથ
 ૧૬૨ નદીકર પર કીધ, મેરે પ્રમુખ નાનિ આચરી
 ૧૬૨ પુત્રપિતી તીરથ પચ, સમપદિખર કથા કરી
 ૧૬૨ જામુર જામરથ રામ, પુત્રાં રાનિ પ્રાંતિ કુંદરી
 ૧૬૨ પાશુઆ પરી નેહ, દુરદેશીય જીજીવ કરી
 ૧૬૨ તાપસવિદ્ય સિધ, કામ્ય ઉત્તર કાપર જામ
 ૧૬૨ કુંવરથ વચ કીધ, તાપસ ચામે પડે મથ
 ૧૬૨ કુંવરનિ સુર રથ, દેખી કામ્યા નદુ પડી
 ૧૬૨ કોઈથી નગરાં નાથ, કુંવરનિને રૂપે કરી
 ૧૬૨ રામ રામુ કામ્ય પેરાને તાપસ જાણે
 ૧૬૨ રજુ કામ્યા તજી, પુત્રી દીપાઃ જનમ જાણે
 ૧૬૨ તે કુંવરનિ નિજ રથ દેવ રામ વચો મરે
 ૧૬૨ મિત્ર રથા દુષ્કૃત પુત્રી જાણે રામ વચો
 ૧૬૨ કુંવરને તીથી નેહ, કુંવરને પાશુરને
 ૧૬૨ દુર મરિત તીધ, અકન વિરજી પુત્રે
 ૧૬૨ કામ્યાને નેહ, રેદે રથા રકથાં જાણે
 ૧૬૨ મુનિ મુખ સંકટી વાન, અપી જાણે કુંવર
 ૧૬૨ દેખી દુષ્કૃત મુખ ચલ, કુંવર રામ દે રામ
 ૧૬૨ અવિધે વચ્ચે રિધ, કુંવર આ વચ્ચે

એક દિન સા સુખજીવણી, કુંવરને કહે પરિ પ્રેમઃ	
શત્રુ પદે સસરા રહે, નવી ઉણપો કેમ.	૨.
વગરું જાં પે કુંવર તે, મ પદો દુઃખ ભયારઃ	
હરિમગ નિગ પર આવરી, મણિયુગ જમ દરગાર.	૩.
કુંવરે શિખાતી મોહમો, દૂન મયો તેણી વારઃ	
તેજપુરે મણિયુગ નુષ, પાસે કરત ઉચાર.	૪.
નુસાર જસ કીરણી કરે, કિમરી જસ યજ્ઞ માયઃ	
જૂમર ખેમર તુમ સમ, પ્રણમે જોદના પાપ.	૫.
હરિમગની આ કન્ધકા, ઉપન રાજકુમારીઃ	
ભીષ્મને વરી જોદને, તેજે કિરણ દળારી.	૬.
શીતગવાએ ચંદ્ર સમ, ચંદ્રશેખર તસ નામઃ	
નિજે મુખને હદાં મોહમો, કરણ તુમાર કામ.	૭.
હરિમગ રાખને તેરીને, તુમે આમે મુગ સાથઃ	
ચંદ્રશેખર ચરણે નમો, તુમે પશુ યારયો સનાથ.	૮.
સાંભળી મણિયુગ ગોપિયો, બોલ્યોપરી અભિમતઃ	
બાલ મને તુમ મોહમો, ચંદ્રશેખર નારાલ.	૯.
નહ વિદ શં કરતો રૂરે, જાણું બસે એ શાનઃ	
પશુ હવે કાંકવા હર્ષમયો, આગુ મરણ નિરાન.	૧૦.
દુનને દણ્યો નરી પટે, નિજે તુ જ મુખમગ્ધઃ	
જોદતુ આવે નજરમાં, તેણુ જોદલ્યો ત્યાંદે.	૧૧.
પાઉં આતી દૂન તે, કુંવરને વાન કરનઃ	
કાને કડુઆ તે મુણી, મૈત્ર સગ મેમત.	૧૨.
સસરા સગા નિદુ મત્યા, ત્રિઃ અંગાદિજિ સમેઃ	
દિવ્ય જુમો તદની વરે, જાં દીએ નંજુ ઉત્તમે.	૧૩.

ધનઃ

સા સેમાશોદિણી મામ. ચણાશોદિગંજીઃ (૨૧૮૦૦) ॥ ૬૫૪૦૦
રથાષ્ટ્રમયો હયંસ્થિતઃ. ૧૯૬૨૦૦ પંચાંગ ૧૮૮૦૦૦ પદ્માત્મિઃ ૧૪.

- સેદિદ્દી એક સૈન્ય, દાસી દાસ પરિકર વગી હો લાગ; સાહેવાં. ૧.
- કલે દામે દામ, ખેચર એકદસ દાસીયા હો લાગ; સાહેવાં.
- મુંદરીને મામ, મેલબો બૂચર નરિયા હો લાગ; સાહેવાં. ૭.
- પે કુંવર મગંત, ગવુજ વિમાને પરિવર્યો હો લાગ; સાહેવાં.
- મુરે આવંત, જમમુંદરી મેલો ક્યોં હો લાગ; સાહેવાં. ૮.
- નિજ સૈન્યે મગંત, રતિમુંદરી ગારે ગવુ હો લાગ; સાહેવાં.
- પણ તિહાં રાજ, બેલજાં કરિ નમનાં સવુ હો લાગ; સાહેવાં. ૯.
- રે વિસરણ ત્યારે, વિશેષ્યા કાલી ધરે હો લાગ; સાહેવાં.
- રાજ રાજ સમેત, મગંતા સરિ અંગરે હો લાગ; સાહેવાં. ૧૦.
- દી વન પામત, વધમણી નુપને મહ હો લાગ; સાહેવાં.
- દસેન મુરિન નરેસ, ગામ્યા સવુ ઉંચક વધ હો લાગ; સાહેવાં. ૧૧.
- નમના નમના પાલ, બૂનજ કુંવર જિનરી હો લાગ; સાહેવાં.
- પરી વાજુચી તામ, લજુચારી કરી મુરપુરી હો લાગ; સાહેવાં. ૧૨.
- નવની નિજ મામ, પ્રથમ પ્રિયા મુલુમુદરી હો લાગ; સાહેવાં.
- શેષ્યા વિમે તાલ, રેન જુજુ પેટી ભરી હો લાગ; સાહેવાં. ૧૩.
- બ મનલી મેદેલ, મેશેષ્યા મહ નિજ ધરે હો લાગ; સાહેવાં.
- જુચારી મગ રેન, મેલો પુર્યાં સંચરે હો લાગ; સાહેવાં. ૧૪.
- ત મહોમજવ સજ, રાગ ક્યેરીએ રીનરે હો લાગ; સાહેવાં.
- મર સવુ સજ, જમરને ધર ત્યારં હો લાગ; સાહેવાં. ૧૫.
- મતી મરજુ સરેજ, નમના કુંવર દરખાષાં હો લાગ; સાહેવાં.
- રને રે અરિયા, મગા ઠિર મુંગા કરે હો લાગ; સાહેવાં. ૧૬.
- કુરો પાલ પાત, સામુને પ્રથમ પ્રિયા તલે હો લાગ; સાહેવાં.
- વ નવ મેલ કરત, પથેની વન સગવ જાણે હો લાગ; સાહેવાં. ૧૭.
- મુ વદુને રે મેદેલ, સસરારીને વિસળ્યાં હો લાગ; સાહેવાં.
- ન સામર નિજ મેલ, સવે વધુને ટોનાં હો લાગ; સાહેવાં. ૧૮.
- પ્રિ નિજ પુત્રી સગલ, ખરસ પો જમરિને હો લાગ; સાહેવાં.
- સાદિક ગવુ માલ, સસરારામે ગવુ વિમે હો લાગ; સાહેવાં. ૧૯.
- પુરપરે મુખ વિગમંત, મેલો કાલ સમન્ય હો લાગ; સાહેવાં.

મેહની છાં જે છાંવા, ચિત્ર તે રત્ન સંસાર.	ચતુર. ૧.
સંસાર ચરમ જલધિ સમો, ચિત્ર મેહના વસતિ વિભેદ;	ચતુર.
જ્યેષ્ઠ જ્યેષ્ઠ યનિત તર, ચિત્ર એ જાવ રસના છેદ.	ચતુર. ૨.
નિઘામ નિર્મલ જોયથી, ચિત્ર વિગત પશુ જાત;	ચતુર.
નાસા નવન મુતિવિષ્ણુ જામો, ચિત્ર લલિત અગમનો પાન.	ચતુર. ૩.
જ્યેષ્ઠ તિરિ નારકી, ચિત્ર પરમર દુખિયા ઈન;	ચતુર.
વિગત દેવ મતી દેવની, ચિત્ર લેખ વિગત આધીન.	ચતુર. ૪.
દસ રૂપિયે મેહોલે, ચિત્ર લલિત માનવ અવતાર	ચતુર.
ત્રિંશ્રી મુપલના ન્યાયથી, ચિત્ર ચરમેદધિનો કરનાર.	ચતુર. ૫.
તેર મેહાદિક તરતર, ચિત્ર સમે વગિ ફરિ ભય;	ચતુર.
મુગ્ધ મિરા નો મોહનાં ચિત્ર કેવલ નવન દરાવ.	ચતુર. ૬.
જામિએ શર વધણાં મુગ્ધ ચિત્ર નવ રમજના થાય;	ચતુર.
મિથ્યા મધ શિવિય દુવે, ચિત્ર મેહનો છાં તે ભય.	ચતુર. ૭.
સમક્ષિત લક્ષણ દિશ પરી, ચિત્ર તાવ તરી દરસત.	ચતુર.
દેવ સરવ મન પેનામાં, ચિત્ર નિરતિ આરે ચંદન.	ચતુર. ૮.
દાન દિશાએ જોવાનાં, ચિત્ર દેવે દેવ તે પંથ;	ચતુર.
દેવ દેવ દિપદેવથી, ચિત્ર જાવડને નિમ્બ.	ચતુર. ૯.
દાન દિશા દિવ સાધને, ચિત્ર પશુ દિશા નિર્દોષ	ચતુર.
દમ્ય મુનીય અવધિ તલે, ચિત્ર આનિ પરતિ પેળ.	ચતુર. ૧૦.
નિમ્બ નગર દરાવ પરી, ચિત્ર પાને જે અવદાર	ચતુર.
સ્વચ્છેક મુખ અનુભવી, ચિત્ર પાને જાવડો પાર.	ચતુર. ૧૧.
દાન દિવજ તપ જાવડા, ચિત્ર પર્વના અવર પ્રકાર;	ચતુર.
તેદમાં મુખ્ય તે દાન છે, ચિત્ર દાન દાન અખર.	ચતુર. ૧૨.
દાનોપરોએ કેવળ, ચિત્ર દિવ સમવે સાકાર	ચતુર.
કર્મનો સ્વ દાને દુવે, ચિત્ર દાની વડી સંકાર.	ચતુર. ૧૩.
નવવિષ પૂન્ય મુદ્દસને, ચિત્ર જીવે જાવે વિચાર	ચતુર.
અદન વચન આરે કર્મ, ચિત્ર સંપદે અખર.	ચતુર. ૧૪.
નિમ્બ લલિત નંદન રાજવી, ચિત્ર દાન મુદ્દને દિવ	ચતુર.

પુત્રો ઘણ મુનિ સંદિપે, ચિત્રં ત્રિએ દિશા ધરી નેહ.	ચતુર. ૨૬.
દેવી ત્રીશોચ્ચ તે ચર્, ચિત્રં ચરણ ચિત્રપદ જોણ;	ચતુર.
કાકાંતર રાજ્ય ચરી, ચિત્રં ચંદ્રોખર તમે તેજ.	ચતુર. ૩૦.
મુણ્મુદરી સીમુંદરી, ચિત્રં મુખત ધારણી છવ;	ચતુર.
અંબકમાળા ખેચરી, ચિત્રં શ્રીચાવળીનો છવ.	ચતુર. ૩૧.
લખખી ને જામુંદરી, ચિત્રં બેહેનો રાત્રી પ્રીતિ દેણ;	ચતુર.
પનર પ્રભોતાર કરી, ચિત્રં ને તુમે પરપથા દેણ.	ચતુર. ૩૨.
કનકાવની તપસી મુગા, ચિત્રં ઘણ વિજ્ઞાનો છવ;	ચતુર.
દેખી તમે વન દિગ્દેવી, ચિત્રં લાગ્યો રાત્ર અતીત.	ચતુર. ૩૩.
પરમર દાનદારિક ચરી, ચિત્રં વિદ્યા રીતિ જાનવ;	ચતુર.
શુરમુખ મુદ્ગી સાને લગા, ચિત્રં જાતિસમગ્જી જાવ.	ચતુર. ૩૪.
એલે ખડે દાગ એહ, ચિત્રં એમણીસમી કહો ખાસ;	ચતુર.
ધી શુભવીર નરંદને, ચિત્રં પ્રચલ્લે દાનપ્રગણ.	ચતુર. ૩૫.

દાહરો.

એણીપેરે રોઈ રેછા, જામ રજા મુનિરાય;	
તામ નરેસર વિનવે, વિનવે પ્રજાખી પાલ.	૧.
ચરણ ધરણ યોગિ નહો, મુજને મુલો મદરાજ;	
હિતિત કરણ નિજેઉપદેશો, ગિતિ ચલીસીને કાજ.	૨.
રાખી કહે મુજ રાજવી, આ લવ ચરણ ન હંત;	
દાહરવિષ વન પાગતાં, વગી મુનિ દાન વિષેત.	૩.
દેવલોક દેશમે જાઓ, સકળ ધરમ સહકાર;	
નિજે પનર પટરાણીયો, તે જણ ત્યાંહાં અરતાર.	૪.
નર શુર અંતરે લવ કરી, સાતમે લવ સિવવસ;	
એણે સમે જૂમુંદરી કણે, જૂપને ધરી ઉગ્રાસ.	૫.
આ સંસાર દાનનને, નહિ મુખનો લવમેસ;	
મુનિ મુખિયા સંસારમે, ચિત વસ્યો ઉપદેશ.	૬.
હું નહિ રહું સંસારમે, આપો રાજ એણે દાન;	
સામુ રત્નચની તણ, અતિ એમ ઉચરાણ.	૭.

કાળ ૨૦ મી.

(સાહેવડિયાની દેશ.)

- ૭ સુકોમળ સપ્ત વયે, સુજો સુંદરી, સંયમ કીમ લેવાય ગુણ મંજરી.
 વદન મદન રસને કરી, સુજો લોહ ચળા ન ચાલ. ગુણ. ૧.
 કામી પાંખે ઉડું, સુજો ધરવો મેર ભાર; ગુણ.
 તરવો અંતીમ જાગનીપિ, સુજો તેદવા મદાનન ચાર. ગુણ. ૨.
 સંયમ અવસર જન ચરને, સુજો પુત્રાદિક પરિવાર; ગુણ.
 તમે અમે તવ લેહરું, સુજો સાથે સંયમ ભાર. ગુણ. ૩.
 મુગમુંદરી કહે સાસુને, સુજો કાળ જમે તનુ ઝાલ. ગુણ.
 કામ અણી જાગ મિંદુઓ, સુજો અંચળ નરનું આલ. ગુણ. ૪.
 મુખમાં વિપત કરે નહીં, સુજો સાચા સજ્જન નેહ; ગુણ.
 પંખી પખ વરણ સમે, સુજો મુંદર તર કરે ગેદ. ગુણ. ૫.
 સંબર વિજ નરિ સંચરે, સુજો પથે પચી મમાર; ગુણ.
 નેહિ તર મેળો પંખીનો, સુજો પ્રાન રમે દીસ ચાર. ગુણ. ૬.
 જેમ તીરથ મેળો મળે, સુજો જન વાણિજની ચાલ; ગુણ.
 કેઈ ટોટો કેઈ સામને, સુજો લેઈ લેઈ નિજ ધર જાલ. ગુણ. ૭.
 પંથ સિરે પચી મળે, સુજો કરે પરપર પ્રેમ; ગુણ.
 મની વને પ્રદ ઉઃ ચમે, સુજો નેહ નિવાહે કેમ. ગુણ. ૮.
 માન પિતા સુત જાંધવા, સુજો મેળો સ્ત્રી જરનાર; ગુણ.
 નદિ કેઈ કાળ્યો સમપણે, સુજો સ્વારથિયો સંસાર. ગુણ. ૯.
 જન ધર નારી રિમામણે, સુજો સજ્જન હરે સમસાન; ગુણ.
 ધવનનુ આખર એકતો, સુજો પરતવ જન નિદાન. ગુણ. ૧૦.
 સંસાર આપા કરમી, સુજો નિરુઆ વિજય નિકાર; ગુણ.
 જનમ જડા મરનુદિકે, સુજો સજ્જ નિઃ સસાર. ગુણ. ૧૧.
 મન જાણી કું હિમની, સુજો ભેળું સંયમ સાર; ગુણ.
 જાણવાને અવધાનતાં, સુજો કિનારે જન પાર. ગુણ. ૧૨.
 નિમવ સદી નૃપ સજ્જનના, સુજો મુર વંદી ધરજનવ; ગુણ.

શ્રીમાન્ વીરવિજયજી.—અંદરોખર.

નિરોધે જગ ભરીને, મુજોં દિશાનિરોધે કાણ
 મુખમુંદરી માન પિના, મુજોં તેણે નિહીયાર
 નિહિયાર વેગે ચાલ્યા, મુજોં સવલુ વરગ પરિચાર
 સેન સદિન તે ઉતાર્યા, મુજોં મેઝા નહીં ઉપાધાર
 પ્રગીયું મળ્યા મળ્યા, મુજોં રેની મોઝાને કંઠે
 મુખમુંદરી કંઠે માલને, મુજોં જ્યાં જ્યાં ડેરી સમજા
 ભવ ભવ સમવલુનદુ સ્થા, મુજોં માન્ય મના મીનવત
 માન પિના સમજાને, મુજોં જ્યારી સામુ પાસ
 જ્યારી મદોનુવ જનપદે, મુજોં નાચ પુલ પુખવાસ
 દિનિશ મુંદર રમી, મુજોં જાન વિવસ કોશર
 સામંત રોડ પદાવળી, મુજોં વલુમે ઇચ્છે નર
 જા પદારી કોઢવ કરી, મુજોં જ્યારી રાજપુવાર
 મેષામાઝરિયે કરે, મુજોં મુખમુંદરી સખુવાર
 દાસનોયી અપઠરા, મુજોં રાવે રીન ઉઠાર
 સામુ રેની કરે કરી, મુજોં મેઝા રે દિનિશ મરિ
 નદુ દિનિશમે પતવરી, મુજોં જગેમ મેઝાનવેષ
 જાટ મેઝા જાણ્ય મેઝા, મુજોં રોડ જુમે રેઝેસ
 જાન કરી ઉપરસજીની, મુજોં કંઠે રહે રોડ નર
 બેઢરી રોડ કમર કરે, મુજોં કોઈ જારીયા કર
 રાજુ કમર જાન કરીયે, મુજોં કોઈ કરીયિયન
 રોડ જાન જારીયા, મુજોં રોડી રાસ મેઝા
 કંઠે રોડ જારીયા, મુજોં કમર મેઝા ને પસ
 રુમી રાજ મેઝા, મુજોં કમર ને પસ
 રિજ રાજ રોડી કરે, મુજોં રોડ રોડ નર
 રોડી રાજ રાજ, મુજોં રોડી રાજ રોડ
 રોડી રાજ રાજ, મુજોં જાન જાન કરે
 રોડી રાજ રાજ રાજ, મુજોં જાન જાન કરે
 રોડી રાજ રોડી, મુજોં રાજ રાજ કરે

પગ પગ ગૂડી ઉછળે, મુજોઁ બીરૂં પહોં જાય.	મુજુ. ૨૭.
ગજેશ્વર હૈય તણવરા, સુજોઁ શેઠ સેનાપતિ ફૂલ;	મુજુ.
સહસ ગમે રથ મોકલના, સુજોઁ ચાલે ભટ્ટ રજપૂત.	મુજુ. ૨૮.
કેતા નર કર પીંગળા, મુજોઁ પાવ નાચે રવી પાટ;	મુજુ.
મુખ મંગલિક નરા ભણે, મુજોઁ મુગમુંદરી મુજુ પાટ.	મુજુ. ૨૯.
વાચકે દાન અનુચ સિચ્છે, મુજોઁ કુપ ધટા મદકંત;	મુજુ.
કસ તાત્ર પ્રદા પૂમતાં, સુજોઁ આને નિશાન ઝગત.	મુજુ. ૩૦.
કારી માંડી ચાલતા, મુજોઁ જંતનાં મુજુનાં સોક;	મુજુ.
કર જંતીને પ્રભામતા, મુજોઁ નરનારીના થોક.	મુજુ. ૩૧.
મામુને ચપકમાળા, મુજોઁ દાગે ચામર દોલ;	મુજુ.
ખંધર જાણ મુમતા ફળે, મુજોઁ રધાવના મુખ જોય.	મુજુ. ૩૨.
દેવ દેવી મનને જુએ, મુજોઁ પગ ધરવા નદિ દામ;	મુજુ.
વગ્ધોટા જાઁ કાન્યાં, મુજોઁ ગિદ્દા મુનિ વન વિસરામ.	મુજુ. ૩૩.
મયશીખિયા કાનાગીને નુના. રામાન રહત,	મુજુ.
રત્નવતી નદ નદ નદે, મુજોઁ કેવળીને ભાખંન;	મુજુ. ૩૪.
રાજ્યધાની તણ ખડગી, સુજોઁ મધ્યે રત્ન એ નાર.	મુજુ.
નુમ દાથે ચાપણ રવી નુના. મેઘા બગ્ગ નુલિધાર.	મુજુ. ૩૬.
નિજ દાથે કાનવી, નુના. જાણુ રત્ન અગેય;	મુજુ.
મહાગિકા સારી નાજબ નુના. રવી મુખ કપડેસ.	મુજુ. ૩૭.
વેલ દિએ ગાનન નુરી નુના. કેવલ મદાવન નવાર;	મુજુ.
વ.અખં ૩૨ કેવળી, મુજોઁ સાનુ આમુ ધાર.	મુજુ. ૩૮.
કેવળીને એમ વિતવે, નુના. હંદા રહે પચ રાજ;	મુજુ.
પચકે રવી નવી કેવળી, મુજુ. વિરદ ખલો નરિ મન.	મુજુ. ૩૯.
મુનમુંદરી ચરને નન, મુજોઁ વડગેશ્વર નૃપ સ.ચ;	મુજુ.
કેવળ દીન દંત આપજો, મુજોઁ નૃપ વડે જોડી દાથ.	મુજુ. ૪૦.
સ.નુ કંદે રત્ન સંતોષ, મુજોઁ તું દેદે મુકમાળ;	મુજુ.
કુવળો જાડ ન દિર ધરે, મુજોઁ કિમ વડો મેર જાર.	મુજુ. ૪૧.
પણ તું નિદુ પખ દ.જાણ, મુજોઁ ચે.ચે.મુકુળ વાચ;	મુજુ.

દિશા દુગ્ધ દુક્કર નહી, મુજોઁ ધન્ય મુજ કીધ વિનાય.	ગુણ. ૪૧.
નું નિમનેદી થા' ચપી, મુજોઁ મુજ નરહોડી દાથ.	ગુણ.
જાતક ધરે કેમ એકલી, મુજોઁ બોજાળ કદે કિણી સાથ.	ગુણ. ૪૨.
નિરાગી થઈ નીકળ્યાં, મુજોઁ ધન્ય વરમે એક વાર.	ગુણ.
રનનવતી મુજ સામુ છે, મુજોઁ જાબારજો પરી પાર.	ગુણ. ૪૩.
આ વનમાં નથી જાણતું, મુજોઁ શુભ સમ વન એહ.	ગુણ.
જોતી ને રેતી વળી, મુજોઁ પદુરો શું જા' મેહ.	ગુણ. ૪૪.
પણ રતિ ન લહે એક થી, મુજોઁ જાઈ સમજાવે નરેંદ.	ગુણ.
તોપણ બોજાળ નવિ કરે, મુજોઁ નાહી નવજો નીર.	ગુણ. ૪૫.
શનિ સમે ચિત્ર ચોળવે, મુજોઁ મર્દ પૂજાથી વનવાસ;	ગુણ.
જુમિ રાખન રીત બોજાળે, મુજોઁ નદિ કેઈ મેરક પાસ.	ગુણ. ૪૬.
જાણપણે એ કુશુવતી, મુજોઁ દુક્કર સાધન કીધ.	ગુણ.
દહપણે દું ધરે રહી, મુજોઁ જાણસર મરણ ન કીધ.	ગુણ. ૪૭.
હીસા જાવ જાજા બહાણે, મુજોઁ મોઁ ચાવને ધાસા.	ગુણ.
૦.૫ સુવચ્છા મુજ બાજે, મુજોઁ પામ્યો ધામ વિનાય.	ગુણ. ૪૮.
મામ રુખી મુજમુંદરી, મુજોઁ કામુ ખાલી ખાન.	ગુણ.
સ્વમે તણાં મુજ પામ્યમે, મુજોઁ દુ જાણપરે દુષખાણ.	ગુણ. ૪૯.
રાત કરી જાતે તણ, મુજોઁ મુજને પડે પિઃશર.	ગુણ.
રવી ઉડમે બેઠી મગું, મુજોઁ લેઈ સંજ્ઞ સાર.	ગુણ. ૫૦.
ચિંતણી રાખને તેડીયા, મુજોઁ કદે મુજો મુજ વાન.	ગુણ.
કદે સજાજ મરણની, મુજોઁ અમે કદાં જાજા રાન.	ગુણ. ૫૧.
એક અમ દુકમ ન ફેરવે, મુજોઁ જો હો પુત્ર મુજાન.	ગુણ.
મામ વડુ સદુ જાગીયા, મુજોઁ પસરી સપને વાન.	ગુણ. ૫૨.
પરજાને જોજાજ કરી, મુજોઁ માજાએ દિશા લીધ.	ગુણ.
પૂર્વ દિશિત સદુ પડિરે, મુજોઁ ગુણે વડેરી કીધ.	ગુણ. ૫૩.
ગુરુગ વાસે વિચરના, મુજોઁ તપ જાણ જાનને ખાન.	ગુણ.
નિદુ જાણ સમ સંવમ દિવા, મુજોઁ એક સુરન રોમ કાન.	ગુણ. ૫૪.
ઉપસમ એકીએ નિદુ ચાવ્યાં, મુજોઁ કાજાનરે કરી કાળ.	ગુણ.

- શરણ રસિક શ્રેણી મન હીસે, તો અમ સહય મહેવો રે. સંખેષર ૮.
એક મુનપાતો અર્થે જનતા, ભાષે મજુપર દેવો
પંચામી પરમાણે સાચો, ભવ બીર મન ઝાવોરે. સંખેષર ૯.
મંદમતી એ મુરખ દોષો, બોલે કનક જાળી જોવો,
ત્રિપરિવૃટ્તિ મજુપર રમીયાં, જાગમ જાગમ મેવોરે. સંખેષર ૧૦.
દીકા મુરજી ભાષ્ય નિર્ભુનિ, મધે ચરીત જનાવો
કરતા સુરિ પંડિતને ભોષે, તાણ નિગદ વસાવોરે. સંખેષર ૧૧.
પંડિત રમણ જાણી સહેલે, જાણત જર્વ ભરેવો
કમુદી કાલે નિરે કુસામી, જાણે ન મર્મ પરીવોરે. સંખેષર ૧૨.
જિત્ય કપિ મૂળ પુત્ર કરીને, અમિલ્યુ યીન મરેવો
પણ નર દસ કપિ કુળ સમે, યીનાતે ન મમેવોરે. સંખેષર ૧૩.
મધે ન કુસંગ મુસંગ મનિ બોલે, માણ્ય મુત્ર નડાવો
જદુશુન સુવિદિત નવજે જોડે, તવ જમ અમ સહયોરે. સંખેષર ૧૪.
પંડિત જાણે જોગા રામે, મુર દાસ સુજે રે
વિસ્તારત્તે વદ સાખા પ્રવચની, લેણી સિવાજ મેવોરે. સંખેષર ૧૫.
પ્રવચમારમ મુન સુજાત જાણે, જાણે પાપ રૂપેવો
જાણે ઉભવ સાગર મુખથી તિહાં, મુખ જગદાચાર્ય સેવો રે. સંખેષર ૧૬.

પ્રશસ્તિ.

(સરવન્ત્રાચાર્ય)

- તપાવ નંદન દેવ તપમ, વિજયદેવ સુરિ રાજા;
નમ પ્રિયેશિલ જેદનું મારું, મુનિજન મટે રાજા;
વિજયસિંહ મુરિ તણ પદપર, કુમરિ મનમજ સિદેશ;
તાલિય સુરિ પદવી દાવક, કમલુ સ્થિત દેવેશ. ૧.
સમે મુનિષ દેશવિદેશી, મનિષા તિહાં સજેશ;
વિવિધ મદોન્ધવ કરતાં દેખી, નિજ સુરિપાને દેવેશ.
સ્વદિવિષ મુનિ જદુ દેખી, મન રેરામે ચાચેશ;
સુરિવર જાણે વિનવ વિરાજે, મિનની પાન પ્રાણીજ. . . ૨.

श्रीमान् वीरविजयम्.—सूत्रोपर.

ने काने के लक्षणों से मनुष्य, मनुष्य परीक्षा करने के लिये
 सारथी कानुन न लाने पर मनुष्य रस, विंता न लाने पर मनुष्य रस
 १६ निराश्रय स्नेहि सुभाषण, अश्वन सुभाषण करीये;
 मद्रिदिजे पत्रपत्र जगहंती, अमरा मयगा करीये;
 पुन पत्रि कवन विषय, नेमनरे विषय करीये;
 वात्त वात्त निराश्रय नष्ट, सिधर मरी सभर करीये;
 रत्नमेदवमे सेदेव करीये, पुन पुन मीन मय वृन्दागा;
 जलन मयन परीये, मयन मयगा परीये;
 अत्र तस्मै दरी विपत्ति, लाल ५१ अनुभवे करीये;
 सुभाषण सिध मुंदरी परभाषण, विमगा ३७ परीये.

१२.

शते धीमत्तपागच्छेमहात्मा धी विजयसिंह सुरिसतानापि वं-
 दित धी १०० पंडित धी सुयविजयपाणिशेष मुजिष्य पंडित धी
 वितावेदयगानि विराजिते धी सैद्दोखर खोडो प्राहुत मयं पंचदश
 मशोकपाप कयनेन शति सुदरी प्रीतिसुखयोः करमद्वय सेवपात्र
 वरीकरण हांगद्वय कपाभजन द्विजपति कुट्टामयं कयन सुखयं
 कुमारोपनयनं काशन तापसपुत्रो कनकापात पिमला पायीमद्वय
 हांगद्वय जात्रकरण अनुपष्टी केंद्रसुता करमद्वय मिथोचना कयनेन
 मातृपितृ मित्रं स्वर्गमन संबोधनं कयनं कयनं कयनं कयनं
 प्रदोखर रासोयमापि परिपूर्यः

